

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

5.grāmata Mūžu tīrumā

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2016. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Saturs

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma	2
2.nodaļa: Mūžu druva.....	7
3.nodaļa: Atdzimšanas likums – reinkarnācija	30
4.nodaļa: Uzkrājumi.....	39
5.nodaļa: Lielie uzkrājumi.....	47
6.nodaļa: Starplaiki.....	55
7.nodaļa: Svētais mirklis. Uz sliekšņa.	58
8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.	60
9.nodaļa: Par tā saucamo nāvi	73
10.nodaļa: Karma	76
11.nodaļa: Karmas likums	81
12.nodaļa Karmiskās saites	90
13.nodaļa: Pretestība padomiem	96
14.nodaļa: Kosmiskais Magnēts un Karma.....	101
15.nodaļa: Jāizpērk!.....	104
16.nodaļa: Cēloņi un sekas.....	110
17.nodaļa: Planētas likteņi	128
18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē	144
19.nodaļa: Darbība Smalkajā Pasaulē. Smalkās Pasaules dzīve.	160
20.nodaļa: Pielikums I.....	169
21.nodaļa: Pielikums II.....	175

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

Ceļiniek, saproti, ka tava zemes dzīve ir tikai tavu dzīvju sīk-sīkā daļiņa.

Santana sanskrita valodā nozīmē plūsmu. Budismā ir pieņemts salīdzināt mūsu dzīves ķēdi ar nepārtrauktu plūsmas straumi. Tādēļ arī Mācībā ir teikts: nostaiģāt Santanu ar sirdi, vai izstaiģāt visas dzīves nenogurstošā sirds trauksmē.

1.

Varenais Celtnieks ceļ mūžīgi. Ir neprātīgi ieskatīt, ka dažas Pasaulsēkas daļas nobeigtas un atrodas kaut kādā statikas stāvoklī. Par vārdu evolūcija daudz runā, bet īstenībā par šo procesu nav ne mazākās jēgas. Daudz tiek prātots par sabiedrības uzbūvi, bet vienmēr ar priekšnoteikumu, ka šī cilvēku sabiedrība dzīvo kaut kādā nekustīgumā un nobeigtībā. Ūdensplūdu un Ledus perioda vēsturi ieskata gandrīz tikpat kā par simboliem. Neskatoties uz grieķu rakstniekiem, par Atlantīdi nebija pieņemts pat runāt. Redzams, ka cilvēku apziņa izvairās no visa, kas apdraud viņu nodibināto labklājību. Tāpat arī evolūcijas jēdziens pats par sevi kļūst par abstrakciju, un ne drusku nesatrauc akmens sirds apziņu. Bet vai gan ik viena debesu mala neierosina domu par mūžīgo kustību? Vienīgi tādi evolutīvi jēdzieni palīdz atzīt zemes dzīves skaistumu kā mājokli, nepieciešamu augšupejai. Lai nemulsina pats ceļa īsums; gluži pretēji, lai ielīkmo kā saules apgriezīens. Ir nepieciešami steigšus paskaidrot, kāda nemitīga evolūcija norisinās Pasaulsēkas Celtnieku rokās. Vajag izjaust, kā planēta peld izplatījumā; kā jūras braucēji zina, ka zem kuģa dibena pats varenais okeāns. Jūras braucējus, kuri pirmo reizi dodas jūrā, ļoti biedē šī bezdibens izjūta, bet realitāte un pieredze pieradina tos pie šīs patiesības. Uz tāda paša kuģa atrodas ikkatrs planētas iemītnieks, zem viņa ir bezdibens. Jūras braucēji nevar pilnībā paļauties kuģim un zinātnes aplēsēm; ja to varētu, tad jau nebūtu arī kuģu avāriju.

Cik daudz snaudošajai sirdij noslēptu pārsteigumu!

2.

Kā pieņemt dienas un nakts ritma negrozāmību? Kāpēc tad mūsu cilvēciskā cikla pamatā nelikt to pašu jēdzienu? Makrokosms un mikrokosms reflektē vienu un to pašu parādību. Kāpēc gan cilvēki cenšas sevi pārliecināt, ka ir tikai mūžīga nakts, lai gan dienu gaida vienkārši? Atzīsim nepārtrauktas kustības strāvas. Tik pat gudri, kā Kosma pulsa puksti, nostiprināsies arī mūsu pielietojamības apziņa. Neder skumjas un sāpināšanās! Vajag atzīt Kosma īsteno dzīvību, lai pilnīgi apcerētu Bezrobežību.

Jūs taču vienkārši atzīstat sezonas un gaidāt augļus no dabas ritma. Jūs aprēķināt rūdas slāņus, ceļat aizsprostus elektrības ieguvei, bet pievērsieties neredzamo sfēru slāņiem un novērojiet jaunradi kas noris ārpus jūsu izpratnes robežām – neaptverams darba lauks! Tāpēc saskatiet un iekļaujieties bezrobežības ritmā.

Bet kur tad būs nakts? Jo tur, kur jums šķiet aprimums, tur sākas Pasaules Mātes himnas. Nevis rīts, un ne nakts, bet viņas mirdzums!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

3.

Kad saku, ka kosmiskā nepārtrauktība apstiprina arī mūsu Karmu, tas nozīmē, ka gribu pasargāt cilvēka apziņu no maldiem un šai cilvēka garā iepotēt virkni atskārsmjū, kuras ievada nepārtrauktībā. Apgalvoju, ka skaidrā izpratne parādīs visu mūsu darbību nepārtrauktību. Kosmiskā uguns deg nepārtraukti un to nav iespējams pārtraukt. Jāizprot, ka Bezrobežība uzkrājas no dzīvības procesu izpaušmēm. Cēlonis un sekas, doma un darbība – dzīvības principa karmiskie nosacījumi.

4.

Nepārtrauktība ir viena no vissmalkāko enerģiju pamatkādībām. Cilvēki arī zemes esamībā var ņemt piemēru no Augstākajām Pasaulēm. Var atkārtoti sev uzsvart par nepārtrauktību un aust katras dienas audumu.

5.

Jūs būsiet ievērojuši, ka ikviens Lielais Skolotājs ir runājis par dzīves nepārtrauktību. Tāpat ir novērojams, ka tieši šis aizrādījums no jebkuras mācības ir izskausts, jo materiālismam ir jāaizstāvas. Uz Zemes šis apstāklis ir nozīmīgs. Jāzina, ka Zemes matērija ir ļoti blīva. Uz planētām, kas stāv zemāk par Zemi, matērija ļoti rupja un uz augstāk par Zemi stāvošām matērija harmonizējas ar garu, tādēļ zeme ir pagrieziena punkts. Arī uz augstākām planētām ir nepilnības, bet nav matērijas pretestības. Tur ir vieglāk meklēt, nešķiežot spēkus nevajadzīgā cīņā. Matērija tur kļūst nešķirama no gara, bez pretilībām.

Neviens nenoliedz matērijas svētību, bet ir nesaprotami, kādēļ lokomotīvē riteņiem jāstrīdas ar tvaika katlu? Liekas, jo labāk strādā tvaika katls, jo labāk riteņiem. Bet riteņu pārzinis domā, ka riteņi ir organisma vissvarīgākā daļa un aicina visus pavizināties uz riteņiem, noklusēdamas, ka riteņi bez dzinējspēka spēj ritēt tikai no kalna. Matērijas un gara uzbūve savos pamatos naidi nesatur. Kāpēc apturēt kustību uz brīnišķo Bezgalību? Un kāpēc sablīvēt šķietamus šķēršļus ap Zemi?

Žēl nevajadzīgi aizturētu ceļinieku, jo šīs zemes pieturas tiem tomēr nenoderēs ilgāk par zināmu laiku.

Kāpēc gan simts inkarnāciju, ja sliksni var pāriet ar desmitām? Kā iespējams pieminēt pēdējo Lielo Skolotāju, kas pieņēma negoda nāvi par to, kas likās jau sen cilvēcei zināms!

6.

Sens sakām vārds saka – “Kas domā par nāvi, pieaicina to.” Tāpat arī ārsti dažkārt novērojuši, ka doma par galu tuvina to. Katrā tautas gudrībā ir daļa patiesības. Bet vispirms jāpadomā, vai var nodibināt domas par to, kas nepastāv? Laiks cilvēkiem atskārst, ka dzīvība neizbeidzas. Tā pilnīgi pārmainīsies attieksme pret Zemes esamību. Pareizas evolūcijas labā ir nepieciešami drīzāk nostiprināt pareizo viedokli, ka dzīvība ir nepārtraukta. Lai izgaisinātu drūmos maldus, palīgā jānāk zinātnei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Cilvēkam jādomā nevis par kapu, bet par spārniem un nolemto skaistumu. Jo spilgtāk cilvēks iesakņos apziņā pasaulu daiļumu, jo vieglāk tas uztvers jaunus apstākļus.

7.

Kosmoss stāsta – visos atomos pulsē dzīvība un iedarbina evolūcijas procesus. Bet Kosmoss stāsta par visām un ne tikai par organiskajām izpausmēm vien, bet pasludina psihodzīvību. Gara psihodinamika ir Esamības pamats. Psiho acs ir redzes pamats. Psihogarīgā izpaustā Kosmosa doma ir jaunrades ķēde visā bezrobežīgajā dzīvībā. Meklējiet visos izplatījuma organismu izpaudumos ne vien impulsu, bet atoma tieksmi uz psihodzīvību. Tad ne vien iepazīsit pasauli, bet saskatīsiet arī visas bezrobežīgās Kosmosa pasaules. Izpratīsim visu apkārtējo pasaulu un Augstākā Saprāta nozīmi.

Neviena šūniņa nav vienkārši attīstība, bet kosmosam piemītošā psihodinamika. Kad psihodinamikas principa izpratēji apzināsies, ka cilvēku dzimtas turpināšanas un sestās reses dzimšanas labad jāevolucionē psihodinamiski, tad cilvēce apgūs kosmisko enerģiju. Dzīvības apstiprinātie principi un kustība nes sev līdzīgi šo formulu nomainītu un secības jēdzienu, kas noved pie Bezrobežības.

Organisma nāve jāieskata kā sava veida ķīmiska reakcija, bet cilvēks, kas nonāvē savas apziņas psihodzīvības garu, jāierindo kosmiskās jaunrades iznīcinātājos.

7.

Eksistences spārni psihodzīvībā lido bezrobežīgi un aiznes manifestētās ugunis līdz pašas Saules sirdij.

8.

Cilvēce dažādās savas attīstības pakāpēs, ir pazinusi Kosmiskā Magneta spēku. Mijattiecības starp visiem kosmiskajiem spēkiem un cilvēku, bija vissenāko laiku atzītas. Cilvēks – kosmiskās enerģijas daļa, stihiju daļa, saprāta daļa, augstākās matērijas apziņas daļa. Tāpēc, kad spēks tiek piešķirts aktīvam veidolam, kurš izriet no kosmiskā grauda, tad kosmoss gaida transmutāciju, kurai jāveicina gara pilnveidošanās. Es, protams, par visaugstāko pārveidojošo stihiju atzīstu izplatījuma uguni.

Cilvēcei jāsaprot, ka eksistenču nomainīšanās nav tikai čaulu nomainīšanās vien. Pārveidošanās taču vēl nedod pilnīgi gatavu veidolu. Un kad Kosmiskais Magnets aicina uz nomainīšanu, tas nozīmē, ka pārveidošanās rada jaunu pakāpi. Kad gan cilvēce iemācīsies saprast, ka patiesība pievieno Magnetam, kas ved pie brīnišķīgā apstiprinājuma principa. Pastāv Sākotņu zemes eksistences likums.

Atrodot apstiprinājuma un Spirālās pārveidošanas graudu, kulminācijas ceļš top par psihodzīvības jaunrades liecinājumu. Šo punktu meklējiet bezrobežīgajā trauksmībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

9.

Kosmiskā magneta negrozāmība izpaužas tanīs jaunrades ķēdēs, kas saista pagātni ar nākotni. Jaunrade ievieš līdzsvaru starp dzīves izpausmēm. Dzīvju kosmiskā ķēde regulē tās cilvēka izpausmes, kas telpiski tiecas, vai nu uz evolūciju, vai regresu. Tā tiekšanās pakāpi norāda cilvēka sasniegumu apmērs. Tā kosmiskajā progresā dominē radoša magnetiska strāva, kas magneta izpausmes spēku saspringta. Tā pastāv Kosmiskā magneta saspringtā spirālē, kurā ietveras visas dzīvības izpausmes.

Cilvēku darbības ierosinātās strāvas nekad neiznīkst, no šejienes izriet radošo Sākotņu pievilksmes principi. Šis likums apstiprina visas cilvēciskās darbības.

10.

Šis likums gulst manifestēto kosmisko spēku pamatā. Kad magnetizācija pastiprina tiekšanos uz evolūciju, tad var sacīt, ka jaunrades pievilksmi sekmē magnetizācija, kas atbilst jau ieliktajam spēkam. Tā jau mūžiem iesāktā magnetizācija rada nākošo enerģiju. Tā dzīvju magnetizācija neatvairāmi ved pie termiņiem.

Cēloņu pasaule dod radošo impulsu, tāpēc var sacīt, ka dzīvju savijums neatvairāmi ved uz piepildījumu. Gadu tūkstošiem tiek ielikts Magnets. Tā negrozāmais likums apvieno. Starp pasaulēm pastāv starojoša sfēra, šajā sfērā mēs traucamies magneta nesti.

11.

Kad gars labāko strāvu plūsmu gadījumā spēj celties augšup, tad sasniedzamas augstākās sfēras, kas nostiprina dzīvībai vajadzīgo spēku; to spēku, kura pieplūdums vada garu atnākot. Aiziešanas likumu vada pretējo spēks un Magnets abus polus saista.

Ja cilvēki zinātu, kā nostiprināts ir magnets un strāvām piesātinātais nolemtā termiņa spēks, tad prāts stipri noskaidrotos. Termiņš saista garu ar iepriekš nolemtu. Termiņš taču aizejošam garam dod ceļa norādījumu. Izplatījums taču nav tāds plašums, kurā garam pašam būtu jāmeklē izeja. Gars iet pa norādīto ceļu. Tā tiek apstiprināti norādītie ceļi. Uguns stihija apstiprina jaunu likteni. Kosmosā ir daudz noslēpumu!

12.

Mēs aicinām pie tapšanas pirmavota. Mēs gadu tūkstošiem pielietojam Savu tiekšanos dot cilvēcei Esamības prieku, bet kosmosa dalībnieki ir neatjautīgi un sapņo par mierīgu dzīves nobeigumu vienreizējā ietērpā. Ir jāsaprot, ka vērpuma audums tiek darināts no daudziem pavedieniem un vērpums atkārtots ļoti daudzas reizes. Kosmiskais audums sastāv no visām psihiskās enerģijas izpausmēm un ir Matērijas Lcidas izdaiļots. Ceļu izdaiļo tiekšanās uz Bezrobežību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

13.

Pastāvot spriegumam, augstāko enerģiju asimilācija spēj veidot jaunas enerģijas. Matērija un gars aug abpusēji. Kad gribas strāvas spriegums plūst paātrinātā tempā, gars absorbē matēriju un viņa izpilda gara radītāja funkcijas, tad veidojas izsmalcinātas formas. Gara uguns spēks līdzinās uguns spēkam, kas izkausē metālus. Tikai izkausējot iespējams veidot jaunas kombinācijas. Gars, kas vēlas sakarsēt savu enerģiju, ir matērijas kausētājs. Kādas gan formas un kādos apmēros gars spēj izkausēt no visām izplatījuma matērijām un mūsu dzīvēm! Apziņas kausēšanu jau kopš seniem laikiem ir uzņēmušies Valdoņi. Mūžība ir tā liesma, kurā bezrobežīgi kombinējas jauni savienojumi. Meklējumi ilguši gadu tūkstošiem. Kur tad ir sākums? Pagaidām sacīsim – mūžīgajā jaunu formu vēlmē. Lai tikpat plaši sapņi palīdz mums veidot mūsu nākotni!

14.

Viens rada otru. Mūsu pašreizējās dzīves pārveidošanās un kosmisko spēku mūžīgā kustība. Gars, starp savām neskaitāmajām formām, bieži vien piesaistās kādai no savām atsevišķajām izpausmēm. Šāda pievilksme ļoti aizkavē; tā traucē spirāles gaitu, jo garam aizplūst neaizvietojami spēki. Ja atskārtīsim nolemto kosmisko dzīvju ķēdi, tad liksim lietā visu kosmisko enerģiju, un zināma radītāja gars mums nosacīs nolemto ceļu.

Valdonīgais radītājs ir mūsu griba. Tā, pār mums dotajām un nepieņemtajām enerģijām, lido kā apvaldīts spēks. Pieaiciniet nepieciešamo spēku. Iemācieties vēlēties kosmisko viļņu virzienā. Iemācieties vēlēties izplatījuma enerģijas. Vēlieties drosmīgi, drosmīgi apzināties savu formu bezgalīgo daudzumu. Patiesi, gars un griba pārveido dzīvi! Un nebeidzama ir enerģiju izpausme.

15.

Cilvēka eksistences neatkarība nav iespējama. Visu elementu kombinācijas ir tik komplicētas, ka cilvēks nespēj saskatīt visas dzīvības izpausmes. Viegli izsekot, kā viens aplis velk sev līdz otru. Kā viena dzīve nosaka otru. Bet cilvēkam nav viegli atzīt patiesību attiecībā uz savu atkarību. Bet eksistenču ķēdi pārraut taču nav iespējams, nedz arī sevi izdalīt laukā, nedz apturēt plūsmu. Visums ir kā viena vienīga straume!

Brīvība, kas cilvēku tik ļoti vilina ir ilūzija. Bezrobežībā ir izvēles brīvība un tajā ir viss skaistums. Izvēles brīvība apstiprina cilvēku. Un cilvēks pats sev izvēlas seku pasauli. Tā veidojas atkarības dzīve. Eksistences ir nebeidzamas un tās saistītas ar celtniecības parādībām.

16.

Ja cilvēkiem pastāstītu, ka katrā aizejošā formā ietverta nākošā, Mūs noturētu par paradoksāliem zinātniekiem. Lai gan nepārtrauktība ir tik brīnišķīga! Kad atoms sadalās, tad gara gauda centrs apvienojas ar Kosmisko Magnetu. Nevis klīstošas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

daļiņas, bet saprātīgi Spēki. Un kad gara gauda spēks sakrāj viena atoma spēku, tad var notikt kosmiskā saplūsme. Spēks ir tik brīnišķīgs un brīnišķīga ir daļu spēku izpausme. No cilvēciskā viedokļa liekas, ka šis likums ļoti komplicēts, bet Arhāts saka – brīnišķīgs ir Kosmiska Magneta likums. Ar augstāko izmērījumu sasniedzam augstāko Esamību! Šī parādība ir tik lieliska, ka īslaicīga dzīve uz planētas dod tikai vāju mēroga apstiprinājumu.

17.

Saskare ar ugunīgo Pasauli dod priekšrocības ne vien nākošajās dzīvēs, bet arī tagad.

Nedalīsim dzīves, jo dzīvība ir mūžīga. Bet ugunīgā vēlēšanās tiks izpildīta.

18.

Kurp gan cilvēkam tiekties? Uz kuriem virzīt uzkrātos spēkus? Kurp novedīs pilnveidošanās? Vai gan pieļaujams, ka varenā esamība vienkārši izgaistu? Garam taču jāatzīst, ka viņš un viņa traukšanās nedzīvo tikai vienam dzīvības aplim, bet veselam Bezrobežības ciklam. Pārāk liela ir cīņa tikai vienas dzīves dēļ vien. Pārāk lielas ir cilvēka spējas, lai tās izlietotos vienā priekšzīmīgā esošā dzīvē.

Sākums un gals saplūst, kalpodams cilvēkam kā atbalsta punkts. Kad gars atbrīvojas no dzīves, tad viņš visu dzīves būtību saņem. Tiecieties saprast, ka noslēgums ir sākums, tā izveidojas Bezrobežība!

19.

Augstākās pasaules atzinušas Bezrobežību kā dzīvību, un tad domāšana ietiecas kosmiskā pamata zvana centrā. Ja cilvēki zinātu, ka, salīdzinot ar Mūžību, viņi dzīvo tikai īsu laika sprīdi, un ja šo stadiju viņi neieskatītu kā kosmiskā nolēmuma ierobežotu, tad mūsu priekšā atklātos kosmiskās evolūcijas skaistums. Ierobežojot savas dzīves, cilvēki ierobežo savu darbību. Jo cilvēku centri snauž; un tikai apziņai mostoties, tā sāk apgūt izpratni, ka visām sajūtām iespējams dzīvot psihodzīvi ritmā ar Kosmu. Cilvēks dzīvo ar mazu savas dzīves daļu un ar mazu savu centru daļu. Ierobežodams savu dzīvi, cilvēks ierobežo Kosmu.

Bet kādejādi viņam progresēt? Ierobežojoties ar vienas dzīves šauru mājokli, cilvēks tādā veidā ļoti sasaista sevi, un viņam grūti saskarties ar augstākajām pasaulēm. Cilvēces Brāļi gauži nopūlas gadu tūkstošiem!

2.nodaļa: Mūžu druva

20.

Katrs arājs teiks, ka vēlētos arklu, kas dzen dziļāku, platāku vagu. Protams, kāpēc tad staigāt pa tūrumu divreiz un kāpēc gan neskart auglīgos slāņus? Lai vagas dziļums ir Hierarhijas cienīšana, bet vagas platums – kustības nenovirzība. Pasekosim, kur jūtama nepietiekoša Hierarhijas cienīšana, un kur ir Norādījumu nepildīšana.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Ievērosim, kur gatavība atkāpties. Ir jāizravē ikkatra tieksme kaitēt. Paceļoties garā, vajag iezīmēt, kur neaizsargātās vietas.

21.

Ar brīnišķiem lūkiem nosieti jūsu apavi garajam ceļam. Kā pagātne, tāpat nogulsies arī nākotne. Satikšanos ar tiem, ko lemts satikt, nevar atvairīt.

22.

Ir skumji noraudzīties, kā cilvēki dara grūtu savu ceļu, bet mūži iemāca izturēties mierīgi pret nepilnīguma īpašībām. Šādas īpašības, protams, sevišķi bēdīga lieta tāpēc, ka laika tik maz.

23.

Cilvēki dažkārt nonāk līdz tādām absurdam, ka katru domu par nākamo dzīvi ieskata it kā par zemes eksistences galu.

Vienīgi miesas labklājības vajadzībām cilvēki pieprasīs no jums jaunas zāles, jaunus norādījumus par barību, bet nevis lai uzlabotu savu nākotni, par kuras izveidošanu nepieciešami nemitīgi rūpēties. Cilvēki nevēlas iedomāties, ka viņu zemes dzīve ir īsāka par visīslaicīgāko pieturu. Godājams ceļinieks īsajā pārnakšņošanas laikā centīsies neapgrūtināt saimniekus, bet viņa apziņa tieksies uz ceļojuma mērķi.

Katrs ceļinieks, kuru apskaidrojusi doma par mūžīgo ceļu, var iet līksmi. Katrā šādā gājienā jāapgūst daļiņa mūžīgās Uguns.

24.

Pieredzējis peldētājs no augstuma metas ūdens dziļumā. Tas izjūt drosmi un prieku, atgriežoties ūdens virsū. Tā arī apzinīgs gars gremdējas miesas matērijā, lai atkal paceltos kalnu sfērās. Pieredze šādu pārbaudījumu pilda ar prieku. Vajag zemes izpaušmēs atrast salīdzinājumus ar Augstākajām Pasaulēm. Arī ceļinieks ir šāds noderīgs piemērs. Salīdziniet ceļinieka izjūtu ar staigāšanu Smalkajā Pasaulē, un jums būs labākā analogija. Tāpat lūkojiet arī atcerēties dažāda veida ceļiniekus, un jūs iegūsit pilnīgu Smalkās Pasaules iemītnieku dzīves ainu. Dažs vispār baidās pat domāt par ceļu. Dažs sapņo par ienesīgumu, dažs steidzas palīdzēt savam tuvākajam. Dažs ir iededzies dusmās; dažs meklē zināšanas. Var iedomāties visas ceļinieku īpatnības un secināt, kuram no tiem ceļš būs vieglāks.

25.

Vajag ļoti nostiprināt zemes esamības jēgu. Vajag to vienkāršot. Pāri visām rūpēm vajag atcerēties, ka ceļš ir tāls, un apgādāties ar pacietību un domām par visu, kas derīgs ceļā. Bet šādu nepieciešamību vajag prast padarīt līksmu. Bez šīs kādības sirds tomēr apmulsīs un tādējādi zaudēs spēku. Tāpat arī jāatskārs, ka vīrišķība nav dalāma no prieka. Jo pat visgrūtākais varoņdarbs nedrīkst būt drūms. Vergs var strādāt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

grūtsirdībā, bet ugunīgais gars pārvērš visu visgaišākajā priekā. Arī siltumu izstaro prieks. Bet atgādiniet, ka prieks, siltums un uguns dzīvo sirdī. Neskopojieties atgādināt šādus sirds iemītniekus. Cilvēki tomēr atceras sirdi un katrs mīl siltumu, nosaucot to par sirsniību. Tāpēc protiet pasacīt vissaprotamākajā formā visiem vispriecīgāko. Tā jūs piekļauvēsit pie cilvēka dvēseles ugunīgajām durvīm.

26.

Garīguma pilns trauks – tā saucam cilvēkus, kuri, pamatodamies uz agrākajiem mūžiem, varoņdarbā apņēmībā paplašina apziņu, un tā apgūst izpratni par evolūcijas pamatiem.

27.

Kurš gan pazīst evolūcijas vajadzības? Kas gan apkopos dzīvības pavedienus? Vienīgi gars saprot, kā neredzamība savijas ar redzamību. Tikai paplašinātā apziņa spēj saprast, kā gars savijas ar darbībām. Tikai tiekšanās apziņa var dot cilvēcei augstāko enerģiju izpratni. Tāpēc katra doma, kas sekmē izplatījuma piesātināšanu, dod cilvēcei Kosma izziņu. Tāpēc, kad uguņu Nesēja doma piesātina izplatījumu, tad tā savijas ar augstākajām enerģijām. Tā Mēs no visām dzīvības norisēm novijam Mūsu dzīvības pavedienus. Tā dižā pagātne un varenā nākotne savijas dzīvju varavīksnainajā maiņā. Tā Mūsu orbīta dos cilvēcei jaunu pakāpi.

28.

Cilvēcisko sasniegumu uzskaitē ir paredzēta augstākā sprieguma sfēru apguve iekarošana. Kad cilvēce pieradināsies atskārst zemākā transmutāciju augstākajā, tad būs iespējams sūtīt gara saprašanu. Jo dzīves jēga taču izveidojas no kosmisko staru rakstiem. Vai gan dzīves rakstus neauž stari? Vai gan šie raksti netop vākti gadu tūkstošiem? Šie kosmiskie raksti dod virzienu visām dzīvības norisēm. Kad stari Kosmiskā Magneta nolemti, tad raksts ir spēcīgs un negrozāms. Tā izplatījuma rekordos ir katra gara raksts. Savus sasniegumus var ņemt vērā tas gars, kurš ar savu rakstu ir izdaiļojis dzīves kāpnes ceļā uz evolūciju. Kad gars uzskaita savus sasniegumus kā atmaksu, tad, protams, izveidojas personīgo tieksmju kanāls.

Dzīvju uzskaitē apliecina pilnveidošanos līdz Bezrobežībai.

29.

Gara potenciāla uzplaukumā redzam sintēzi. Cik spēcīgi un pakāpeniski šis potenciāla uzplaukums tiecas uz piepildījumu! Piepildījums magnetizē visu tā gara dzīvju ķēdi, kurš pazīst kosmisko likumu. Esamības apstiprinājums tā vada Garu Pastāvot kosmiskajai saplūsmei, likumam ir jāvada un, saskaroties ar Kosmiskā Magneta vibrācijām, trauksmīgais gars savā būtībā pakļaujas saplūsmes pavēlei.

30.

Apļveida trauksnās pastāv visā kosmosā. Turp, kuru tiecas trauksmīgais gars, tur sāk izveidoties viņa dzīvju apli. Tāpēc augšupejas precīzās spirāles uzdevumu nosprauž

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

gars pats. Gara tieksme izpausties rupji, izveido kosmosā atbilstošu apli. Tiekšanās pēc augstākām izpausmēm izveido šādām izpausmēm atbilstošu apli. Šis likums attiecas uz visām izpausmēm. Runājot par Kosmosa centriem, Mēs nosaucam Agni Joga attiecīgos centrus. Enerģijas spēki sadalīti pēc tāpatības un smalkāko enerģiju spēku uzņems smalks organisms. Tā smalko enerģiju asimilācija izveido nozīmēto apli un kosmiskais aplis ar to saskan. Tāpēc Agni Joga sintēzei ir sava apļveida spirāle. Cilvēcei vajag padomāt par savas spirāles radīšanu. Visums ir šādu pasaļu apdzīvots. Cilvēks ir pasaule. Viņa tiekšanās rada pasauli un karmai ir jāizpērk ne vien pasaule – cilvēks, bet arī pasaule – rosme, iekams pasaule nesaplūdīs tiekšanās skaidrībā. Tik bezrobežīgi pasaule apstiprina evolūcijas gaitu.

31.

Dzirksts, kura iededzina radīšanu, ir ieslēpta pašā gara graudā. Šajā principā bāzējas kosmiskās jaunrades pamats. Cilvēka neapdomība virza to uz sfērām, kas novērš no nolemtā ceļa. Senatnē pazina saskari ar izplatījuma uguni un godāja aiziešanu kā jaunas dzīves apliecinājumu. Šajā savstarpēju sakaru uzturēšanas likumā ar izplatījuma uguni un enerģiju apmaiņas principā ietveras visa Esamības būtība. Pasekojiet enerģijas izpausmei, iespējams smalki saskatīt, kādi impulsi rosina enerģijas. Līdzīgi tam, kā ķīmiskā reakcija mēdz atšķirt enerģiju īpašības, tāpat vajag novērot arī impulsa īpašības garā. Bērnu impulsi var dot labākos liecinājumus. Var ierosināt impulsu uz reakciju un iegūt jaunu nokrāsu. Var novērot, kā bērns, pazaudējis vienu īpašību, pielāgos savam garam jaunu enerģiju. Kosmosa plašajā laboratorijā iespējams likt lietā visus daudzveidīgos elementus, bet cilvēce tik lielā mērā pazaudējusi visas iespējamības, ka nostiprināt savstarpēju sakarību bez eksplozijas nav iespējams.

32.

Elementu pretošanās Kosmiskajam Magnetam nostiprinās augstākajā sfērā, bet izziņas pakāpe pievelk Magnetam. Pretošanās Kosmiskajam likumam veicina tikai eksplozijas un atrausmes. Progresēt iespējams tikai saskaņā ar likumu. Ir, protams, apstiprināts daudz tādu pretošanās gadījumu, kuriem piemīt progresa kādība. Visi tie pretošanās gadījumi, kad ved pa traukšanās galveno Vadošo līniju, pievelk garu visaugstākajam. Pretošanās, kad ved pretējā virzienā, iznīcina jaunradi. Esamības mērķis ir veicināt pretošanos, kas lietderīgi iet ar Kosma jaunradi.

Rasu nomaiņas un dzīvju nomaiņas varētu virzīties uz priekšu citā veidā. Cilvēkam piedzimstot un rasēm izveidojoties tiek dots lietderīgs pretošanās apvienojums ar radošajiem uzdevumiem; un kosmiskais magnetisms visu paredz; un pretošanās rezultāti izpaužas cilvēcē, kā smagnējas celtniecības jauno neīsto pamatu sabrukums. Radot saskaņā ar Kosmisko Magnetu, mēs sasniedzam īstas evolūcijas sākumus.

33.

Nomaiņas likums jaunrada vācot kopā daļas, kas atbilst jaunajām kosmiskajām kombinācijām. Kurp novirzītas daļas, turp pievilksme velk brīvās enerģijas. Tāpēc ikviena jaunā pakāpe ir kosmiskā Magneta pievilksme. Gars, kas izlēmis savu ceļu,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

protams, tiek pievilkts savam graudam, piepildīdams nolemto kosmisko ceļu. Tāpēc Mūsu likums skan – tiecieties uz Augstāko!

34.

Kā gan lai neapsveiktu nomaiņu! Cik gan brīnišķīga ir garam zemes eksistences nomaiņa pret augstākajām sfērām! Tās sfēras par kurām tik klaji runā kā par nesasniedzamām, patiesi, iespējams sasniegt. Kosmiskā nomaiņa un cilvēka magnets jau iepriekš nosaka jauno formu spriegumu.

35.

Kosmisko nomaiņu laikā noteikti jāskan jaunam tonim. Katrai pakāpei ir bijusi sava attiecīga karma. Uz jauno Manvantaru var piesātināt izplatījumu ar Hierarhijas aicinājumu. Tāpēc Mūsu Mācība ir tik dzīvīga, tāpēc Mūsu Hierarhija tik varena, tāpēc dots lielais fokuss, jo it viss grupējas ap graudu un katrai pakāpei ir savs piesātinājums.

36.

Tikai tas virzītājspēks, kas pārvērš tumšo gaišajā, spēj spēcināt garu. Kosmiskā pārveidošanās – tā sauc gara pārveidošanos. Kosmos savā izplatījuma uguns mūžīgajā darbībā pārveido elementus attiecīgās formās. Gars piešķir apziņai visietveramību.

Jaunrades pasaule ir neizsmeļama un cilvēka gara veidojumiem nav kur tverties. Veidojums, kas iemests dzīves ritenī, dos savus rezultātus. Šaura ir tāda izpratne, ka cilvēks izpirks savus nodarījumus, cerēdams izkļiedēt tos izplatījumā. Kā dabas īpašības pierāda mūžīgu procesu, tāpat arī gars iet to pašu ceļu. Ir grūti neatzīt pārveidoto enerģiju bezrobežību!

Kad cilvēka centri spēj pārveidoties par dzīvību radošo uguņu vissmalkākajām enerģijām, tad arī katrs dzīves pārkāpums var vai nu sasniegt augstāko spriegumu, vai arī novilkt zemākajā sfērā. Pārveidošanās līdzīgi viesulim nes Bezrobežībā.

37.

Augstākais spriegums rada kosmiskās jaunrades jaunu pakāpi. Tās dzīves, ko gars dzīvojis zemā spriegumā, apgaismo dzīves ceļu arniecīgu gaismu. Mēs esam redzējuši gribas viesuli, Mēs augsti vērtējam gribas spriegumu. Kā veltījumu pieņemsim uguņu "kausū", patieso apstiprināto dzīvības principu.

38.

Neslēpsimies zem spilvena, lai glābtos no pērkona. Nepievērsīsimies vissīkākajam, kad pie durvīm klauvē dižais. Vajag sevi pārbaudīt visdažādākajos apstākļos – šeit arī ir visdaudzveidīgāko iemiesojumu noslēpums. Bet cilvēki nespēj saprast, kādejādi karalis pārvēršas par kurpnieku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

39.

Vai gan iemiesotais viens pats var zināt, kad viņš kaut ko sācis vai beidzis? Miesas tērpā neko nav iespējams par sevi zināt. Daudzi mūži auž vienu apziņas audumu un vajag ļaut uzticamajiem Brāļiem noteikt stundu, kad lotoss būs uzplaucis.

40.

“Dzīves grāmatā” ir ieslēgts radošās uguns piesātināts pieplūdums. Augstākās Esamības lappuse var balstīties tikai augstākajā likumā. Un cik ļoti garam jācenšas izprast visus smalkos principus, lai sasniegtu augstāko izziņu. Jo “Dzīves Grāmata” satur it visas rosinošās darbības. Jo “Dzīves Grāmata” taču satur visas dzīvības uguns. Sirds sevī nes Esamības skaistumu un nebeidzamu tieksmi izprast. Patiesi, sirds sasniegumi garantē visas iespējamības. Patiesi, sirds sasniegumi kaldina visas labākās pakāpes.

41.

Tā dzīve piepildās jaunradot un “Dzīves Grāmata” pildās ar daudzveidīgām enerģijām. Gars atrod atbalsi ugunīgajā rosmē. Ugunīgajā rosmē arī sirds atrod atbildes vibrāciju. Gara daiļumā izpaužas visa kosmiskā piepildījuma spēka atskārsmē. “Esamības Grāmatā” ierakstīts, ka tiešais ceļš uz piepildījumu ved caur sirdi. Tā kosmiskais likums kāpina garīgos impulsus un izplatījuma dzīve skan daiļumā!

“Dzīves Grāmatā” sacīts, cik majestātisks ir apvienošanās likums un kā šajā likumā salejas kopā visas labākās enerģijas. No cildenajiem impulsiem gars visspēcīgāk kāpina pašaieliedzības impulsu un ar šo uguni Mēs gūstam piepildījumu. Jo spēcīgāki, jo ugunīgāki!

42.

“Vai gara grauds – Dievišķā sākotne paliek vienmēr nemainīgs, jeb neizmainās tikai viena cikla laikā?”

- Katrā fiziskajā šūnā ir dīglis un kodols, kas cilvēkā atbilst ugunīgajam graudam un gara kodolam. Tā ugunīgais grauds cilvēkā, būdams skaidrās Dievišķās Sākotnes daļa, ir mūžīgi nemainīgs un nesatricināms.

Gara kodols jeb augstākais Ego cilvēkā aug un pārmainās bezrobežīgi ar nosacījumu, ka tas saņem normālu barību no visiem centriem. Tas ir, ja psihiskā enerģija iedarbina cilvēka augstākos garīgos centrus. Un ja cilvēkam, gara grauda nesējam, izdodas šeit, uz Zemes, apgrot savu būtību ar augstāko centru atvēršanās palīdzību, tai nobeidzot mūsu planētas ciklu jeb ceturto apli, cilvēks mājās tam atbilstīgā sfērā, paturot pilnīgu apziņu un visas uzkrātās enerģijas jeb spējas. Ja arī nākošajos apļos viņš izpauž tādu pašu neatlaidīgu tieksanos uz pilnveidošanos, tad tas gluži tāpat saglabās savu nemirstību arī sekojošā starpplanētārajā periodā, un tā līdz bezrobežībai. Bet jāiegaumē, ka pārmaiņas gara graudā var notikt tiklab augšupejas, kā arī lejupejas virzienā. Bet pēc ilgstošas krišanas ir neizsakāmi grūti pacelties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Tad dažas piezīmes pie jautājuma par aizkapa dzīvi.

Uz ļaužu iebildumu, ka “neviens nav atnācis no viņpasaulē un neviens nespēj tajā ieskatīties” jāatbild, ka šis iebildums ļoti netaisns, jo neatbilst patiesībai.

Runājot laba kristieša valodā, šāda iebilduma cēlājam vajadzētu atbildēt, ka ar savu iebildumu viņš noliedz paša Kristus liecības. Jo kristietību nostiprināja, galvenokārt, Kristus pēcnāves parādīšanās mācekļiem.

Tagad neviens inteligents jeb izglītots cilvēks nešaubās, ka Kristus nepiecēlās savā fiziskajā ķermenī, bet gan smalkajā jeb Gaismas ķermenī. Vai gan apustulis Pāvils to nav atkārtoti apliecinājis savos izteicienos – “zūdīgais nevar kļūt nezūdīgs”, vai “nemirsim, bet pārmainīsimies” utt. Arī Evaņģēlijos uzsvarts, ka Kristus pēc savas krusta nāves un augšāmcelšanās parasti kļuvis redzams pēkšņi un tikpat pēkšņi arī izgaiss. Tieši šī pēkšņā parādīšanās un izgaišana (kā tas tagad zinātniski konstatēts), ir raksturīga smalkā ķermeņa īslaicīgajai materializācijai. Gnostiķu literatūrā var atrast norādījumus, ka tieši šajos parādīšanās gadījumos Kristus saviem mācekļiem runājis par viņpasaulē noslēpumiem.

Visiem, kas vēlas tuvāk iepazīties ar pārzemes parādībām, var ieteikt palasīties visu laikmetu un tautu plašo literatūru par viņpasaulē dzīvi. Vairums pat nenojauš, kāds pasaulē milzīgs daudzums darbu par šiem tematiem! Pasaulei nekad nav trūcis redzīgo, kuru pilnīgākie organismi devuši iespēju redzēt to, kas apslēpts rupjajai fiziskajai redzei. Kas gan tagad, tikai tāpēc vien, ka viņš neredz x vai y starus, vai nenojauš, ka izplatījums pilns skaņām, piemēram, radio-viļņiem, iedrošināsies apgalvot, ka tas viss nemaz ne eksistē? Kurš gan būs tik varonīgs un ar šādiem apgalvojumiem piestiprinās sev nejēgas etiķeti? Zinātne jau atklājusi starus, kas spēj padarīt fizisko cilvēku neredzamu? Kas ņemsies apgalvot, ka nākotnē netiks atklāts aparāts, kas dos iespēju ieskatīties viņpasaulē tikpat vienkārši, kā mēs redzam un dzirdam cilvēku ar televīzijas palīdzību, kaut arī viņš atrodas tūkstošiem kilometru attālumā?

Kādēļ gan cilvēki tā cenšas ierobežot visas iespējas un, vispirmām kārtām, paši sevi? Ja jau tagad dzimst bērni, kuru fiziskā redze redz cauri visblīvākajām vielām, un tas jau vairākkārt pierādīts, tad kāpēc gan neticēt tiem, kas spēj redzēt smalko pasauli un arī ar fiziskajām acīm? Šādu ierobežojumu jeb iztēles trūkumu vajag pakāpeniski izskaust, jo citādi nekāds zinātnes progress nav iespējams.

Atgriežoties pie labajiem kristiešiem atkal jāatgādina, ka viņiem vajag ļoti uzmanīgi noliegt viņpasaulē esamību. Vai gan viņu pašu cienīto Svēto dzīves apraksti nav pilni visāda veida parādību un Smalkās Pasaules jeb Gaismas Pasaules iemītnieku apmeklējumu?

Iepriecinoša parādība ir tā interese, kāda izpaužas tagad visās civilizētajās zemēs, attiecībā uz to jautājumu pētīšanu, kas saistīti ar tā dēvētajām, “pārdabiskajām” manifestācijām. Anglijā, Amerikā, Francijā, Zviedrijā universitātēs nodibinātas katedras psihisko parādību pētīšanai. Daudzi zinātnieki veltī šiem jautājumiem visnopietnāko vērību. Protams, gandrīz visās Eiropas zemēs un Amerikā jau sen ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Psihisko Pētījumu Biedrības un iegūtajiem rezultātiem ir liela zinātniska nozīme. Pat Itālijā, šai katolicisma citadelē, tagad atļauti šādi pētījumi. Tā plaši izplatībā Bolonijas avīze katru dienu ziedo slejas un iepazīstina lasītājus ar parapsihisko un smalkās pasaules pētīšanas darbību un panākumiem. Minētajā avīzē Dr.Stopolini atstāta savu sarunu ar pazīstamu katoļu baznīcas pārstāvi, par baznīcas nostāju pret šāda veida pētījumiem un rietumos plaši izplatīto spirituālismu. Šī garīgā persona atbildējusi: “Katoļu baznīca savu diženo tradīciju uzticīgs sargs nemaz neaizliedz dažus eksperimentus, ja tos izdara izglītotas un kompetentas personas pētījumu nolūkā. Bet tā sistemātiski tos noliedz, kad tajos piedalās nejēgas un neatbildīgi cilvēki, kas tiecas vienīgi apmierināt savu ziņkāri un neprot izpazīt šādu manifestāciju kādību.”

Jāatzīst, ka šīs garīgās personas piezīme ļoti saprātīga un tikai jāvēlas, lai arī viņa pārējie kolēģas pievienotos šādam kulturālam viedoklim par šiem jautājumiem.

Kas attiecas uz reinkarnāciju, tad Evanģēlijos ir daudz norādījumu uz to. Tos labi sakopojusi A.Bezante savā “Ezotēriskajā kristietībā”. Reinkarnācijas likums ir visu patieso mācību pamats. Ja mēs to atmetīsim, tad mūsu zemes dzīves jēga zūd pati no sevis. Bez tam, kas gan var apmierinoši izskaidrot to netaisnību, ka viens piedzimst ir skaists, ir bagāts, ir laimīgs, bet otram jāvelk nožēlojama eksistence kā kroplim, vai arī visu mūžu jācīnās ar vissmagākajām netaisnībām un nelaimēm? Pašlaik avīzes un žurnāli, sevišķi angļu valodā, pilni visādiem gadījumiem no tā dēvētās pārdabiskās jeb viņpasaules sfēras.

Retā avīzē trūkst interesantu gadījumu, ko apliecina pietiekami liels skaits liecinieku.

Un tā var apgalvot, ka tagad, kad tik daudz zinātnieku nopietni interesējas par visu, kas saistīts ar psihiskajām manifestācijām, mēs tuvākajā nākotnē būsime varenu atklājumu liecinieki. Tā ar jautājumu par domas raidīšanu uz attālumu jau Amerikā vien nodarbojas ap 40 profesori. Un vēl nesen šādu eksperimentu iniciators, prof. Mak-Dugls, bija savu kolēģu izsmiets un viņam it kā atņemta pat katedra universitātē.

Neapgāžamu pierādījumu par viņpasaules esamību un dzīvi tajā ir ļoti daudz un daudziem, bet nelaime tā, ka plašās masas ir ļoti vāji par to informētas. Bez tam, viduslaiku atavisms vēl vienmēr spiež dažus ļaudis katrā tiem nesaprotamā parādībā būties no velna. Tāpat arī daudziem, kas no tiem cietuši, vēl atmiņā inkvizīcijas sārti, tā, varbūt, ir izskaidrojamas arī bailes pieskarties šiem jautājumiem.

Pievienoju interesantas piezīmes – tulkojumus no angļu laikraksta Lahorā, 15.janvārī.

“Šinīs dienās publicēts 1922.g. Kenterbērijas un Jorkas Arhibīskapu sasauktās Komisijas pārskats; komisija apspriedusi kristīgās baznīcas doktrīnas tai nolūkā, lai panāktu anglikāņu baznīcas pārstāvju vienprātību, un arī lai noskaidrotu, par cik dažas domstarpības varētu novērst vai mazināt.

“Dažos punktos komisija protestē pret tradicionālajiem ticējumiem un atmet ieskatu par Bībeles nemaldīgumu, jo tās autoritāte nedrīkst iespaidot pētījumus jebkurā nozarē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Komisija ieskata vēsturisko liecību par šķīsto iedzimšanu kā nepārliecinošu un paziņo, ka ticība fiziskajai augšāmcelšanās iespējai atmetama.

No otras puses komisija apliecina, ka Kristus augšāmcelšanās bija tik pat reāls un konkrēts notikums, kā krustā sišana (?!)

Komisijā bija domstarpības attiecībā uz brīnumu iespēju, bet tā ir vienis prātis, ka Dievs var darīt brīnumu, ja tas Viņam patīk.

Tāpat tā arī apstiprina, ka nevar būt iebildumu pret evolūcijas teoriju, kuras pamatā Esamības grāmatā dotais Pasaules Radīšanas izskaidrojuma secinājums. Visi izglītotie kristieši piekrīt, ka šie izskaidrojumi, pēc savas izcelšanās, ieskatāmi par mītiem un tāpēc mums to nozīme ir drīzāk simboliska nekā vēsturiska.”

Kā redzat, izvirzīto lēmumu loģika visai savdabīga.

Ceru, ka kaut kas no sacītā noderēs. Patiešām, grūti pat iedomāties tos grāmatu plūdus, kas runā par dzīvi smalkajā pasaulē, tie pārpludinājuši Anglijas un Amerikas grāmatu tirgus. Anglijā lielus panākumus gūst par šo tēmu sarakstītās mācītāja G.Vale Owen grāmatas.

Dzīves mācībai vispirms jānostiprina jēdziens par dzīvi arī aiz zemes apvalka robežām. Citādi – kāda nozīme būtu Brālības jēdzienam, ja visvērtīgākajam vajadzētu attīstīties dažu gadu desmitu vajadzību labad. Vajag uzkrāt apziņu ne jau rītdienas vajadzībām, bet mūžīgo ceļu vajadzībām Bezrobežībā. Šo patiesību der atkārtot dienas gaismā, ir naktī.

44.

Plaši apkārt pavīd tumšo ļaužu tipi, reti pamirdz gara uguns. Mūžu tūrumā nepavisam vēl nav uzarts, cik daudz atšķirtības vēl un īgnuma!

Bet ja vilcienā cilvēki ir garāmgājēji ceļinieki, tad cik garāmslīdoši mirklīga šīs zemes dzīve ir attiecībā pret Pasauli.

Dažkārt patiesība simbolu aizsegta, un paskaidrot vajag ar dzīves formām.

Ir vajadzība cilvēkam pēc veidiem, kas tam pazīstami, un šo maldu ceļu iedams, gars augšup paceļas uz savu īsto mājokli.

45.

Nav viegli atzīt, ka zemes dzīve ir mirkļa vīzija. To visu nav viegli apjēgt, lai gan cilvēkiem vajadzētu to noģist jau no dzimšanas.

46.

Zemes domāšanai mūžīgā dzīve ir visneskaidrākais jēdziens. Pat dažādi cilvēki dažreiz pazemo šo jēdzienu līdz dzīves turpināšanai šeit, virs zemes. Kāda maldīšanās! Pasaules atjaunosies, bet Zemes iemītniekiem jāsasīngst vienā tērpā! Vai gan Skolotājs var domāt par zemes dzīves turpināšanu? Skolotājs domā par mūžīgu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

dzīvi visās pasaulēs. Bet kādēļ gan cilvēka sirds lūdz pēc mūžīgās dzīves? Sirds lūdzas apziņas mūžīgu dzīvošanu. Tā zina, ka tā būs liela svētība, ja apziņa būs nepārtraukta un augšupeja norītēs nenogurstot – tā māca Brālība.

47.

Tā Mēs sniedzam Mūsu līdzekli darbības nostiprināšanai, bet Mēs noteikti esam pret narkotiskām vielām, kas apklusina un nonāvē intelektu. Kā gan attīstīsies domu kādība, kas tik vajadzīga nākamajai dzīvei, ja mēs to notrulināsim ar indi? Bet medicīna neskopojas ar dzīvo miroņu ražošanu!

48.

Tagad mulķi var ņirgāties, bet Mēs runāsim par mūžīgu augšupeju; mulķi pat kaps neglābs no mūžības. Jābūt brīnišķīgām smadzenēm, lai nesaprastu, ka zemes tērps nav nobeigums. Ugunis aicina uz Neaptveramo, pat aklie redz šīs zvaigznītes.

49.

Cik mocoši ir daudzi dzīves novērojumi. Atkarībā no sirds tiekšanās ir iespējams pētīt ārējo rīcību panākumus. Bez tam ir iespējams arī izpētīt tieši kādi tiekšanās novirzieni iespaido ārējo strāvu viļņus. Redzams, ka dažreiz no ikdienības viedokļa raugoties,niecīgām iemeslam ir liels iespaids uz iekšējo norisi un otrādi, ka sīka, necienīga vēlēšanās spēj sagraut jau gatavu celtni. Bet nav parasts piegriezt vērtību sirds darbībai. Cilvēki drīzāk ir gatavi uzņemties visādas klizmas, nekā padomāt par to cēloņiem. Tāpat Mēs esam norūpējušies redzot, ka cilvēki magnetisku centru tuvumā spējīgi pieļaut neļdzīgu domu gaitu, nevēlēdamies iegaumēt, ka tieši šādu centru tuvumā jāievēro īpaša piesardzība. Protams, ikviens jau var domāt par sevi, bet tur, kur gadu tūkstošu gājums, tur ir nevietā tauriņu laidelēšanās. Beidzot taču jāiemācās izturēties samērīgi! Domām par Augstāko jārada augstākais.

50.

Sastingums ir jāpārvar tāpat kā pretīgums. Daudzi nepamana šo postošo pavadoni. Lai gan skaidri novērojams, ka ne vien kaut kādi nezināmi cēloņi, bet, šķietami, paši niecīgākie ikdienišķās dzīves priekšmeti pārtrauc ugunīgās enerģijas pieplūsmi. Ne vien pretīgums, bet kaut kāds sastingums, pāri visiem novērojumiem, aptur darba spriegumu. Visparastākais priekšmets it kā aizēno smadzeņu un sirds svaigumu. Dažreiz auduma zīmējums, vai dziesmas ritms, naža spīdums, vai metāla skaņa, un daudzas citas līdzīgas saraustītas emocijas izsit mūs no parastās tiekšanās. No kurienes šāds sastingums? Kaut kad un kaut kur šīs skaņas un spīdumi, varbūt, bijuši izšķirīgi mūsu eksistencē? Nenoliegsim pagātnes noslāņojumus. Vēl kāds bijušo dzīvju piemērs – gluži lietišķi jāizprot šādi atgādinājumi, var pat pierakstīt tos, kā novērošanas vingrinājumus, bet nevajag garīgi apkrauties ar pagātnes lūžņām. Tāpat var gadīties arī trauksmīgi ierosinoši priekšmeti: var tikai priecāties par tādiem seno dienu pavadoniem, bet lai arī tie ilgi nepiesaista mūsu uzmanību. Uz priekšu, uz priekšu, tikai uz priekšu! Katrs sastingums ir zaudējums progresīvā kustībā. Cik

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

daudzkārt jau sacīts, ka kustība ir vairogs pret ienaidnieku bultām, tāpēc ejiet ugunīgi. Lai jūsu Uguns mirdz līdzgaitniekiem. Iegaumēsim, ka mums jārada gaisma ar domu.

51.

Lai neviens nesaka, ka nav ticis laikā brīdināts. Lai ceļinieks neaizmirst, ka tam nav jāatgriežas pamestajā mājā, un ka tikai viņš pats var sasniegt Gaišo Pilsētu, kurp aicināts. Lai krustcelēs ceļinieks atgādina visiem par nenovēršamajiem ceļiem.

52.

Sacīts, ka katram cilvēkam savs īpašs uzdevums. Patiešām, ikviens, kas pieņēmis zemes miesu, ir jau vēstnesis. Vai tas nav brīnišķīgi? Tas nekas, ka lielākais vairums neapzinās savu uzdevumu. Šī aizmāršība ir triju pasaļu neatskārsme. Var iedomāties, kā pārvērstos cilvēks, ja tas atskārstu sava zemes ceļa lietderīgumu.

53.

Bērni mācības vielu spēj apgūt neparasti ātri, ja vien ievēro bērna īpatnības. Bērns lielāko tiesu atceras jau agrāk izzināto. Bet it sevišķi vērtīgi ir, ja jaunu zināšanu vietā bērnam palīdz atcerēties to, kas viņā jau uzkrāts. Jo vieglāk tad iemācīties arī jaunus mācību priekšmetus, bet vajag novērot.

54.

Nav spēcīgākas šķīstītavas kā zemes dzīve, ja visas gara potencialitātes sakāpinātas. Tāpat nav arī spēcīgākas Elles, kā gara zemes sērgas. Atzīt Šķīstītavu uz zemes, kā vadošo pasākumu uz Smalko un Ugunīgo pasauli, ir apziņas šķīstīšanas uzdevums. Visām cilvēces tiekšanās uz Neredzamās Pasaules izpazīšanu vajag modināt apziņā domu par šķīstīšanu, kas veicinās zemes ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Jo tikai ceļa vienības jēdziens piespiedīs cilvēkus dzīvot skaisti un mirt kā ceļiniekiem, kas turpina ceļojumu. Kad Pasaule sapratīs šo nepārraujamo saiti ar Smalko Pasauli, Šķīstītava kļūs par to pašu Mūžīgās Patiesības atveidu. Tāpēc ir tik svarīgi nostiprināt izpratnē dzīves nepārtrauktību, it kā varenā Dzīves Rata turpinājumu. "Kausa" uzkrājumi dod garam lielu spēku Ugunīgajā Pasaulē, bet arī tumsības ceļš dod savu drūmo esamību.

55.

Apziņa ietver sevī visas pagājušo dzīvju pēdas, katras izpausmes atveidu, kā arī katru domu un tiekšanos uz plašāka apvāršņa apgūšanu. Apziņu stimulē "Kauss" un sirds, un katra saspringtā enerģija nogulsņējas ar garu nešķirami saistītajā apziņā. Jo gars, atdaloties no ķermeņa, saglabā visu augstāko un zemāko enerģiju kopumu. Kādi ir nogulsņējumi, tādi būs nākošie kristāli. I doma, i sirds, i jaunrade un visas citas izpausmes uzkrāj šo enerģiju. Viss ugunīgais gara potenciāls sastāv no dzīvības enerģiju izstarojumiem.

56.

Psihisko enerģiju saņem gars, kas ir gatavs to uzņemt. Ja cilvēki apjēgtu, ka psihiskās enerģijas uzkrāšana vajadzīga ne tikai pašreizējai dzīvei, bet kā pastāvīgs un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

neatņemams ieguvums un priekšrocība, tad tāda apziņa ievērojamā mērā izdēstu dzīvju robežas. Vai gan apzinoties dzīvi, reizē ar pagātņi nav jārūpējas par nākotni? Tas ir ikkatra zinātnieka tiešs pienākums. Kādreiz zinātnieki izskauda dzīvi, vai gan tagad viņu uzdevums nav pagarināt dzīvi līdz Bezrobežībai?

Tempļu kalpotāju vārdi ir norādījuši uz nākotnes dzīvi, bet šīm liecībām pilnīgi trūkst pamatojumu. Agrākie brīnumi novecojušies, apziņu valdzina īstenība. Iemiesošanās nemitīgo secību apliecina kā senās, tā arī jaunākās mācības. Jūsu literatūrā iemiesošanās un karmas pieminēšana kļuvusi par parastu lietu. Un tomēr šī patiesība maz iespēžas apziņā, citādi tā būtu pārveidojusi visu dzīvi. Bet cilvēku atmiņa dīvainu apsvērumu apgrūtināta. Viņi labprāt nodarbojas ar nevajadzīgām lietām, bet cilvēku iztēles spēja nav tiktāl izkopta, lai spētu aptvert galvenos pamatjēdzienus. Kurpretim viena lietišķas sarunas stunda var uz visiem laikiem pārveidot bērna būtību.

Nemirstīgais cilvēks, vai tas gars nebūtu nākotnes cienīgi? No pelniem atdzimstošais Fenikss, kopš senis apsolīts. Feniksam vajadzīgi spārni, un psihiskā enerģija dos labākos varavīksnes spārnus.

57.

Var novērot, ka cilvēki, kas atceras savas agrākās dzīves, pieder pie visdažādākajiem slāņiem. Tas tikai pierāda, ka pārpasauls likums daudz komplicētāks, nekā uz zemes par to domā. Tālab vēl jo vairāk tas jācienī un jāizpētī. Šādi pētījumi bez šaubām, būs fragmentāri, bet arī šādām fragmentārām zināšanām jāsavirknējas pārlicinošā faktu ķēdē. Jo drīzāk būs iespējams iesākt šādu zemes hroniku, jo drīzāk atklāsies patiesība. Jāsaprot, ka Mūsu paradums nav prasīt aklu ticību. Kāda gan jēga būtu šādai prasībai tur, kur novērošanas spējas un uzmanība dod lielākus rezultātus.

Ir sacīts, ka Visaugstākās audums austeris no dzirkstelēm, tāpat, ja saskatītu kaut vienu dzirksteli, tas būtu jau liels sasniegums. Bet šajos mēģinājumos panākumi gūstami vienīgi savstarpēji uzticoties. Vērtīgas ziņas var atnest ir bērni, ir lauku ļaudis, gan arī dažādi citi darba ļaudis, kas uztvēruši kaut tikai vienas dzirksteles pieskārienu. Visai bieži tieši tauta saglabājusi atmiņas, bet kautrējas runāt par tām. Saudzīgi jātuvojas šādām apslēptām krātuvēm. Tās neatvērsies augstprātīgai pratināšanai vai steidzīgam garāmgājējam. Un arī zemes likums liedz pieskarties svētneskartajam. Ārsti ne reti šādu atzišanos nosauks par neprātu.

Mēs jau sacījām, ka visi iekšējās apziņas jautājumi stingri jāpārbauda, bet ja no simt nepareiziem un neskaidriem vēstījumiem viens būs ticams, tad tas jau būs panākums. Tā meklēsim patiesību.

58.

Patiesām, pati domājošā un smalkiem aparātiem apbalvotā cilvēka eksistence ir reāls brīnums, kas nav iedomājams bez pagātnes, tāpat arī bez nākotnes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Tā mūsu dzīve šeit uz zemes ir dota kā vislielākā laime steidzamai virzībai uz Ugunīgo Pasauli.

Zemes dzīve, patiešām, novirzījusies no steidzamības atskārsmes. Tā vietā, lai līksmā gatavībā tuvotos mērķim, cilvēki sapņo par dzīves mehānisku paildzināšanu šeit.

59.

Nekavējoties steidzieties apjēgt savu ceļu uz tālajām pasaulēm. Vienīgi šī dzīves izpratnes paplašināšanās atklās jūsu garam prieka ceļa pamatus. Par ko gan lai citādi priecātos? Vai par to, ka iemiesošanās neizbēgama? Bet bez priekšstata par nākotni, iemiesošanās būs tikai dzīves lappuses bezjēdzīgs fragments. Proti, dzīvnieciskajam saprātam nav vajadzīga nākotnes apjēgšana, bet tieši griba izzināt rosina cilvēku sākt izprast dzīvības maiņas.

60.

Cilvēcei jāizdara daudz nepieciešamu mēģinājumu. Ir ne tikai jāatklāj, ka imperils ir aizejošās rases posts, bet jāizpētī arī imperila spēja inficēt. Varēs konstatēt, ka imperils iedarbojas uz tāliem atstatumiem un var ietekmēt smalko ķermeni. Imperils nonāk disonansē ar izplatījuma uguni. Cilvēki, kas aiziet no zemes ar imperila uzkrājumu, sagatavo sev mocošu esamību. Izplatījuma uguns tiecas uz viņiem, jo harmonija ir sekošana pamatiem. Katra pretdarbība attiecībā pret pamatiem izraisa izplatījuma uguns pretdarbību. Tāpēc jāpieņem, ka personiskais uzbudinājums ir aizejošo trums. Bet jāpiezīmē, ka bieži cilvēki nevēlas pievērst uzmanību savam uzbudinājumam, un bīstamā inde no tā nemazināsies.

61.

Zinātniski daudz strīdējušies par to, vai Kosmosā, tad, kad sasniegta attīstības augstākā pakāpe, notiek arī atgriešanās zemākā stāvoklī. Būs saprātīgi, visam progresa spējīgajam Kosmosā, piemērot Karmas jēdziena izpratni. Ne tā karmas jēdziena izpratni, kādu cilvēce ieradusi likt lietā kā atmaksu un rēķinu nomaksu, bet karmu kā augstāko evolūciju veicinošo darbību. Šis karmas likums izlemj visus radošos pasākumus. Daudzi pasākumi neatbilst šiem likumiem, bet pasākums, kas dzimis apzinoties evolūcijas karmu, dzīvo izplatījumā un to rosina Kosmiskā Magneta strāvas.

62.

Viss cilvēka saturs atspulgo visas viņa dzīvju īpatnības. Ļoti bieži Kosmiskā Magneta spēks sakāpina visas strāvas tāpēc, lai sakoncentrētu to zināmo saturu, kas cilvēkam nolemts jaunradei. Jaunrades spēks ir tik liels, ka, apkopojot strāvas un enerģijas, iespējams iegūt enerģijas neizsmeļamības formulu. Protams, apzinīgi jāpieņem kosmiskā magnetisma būtība.

Gara bezrobežīgu jaunradi izraisa Kosmiskā magneta pievilksmes izpratne.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

63.

Kosmiskā magneta strāvu paredzētā Karma nosaka arī ugunīgo pieplūdumu zemei. Kad kvēlā Agni Joga centri deg, tad allaž var liecināt, ka pazemes un pārzemes ugunis tiecas izpausties. Centru uzliesmojumi spēj ierosināt dažādas izpausmes. Kad Kosmiskais Magnets apliecina tiekšanos uz zināmu pamatu, tad var galvot, ka karmas strāvas apvienojušās vienā virzienā. Kad var liecināt, ka magnets saplūst ar izplatījuma uguns izpausmēm, tad saredzama Esamības augstākā manifestācija!

64.

Pasaule tiecas uz nemitīgu acīmredzamības transmutācijas apstiprinājumu. Seku pasaule ierauj cilvēku tajā strāvā, kas virza uz nolemto uzdevumu. Izplatījuma ķermeņu ķēde tiek pievilktā darbības kodolam, tāpēc visi nerasniedzamie pasākumi var iesaistīties augstākā sprieguma ķēdē. Pasākumi prasa visu saspringtību un visu saskaņotības izpausmi. Seku pasaule, protams, tāpēc mēdz būt šausmīga, ka šīs izpausmes šķiet nesaskaņotas. Tāpēc pievērsīsimies cilvēku impulsu baismīgajai ķēdei. Tur, kur darbojas dzīvības impulsa spēks, tur dominē tiekšanās uz Kosmisko Magnetu. Tur, kur darbojas Kosmiskajam Magnetam neatbilstošs spēks, tur novērojama tiekšanās pretējā virzienā. Apsverot šīs tiekšanās, ir viegli noteikt seku pasauli.

65.

Esam jau novērojuši, ka ar zināmu redzes piepūli var saskatīt iepriekšējo iemiesojumu tēlus. Var skaidri pārliecināties, ka tagadējais tēls pārveidojas pagājušo laikmetu izskatā. Vibrācijas un kristāliskie veidojumi pierāda noteiktas enerģijas klātbūtni. Nevar rasties jautājums par autosugestiju, jo abas darbojošās personas nezina, par ko veidojumi izvērtīsies. Bieži tie sākas nevis no sejas vaibstu pārveidošanās, bet no kaut kādiem galvas segas vai apģērba sīkumiem. Pats sejas raksturs mainās pavisam nemanāmi un visnegaidītākajos vaibstos. Jāpiezīmē, ka sejas reti kad paliek tagadējā izskatā. Visās šādās negaidītās pārvērtībās ir izslēgts jebkāds iepriekšējs nolūks. Pati ļoti rūpīgā acu piepūle norāda, ka process nav mentāls, bet caur acu centriem darbojas psihiskā enerģija. Bieži šāda veida mēģinājumi var sabojāt redzi, bet ārkārtīgi svarīgi tas, ka šāda fiziska gaišredzība pastāv. Iespējams ir sugestijas gaišredzības, bet tad psihiskā enerģija darbosies caur smadzenēm, un vienmēr var rasties aizdomas par paša hipnotizētāja sugestiju no malas. Daudz pārliecinošāk, ja psihiskā enerģija darbojas tieši. Tas pats tiešums parādās darbībās ar dzīvības svārstu. Autosugestija tāpat izslēgta. Godīgs pētnieks nezina, kādas sekas saņems. Viņš mēdz būt pārsteigts vairāk par visiem klātesošiem. Kā pirmā, tā arī otrā gadījumā klātesošie vispār nevēlami. Tuvumā nevajag nekā tāda, kas varētu ietekmēt psihisko enerģiju.

Neaptverams ir šādu mēģinājumu vecums. Turklāt tie kalpojuši kā valstu tā arī tiesu lietās. Ir jāatzīst viss šādu, ar psihisko enerģiju izdarīto mēģinājumu ārkārtīgais labums. Būs pierādītas gan dvēseles kaites, gan gara svārstības, arī pats patiesums būs pierādīts, tāpat arī apsēstība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

66.

Var jautāt – vai ieradumi paliek tie paši vairākos iemiesojumos? Var palikt un pat pieaugt, ja uzturēšanās Smalkajā Pasaulē nav noritējusi Augstākajās sfērās. Noteicošā nozīme visur ir impulsam.

67.

Var aplūkot iemiesojumu virkni kā atsevišķu dzīvju virknējumu, bet labāk raudzīties uz iemiesojumu maiņu kā uz nepārtrauktu dzīvi. Patiesi, dzīve ir viena un no cilvēciskās apziņas iegūšanas mirkļa dzīve neaprimstas, ar visām tās sekām, un apkārtējās kosmiskās strāvas izraisa dažādās dzīves sfērās vienveidīgas sajūtas. Tas ir viens no apstākļiem, kas visvairāk dzīves saista kopā un kas pierāda vienu un to pašu iedzimto sākotni. Iemiesojumu starplaikus var dēvēt par sapni vai dienu, atkarībā no viedokļa. Pagātnē tas var būt sapnis, nākotnē var būt diena. Tas atkarājas no evolūcijas sekmīguma.

Var novērot, ka pēc daudziem gadu simteņiem, līdzīgas vibrācijas gadījumā, iestājas tāpatīga sajūta. Šie novērojumi dod iespēju izprast dzīves nedalāmības jēdzienu. Ja cilvēki drīzāk spētu ietvert dzīves nedalāmības jēdzienu, tad viņi atskārstu lietderības un atbildības jēdzienu.

Mūžsenajos nolikumos norādīta Brahmas diena un nakts, - tā liktos, ka tas jau dod dzīvības stāvokļu izskaidrojumu, bet pēc Atlantīdas parādījās aplamais nāves jēdziens, un zemes dzīve tika ieslēgta aizspriedumu gliemežnīcā. Atzišanas vietā radās noliegšana. Lai gan Brahmas diena un nakts sākas katra pulsa sitiena starpā, vispirms pulsa starpbrīži, pēc tam miesīgā miega starpbrīži, bet tad – miesīgā un smalkā stāvokļa starpbrīži, un tā līdz Manvantaras pulsam.

Cilvēkam jāpārveido sava apziņa, ievadot sevi nepārtrauktu apziņu ķēdē.

68.

Lai pajautā diženajam Ceļiniekam, - no kurienes nākdams? Viņš neatbildēs, jo nes svētslepeno zināšanu. Viņš ir izpratis, kad un kam atdot sen uzticēto Nastu.

69.

Katrs cilvēks nes sevī noslēpumu. Pagātnes aizsegs atsedzas visai reti, - tikai, kad eksistence arī zemes dzīvē ir smalkās enerģijas pārbagāta. Bet pārgājis Zemes robežu, cilvēks apskaidrojas līdz sava noslēpuma daļējai izziņai. Izcils process, - kad smalkā enerģija atver uzkrājumu kausu. Atmiņa pēkšņi apskaidrojas, un visā savā taisnīgumā pieceļas pagātnē. Var pabrīnīties, kā cilvēks momentā pārvēršas, kad tas atstāj zemes sfēru. To dēvē par nāvi, bet tā ir dzimšana, tāpēc žēl, ja smalkais ķermenis ilgi uzturas miegā. Saglabājoties apziņai, pāreja ir sevišķi izcila, tad skaidri top redzams, kā nokrīt nonēsātās zemes drānas un pieceļas nemirstīgais uzkrājums – kas var izrādīties par īstenu dārgumu. Kļūst saprotams, kādēļ šo vissmalkāko dārgumu nav iespējams izpaust raupjajos apstākļos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

70.

Dažreiz jābrīnās, kāpēc un kā cilvēki pēc daudziem iemiejumiem var atkal satikties? Cēloņu daudz, bet galvenais – Kosmiskais Magnets. Novērojams, ka cilvēki sastopas tieši atkarībā no karmas izjūtas; nekas neaizkavē parādnieku. Bet zemes saprašana grūti apvienot Karmu ar Bezrobežību. Kādai gan jābūt pievilksmei, lai turētu saskaņā tik dažādas enerģijas! Pie tam, viena puse allaž centīsies novirzīties, bet likums viņu novedīs pie nenovēršamības negrozāmās atskārsmes. Tāpat novērojama arī psihiskā pievilksme, kas tikai pierāda pamatlikuma vienotību. Ar tādām pašām grūtībām atzīst, ka iemiejumu maiņas var būt atkarīgas no psihiskajiem pamatiem, bet nevis no zemes nopelniem. Daudzi nepiekrītīs, ka ķeizars var piedzimt kā melnstrādnieks, un kurpnieks var kļūt par senatoru. Bet nomaiņu mīklu atrisina priekšstats par Agni. Esamības nomaiņas iedalīsies atkarībā no Agni.

71.

Parasti atgriezoties agrākajā vietā, cilvēki izjūt mazliet skumjas. Tie nojauš, ka kaut kas nav ticis paveikts. Un tā tas arī ir. Bezrobežībā aizvien ir jāizjauš kaut kas jau iepriekš nolemts.

72.

Ja ņemsim deodara koku, visaugstāko, cik daudz agrāko, nokaltušo zaru zīmju mēs atradīsim uz stumbra. Deodars nav kļuvis nespēcīgāks; gluži otrādi, šie nokaltušie zari atstājuši tik cietas zīmes, ka pret tām pat tērauds lūzt. Neviena Mācība neskumst par atkritējiem. Tā zina, ka zemākajiem zariem jānokrīt. Vēja aizrautie nokritušie var arī izpildīt savu uzdevumu. Tie var pat iesakņot jaunus deodarus. Un to sveķi taču būs dziedinoši. Un vēlāk, sakrauti, lai turētu mājas stūrus, tie draudzīgi saplūdis kopējā jūgā. Tāpēc nešausminieties par tiem, kas atkrīt. Viņi nespēj aiziet no tiem pašiem sirds sveķiem. Bet kad no augšienes novērosit daudzās krustojošās takas, jūs uzsmaidīsiet pretim nākošajiem ceļiniekiem. Kad būs apjēgts bezrobežīgā ceļa garums, tad arī pielietosiet citu mērogu. Nav bīstami, ja notiek ceļojums, salta ir vienīgi nekustība.

73.

Saimnieks ar bagātu pieredzi atradīs pielietojumu visiem atkritumiem. Tagadnes celtniekam jāuzņemas šis varoņdarbs. Tas ir sevišķi smags, jo nav viegli likt lietā robotus, kad vajadzīga apzinīga pamatojība.

74.

Sadarbība nav sasniedzama viegli. Tās iegūšanai dažreiz vajadzīga vesela mūžu virkne.

75.

Var saprast, cik daudzkārt sarežģītākas ir grupu, valstu un nacionālās karmas. Viņu sajaukums nemazinās, bet pieaug cilvēces konvencionālo robežu dēļ. Var nojaust, cik

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

stiprā mērā saasinātas Gaismas un tumsas spēku mijattiecības, kas pavairo Dabas reakcijas neatbilstību. Var redzēt, kā svaidās vājie gari, cik lielā mērā pieaug apsēstības un cik ļoti šīs apsēstības sarežģī karmu. Tāpēc arī zemes kaujai nevienam nevajadzētu satraukt, jo var iedomāties tās izvēršanos Bezrobežībā.

76.

Vajag izturēties uzmanīgi pret tā saucamajiem divkāršās dzīves gadījumiem. Ļaunākajā gadījumā tā ir kādas apsēstības veids, - labākajā tā ir agrāko iemiestoju pārdzīvošana. Dažreiz gars tik stipri pieskaras agrākajiem iemiestoju, ka pārdzīvo tos no jauna. Nepieciešami ar rūpīgu vērību pievērsties šim stāvoklim, kas neietveras pašreizējās iemiesošanās apziņā. Nevajag mocīt ar jautājumiem, bet arī šeit var būt noderīgs jogs. Viņš var pavēlēt nepieskarties pagātnei. Jūs nomanījāt, ka Mēs tikai nepieciešamības gadījumos skaram pagājušos iemiestoju, lai no Akašas nepievilktu pagātnes emanācijas.

77.

Nekad nav bijis, ka agrāko iemiestoju vecā aura nenogurdinātu. It sevišķi, kad Karma pieved ne visai tīkamus ceļa biedrus. Bet kad katra sastapšanās izbeidzas, iestājas atvieglojums, ir kā būtu atdota sveša manta. Ne mazāk kā puse no visiem zemes sastapšanās gadījumiem notiek sakarā ar agrākiem iemiestoju. Var iedomāties, kā saķēdējas korķa figūriņas elektrības augstākās enerģijas spiediena ietekmē.

78.

Mācības bieži brīdinājušas netiesāt mirušos. Starp daudzajiem cēloņiem ir viens, kas stipri skar zemes norises. Mēs jau esam runājuši par līdzstrādniekiem no Smalkās Pasaules. No šejienes grūti spriest, kurš sevī jau attīstījis šo sadarbības spēju. Var iedomāties, cik netaisni būtu tiesāt tādu līdzstrādnieku, jo tiesāšana atgrūž. Tādu palīgu ir daudz, viņus vajag cienīt. Ja ir attīstīta iztēle, tad viegli iespējams attīstīt arī šādu sadarbību.

79.

Brīvās gribas likums bieži Mums neatļauj norādīt uz parādību, kas šķiet neskaidra. Šis pats likums arī norāda Mūsu ceļu krustošanos, kad brīvā griba virza sirdi pretim sirdij.

80.

Novērojams, patiešām, ka daudzas derīgas lietas atnes tīri nelabi cilvēki. Tam ir daudz iemeslu, vispirms Karma; tad Hierarhijas palīdzība, kas izlieto katru ieganstu, lai radītu lietderīgu stāvokli. Tāpēc bieži norādu it kā uz nejaušiem cilvēkiem, un nav jābrīnās, ja šie cilvēki paši par sevi ir nenozīmīgi. Viņi var atnest to, kas jau pirms mūžiem bijis gatavs sūtīšanai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

81.

Novērojams, ka rodas veselas ļaužu grupas, kuras kādreiz bijušas savstarpēji saistītas. Novērojams arī, kā iemiesojumos sākas kopējā interese attiecībā uz zināmas personas pagātnes darbiem. Var novērot it kā jaunrades spirāles rašanos un nobēdzināšanu. Līdzīgus ceļus vajag ievērot, jo šāda vērība tuvina Smalkās Pasaules izpratni. Tāpat arī grupu iemiesojumi pelna izpētīšanu, jo sastopas ne tikai draugi, bet arī ienaidnieki. Lūk, jūs ievērojāt draugu, kas saglabājis savu seno labvēlību. Redzat arī nelabvēļus, kuri, kaut arī nekaitē jums personīgi, bet kaitē jūsu tuviniekiem. Vesels komplicēts savijums spilgti runā par stiprām saitēm, kas tiek izdzīvotas daudzās dzīvēs.

82.

Radniecīgas dvēseles, kas gadsimteņiem ilgi izšķirtas, satiekoties, nepazīst viena otru. Patiesi, tikai tās dvēseles, kas gadu tūkstošiem ir bijušas savienotas zemes plānā garīgām un dižām sirds jūtām, var sasniegt kosmisko saplūšanu augstākajās Pasaulēs. Apziņu un siržu savienošanās nenotiek vienā dzīvē, pat ne vairāku dzīvu laikā. Ir nepieciešami gadu tūkstoši, lai uzkrātu enerģijas, kas savij šīs nesaraucjamās saites. Augstākais Daiļums nav tik viegli sasniedzams!

83.

Budisms cilvēku uzskata kā individualitāti, kuru radījušas daudzas eksistences, bet kas katrā jaunā dzimšanā zemes plānā, izpaužas tikai daļēji.

84.

Gudrs prieks izpaužies arī nolemto satikšanos gadījumos. Cilvēki bieži nenojauš, ka viņu satikšanās sakņojas dziļi. Spilgtas atmiņas uzliesmo kā mirklīgi atspulgi. Dažreiz tie izraisa nepatīkamu mulsumu, kā kaut ko, kas neiekļaujas ikdienišķās dzīves mērogā. Tāpēc tik uzmanīgi jāorientējas iespaidos. Līdzās pirmā iespaida pareizībai iespējamās arī dažādas atmiņas. Dažreiz pat labi cilvēki var parādīties ne savā augstākajā aspektā. Saku to tāpēc, lai izvairītos no pārsteidzīgiem spriedumiem. Jūs jau esat pārliecinājušies, cik bieži draugi varējuši nejaušus aspektus pieņemt par pamatu.

85.

Parasti cilvēkiem sevišķi briesmīga šķiet ikdiena. Tā viņiem ir noguruma un lejupejas simbols. Turpretī, Mums ikdiena ir pilnveidošanās un augšupeja. Tā atver Bezrobežības Vārtus. Var iemīlēt ikdienu, jo tā norūda garu un dod drosmi padomāt par bezgalīgo darba mūžu ķēdi. Dažam labam šie mūži iedvesīs bailes, bet izsmalcināta apziņa tos pieņems kā bezgalīgas radīšanas avotu. Lieliski kulti izbālējuši ikdienā, bet cik brīnišķīga ir apziņa, ka ir iespējama ikdienēja atdevība un kvēla mīlestība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

86.

Dzīvē mēs bieži esam liecinieki tam, ka šeit, zemes plānā, personības apziņa, sasniegusi robežu, kuru tā nevar, vai, pareizāk sakot, negrib vai baidās pārkāpt, - savā attīstībā apstājas. Bet tā kā patiesībā nekustīgs palikt nekas nevar, tad tā iet atpakaļ. Ejot atpakaļ, apziņa var aiziet līdz tādām sairšanas stāvoklim, kad gara graudā, kuru vairs nebaro augstākās pievilksmes, pamirst; tādus cilvēkus mēs saucam par staigājošiem miroņiem.

86.a

Protams, apziņas nepārtrauktība ir nepieciešama tās attīstībai. Bet tādas nepārtrauktības jēdziens ir ļoti relatīvs. Vai mēs tādu apziņas nepārtrauktības relativitāti nenovērojam šeit pat uz zemes miega un nomoda stāvoklī, kuri viens otru nomaina? To cilvēku skaits, kuri saglabā skaidras un modras apziņas nepārtrauktību pārejot Smalkajā Pasaulē, kaut arī tikai tās vidējos slāņos, nav nemaz tik pārāk liels. Daudzi, tajā pārejot, iemieg vai arī velk pusapzinīgu un mokpilnu eksistenci. Apziņas stāvokļu variācijas ir bezrobežīgas. Ir tik pat daudz apziņas stadiju, cik pakāpju Bezrobežībām otrādi. Pilnīgi apzinīgi smalkajā pasaulē ir tikai tie, kas dzīves laikā ar sirds tiekšanos uz evolūciju un šādas apziņas saglabāšanas palīdzību ir radījuši saiti ar augstākajām pasaulēm. Tā materiālistam ar visattīstītāko intelektu, bet kurš noliedz jebkuru garīgumu, jebkuru eksistences iespēju augstākajās pasaulēs, - var arī nebūt apzinīgas dzīves augstākajos smalkās pasaules slāņos. Jo, ja tas nebūs radījis un nostiprinājis augstākās pievilksmes, tas gandrīz tūlīt tiks ierauts zemes pievilksmes virpulī un pusapzinīgā vai neapzinīgā stāvoklī gaidīs jaunu iemiesošanos. Var, protams, iedomāties, kāda būs šī jaunā piedzimšana, jo, atskaitot gadījumus ar augstākajiem gariem, tāda, tikpat kā tūlītēja atgriešanās uz zemes ir nevēlama. Kā jūs jau zināt, uzturēšanās stāvoklim smalkajā pasaulē ir liela nozīme sakarā ar uzkrāto enerģiju barošanu, pastiprināšanu un to pārveidošanu garīgos spēkos. Tādēļ varam iedomāties, cik spēcīga garīgās būtības sairšana iestājas, ja ilgstoši izpaliek šāda barošana.

Apzinīgas eksistences sasniegšana, vai pilnas apziņas saglabāšana, visos apvalkos un visās sfērās arī ir Arhata augstākais sasniegums. Šī tad arī ir Amrita vai patiesā nemirstība. Tādēļ arī Lielo Skolotāju pūles ir vērstas uz cilvēces apziņas paplašināšanu, uz mentālā ķermeņa attīstīšanu, uz augstākās tiekšanās atmodināšanu – magnētiskās strāvas vai virpuļa radīšanai, kad garu vilktin velk uz augstākajām sfērām.

Tā kā apziņas attīstīšana ir visgrūtākais un visilgstošākais process Kosmā, tad apziņas nepārtrauktības saglabāšanas spēja smalkākos apvalkos vai augstākajos smalkās pasaules plānos, stipri paātrinātu evolūciju.

Ir cieši jāiegaumē, ka tas, kas netika aptverts Zemes dzīves laikā, netiks aptverts arī smalkajā pasaulē. Atcerieties, kā ir teikts, ka smalkajā pasaulē iegūt jaunu apziņu ir tikpat kā neiespējami. Šeit, Zemes dzīvē, ir jāiegulda tiekšanās gaudi, kas smalkajā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

pasaulē pārvērtīsies zināšanās. Citādi mums nebūtu bijis nozīmes atgriezties uz Zemes.

87.

Lietu attīstība līdzīga liliņām. Pie kāda žoga paslēpusies baltā māsa. Tai nav draudzeņu, bet jau stiebras ietverta ir jauno rašanās iespēja. Atdzimšana puķēs nav bieža. Daži tiecas uz masīvākām – koku formām, bet puķu jaukums ne vienmēr pieejams, lai varētu divas reizes pievērsties tām. Nevar aizliegt ar augu palīdzību saīsināt vienu no atdzimšanām dzīvnieka veidā. Neteikšu, ka daudziem kukaiņiem apziņa būtu attīstītāka par brīnišķīgo puķu apziņu. Gudri ar puķes starpniecību nogaidīt dažas atdzimšanas. Steidzieties vien, stedzieties, es pagaidīšu daiļajā pajumtē, lai apdzītu jūs, aizsteigtos jums priekšā. Tā daiļuma ceļš saīsina gājienu.

88.

Ir brīnumjauki zemes dzīvē saskatīt Smalkās Pasaules pazīmes. Tā jātnieks apstājas ceļā, lai izjautātu par ceļmalas zīmēm, tā soļo tas, kam sirdī nākotnes dzīve. Vienīgi ceļa jēdziens atbilst mājšanai uz Zemes.

Uz nākotni!

89.

Neviens nedrīkst domāt, ka zemes vakardienas mērogi noderīgi arī rītdienai. Tāpēc cilvēcei no jauna jāizprot savas īslaicīgās mājšanas nozīme zemes stāvoklī. Tikai pamatā noskaidrojot savu eksistenci blīvajā stāvoklī un izprotot Smalko un Uguntiņo Pasauli, iespējams nostiprināt savu esamību.

90.

Zemes eksistenci var pārveidot tikai spilgti iztēlojoties nākamo dzīvi. Daži baidās no nākotnes un ar to atņem sev spēku, citi par Smalko Pasauli spriež savās iedomās un tā rada aplamus tēlus; trešie izturas kā īsti miroņi, un tie ne par ko citu, kā vien par tirgus cenām, nedomā. Bet neviens neapjēdz, ka pat viss mūžs ir tikai mirklis Bezrobežībā.

Par nākotni jādomā ar trejādu domāšanu. Pirmā – kad cilvēks savu domu var izteikt vārdos, otrā domāšana jau būs nepasakāmi iekšējāka, bet tā līdzīga okeāna viļņiem; cilvēku šādi paisumi satricina un viņam liekas, ka viņš aizmirst viļņu aiznesto tēlu. Beidzot trešā, visai dziļā domāšana, kas nav izsakāma ne vārdos, ne tēlos, un tikai psihiskā enerģija un saules pinums atgādina par notikušo.

Un tā, - lai cilvēks ar trejādo domāšanu iztēlojas nākotni. Šāda iztēle līdzīga enkura iemešanai, kuģis pietauvosies noturīgam enkuram. Tāpat saprātīgs domātājs virzīsies uz vēlamo mērķi. Gudrais zina, kur viņš var izpausties ar vislielāko lietderību. Tikai nesaprātīgais var sapņot par mātīgu pārejošu spožumu. Pat tie, kas pagātnē ieņēmuši augstas vietas, neaizrausies ar ārišķību, bet padomās par darba varenību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Par nākotni domāt jāmacās tā, it kā gatavojoties nekavējoši pāriet tālos ceļojumos un, tanī pat laikā, jāprot pilnīgi atbilst zemes uzdevumiem, tas arī būs lietderīgs līdzsvars.

Mēs daudzkārt esam minējuši lietderību, jāpierod, ka šī īpašība nepieciešama visos dzīves novados. Atgādināsim to, jo zinām, cik cilvēki to ačgārni saprot. Viņi domā, ka mērķtiecība jāpielieto kaut kādos sevišķos gadījumos. Bet ne jau vienu reizi vien jāatgādina, ka katra ikdienas parādība ir daudzu cēloņu sekas.

Iluzori ir kā mazie, tā lielie veikumi. To novērtējums izpaudīsies ne uzreiz, bet gudrais atcerēsies savas ceļa zīmes un lietderīgi tās izmantos nākošajā dzīvē. Viņš zina, ka labais ir neizsmeļams, bet ļaunais galīgs.

91.

Arī fizisku iemeslu dēļ mudina tiekties nākotnē. Nav jāaizmirst, ka Smalkajā Pasaulē izjūtams ne vien karstums, bet arī aukstums – normāli abas šīs izjūtas ir nevajadzīgas, bet tās izriet no līdzatnestām, neizdzīvotām zemes daļiņām. Tiekšanās nākotnē ir labākā atbrīvošanās no Zemes čaulas. Tā var vēlreiz pārliecināties, ka doma nes līdzī tīri fiziskas sekas. Protams, Smalkajā Pasaulē nepieciešami atbrīvoties no zemes izjūtām. Ja tās sajūtas, tas nozīmē, ka kaut kādas daļiņas draud traucēt augšupeju. Ja Smalkajā Pasaulē mājo harmonijā, zemes izjūtas nerodas, vienkāršāk runājot, tās iedzīvotāji neizšķiež enerģiju tādās izjūtās, kuras arī zemes stāvoklī sagādā daudz smaguma. Ir iespējams sagatavot apziņu, lai tā atbrīvotos no visādām nevajadzīgām pagātnes atliekām. Taču arī uz Zemes, kaut ko atceroties, cilvēki iesaucas – man pārskrēja karstums, vai – sirdi stindzināja aukstums! Bet ja jau uz Zemes doma izraisa izjūtamam fizisku reakciju, tad Smalkajā Pasaulē tai vajag krietni pastiprināties. Tikai nākotne var atbrīvot no izjūtu smaguma, un, ja ir apgūta tiekšanās uz Augstāko, tad nav arī visai grūti pieradināties domāt par nākotni. Tā nostipriniet visās darbībās nākotnes izpratnes lietderīgumu.

92.

Tas, kurš vismazākajā prot saskatīt Augstākās Pasaules klātbūtni, - jau ir augšupejas ceļā. Patiesi, visā vajag piesaistīt sevi Augstākajai Pasaulei. Bez šādas piesaistīšanās ceļš būs ilgs. Visraupjākajos apstākļos iespējams tiekties uz Augstāko Pasauli, un šī Krāšņā Pasaule kļūs tuva. Jau zemes ķermenī gars iemācīsies piesaistīties Augstākajai Pasaulei, atgriezdamies it kā brīnišķā dzimtenē. Jau pārejošai zemes dzimtenei ir pievilksme, vēl jo spēcīgāka pievilksme mūžīgajai tēvijai. Vienīgi haoss var cilvēkam aizsegt viņiem pienācīgo dārgumu. Harmonijas skanējums uzvar haosa jūkli.

93.

Nepalīdzēs cilvēkiem nedomāt par nākotni. Katru dienu iespējams ļoti labi padomāt par labāku dzīvi aiz zemes robežām. Jo skaistāka iztēle, jo labākas iespējamības dzimst tur, kur valda doma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

94.

Vai jūs sajūtat patieso ļaunumu, kuru rada kļūdaina rīcība? Vai jūs aiz egoisma nedomājat, ka ļaunums vispirms skar jūs pašus? Bet darbības plānā neesat jūs vieni, bet katrs jūsu solis skar arī tos atbildīgos, kuri iet pašizliedzīgi. Daudz nelabojama pielauts vieglprātīgu sapulču laikā. Mācība daudzkārt norādījusi uz kolektīva saitēm. Jāsarga tos, kuri riskē seku paātrināšanas dēļ.

Lai katrā uzliesmo apziņa par tās stundas svarīgumu, kurā viņš uzaicināts. Kad sen jau runāju par vieglprātību, vajadzēja nekavējoties ietvert apziņā mirkļa svarīgumu un piespiest ietvert sevī arī atbildības sajūtu. Ārpus lietām, ārpus savām un grupas sekmēm ir jāsajūt evolūcija ar visām tās savdabībām. Tik skaidro domājiet.

45.

Kā tad daudzi saprot atbildību? Tik maz taču mēdz domāt par lielo atbildības apstiprinājumu! Tas, kas uzņemas atbildību acīmredzamā vieglprātībā vai ar patības tieksmēm, uzņemas drausmīgu karmu. Kad tiek dota lielā Kalpošana cilvēces labā, tad saskaņā ar to jānes arī atbildība. Kad Nesēja rokās ir Mūsu trauks, tas nozīmē, ka jābūt tā cienīgam, lai brīnišķais trauks paliktu joprojām spārnots. Patiesi, pienākas atbildību nest ar rūdītu garu un ar visu sirds piesardzību.

96.

Īsts nesavtīgums ir patiesas sirdsdegsmes plauksme, bet tas jāpauž ne tikai rīcībā, bet tieši apziņā. Rīcības ir neprecīzs atspoguļojums, kā klejojošas ēnas, un drebošās nosacītības viesulis nozog darbības jēgu. Vai var spriest par rīcību bez cēloņa un sekām? Tad glābējs izrādīsies par apvainotāju un atdevušais par skopuli. Bet izveidot nesavtīgu apziņu nav viegli – nav apejama individualitāte. Un nesavtīguma augļi var nobriest tikai skaidri apzinoties nākamību. Nesavtīgums netiek celts uz pagātnes eksperimenta. Tikai reāla nākotnes sajūta var izveidot iekšēju spriedumu par iespējamības robežām. Tas, kurš nakts klusumā domā – pagātne man ir iemācījusi nesavtīguma vērtību, tas ir važās kalts.

Nesavtīguma himna jānodzied saules staros, kā putnam sava vienīgā izteiksme, zinot nākamo dienu, kad nolemts pārlidojums. Izprotot pārlidojuma nozīmi, top skaidra arī nesavtīguma nozīme.

Nākotni uzskatiet kā pavērsienu no nakts uz dienu. Miegainie aizgulēsies, bet kopiena ir nomodā. Mūsu sardze nevienu patruļu neuzskata par niecīgu.

97.

Ārsts parasti saka slimniekam – “lūk, atnāks vasara, jūs dosities saulē, atjaunosities kalnu vai jūras vējos.” Pat pasaulīgās zemes ārsts dziedina, aicinādams tiekties uz nākotni. Karma ir pagātnes slimība, izārstēšanās no tās – nākotnē. Tiešām, kas grib atbrīvoties no pagātnes, var tiekties uz nākotni. Tiekšanās ar visu būtni aizsargā no pagrimšanas. Piemērs – debess ķermeņi mūžīgajā kustībā. Tā atcerieties, ka esmu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

norādījis, - kā var staigāt pa ūdeni, bet neesmu sacījis, vai var uz tā stāvēt. Karmu var grozīt ar neatturamu tiekšanos.

98.

Kustība uz nākotni līdzinās liesmas kustībai. Var pabrīnīties, kā uguns, gan redzami, gan neredzami dzīvo, vibrēdama un sargādama pasaules līdzsvaru. Tālab tieksimies uz nākotni, jo uguns stihijas atbalstīti nekritīsim. Bet izraisīt uguni iespējams tikai ar gara kustību. Tāpēc Zemes plānā liksim lietā augstākos likumus. Tiekoties uz nākotni, ir iespējams pat grozīt karmu, tātad iespējams grozīt visus zemes nosacījumus. Pielietojiet dzīvē Manu Norādījumu. Tikai tam, kas tiecas, piekļaujas dārgo enerģiju daļiņas.

99.

Skolotāja apstiprināšanu var atkārtot ik stundu, jo Mūsu celtnei vajadzīga apzināta Hierarhijas pieņemšana; var sagaidīt dažādus notikumus, bet tajos dalību ņemt var tikai caur Hierarhiju, ko Mēs esam pavēstījuši. Tāpēc – ne tikai Mūsu lēmumi, bet gadu tūkstošu karma padara nākotnes celšanas darbu par nenovēršamu. Var pārgrozīt detaļas, bet pamatus izjaukt nedrīkst. Tāpēc pat dzīves sīkumos nav jāpiemirst Mūsu Griba. Ir pareizi apjēgt jaunradāmo pasaku, bet tā pārvērtīsies vienīgi pa Hierarhijas kāpnēm.

100.

Mēs, protams, neesam antīku priekšmetu pretinieki, ja to aura ir laba, tikai nevajag tos aplūkot savas pagātnes acīm. Mēs pietiekoši labi zinām, ka pilnveidošanās sasniedzama nevis iegremdējoties pagātnē, bet neatturami tiecoties nākotnē. Tāpēc Mēs ieteicam, sevišķi tagad, pārsviest visu apziņu nākotnē, un tā, izvairīties no daudziem agrāko dzīvju slazdiem.

101.

Pagātnes inde – tā nosaucam gremdēšanos pagātnē, kas spēj atmodināt norimušos karmiskos apstiprinājumus. Pagātne spēj uz laiku atņemt tagadnes uzkrājumus. Bet mūsu spēks vairojas, kad vēršam skatu nākotnē. Katrs izbijušais simbols griež mūs atpakaļ un rada strāvu krustojumu spēku. Tāpēc daudzās mācībās maz pieminētas reinkarnācijas, lai tādējādi vairāk virzītu uz nākotni. Nevajag no jauna ierosināt izdzīvotas vibrācijas.

101.a

Varat skārt senās lietas, apziņā atvairot uzkrājumu kaitīgās nogulsnes.

102.

Tieksimies nākotnē. Patlaban pārdzīvojam bargas dienas. Briesmīgie nodarījumi atnesīs smago karmu. Šīs dienas milzis rītu var kļūt par punduri. Tā vētrās un jukās top izpirkta karma, un noliktie laiki piepildās. Pasaules notikumi veido mozaīku, kas pārredzama tikai no kalniem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

3.nodaļa: Atdzimšanas likums – reinkarnācija

103.

Jā, vienīgi reinkarnācijas likuma pieņemšana un ietveršana apziņā nostiprinātu cilvēcē arī pareizu vispārīgā labuma izpratni.

104.

Un cik daudz ir Evangēlijas reinkarnācijas apstiprinājumu: un tieši paša Kristus vārdos. Lielu grēku uzņēmušies baznīcas tēvi, dzēšot no viņiem uzticētā ganāmpulka apziņas šo Augstākās Taisnības likumu. Bet arī mēs, nepretodamies ļaunumam, neesam mazāk vainīgi savā pasīvajā nolaidībā.

105.

“Kopā esošajiem dzīvību dāvājis” – tā ir visskaidrākā reinkarnācijas un dzīves nepārtrauktības atzīšana.

106.

Vai jūs varat aptvert, cik daudz Evangēlijā un tieši Paša Kristus vārdos ir skaidru norādījumu par atkaliemiesošanos un karmas likumu! Bet garīgie tēvi to rūpīgi noklusē. Jo viņi taču nevar nezināt, ka atkaliemiesošanās likums tika atcelts tikai 6.gadsimtā, Konstantinopoles Koncilā! Vai tiešām viņu apziņa kopš tā laika nav pavirzījies uz priekšu! Jo vienā šādā koncilā tika apspriests arī jautājums, vai sievietei ir dvēsele! Daudz šādu “pērļu” var atrast lasot šos vēsturiskos tumsoņu dokumentus.

107.

Jūs rakstāt, ka “nav nekāds brīnums, ka Kristus neatrada par iespējamu paziņot šo patiesību (atkaliemiesošanās likumu) nesagatavotajiem prātiem tieši un atklāti...” Bet man šķiet, ka pareizāk būtu bijis sacīt, ka kaut gan likums par atkaliemiesošanos bija katras senās austrumu reliģijas stūrakmens un ebreju reliģija, protams, nebija izņēmums, bet jau Kristus laikā šis likums tika reliģijas dižmaņu roku izkropļots un savā pirmatnējā tīrībā saglabājās tikai atsevišķās sektās. Evangēlijos un paša Kristus vārdos mums ir pietiekoši daudz liecību, ka ebreji šo likumu zinājuši. Tā Mateja Evangēlijā 17.nodaļā no 10.-13.pantam: “Un mācekļi viņam jautāja: “Kā tad rakstu mācītāji runā, ka vispirms Elijam jānāk?” Jēzus tiem atbildēja: “Patiesi, vispirms jānāk Elijam un visu jāiekārto, bet es jums saku, ka Elija jau ir atnācis, bet viņu nepazīna un pret viņu izturējās kā vien iedomājās; tā arī Cilvēka Dēls cietīs no viņiem.” Tad mācekļi saprata, ka Viņš ar tiem ir runājis par Jāni Kristītāju.

Jāņa Evangēlijā 9.nodaļā no 1-3 pantam: “Un garāmejot ieraudzīja cilvēku, kas bija akls no dzimšanas. Viņa mācekļi viņam jautāja: “Rabi! Kas ir apgrēkojies, viņš vai viņa vecāki, ka viņš piedzimis akls?” Kristus atbildēja: “Nav apgrēkojies ne viņš, ne viņa vecāki, bet tas ir tādēļ, lai pie viņa izpaustos Dieva darbi...” Patiesi kā gan varēja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

no dzimšanas aklaiss tikt sodīts par saviem grēkiem, ja nebūtu atkaliemiesošanās likuma? Ir vēl ļoti skaidras vietas, bet jums pašiem būs interesanti tās atrast.

Jūs rakstāt, ka “atkaliemiesošanās likuma zināšana austrumu cilvēkā radījusi nesteidzību, nekustību, inertību, mierīgu apcerēšanu, kas gala rezultātā devusi lēnu dzīves tempu, tās sastrēgumu un pamirumu,” – tas tomēr tā nav.

Daudzi citi iemesli ir veicinājuši šo trūdēšanu.

Galvenais Indijas ļaunums, kas to novedis pie trūdēšanas un deģenerēšanās, nav “atkaliemiesošanās likuma zināšana”, bet gan sastingušajā kastu sistēmā, kas, līdz ar patieso zināšanu zaudēšanu un ar tikumības pagrimšanu vadošajās kastās, pārvērtās par dzelzs žņaugiem, kas smacē tik spēcīgo daudzmitljonu tautu.

108.

Ja vēlaties, varētu arī pieminēt, ka reinkarnācijas doktorinu atcēla 553.gadā pēc Kristus Otrais Konstantinopoles Koncils Tā doktrīna par dvēseles iepriekšēju eksistenci un tās daudzkreizējo atgriešanos uz Zemes, oficiālajā kristietībā kļuva par “ķecerību”; līdz tam laikam to pieņēma un pacieta tie baznīcas tēvi, kas bija tuvi gnostiķiem.

Tagad interesants pagājušās dzīves atmiņu gadījums. Pastāstu to vienīgi Jūsu zināšanai. Šis gadījums notika pagājušā gadsimta astoņdesmitajos gados un ir paša dalībnieka uzrakstīts. Kāda muižniece, kas dzīvojusi muižā Pleskavas guberņā, Ziemassvētkos, vīra un dēla pavadībā, braukusi apciemot pazīstamus uz kādu attālu muižu. Tie izbraukuši jaukā skaidrā rītā, cerēdami vēl līdz krēslai sasniegt mērķi. Bet pēcpusdienā laiks krasī pārmainījies, sacēlies sniegunis, sniegs kritis lielām pārslām un aizklājis tāles, pēc pusstundas ceļš bijis pilnīgi aizputināts. Satumsis. Jau sen vajadzējis būt galā, bet no apdzīvotās vietas vēl ne vēsts, ceļš vienās sniega kupenās, brīžam šķītis, tepat kamanas apgāzīsies. Skaidrs, ka nomaldījušies. Palikt uz vietas un nogaidīt vētras risināšanos neiedrošinājušies, jo putenis pat pastiprinājies un varējis ieputināt i ragavas, i zirgus. Nolēmuši uzticēties zirgu nojautai un ļaut tiem pašiem meklēt apdzīvotu vietu. Gudrie lopiņi, kā sapratuši, pacēluši purnus, ievilkuši nāsīs gaisu un sākuši soļot raitāk. Pēc stundas apmēram, atskanējušas tālas suņu rejas un drīz pazibējušas retas uguntiņas; ragavas piebraukušas lielas mājas akmens iežogojumam. Suņu rejas izsaukušas sargu ar vējlukturi un uz jautājumu – kam pieder muiža? Tas nosaucis uzvārdu un pieminājis, ka īpašnieku nav mājās – ārzemēs. Noskaidrojies arī, ka ceļinieki atrodas gluži pretējā virzienā. Tā ka bijis jau vēls vakars, tad nolēmuši pārnakšņot muižā. Uzmeklējuši nama uzraugu un lūguši atslēgt māju. Bet kad muižniece izkāpusi no ragavām un ieraudzījusi māju, ko blāvi apgaismojuši kalpotāju vējlukturi, viņa sākusi drebēt un šausmās iesaukusies: “Nekad es savu kāju nesperšu šajā mājā. Šeit notikušas drausmīgas lietas!” Viņa lūgusi vīru un dēlu ilgāk neuzturēties šajā nelaimīgajā vietā. Vīrs un dēls bijuši pārsteigti un, šo nervozitāti piedēvējuši nogurumam, tie pūlējušies viņu nomierināt un pārliecināt, ka viņa maldās, jo nekad neviens no viņiem nav šajā vietā bijis. Bet viņa bijusi nepārliecināma un lai pierādītu, ka viņai taisnība, sacījusi: “es aprakstīšu istabu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

izkārtojumu un iekārtu; kad jūs ieiesit apaļajā sarkanajā viesistabā, jūs ieraudzīsiet pār galdu pie sienas sievietes portretu baltā tērpā puķēm rokās. Šis portrets ir mans un es biju tik ļoti nelaimīga!” Protams, vīrs un dēls, uzrauga pavadībā, iegājuši mājā pārbaudīt sacīto un drīz dziļi satriekti atgriezušies, jo viss atbildis aprakstam. Protams, tie vairs necentušies viņu pierunāt pārnakšņot šai baigajā mājā, un tā kā putenis bijis jau mitējies un pat mēness paspīdējis, tie, ņemot līdzi pavadoni, nolēmuši atgriezties mājup.

Austrumos šādas atmiņas nav retums. Laikrakstos var lasīt gadījumus, kas daudzu liecinieku pārbaudīti. Kādā mums pazīstamā šejienes ģimenē piecgadīgs zēns neatlaidīgi stāstīja vecākiem, ka viņš neesot viņu dēls un ka agrāk bijis mūks un dzīvojis klosterī, un tāpēc bieži bēga no mājām, lai uzmeklētu šo klosteri. Dažreiz tam izdevās aiziet jau tālu, iekams vecāki pamanīja viņa prombūtni, un vienmēr tas gāja uz mazās Tibetas pusi.

109.

Jūs gribētu pārliecināties par reinkarnācijas likumu. Bet tas atkarājas no jums, jo ikviena pārliecība vai zināšana nāk vienīgi no iekšienes. Ja mūsu agrākie uzkrājumi niecīgi, tad grūti sagaidāma ātra apskaidrība. Vajadzēs vēl daudz gaitu un ciešanu, iekams apziņa kļūs gatava jaunai ietverei. Ja tas tikai īslaicīgs aptumšojums, tad var cerēt, ka garīgās acis atvērsies. Mans padoms, vairāk novērojiet un iedziļinieties kosmiskajos likumos, un, varbūt Jūs atskārtīsiet, ka cilvēka vienas Zemes dzīves iespēja būtu nejdzība un nedabiska netaisnība, un pie tam vēl visnevienādākajos dzimšanas apstākļos.

Kosmā noris nemitīga pilnveidošanās mērķtiecības likuma un Gaismas Hierarhijas jeb Jēkaba kāpņu vadošās Sākotnes ietekmē! Ja tas būtu citādi, tad haoss jau sen būtu Pasaules Visumu iznīcinājis. Viss pozitīvais ir vadošā sākotne. Nav mūžīgu moku, tāpat nav mūžīgas svētlaiemes, kā to saprot vairums, ir tikai zināma ilguma periodi, kas pilnīgi atbilstīgi gara uzkrājumiem. Pastāv vienīgi mūžīgā kustība jeb pārveidošanās. Lielisks ir bezrobežīgās pilnveidošanās ceļš!

110.

Par iemiesojumiem. Katrā jaunā iemiesojumā mēs saņemam ierobežotu organismu, cilvēciskās attīstības vispārīgā līmeņa, kā arī senču iedzimtības dēļ, un bez tam arī atkarīgi no mūsu karmas... Mēs tiekam pievilkti tai videi, kas mums atbilstīga, tieši karmas dēļ. Tāpēc mūsu gara grauds, neraugoties uz tā daudzajiem uzkrājumiem, katrā jaunā zemes apvalkā var izpausties tikai daļēji. Var novērot, kā bijušais mūzikas virtuozs savā jaunajā ķermenī, kurā nav sevišķām muzikālām spējām nepieciešamās centru koordinācijas, tomēr saglabās izpratni un spēcīgākas vai vājākas tieksmes uz šo mākslu, bet virtuozs viņš vairs nebūs.

Nav gluži pareizi apgalvot, ka senāk cilvēki, šajā gadījumā ebreji, nav zinājuši par savām dēla attiecībām, nav zinājuši par reinkarnācijas likumu, un ka tikai Kristus jūdiem atklājis, kā jāsaprot Bībelē sacītais. Patiešām, senās jūdu tautas Skolotājiem bija daudz kas zināms, varbūt daudz labāk kā tagad, bet, protams, arī tad daudzus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

jēdzienus alkatīgos nolūkos jau sāka aptumšot izdabīgie iztulkotāji. Varizeji taču atzina ir Augšāmcelšanos, ir Eņģeļus, ir Garu, kā to redzam Apustuļu Darbos (23.nod. 6.,7.,8.p.).

111.

Jūsu atsūtītajos avīžu izgriezumos bija interesanti lasīt par reinkarnāciju drudzi, kas parādījies dažās pilsētās. Jūsu doma tuvu patiesībai, ka tumšie spēki nopūlas aizkavēt cilvēkus pieņemt reinkarnācijas likumu un tāpēc cenšas padarīt to par absurdu, iedvesmojot saviem aģentiem un neapzinīgajiem palīgiem vienas un tās pašas inkarnācijas. Bez tam, tiem palīdz daži nedisciplinēti psihiķi, kas pa lielākai daļai redz to, ko viņi grib redzēt. Neaizmirsīsim arī, ka godīgums visur un visā ir visretākā kādība. Patiešām, daudzi Tamerlani, Napoleoni, Ramzesi, Kleopatras, Semiramīdas utt. vienlaicīgi ierodas uz mūsu Zemes; un jājautā, kuri no tiem ir īstie?

Tāpēc tik vērtīgi tādi reinkarnācijas pierādījumi, kā gadījums ar indusu meiteni Šanti, ko var pārbaudīt viņas agrākās dzīves vēl dzīvie līdzgaitnieki. Jūs, droši vien, arī lasījāt, es aizsūtīju laikrakstu izgriezumus.

Jā, tumšie spēki ļoti cenšas sagrozīt un iznīcināt visu to, kas palīdz atskārst citas sfēras un pasaules, un dzīves turpinājumus. Viņi zina, ka šādas zināšanas atmošanās dod tiem nāvīgu triecienu, un viņu sekotāju rindas kļūs stipri retākas.

112.

Gars, iemiesodamies, protams, var brīvi izvēlēties vienu vai otru dzimumu. Bet kad gars atrodas dižajā kalpošanā, tas iemiesojas tādā dzimumā, kādu viņam norāda Lielais Skolotājs. Bez tam, dažreiz jāmaina iemiesojuma dzimums dižā līdzsvara dēļ, kas saistīts ar Esamības mistēriju. Bet šo noslēpumu Skolotājs atklāj vienīgi tad, kad māceklis sekmīgi veicis uzliktos pārbaudījumus.

Jūs jautājat – “ja es nevēlos vairs atgriezties uz Zemes, kas var mani piespiest to darīt?” Atbildēšu – kosmiskais likums. Kā bads dzen izsalkušo pie barības, tā iemiesošanās likums virza gatavo garu uz iemiesojuma treniņu. Gars, kas zemes dzīvē sasniedzis lielu savu enerģiju transmutāciju, tas spēj ievērojami pagarināt savu uzturēšanās laiku pārzemes pasaulēs, bet tomēr līdz zināmai robežai, tad iestājas moments, kad viņš sāk asi izjust magnetisko pievilksmi zemes iemiesojumam, jo vienīgi Zeme ir tā uguns kalve, kurā transmutējas mūsu enerģijas un kur atjaunojas un uzkrājas jaunas.

Mēs atbrīvojami no zemes iemiesojumiem vienīgi tad, kad visas mūsu enerģijas ir tā sublimējušās, ka turpmākā dzīve uz Zemes nevar mums vairs nekā dot. Viens karmas cikla nobeigums cilvēkam iestājas tad, kad visi mūsu būtības sastāva elementi jeb enerģijas apvienojušies vienā vienīgā alkā un šāds spriegums sasniedzis tādu pilnības pakāpi, kāda paredzēta šim ciklam.

No reinkarnācijām nav jābaidās, gluži otrādi, īstenais māceklis ar mieru uzņemties jaunu pieredzi, jaunu, vērtīgāku uzkrājumu iespējas. Patiešām, Baltās Brālības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

mācekļi iet pa īsāko ceļu un ar Vecāko Brāļu palīdzību paātrina savas iemiesošanās, lai ātrāk izdzīvotu savu karmu un palīdzētu atpalikušajiem brāļiem.

Vai iespējams sasniegt Brālību uz Zemes vēl šajā dzīvē?" Viss atkarājas no cilvēka, no viņa agrākajiem uzkrājumiem, bet zināmos gadījumos arī no pieņemtā uzdevuma jau pirms iemiesojuma.

“Kā iespējams apzinīgi strādāt citos plānos un to atcerēties fiziskajā ķermenī?” – Sekojiet Mācībai un pieradinot sevi apzinīgi atcerēties šo darbu. Bet, atrodoties fiziskajā ķermenī, nav iespējams vienmēr atcerēties sava smalkā ķermeņa darbību, jo Smalkās Pasaules izmērījumi neatbilst mūsu izmērījumiem, un fiziskās smadzenes, nekaitējot sev, nespēj bieži uztvert šādas vissmalkākās vibrācijas. Vienīgi mediji, savu īpatnību dēļ, spēj biežāk iegaumēt šādas darbības, bet apskaužami viņi nav.

113.

Tam, kas tiecas uz praktisko okultismu, sacīsim – lai padomā par inkarnācijām attiecībā uz dzimšanas un esamības nomaiņas noslēpumu. Nevar paiet garām faktoriem ar tik varenu nozīmi.

Ne jau izsmieklam parādīti mazi bērni, kas atceras agrākās dzīves un uztver domas.

114.

Kas attiecas uz izdomu, ka cilvēki augšāmcelsies savos fiziskajos ķermeņos, tad man šķiet, ka tā var domāt vienīgi absolūti nejēgas. Un arī Bībelē sacīts – “zūdīgais nevar kļūt nezūdīgs.”

Tāpat arī tikai fiziskais ķermenis vien nav atzīstams par gara templi, bet gan tieši smalkais jeb garīgais ķermenis, kas arī ir tikai nemirstīgā gara nesējs.

Tālāk jūs jautājat – kurš pārejas moments no fiziskās pasaules smalkajā jāieskata par augšāmcelšanos, ja Arhāti pāriet nezaudējot apziņu?

Kristus, runādams par savu augšāmcelšanos, domāja tieši par savu parādīšanos smalkajā ķermenī fiziskajos apstākļos. Protams, šāda fiziski nomierinoša cilvēka parādīšanās materializētajā smalkajā ķermenī bija Viņa augšāmcelšanās spilgts pierādījums un nostiprināja mācekļos ticību Viņa Mācībai.

Izskaidrot Kristus augšāmcelšanos vienīgi ar Viņa ķermeņa pazušanu no kapa vietas, būtu vairāk kā aplami.

Tāpat arī ar visiem gara spēkiem protestēju pret hipotēzi, ka “Kristus būtu varējis slepeni dot pavēli pievēkt viņa ķermeni un pasludināt par Viņa dzīvību jeb augšāmcelšanos”. Tāda rīcība būtu Augstākā Gara necienīga. Mums jāsaprot, ka cilvēces Lielie Skolotāji nekad un nevienu nemaldina, un katrs Viņu solis stingri saskan ar Viņu vārdiem.

Kristus pēc mācekļu liecības, vairākkārtīgi sacījis, ka Viņš tiks nodots cilvēku rokās un trešā dienā augšām celsies – kam ausis dzirdēt, tas lai dzird!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

115.

Nupat man atstāstīja interviju ar pazīstamo amerikāņu fiziķi profesoru Pipinu par šīm pašām tēmām. Uz jautājumu, “Kā Jūs iedomājieties Debesis?” – viņš atbildēja – “Tas ir tas, ko zinātnieki sauc par īsto pasauli un mūsu zemes pasaule ir tikai tās atainojums. Visi zinātniskie meklējumi un pētījumi ir virzīti tās pasaules tālākajai atklāšanai, kas atrodas aiz fiziskās pasaules robežām.” – “Kur, pēc Jūsu domām, atrodas dievišķīgais Saprāts?” – viņam jautāja. – “Cilvēka dvēselē. Šajā lielajā pasaulē, kas atrodas mūsos, mīt Dievība. Cilvēka dvēsele ir dievišķīgās radīšanas augstākais veidojums. Un pēc tam, kad Dievs ir izlietojis neskaitāmus gadu simteņus, lai radītu cilvēku un apveltītu to ar dvēseli, kas ir viņa paša atainojums, vai būs saprātīgi pieņemt, ka cilvēks šeit dzīvo tikai īsu laiku un pēc tam pazūd bez pēdām: ka dvēsele iet bojā reizē ar fizisko ķermeni, ka tā ir eksistējusi veltīgi?”

Protams, Austrumiem tie ir elementāri jautājumi un atbildes, bet plašām masām Rietumos, tās ir intereses un cerību pilnas.

116.

Pareizi jautā – kādēļ dažas pārliecinošas idejas tik lēni iespiežas cilvēku apziņā? Ir jābrīnās, ka cilvēce ar tādām grūtībām pieņem atdzimšanas likumu, kaut gan eksistē tik daudz pierādījumu. Jāsaprot, ka šāda likuma apzināšanās varētu būt nepieņemama haosam. Ja visi cilvēki atzītu atdzimšanu, tad pārvērstos visa zemes dzīve. Salīdziniet personas, kuras šo likumu ir pieņēmušas ar tām, kuras to noraidījušas un jums kļūs skaidrs, kur ir gaisma un kur tumsa.

117.

Daži mācītāji pat pieļauj domu par Lielās Brālības eksistēšanu. Patiesi, kas gan ir Gaismas Hierarhijas, ja ne Jēkaba Kāpnes? Daži sāk ieklausīties atkaliemiesošanās likumā, jo pats Evāņģēlijs, paša Kristus vārdi tik noteikti apliecina šo likumu, kas ir visu seno reliģiju stūrakmens.

Neaizmirsīsim, ka atkaliemiesošanās likums tika atcelts tikai sestajā gadu simtenī, Konstantinopoles Koncilā. Bet mums spiež pieņemt baznīctēvu lēmumus, kas svinīgi apsprieda jautājumu: cik garu var novietoties uz adatas gala, vai citu tamlīdzīgu “pērli”: - vai sievietei ir dvēsele? Pie tam šie godātie tēvi, mūsu apziņas audzinātāji, nekautrējās viens otru izplīkēt un vazāt aiz bārdas un matiem!

118.

Studējot Ticību Vēsturi, var pamanīt, kā cilvēce vairākkārt jau aptvērusi smalkās izpratnes, bet tad ir centusies aizmirst un noliegt jau apjēgto. Var redzēt, kā cilvēki kopš seniem laikiem ir apjēguši atkaliemiesošanās likumu, lai konvusīvā niknumā par jaunu to noliegtu. Noliegšanas cēlonis priesteru kastā ir saprotams – kasta aizsargāja savus prerogātīvus, jo Esamības likums taču varēja izlīdzināt cilvēku tiesības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Tā ir noticis dažādos laikmetos, bet izzināšanas un gara tumsības viļņi visur vienādi. Tie rada apziņas pilnveidošanai tik vajadzīgās sašutuma straumes. Tādēļ ikviens, kas tiecas pēc zināšanām, savīļņojumos un vētrās iegūst gara mieru.

Nepaliksīm gara tumsībā, kad visos vārtos klauvē zināšanas.

119.

Ir sacīts – būs dotas daudzas mātes, daudz tēvu, sievu, māsu un brāļu, pat tik skaidrs norādījums neliek padomāt, - kur tas tā notiks? Negrib padomāt par zemes dzīvēm! Aizbāztās ausis neaizsniedz pat visgudrākie Novēlējumi.

120.

Protams, vēl nesen arī kartupeli dēvēja par velna ābolu. Nekļūsim augstprātīgi savā lepnumā, jo arī piemēri attiecībā uz mūsu neattīstību ir neskaitāmi. Pati reinkarnācija ir un paliek brīnums vai māņticība. Visi norādījumi uz dabas likumiem vēl nedod nozīmīgus rezultātus. No jauna to atgādinu, bet tiem glēvajiem ģeķiem, kuri noziegumu cenšas slēpt ar neatbildību. Kā viņi bīstas no nāves! Bet gluži tāpat tie bīstas arī pārbraukt upes otrā krastā. Dažreiz ir nepieciešami patraucēt viņu ģeķību. Gulētājiem dažreiz vajadzīga dunka sānos.

121.

Jāgatavojas augstākām atziņām, tikai ar tāda veida domāšanu iespējams veicināt cilvēces jaunās apziņas tuvošanos. Dižā īstenība ir atkal jānotīra, lai tā atvērtos kā mājvieta ceļinieka priekšā. Tik neizbēgama ir īstenība, tik brīnišķīga, ka būtu neprāts atturēt to no nolemtās varenās augšupejas. Dažādi laikmeti, katrs savā veidā, sludinājuši nākamo īstenību.

122.

Var saprast, kāpēc senajās Mācībās samērā maz ir sacīts par atkaliemiesošanos. No vienas puses, par tām bija pietiekoši daudz zināms, no otras – būtu bijis nelietderīgi pievērst uzmanību bijušajam. Vienīgi cilvēki ar īpaši paplašinātu apziņu, spēj iegremdēties pagātnē, nekaitējot augšupejai. Necilajai apziņai skats atpakaļ var kļūt kaitīgs. Cilvēkiem pastāvīgi jāgatavojas nākotnei. Vienīgi ar šādu apziņu viņi spēs zemes dzīvi padarīt harmoniskāku.

Pat pārceļoties uz labākām telpām, cilvēki izmeklējas savu labāko īpašumu un neved sev līdz netīras grabažas. Tikpat apdomīgi un taisnīgi cilvēkam ir jāsaņem sev mājoklis Smalkajā Pasaulē.

123.

Daudzi, vispār, nemaz nespēj iedomāties stāvokli pēc zemes dzīves izbeigšanās. Šie ļaudis var būt gan ateisti, gan baznīcas cilvēki, bet tie būs vienlīdz tālu no vissākotnējās enerģijas atskārsmes.

Visai pamācoši, ka vispretējākie uzskati var līdzīgi maldīties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

124.

Cilvēku spriedumi pārsteidz ar savu relativitāti. Par paraugu var noderēt kāda Smalkā Pasaulē pārgājušā stāvokļa novērtējums. Par vienu un to pašu personu sacīts: - viņš dabūjis galu, viņš ir iznīcināts, viņš cieš mokas, viņš guļ, viņš sāk nomierināties, viņš mācās, viņš dodas augšup, viņš priecājas – tā ikviens spriež vadoties no sava priekšstata par Smalko Pasauli. Bet tā ka par Smalko Pasauli cilvēkiem neviens nav stāstījis, viņi ir sākuši spriest no sava iztēles viedokļa. Bet iztēli reti kad attīsta. Tādā kārtā pati tuvākā sfēra vēl arvien paliek maldu tēlu robežās.

Kad bērū gadījumā kāds raud, var atrasties kāds cits, kas to, viņa nezināšanas dēļ, nožēlos. Gluži tāpat būs, ja kāds šādā pašā gadījumā priecāsies. Cilvēki būs sašutumā par bezprāti. Tā cilvēki nespēj apjēgt zemes dzīves saattiecības ar pārzemes esamību. Var minēt daudzus gadījumus, kad cilvēki redzējuši savus tuviniekus no Smalkās Pasaules, bet arī šādi pierādījumi paliek vienīgi starp fenomeniem. Nav iespējams cilvēkus pārliecināt par esamības nomainīgas dabiskumu. Viņiem aizliegts domāt par iemiesošanu jaunā veidā, un tie ir ar mieru uzturēties nezināma bezdibeņa priekšā. Bet katrs gads tuvina pasaules, un ir iespējams pavairojot liecinājumus attiecībā uz iepriekšējo dzīvju atcerēšanu. Jau katrs var minēt daudzus piemērus, vajadzīga tikai labvēlīga attieksme.

125.

Daudz kas neietilpst laikmetīgajā apziņā. Cilvēki nepavisam nespēj saprast kādēļ slaveni iemiesojumi nomainās ar grūta darba iemiesojumiem. Cara vai valdnieces mirāža saskatīt, kādas pilnveidošanās vēl priekšā. Zemes domāšana nesaprot, cik ļoti grūta darba darītāja iemiesojums var pacelt apziņu pāri visiem šīs pasaules valdniekiem. Vēl vērtīgāk, kad zemes stāvoklī jau briest izpratne par gara augšupeju.

Daudzi uzzinājuši par kaut kādu slaveni iemiesojumu krīt lepnībā. Vēl ļaunāk mēdz būt, ja cilvēki izvelk no melīgām hronikām nebijušas rakstura līnijas, sāk tās atdarināt un tā vienīgi aptumšo savu ceļu. No vecajiem gariem katrs kādreiz izgājis arī slaveni iemiesojumu. Tādā kārtā tiek iegūta prasme vadīt masas, bet starp daudzām īpašībām šāda prasme nebūs no pirmajām. Dzītie iemācās vairāk, nekā dzinēji. Visi smaga darba novadi pilni atradumu. Pārbaudes akmeņi izkaisīti visos krustceļos. Atgādinu par to, jo arī Mēs esam izgājuši starp visiem pārbaudes akmeņiem. Mēs esam aizmirsuši sāpes, un ciešanas pārvērtušās priekā. Paši Mūsu mocītāji kaut kur cīnās un paceļas darbos. Mūsu Mītne nevarētu eksistēt, ja Mēs iedomātos draudēt saviem mocītājiem, Karmas likums plūst negrozāmi.

Mēs atceramies Savus iemiesojumus. Mums tos jāatceras ne sevis dēļ, bet visu to dēļ, kuri jāsatiek un kuru Mēs esam lēmuši neaizmirst. Ceļinieks Zemes ceļos satuvina pat dažādu kārtu cilvēkus. Nedz termiņu gaidīšana, nedz tikšanās prieks, nedz šķiršanās skumjas, neviena cilvēciska jūta neizzūd. Kuri kopā priecājušies vai skumuši, tie to neaizmirsīs uz ilgiem mūžiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

126.

Idiosinkrāzija – neizskaidrojamās simpātijas vai antipātijas ir reinkarnācijas droši pierādījumi. Neviens nespēj izskaidrot šādas nepārvaramas izjūtas. Veltas ir pūles pierādīt, ka tās ir atavisma sekas, jo ir iespējams novērot to neatkarību no dzimtas ieradumiem. Šādu pievilksmju īpatnējais spēks vien jau pierāda, ka tās dziļi sakņojas pašā individuā. Tam jābūt ļoti stipri saliedētam apziņā, tik stipri, ka pat hipnoze nespēj tās pārvarēt. Bet ja atsevišķos gadījumos aplūkos mūžu nomaiņas, tad simpātija vai antipātija atklāsies kā bijušā dabiskās sekas. Tāpēc sevišķi zīmīgi ir novērot šādus iedzimtus simptomus. Tie parāda, ka cilvēka spējas, ir to vidi, kas tam vislabvēlīgākā. Neaizmirsīsim, ka katram stādam vajadzīga sava augsne; tāpat arī cilvēka dzīvē nepieciešami viņam radniecīgi apstākļi.

Lai vadītājs izprot cilvēciskā dārza uzbūvi.

127.

Katra inkarnācija rada saistību ar zināmu raksturu, kurš sakarā ar laikmetu tuvāko. Spēja zināt pagājušās parādības – var palīdzēt garā modrajiem, bet snaudošajiem tā pilnīgi nederīga.

128.

Sievietes grūtniecības stāvokļa neizskaidrojamās kaprīzes dos nojautu par reinkarnāciju, sevišķi, ja novēros bērna raksturu.

129.

Zinām, cik gaiši raudzījās Skolotāji uz pāreju nākošajās izpausmēs un mazāk par visu rūpējās par vietu kapsētā. Pret nāvi ieņemtā stāvokļa pazīmes ļoti svarīgas Mācības raksturam, tajās ietilpst inkarnācijas izpratne. Lūdzu skatīties uz inkarnācijām stingri zinātniski.

Izlasiet uzmanīgi jūsu iespiestos Skolotāju rakstus, un jūs pabrīnīsities, cik vienādi visos gadsimtos Viņi runā par dzīves maiņu.

Gaismas ceļš parādīsies, kad jūs zinātniski un bez aizspriedumiem uzdrošināsities pacelt skatu. Drošie ar Mums – Drošajiem iepriecinājums!

130.

No evolūcijas kustības hronikas ir izmests nelietderības jēdziens. Senajo gleznainais uguns apiecinājums dod labāko priekšstatu par neizzūdamību tukšumā. Senatnes nolikumi liecina, ka uguns, kas sadedzina visu degošo materiālu neiznīkst, bet atgriežas pirmatnējā stadijā, neredzamās uguns formā, izplatījuma uguns augstākās manifestācijas stadijā. Tā manifestējas mūsu dzīvība.

Kad miesa dzīves ceļa sadedzināta, vai gan iespējams apgalvot, ka tā izplēnējusi par neko? Kad Kosms liek lietā katru sakopojumu un katra pārmaiņa ierosina citu pārmaiņu ķēdi, kā gan tad nesaskatīt visas mūsu gara augšupejas bezgalīgās virknes?!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Simptomus uzrāda uguns, kas savā neredzamajā augstākajā formā satur visus elementus. Gars, kas aizgājis no Zemes, un Gars, kas atgriežas uz zemi ietver sevī visus principus. Atšķirība tikai uzkrājumu pakāpē. Un tā līdz pat Bezrobežības nesasniedzamajiem augstumiem.

4.nodaļa: Uzkrājumi

131.

Ir neskaitāmas mācekļības pakāpes un ceļi uz Gaismu, bet katram ir iespējams pieņemt vienīgi to pakāpi, kas atbilst viņa pagātnes uzkrājumiem, tāpat kā arī pa šīm kāpnēm pacelties augstāk viņš var vienīgi tagadnē ar patstāvīgu un kāpinātu tiekšanos.

132.

Jā, jā, jā, labā graudi garā paliek, bet tiem netiek pievērsta uzmanība. Cilvēki atceras par uzkrājumiem, bet, nesaglabājuši garīgo izpratni, tiecas uzkrāt zemes priekšmetus. Cilvēki gara dzīlēs zina par lidojumiem Bezrobežībā, bet aizmirsdami tālo pasaulu nozīmi, bez jēgas šaudās šurpu, turpu pa zemes garozu.

133.

Gribu jūs pieradināt pie Bezrobežības svariem. Šī uzkrāšanās nenotiek ātri, tāpat kā notikumu salīdzināšana. Neofīts nespēj ietvert notikumus pasaules apmēros. Viņam pat grūti un neparasti pārmainīt savu istabu. Kur tad nu vēl domāt par pasaules spārnēm! Tāpat viņu kavē arī domas par vissīkāko īpašumu, un viņš nesaredz to pakāpi, kad jebkurš stāvoklis pieļaujams, ja tas jau ir nosvērts Bezrobežības svaros.

134.

Cilvēcei vajadzētu padomāt, ar ko tā aptīsta savu monādi, ar ko tiek pārsegts šis nemirstīgais grauds? Šajā uzdevumā pārāk maz mēdz iedziļināties. Katra apļa ilgstībā vajag izsekot karmas gaitai un tās ietekmei. Nolikums izriet no iepriekšējo, jau izdarīto rīcību seku noslāņojumiem. Šāda veida uzkrājumi spēj aplūsināt grauda balsi un dzīves ceļš var pārgrozīt nolemto parādību. Kosmisko graudu, kas ieguldīts ikkatrā būtnē, cilvēcei vajag ietērpt ar lielu rūpību. No tiekšanās pilnā grauda atkarīga visa evolūcija. Un grauda varenā spēka ceļš ir bezrobežīgs!

135.

Daudz maldu ir radies evolūcijas likuma nepareizas izpratnes dēļ. Kad cilvēce, pamatojoties uz saviem atradumiem, tuvojās pamatlikumiem, parasti tika aizmirsti visu mūžu noslāņojumi, kas nebūt nav mazsvarīgi. Piemēram, ja jūs ar nūju veidosit gaisā apli, tad tā atgriezīsies izejas stāvoklī jau citāda, pilna ar jauniem uzkrājumiem. Taisnība filozofam, kas apgalvo, ka planēta ar katru apgriezīgu atjaunojas. Vismaz ar ikkatru apgriezīgu tā pārveidojas. Tāpat arī likums, pamatā palikdams negrozāms, tomēr nerimstoši pārklājas ar evolūcijas spirālēm. Šie apvalki ir ļoti nozīmīgi, tāpēc būtu maldīgi tūkstošgadīgu likumu pieņemt pilnā apmērā. Tālab arī uzsvarojam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

nemitīgu pētīšanu. Nedrīkst apmierināties ar likumu, kas vadījis planētu ledus laikmeta periodā. Tāpat nevar salīdzināt arī garīgo līdzsvaru tūkstoš gadu atpakaļ un šodien. Slāņi ap Zemi taču pat ķīmiski izmainījušies. Ir ierosinātas neizlietotas enerģijas, un tādējādi haoss gūst jaunas pieejas.

136.

Neiespējami iedomāties sevi nekustīgu, kad planēta uzrāda nepārtrauktu riņķošanas piemēru. Tā eksistē tikai pateicoties šai kustībai. Arī cilvēks nevar atrasties nekustībā. Apziņa uzvedinās uz domām, ka bezjēdzīga steiga ir tikai šķietama kustība. Tā atkal nonākam pie ritma un harmonijas ceļa. Steiga ir disonanse, un tā spēj vienīgi sakaitināt un sadrumstalot uzkrājumus. Vienīgi paplašināta apziņa izprot, kur robeža starp traūkšanos (tiekšanos) un pārmērīgu rosīšanos.

137.

Starp cilvēciskajiem iemēsajumiem, katrā ziņā atradīsiet iemēsajumu, kas veltīts ritmiskam darbam. Vai nu tas būs kāds amats, vai mūzika, vai dziedāšana, vai zemkopības darbs, cilvēks katrā ziņā attīstīsies ritmā, kas pilda visu dzīvi. Atskārstot dažus iemēsajumus, cilvēki dažkārt brīnās, - kāpēc viņi bijuši tik nenozīmīgi? Bet viņos izstrādājās darba ritms. Šī visdiženākā kādība iegūstama cīņā un pacietībā.

138.

Var novērot, ka dažiem cilvēkiem visai attīstīta pacietība, kamēr citiem kādības pavisam trūkst. Kur gan cēlonis? Attiecībā uz šādu pamatkādību nevar būt nejaušību. Ziniet – tas, kam ir pacietība, ir nostiprinājies to daudzos mūžos. Pacietīgs cilvēks ir darbinieks ar lielu pieredzi. Vienīgi lielos darbos atskārš īgnuma nevērtīgumu. Dižā Tēla priekšā Viņš izprot pārejošo parādību nenozīmīgumu. Bez daudziem pārbaudījumiem nav iespējams novērtēt un izpazīt dzīves izpausmju īpašības. Nevajag iedomāties, ka pacietība ir nepelnīta izcilība, tieši otrādi, tā pieskaitāma kādībām, kas sevišķi grūti nopelnāmas tiklab zemes, kā arī smalkajā esamībā. Tādējādi pacietīgais ir pieredzes bagātais cilvēks dzīvē, bet nepacietīgais - iesācējs.

139.

Sakiet tiem, kuri pārbaudījumus uzskata par nežēlīgiem, ka to lietderība izteicas ar to, ka gara norūdīšanās vai nu progresē, vai regresē. Pieredzi gūst no pagājušo iemēsajumu uzkrājumiem.

140.

Ja mēs, šeit uz Zemes neiemācīsimies sadalīt kādības lietderīgajās un kaitīgajās, tad kur gan citur iegūsim šo pieredzi?

141.

Neviens negrib padomāt, ka tad, ja kāds vēlas kļūt par izcilu mākslinieku, aktieri vai zinātnieku jebkurā zinātnes nozarē, ir vajadzīgi šajā virzienā ne tikai daudzi uzkrājumi pagājušās dzīvēs, bet arī daudzi neatlaidīga un nemitīga darba gadi tagadējā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

dzīvē, bet vēl jo nepieciešamāka ir neatlaidīga tiekšanās paplašināt un disciplinēt savu apziņu, kura vienīgā veicina mūsu nervu uztvērēju jeb centru izsmalcināšanu un ugunīgu pārveidošanos. Garīgie sasniegumi taču ir tie visgrūtākie, jo ir saistīti ar apziņas attīstību. Patlaban šādu grūtību spilgts piemērs ir mūsu zemes cilvēce, kas pēc miljoniem gadu ilgas eksistences un neskaitāmām rūgtām mācībām taisās iznīcināt ne vien visu cilvēku dzimumu, bet arī uzspridzināt savu planētu.

Dzīves Mācības sekotājiem neklājas pašauties grūtsirdībai un gurdinošām šaubām. Dzīves Mācības sekotāji dzīvo nākotnei, dzīvo Bezrobežības atskārsnē un tāpēc viņi zina, ka neviena tiekšanās, neviena ritmiska jeb pastāvīga piepūle nevar palikt bez rezultāta. Viņi ziņā, ka tikai tiekšanās un cenšanās, ko viņi ieliek katrā darbā, ir visu sasniegumu pamats. Psihiskās enerģijas kristālu, šo filozofisko akmeni, uzkrāj vienīgi ar daudzu mūžu neatlaidīgu tiekšanos un pūlēm.

142.

Jūs rakstāt, ka sabiedriskajā darbā jūs vēl iesācēja, bet tas nav tik briesmīgi, iemaņas rodas darbā, bet pats galvenais ir garīgais uzkrājums, psihiskās enerģijas kādība, un nekāda pieredze nespēj aizvietot brīnišķīgās enerģijas būtību, tāpēc pamatā arī liksim tieši šo mērogu.

Mūžos uzkrāto gudrību var parādīt visvienkāršākās formās un, tādējādi pavērsies daudzas jaunas tāles.

143.

Pilnīgi taisnīgs jautājums, kā uzkrājas psihiskā enerģija? Vispirmā kārtā ar apziņu vai pašaieliedzību un varoņdarbu. Visos šais gadījumos psihiskā enerģija paliek neatņemama. Ja tā uzkrāta ar apziņu, tā izsmalcināsies, bet citādi uzkrājoties, iespējami gadījumi, kad enerģija sakoposies iedīglī un gaidīs izpaušmei attiecīgus apstākļus. Visos psihiskās enerģijas izpaušanās gadījumos var pieņemt, ka pagātnē bijis kāds gaišs instinkta darbs.

144.

Tikai neprātīgie krīt izmisumā. Katra stunda mūs māca un tāpēc jāpateicas par ikvienu pieredzi. Nakts dod iespēju novērot tālās pasaules vai arī lielus attālumus. Arī katra dienas stunda pilna novērojumiem. Jāpateicas par tādiem uzkrājumiem. Zinātne meklē atrisinājumu dziedzeros, bet vēl neuzdrošinās padomāt par ugunīgo enerģiju.

145.

Sirds ilgas pēc tālajām pasaulēm ir ilgu smeldzes īpatna izpaušme. Sirdis, kuras bagātas ar daudzu mūžu pieredzi, nespēj ietilpt pašreizējā zemes aurā. Un viņu pieredze apstiprina Mācības saucienu paplašināt apziņu. Bet nekas nespēs dzēst tālās pasaules no to atmiņas, kuri tām tuvojušies ugunīgajā ķermenī. Kā zvaigžņu bari ir neaptverami, tāpat arī atmiņas par tālajām pasaulēm nav ietveramas vārdos. Tāpat arī sirds neaizmirsīs sudraba pavedienu, kas, līdzīgi kāpnēm, ved Bezrobežībā. Zemes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

ķermenis nespēj paust daudzas ugunīgas atklāsmes. Bet tālās pasaules iesaista apziņā sirds pavedienus.

146.

Vai gan enerģijas uzplūdiem nav jāpilda apziņa ar to, ka pat visniecīgākais gara uzkrājums ir nozīmīgs nākotnei? Itin viss pozitīvais nosaka mūsu nākotnes dārgumu krātuvi. Turklāt aiz cieņas pret Hierarhiju ir nevietā kļūt par garīgi nabagiem. Bet ikvienu iekarojumu un atklājumu ir iespējams nest kā dāvanu cilvēcei. Protams, patīga iekāre neatbilst ne Hierarhijai, ne ugunīgajai sirdij. Tā sirds pārpilnība var būt trejāda: vai nu personīga patmīlība, citiem vārdiem sakot – iznīcīga, vai nu pašaieliedzīga attiecībā uz tuvu un noteikto, citiem vārdiem sakot – varoņdarbs dzīvē, vai arī universālizteiksme attiecībā uz visu cilvēci. Tāda pārpilnība ir reizē viegla un grūta; viegla, jo atbrīvo no zemes, bet grūta tāpēc, ka apliecina jūtas, kas stāv pāri rasēm un tautībām. Bet sirds universālpārpilnībai ir nepieciešama lietprātīga izpētīšana un vingrināšanās. Tas līdzinātos priekšlikumam ievietot mazā šķirstiņā veselās mājas saturu, bet pieredzes bagāts gars bez vilcināšanās pratīs izmeklēt to vērtīgāko.

Kas vilcināsies atdot, atbilstoši Hierarhijas prasībām, vērtīgos uzkrājumus, tas vispār neiegūs jēgu par vērtībām. Tā jāpieradinās nepalaist garām neko, un būt vienmēr gatavībā atdot uzkrājumus pēc Bezrobežības principa.

147.

Tiekšanās uz klinšaino taku nedzimst ārēji, bet izaug no iekšienes, vienīgi pieredzei uzkrājoties. Lai ietu bez bailēm, ir jāpazīst viss dzīvības nemainīgums un mūžīgums. Ir jāizprot mūsu būtības neiznīcināmība, lai šo vērtību liktu svaru kausos. Jāpieņem vienīgi nemainīgā vērtība, tā mēs iemācīsimies šo vērtību sargāt un nostiprināt. Nedomāsim, ka daudzi bojā gara vērtību, kaut arī tā. Bet mēs nesīsim Monādas šķirstu, zinot, ka viņas virzīšana augšup būs Pasaules labā.

148.

Kas domā par kautrību un lēnprātību, tas nav ne kautrīgs, ne lēnprātīgs. Dabas dotām kādībām nav vajadzīga piespiesta pārdomāšana. Piespiedu kautrīgie un lēnprātīgie daudz lepņības atmodinājuši. Visās kādībās, kas saistītas ar ugunīgumu, jābūt dabiskumam. Ja cilvēkā nav uzkrājusies cieņa pret Hierarhiju, tad nekāda pavēle viņu nepiespiedīs izjust šādas tiekšanās skaistumu, ārējie apstākļi sadrumstalos tiekšanās gaudu. Ir liela kļūda, ka cilvēki, sākot domā par Augstāko, bieži maina dzīves ārējos apstākļos. Jums zināmais kurpnieks varēja atnest savu amatu, bet viņš ieskatīja par labāku ieturēt agrāko ritmu, kas bija ierosinājis augstāko domāšanu. Tas nav nekustīgums, bet gan izveidotā vērtīgā ritma saudzēšana. Ir novērojams, ka ārējie apstākļi var dot impulsu domāšanai. Šāds apsvērumš ļoti noderīgs ugunīgajai izpratnei. Mūzikis nešķiras no sava instrumenta pat ceļojumos. Cēlonis tam ir ne tikai mehāniskā tehnika, bet apzināti vai neapzināti virtuozs sargā izveidoto ritmu. Darba pastāvīgums tāpat kā pranajama, vajadzīgs centru koordinācijai. Bet pieredzējis strādnieks neprātos par darba lietderīgumu. Darbs viņam ir barība, viņš nespēj dzīvot

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

bez tā. Piemērus tam lai min ārsts. Kas attiecas uz Agni, tad īpaši kaitīgs ir nekārtīgs, neritmisks darbs, bet tādām ritmam bez kādas piespiešanās jāklūst par ieradumu; tad var sagaidīt, ka Agni patiešām kļūs par pašdarbīgu bruņojumu. Šī pašdarbības kādība ir ugunīgs sasniegums. Tā neradīsies no ārienes, bet tikai vienlaikus ar apziņas paplašināšanos. Bez apziņas apstiprinājuma nevar nostiprināties pašdarbība.

Drosme neierodas pēc pavēles, tā iesauc kā spirāles serdes izjūta. Ja drosme radusies, to nekas nespēj iznīcināt. Brīnišķīgi ir apzināties kādību akumulācijas iespējamību, kas aug kā spēcīgs koks.

149.

Dažs labs nesapratīs, ka vienlīdzība un Hierarhija satilpināmas. Vienlīdzība ir ietverta gara potenciālā un Hierarhija - uzkrātās pieredzes neizvietojamībā. Tāpēc ir taisnīgi teikt, ka zināšanu komplekss būs vērti uz Hierarhiju. Ievērojiet izteicienu komplekss, jo viena specialitāte vien nevar būt Hierarha satvars.

150.

Jūtīgais Agni Jogs pazīst visus Bezrobežības atskārsmes ceļus. Jo gara zināšana lasa "Dzīvības Grāmatu" un mūžu gudrība noslāņojas "Kausā". Tāpēc vienības likums ietverts "kausa" sintēzē. Šīs zināšanas vadīti Mēs ceļam Mūsu brīnišķo pakāpi. Un gadu tūkstošiem Mēs veidojam Mūsu dzīvi. Kosmiskie likumi ir lieliski, tādējādi graudā ietverts Esamības skaistums.

151.

Starp sekotājiem Mācībai īpaši jāatzīmē gari, kas uzņemas atbildīgus uzdevumus. Salīdzinot ar specialitāti, cik gan daudzārt atbildīgāk ir nest sintēzi! Apstiprinātais vadītājs pazīst visus priekus, visu sintēzes ietveri, bet vienlaikus viņš pazīst arī manifestēto un nemanifestēto ugunu nastu. Šie gadu simteņu uzkrājumi kā ugunīgi noslāņojumi nogulsņējas "Kausā", tāpēc sintēzes uguns nesēji ieskatāmi kā gadsimtu sloga nesēji. Sintēzes uguns nesējs ir enerģiju brāzmais okeāns. Sintēzes nesēja karma ir brīnišķīga, bet nesta liela. Katrs mantojums, pat ja tas nav izpausts, dzīvo un viļņojas garā.

152.

Starp visiem balstiem visugunīgākais ir sirds magnets. To izmest, nozīmē nolaupīt celtnei dvēseli, jo sirds magnets sastāv no tūkstošgadīgiem uzkrājumiem, tajā izteicas karma un pievilksme. Tāpat kā nav atvietojama saule, tāpat arī sirds paliek kā spēcīgs radītājs.

153.

Nemaz nebrīnos, ka dažas inteliģento cilvēku kategorijas neizprot Ugunīgo Pasauli. Vai tad tā saucamā inteliģence jebkad ir bijusi patiesas zināšanas vai "kausa" uzkrājumu garantija? Intelekts nav augstākais manass. Augstākais saprāts ir gudrība – ilggadīgu uzkrājumu auglis cilvēkam var būt spīdošs intelekts, bet var trūkt lielās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

spējas, kas dod mums iespēju ieskatīties lietu īstajā būtībā. Bieži šaurie speciālisti it īpaši paspīd ar augstu intelektu un – ar pilnīgu sintēzes spēju trūkumu. Viņiem nepalīdzēs nekādi izskaidrojumi, jo nekas neuzkrājas tik lēni, kā sintēzes spēja. Jo vairums Mācības sekotāju, ja arī vairs nestaigā autiņos, tad tomēr, nez vai prot lasīt. Mēs dzīvojam aizejošā piektā rasē un vērojam sestās rases gaismas nesēju rašanos.

154.

Ja ir pietiekoši bagātīgi uzkrājumi, ir iespējams acumirkļīgi sasniegt augstākās apziņas stāvokli. Bet darba gaitā nemeklēsim augstākos mērogus. Cilvēka gars attīstās lēni, to iegaumēsim. Tālab ne tikai pacietību, bet paudīsim arī pacietības prieku. Domāsim, ka katra acumirkļa apskaidrība nav pat pielietojama, tādēji pārlicināsim sevi, lai nenogurstoši darbotos sirds audzināšanas labā.

155.

Ja domās iespējams darboties uz attālumu, tad sirds spēks ir nesalīdzināms, jo sirds spēj atmodināt visas atmiņu un pagātnes uzkrājumu snaudošās enerģijas. Tā šis sirds spēks jāizprot kā Ugunīgās Pasaules izpratne.

156.

Jūs rakstāt, ka alkstat zināšanu, zināšanu un zināšanu. Protams, jādomā, ka garīgo? Tāpēc ugunīgi un neatlaidīgi tiecoties arī sasniegsit. Un šī zināšanas pakāpe atkarāsies no jūsu “Kausa” uzkrājumiem pagājušajās dzīvēs un no jūsu tiekšanās spēka un uguns tagadējā dzīvē.

Lai gūtu panākumus, ir nepieciešami nemitīgi, ugunīgi un dziļi sirdī ietvert Vienīgo Izvēlēto Tēlu. Tāpat, ja vēlaties sevi disciplinēt, tad izvēlieties vienu vai divas savas nelāgākās īpašības vai ieradums un centieties atbrīvoties no tiem. Šī disciplīna liekas esam visvienkāršākā, bet patiesībā tā ir ļoti, pat ļoti ļoti komplicēta un grūta, bet tomēr tā vissvarīgākā.

157.

Iegaumējiet uz laiku laikiem – tā dēvētā izzināšanas spēja nav spēja, bet darba un pieredzes rezultāts. Ne intuīcija, bet daudzie uzkrājumi palīdz gūt atziņas. Apgalvot, ka izzināšanas spējai nav cēlonības, līdzinās apgalvojumam, ka iztēle nav agrākās pieredzes atspoguļojums. Ir pienācis laiks, kad šķietami tas visabstraktākais iesaistās notikumu ķēdē. Cilvēks ir izdzīvojis daudzus stāvokļus un tādējādi ir izsmalcinājis savu spriešanas spēju. Esiet pārlicināti, ka tas, kam trūkst atziņas spēju, ir dzīvojis necienīgu dzīvi un nav arī pūlējies tai pacelties pāri; tā viņš laupījis pats sev iespējamību uztvert ar sirdi. Cilvēka sirds nav jauna, jo tās būtība ir pastāvīga (bez nomaiņas).

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

158.

Ko pieņemts dēvēt par iztēli? Cilvēki parasti ieskata iztēli par izdomātiem tēliem, bet iztēlei ir savas atšķirības un savas saknes. Iztēles pamats atrodams “kausā” kā daudzu dzīvju uzkrājums.

159.

Iztēle ir pieredzes uzkrājumu sekas. Tas ir pietiekoši zināms. Bet var arī būt lieli uzkrājumi, bet tomēr iztēles vietā izpaudīsies kārtība un īgns uzbudinājums. Aplieciniet, ka bez sirds nevar attīstīties iztēle. Tāpēc tikai tie būs iekšējie un ārējie veidotāji, kas gudri būs saskaņojuši uzkrājumus ar sirds uguņu izpausmi.

160.

Līdzstrādniekos jūs augsti vērtējat atjautību, gluži tāpat ir arī visā Hierarhijas ķēdē. Ugunīgo atjautību, kas uzkrāta ilgā pieredzē, nesniedz nekādas zināšanas. Nav iespējams uzrakstīt, ko katrā dzīves gadījumā drīkst un ko nedrīkst. Tikai zināšana vien ir nāvējošas briesmas, bet prasme zināšanu pielietot ir ugunīga māksla. Tāpēc tik augsti vērtējam ātru atjautību, to jūtziņu, kas klusi pačukstēs, kad nevajag pagriezt slēdzeni atslēgā. Kas uzkrājis šādu jūtziņu, nekļūs par nodevēju ne apzinīgi, nedz arī netieši. Izdot atslēgu, neatbilstīgi apziņai jau nozīmē rīkoties nodevēgi. Nenomanīt viltību vai blēdību nozīmē būt neatjautīgam. Nav vērts nākošās dienas atjautība. Tāda atjautība nenosargās uz bezdibeņa kraujas, bet cik gan smalkjūtīgi jāuzkrāj atjautība! Ikvienā skolā vajag mācīt, kā uzkrāt ātru domāšanu, - kā gan bez tās lai iziet caur liesmu!?

161.

Apziņas uzlabošanās parasti attiecinā uz ilgākiem termiņiem, bet ir redzams, ka apziņa aug acīmredzami pat zemes nosacījumos. Protams, šādai augšanai vajadzīgs, pirmkārt, izdarīt spiedienu, otrkārt, jau ugunīgas apziņas Magneta tuvums. Jāpriecejas par katru apziņas pieaugsmi, kad atdzīvojas senie gara uzkrājumi. Jāpriecejas, kad jau iedegušās sirds tuvumā atjaunojas dzīves būtība.

162.

Taisnība, ka labāk iemiesoties dažādās tautībās. Bet arī šo apsvērumu jāapgūst, citādi Smalkajā Pasaulē cilvēks cenšas noslēgties starp saviem novadniekiem un atrauj sev jaunus pārbaudījumus. Smalkajā Pasaulē sazinās ar domām un nav vajadzības pēc dažādām valodām. Brīnišķīga ir iespēja domāt savā valodā un tanī pat laikā tikt saprastam no dažādu zemju iemītniekiem.

163.

Brīvā pasaule apliecinā to spēku, kas uzvar visas pretestības. Bet Smalkajā Pasaulē galvenā svira ir garīgo centienu uzkrājums. Smalkajā Pasaulē pārvarēt pretestības ir iespējams tikai ar garīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

164.

Paļauties vienīgi uz saviem uzkrājumiem, atmetot visu, ko mēs varam asimilēt no Skolotāja Augstākās apziņas, - nozīmē atteikties no jauniem uzkrājumiem. Visa mūsu individualitāte veidojas no šīm jaunajām asimilācijām un to savienojumiem ar agrākajiem uzkrājumiem.

165.

Smalkajā Pasaulē radošais process ievērojami atšķiras no zemes nosacījumiem. Nākas pieradināties pie tā dēvētās radīšanas domās. Doma taču savā vijīgumā var radīt ļoti neskaidras vibrācijas. Noteiktas formas atkarājas ne vien no gribas spēka, bet arī no agrākajiem novērojumiem. Tāpat kā minerāli saskanīgus kristālus veido ugunīgā procesā, tāpat arī jaunradei vajadzīgs ugunīgums. Kā viss, arī ugunīgums uzkrājas pakāpeniski un ir pieskaitāms neiznīcināmiem uzkrājumiem, tāpēc nekad nav par vēlu.

166.

Visas trīs Pasaules ir daudz tuvāk viena otrai, nekā to domā. Redzams, kā atbilstīgas vibrācijas izveido sadarbību. Jūs zināt, kā dažas tuvas personas no Smalkās Pasaules sekmē kopējo lietu. Vēl nesen, vibrāciju atšķirības dēļ, viņi nebūtu varējuši kalpot kopējam mērķim, bet jūsu vibrācijas un viņu cenšanās nodibināt sakaru, dara tos par derīgiem līdzstrādniekiem. Tā izveidojas derīgs kopējs darbs. Tas vēl jo derīgāks tāpēc, ka arī pretiniekiem ir tādi paši līdzstrādnieki. Bez šaubām, ir prieks novērot katru apziņas uzkrājumu. U. redzēja, kā sākumā atmosfēra bija nespodra, bet satiekoties nākošās reizēs, tā kļuva gaišāka, un pirms pāris dienām Ur. jau saskatīja apzinīgu sadarbību. Šāda apskaidrība notiek ātri, bet šeit ir nozīme arī Ašramam. Ašramiem, patiešām, ir nozīme, kā attiecībā uz zemes, tā arī uz Smalko Pasauli. Ašramus var raksturot kā magnetus un ozonātorus. Piesātinājums ar sirds enerģiju noder par vadu daudziem. Tāpēc, kad rūpējos par garīgi skaidru atmosfēru, ņemu vērā ļoti svarīgas sekas. Bez garīgiem uzkrājumiem nav jēgas pavēlei: uzņemties visu uz sevis. To var dot tur, kur ir sirds saite ar smalko un ugunīgo pasauli. Tikai šāda saite spēj spēcīnāt tagadējā zemes kaujā tos, kuriem tāda pavēle dota. Strāvas ir pārāk komplicētas, lai tām stātos pretī ar zemes spēkiem. Bet jūs pazīstat sakarus ar divām Pasaulēm. Tieši šie sakari dos spēkus visnegaidīdākajā ceļa veikšanai. Pie tam, lai lieki neizšķiestu enerģiju, nekautrējieties saudzēt sevi. Nekas lai nenovirza no iekšējās koncentrācijas. Visas Pasaules lietas atrodas draudošā stāvoklī.

167.

Ja cilvēks kalpos vairāk saviem ģimenes locekļiem, nekā garam un labuma mācībai, tad kāds gan no tā būs labums? Dzīvās Ētikas Mācībā ir norādīts uz asinsradniecību un uz garīgo radniecību. Miniet gadījumus, kad un kur tas, kas nesis gaismu jebkurā nozarē, ir ticis savas ģimenes un laika biedru atzīts? Vai gan dzīvē vistuvākie mūs visbiežāk nepārprot un nenonievā? Savas miesas un asins tuvības vārdā viņi ierobežo mūs ar kaut kādām savām tiesībām. Cilvēki negrib saprast, ka pāri katrai Zemes radniecībai stāv garīgā radniecība, un ir laime, ja šīs abas radniecības, garīgā un asins

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

radniecība, apvienojas šeit, bet šāda parādība ir ļoti reta. Bieži vienā ģimenē sastopas gari ar pilnīgi dažādiem pagātnes uzkrājumiem.

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

168.

Individualitātes tīrie uzkrājumi var paskaidrot to, ko prāts pat nespēj iedomāties.

169.

Nopietnāk jāiedziļinās Absolūta un tā sinonīmu – Bezrobežības, Absolūtās Gudrības, Absolūtās Apziņas un Absolūtās Esamības jēgumā un pēc tam jāuzdod sev jautājums – vai tie ir sasniedzami? Tādēļ, kad runā par kosmisko saplūšanu, tā ir jāsaprot visā tās relativitātē, jo kas gan citādi notiks ar Bezrobežību? Dieva dzirksts vai Dievs mūsos, sirds tiekšanās iedarbības ietekmē var tik spēcīgi uzliesmot, ka apvienojies ar izplatījuma augstāko uguni, apgaismos mūs ar savu gaismu un izpaudīs mums visas mūsu uzkrātās garīgās bagātības jeb augstākās enerģijas – cēlā Jūtziņā. Bet šī apskaidrība notiek pilnīgā atbilstībā ar mūsu “Kausa” uzkrājumiem. Tādēļ ar katru jaunu mūsu pārveidošanās pakāpi, cilvēces katrā augstākā evolūcijas gadījumā, ar katru mūsu planētas nākošo apli arī šīs atklāsmes kļūs augstākas un lieliskākas. Un tā līdz bezrobežībai.

170.

Attīstītam cilvēkam nav nemaz tik grūti pazīt garus ar lieliem uzkrājumiem. Tā bagātai individualitātei vienmēr būs Sintēzes spējīgs prāts, turpretim garus ar mazu bagāžu var bieži sastapt starp šauriem speciālistiem. Gars ar uzkrājumu pilnu kausu viegli izpratīs lietu būtību. Tieši par viņiem var teikt, ka viņi bauda augļus, tajā pat laikā, kad citi pārskaita lapas, kas mainās katru rudenī.

Cilvēks jaunā iemiesojumā nes līdzti tos uzkrājumus, kurus var nosaukt par viņa raksturu vai tieksmēm. Tīri tehniskās un fiziskās spējas, protams, bieži vien ir atkarīgas no iedzimtības, kas arī ir karmiskas sekas. Gadās, ka Gars ar lieliem uzkrājumiem karmas dēļ, un pat ne tik daudz personīgās, kā grupas, vai pat veselas tautas karmas dēļ, nokļūst neatbilstošos apstākļos, tas ir viņa saņemtais ķermenis neatbilst viņa gara vērienam un tad tāda neatbilstība dažreiz izpaužas idiosinkrazācijās, kas izsauc apkārtējos neizpratni. Dažreiz pat bērnos var novērot dīvainas parādības, piemēram, beziemesla kļiedzienus vai raudas, to visu var izskaidrot ar neatbilstību starp garu un saņemto apvalku. Jo cilvēka apvalks tiek radīts ar cilvēces kolektīvajām pūlēm un, protams, vairākuma zemā līmeņa dēļ, var viegli saprast, cik grūti ir lielajiem gariem izpausties viņiem sagatavotajos ķermeņos. Lūk, kādēļ ir tik svarīgi visiem iespējamiem līdzekļiem celt kopīgo cilvēces līmeni, lai augstākie gari varētu izpausties pēc iespējas pilnos apmēros. Protams, šis apstāklis arī padara tik grūtu cilvēka patiesās vērtības izpazīšanu. Lūk, kādēļ mums ir tik nepieciešami auru uzņēmumi, kas parāda cilvēka īsto būtību. Tādas liecības daudzus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

piespiedīs padomāt un censties uz aktīvu savas cilts pases uzlabošanu. Jā, protams, karmas likums ir ļoti sarežģīts. Un ir jāklūst par Arhatu, lai būtu iespējams izsekot tā darbības. Jo, runājot pēc būtības, izņemot karmu nekas nepastāv. Visa būtība ir nebeidzama cēloņu un seku ķēde, pie kam pēdējās, savukārt, kļūst par cēloņiem nākošām sekām un tā ad infinitum. Cilvēks nobeidz savu karmu uz šīs planētas, lai turpinātu to citās pasaulēs. Cilvēkam viena karmas cikla nobeigšanās iestājas tad, kad visi elementi vai enerģijas, kas ietilpst viņa būtņē, ir sasnieguši šai planētai nolemto pilnības stāvokli.

171.

Mūsu mācekļi ierodoties pēdējo reizi zemes virsū, pārdzīvo vientulības un nepiederības sajūtas. Tikai ar apziņu saprotam zemes vērtību, bet, ja gars savu lādīti jau sakravājis, nekas neliek atskatīties atpakaļ.

Liela ir zinātne par nāves neesamību.

172.

Tagad jautāsiet, kādēļ pēdējā inkarnācijā vajadzīga vientulība? No zemes viedokļa tas ļoti grūti izskaidrojams nosacījums, bet nemainīgs un vienkāršs, tiklīdz pārejat zemes esamības robežas. Pat tik vienkāršā gadījumā, kā tuvojoties piestātnei, var novērot līdzīgu parādību. Dzīve uz kuģa tiek pārtraukta, beidzies ceļš, pasažieri aizņemti ar jautājumu, kā nokļūt krastā, un nesenās kopējās darbošanās liekas, kā nebijušas. Cik daudzkārt spēcīgākas ir organisma izjūtas tuvojoties apstākļiem, kas viņu pilnīgi pārgroza. Kā nojauta plūst tiekšanās norise (strāvojums) attiecībā uz pēdējās darbības izpausmes līdzekļiem.

173.

Acumirkļīgie ceļinieki – tā dēvē cilvēkus, kuri atzinuši, dižos ceļus. Tikai atzīstot šejienes ceļa īsumu, var izprast Bezrobežības varenumu un iemācīties gara pilnveidošanu. Nodrošinātība vispār neeksistē, un tās ilūzija ir vispostošākais rēgs. Bet nebalstoties fiziskajā pasaulē, vajag cienīt katru tās kripatiņu. Katra Uguns kustība lai atgādina spēku, kas notur līdzsvaru. Ja planētu līdzsvaru iekšējā Uguns, tad arī katrai būtnei būs balsts Sirds Ugunī.

174.

Kā gan sirds atskārtīs visu Esamības daiļumu, ja tā nebūs iedziļinājusies visos dzīves priekos un bēdās. Tā bieži pārļausot Dzīvju Grāmatu, sirds nodreb, bet arī ciešanu asara transmutējas pērlē. Jo ugunīgāka sirds, jo vairāk prieku un ciešanu. Ugunīgo Tiesību likums tiek kaldināts dzīvē. Augstākā Pavēle tiek izpildīta, - visas dzīves pakāpes veicot ar sirdi. Jaunrades impulsiem jānobriest sirdī, tāpēc katra dzīve dod savus sirds izstarpumus.

Ne jau izlīdzinātā eksistencē sirds piesātinās ar ugunīgo mīlestību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

175.

Vecajiem gariem, kas pieredzējuši daudzus iemiesojumus, stāvoklis pēc septiņiem gadiem būs diezgan grūts un sevišķi grūts tas būs pēc četrpadsmit gadiem. Pēc četrpadsmit gadiem psihiskā enerģija ir jau sākusi darboties. Gars jau ir atrāvies no agrākajiem mūžiem, to nospiež jaunā nezināmā ceļa grūtums, neskaidri uztrauc uzkrātās kārtības, visa būtības tiecas atpakaļ, kur apziņas iespējamības bija lielas.

176.

Pareizi esat ievērojuši, ka vairums tuberkulozes gadījumu nav nekas cits kā plaušu centru aizdegšanās. Protams, tās ir ugunis, ko uzkrājusi karma, bet kas, neapjēgtas un nepielietotas, var kļūt postošas.

177.

Garīga cīņa veicina asins pieplūdumu kājās un rokās. Ne jau fiziskā plānā notiek kauja, nevisniecīgie zemes spēki cīnās, bet daudzu mūžu pieredzes Spēki saradušies izlemst savu likteni! Līdzīgi negaidītiem burbuļiem briest kaujas atspoguļojumi uz zemes!

178.

Nervozas aizdusas bieži vien ceļas no “kausa” pārpildīšanas, to apzinīgi neizlietojot. Ar to pašu var sirgt arī bērni, parādot, ka iepriekšējā pieredze bijusi ievērojama. Tāpat balss rīkle, zobi un acis var atgādināt par uzkrājumu cīņu bez izpaušanās. Tāpat vajag vērst uzmanību uz tā saucamo diloni, kam tāpat par cēloni var būt kausa centrs.

Panacejas līdzeklis būs psihiskās enerģijas izkopšana.

179.

Redzam lemtus notikumus uz priekšu virzāties un parādāties klusas figūras, kas iet it kā ārpus dzīves, kaut gan Mēs vērtējam viņus pēc varoņdarba. Bet viņu dzīve norit starp kaut kādu aizeju un varoņdarbu, kas parādās kā dzirkstele tumsā. Sekojošie un agrākie notikumi norit pilnīgi nemanot. Tronim vai klostera cellei un kurpnieka kaktam te nav nozīmes, agrāk uzkrātā aura ir šā pēdējā ceļa pavadone. Protams, viņa aug un it kā pārklāj ar ārkārtīgu jūtīgumu, bet viņas kādības vairs nemainās un jau pirmajos gados var atšķirt šos savādos īpatnējos bērnus, kuri nes gara izpausmes pasauli. Ļoti reti, gandrīz nekad viņi neaprobežojas ar vienu specialitāti. Tieši raksturīgs ir specialitātes trūkums, rokas it kā izstieptas pēc kausa. Pārskatot agrākās dzīves, var redzēt reliģijas, valstu, zinātnes, mākslas un mehānikas pārstāvjus, kas gaida un ir gatavi ceļam, gatavi aizceļot ik stundu bez nožēlas. Matērijas skaistuma pareizas novērtēšanas kombinācija līdz ar gatavību nodziļināties gara sasniegumos, ļauj varoņdarbam nogatavoties. Dzīves kņada vairs nepievelk un, protams, rodas apziņa, ka tālāk tā turpināties vairs nevar. Varoņdarbs mēdz būt vai nu samērā īslaicīgs vai momentāls. Nepieciešamība izpaust noteiktu darbību atnesta līdz no senseņiem laikiem, un cik vienkārši dzīves solis tiek sperts. Tātad pats grūtākais ir apvienot sevī sajūsmu par matēriju un gara parādības. Un cik daudz lielisku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

meklējumu ir ticis aizturēts ar žēlošanos par matēriju vai ar garīgo nošķiršanos! Dažreiz gara radniecība ar matēriju ir viegli iedomājama, tad cēlonis meklējams agrākajās dzīvēs.

Visizsmalcinātākais vientuļnieks, kas nolād pasaules skaistumu, aizver Vārtus savā priekšā. Tāpat zinātnieks, kas atstāj novārtā Avotu, atsakās no lidojuma iekarojumu valstī. Bērni sapratīs šo vienkāršo noteikumu, bet pieaugušie noraida kā muļķību. Tikai pa sevišķiem satiksmes ceļiem iespējams kustēties varoņdarba virzienā. Un gaidīt to, ko gars ieskata un zina atkarībā no laika, ir tik sāpīgi, it kā laiks būtu apstājies un kāds ugunsgrēks būtu iznīcinājis sakrātās bagātības.

Patiesi, Kristus ir sacījis: “Nezināt ne dienu, ne stundu.” Viņš deva arī citu formulu, sacīdams: “Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis?” saprotot ar to gara zināšanu, jo pēdējā momentā iegrimstam it kā bezgaisa telpā – tā mēdz būt pirms zemes loka nobeigšanas, lai tūdaļ pat uzliesmotu visās uzkrājumu ugunīs. Ar pagātnes apziņas aizturēšanu rodas lēciens pār bezdibeni.

180.

Varoņi zina, ka viņu zemes dzīve var pārtrūkt jebkurā mirklī, bet šī zināšana nevājina spriegumu. Viņi zina, ka viņi turpinās varoņdarbu jebkurā stāvoklī. Nekas nekavēs viņu gribu izpausties visās sfērās.

181.

Garam, lai tas kļūtu ugunīgi lēnprātīgs, ir jārūdās gadu tūkstošiem un jādzīvo pastāvīgā varoņdarbā. Tā veidojas pēdējā likme planētas labad, un šajā varenajā Kaujā Mēs parādām Savu Spēku. Tāpēc Mūsu lēnprātība ir tik ugunīga. Ugunīgam garam nav viegli pierādīt lēnprātību. Ugunīgs gars ir kā kalve, kā liesmojoša lāpa, un uz pēdējās pakāpes viņa tiesa ir atteikšanās un pašaieliedzība. Tādēļ pēdējā dzīve uz Zemes ir tik smaga. Katrs sliexsnis ir grūta pakāpe. Tā Mēs kaļam vareno nākotni.

182.

Arhatam jaunais nevar būt jauns. Viņa acu priekša tik daudz kas iemiesojies. Pamācoši redzēt, ka dažādos laikmetos tās pašas zināšanas un atklājumi nevien tikuši savādāk nosaukti, bet arī dzīvē ieviesušies gluži pretēji. Tādējādi izskaidrojamas daudzas valodas (vārdiskas) pretrunas.

183.

Kad cilvēks veic savu dzīves ceļu apzinoties, ka eksistences mērķis iepriekš nolemts, tad Kosmiskais Saprāts ir pasniedzis viņam savu staru. Staigāšana pa zemi apziņā, ka uzdotais ir garā saglabāts, tuvina par tūkstošiem gadu. Karmas norise ir kosmiski lieliska. Kosmosa būtība nostiprina prieku cilvēka sirdī, Kosmosa sirdī un Arhata sirdī.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

184.

Var ievērot, kā apvienojas labākie gari, lai pēc tam satiktos darba līdumā. Ļoti uzmanīgi jāiedziļinās dažādu kādību uzkrājumos, šajā secībā var atrast pasaules celtniecības līnijas.

185.

Cik aplami cilvēki iztēlojas pat ļoti plaši pazīstamu darbinieku iepriekšējās dzīves. Cilvēki domā, ka visās dzīvēs šiem Augstākajiem Gariem bijuši īpaši izcili apstākļi. Viņi it kā nav cietuši, nav jutuši trūkumu, nav tikuši vajāti, kas patiesībā ir noticis tik bieži.

Cilvēki nespēj iztēloties, ka lielie domātāji kā Platons, Pitagors vai Anaksagors eksistēja kā zemes iemītnieki. Jāiemācās saprast, ka no visu jūtu gammas nevar izvairīties pat visaugstākais darbinieks. Izziņāšanas uguns uzliesmo jo spilgtāk, jo augstāks ir nozīmētais ceļš.

Nevajag domāt, ka verdzībā pārdotais Platons nesajuta visus tos grūtumus, kas saistās ar šādu stāvokli. Viņš panesa šo stāvokli varonīgi, bet sirds juta visu šīs pārestības rūgtumu. Tieši tādēļ viņš varēja tā runāt par pilnīgu valsts iekārtu. Izraidītais Pitagors lielā trūkumā juta visus miesīgos pazemojumus, bet šāds pārbaudes akmens nepiespieda viņu atkāpties. Tāpat arī Anaksagors, kuram viss tika laupīts, pat šādā ērkšķu ceļā spēja gatavot ērkšķaino diženuma vainagu.

Jāsālīdzina daudzas dzīves, lai ieraudzītu, kā mirdz likteņa sitienos iedegtās ugunis.

186.

Lai piedalītos kosmiskajā celtniecībā, ir nepieciešami pazīt kosmiskos likumus un darboties pilnīgā saskaņā ar tiem, pretējā gadījumā bojāeja neizbēgama. Patiešām, darbojoties saskaņā ar kosmiskajiem likumiem, cilvēks kļūst par radītāju. Viņš ir sava likteņa un savā kolektīvā – arī planētas likteņa radītājs. Visi Kosma spēki un enerģijas atklājas cilvēkam vienīgi tad, ja viņš ir spēcīgi augstāko enerģiju uzkrājumi un bezrobežīga augšupejas spēja. Padomājiet par to kosmisko spēku neaptveramo varenību, kuri darbojas ap mums.

187.

Patiesi, svētīgi tie, kas neredzot tic, jo tas nozīmē, ka viņu gars to ticību atnesis līdzī no agrākām dzīvēm, un viņu sasniegumu kauss tuvojas galējās pilnības pakāpei.

188.

Varoņdarba viscildenākā iezīme ir pašaieliedzība. Protams, šis kosmiskais jēdziens jāsaprot visā tā krāšņumā. Ne vien kaujas laukā garu vainago pašaieliedzības spēks. Noiet dzīves ceļu strauji, noiet visas dzīves kā pa stīgu; pāriet visus bezdibeņus ar dziesmām spēj tikai pašaieliedzīgs gars. Ugunīgajā trauksmē top visas konstrukcijas, atbilstīgi savam kosmiskajam uzdevumam. Izsekosim varoņgara dzīvi. Jau no mazotnes gars pazīst Augstāko Vadītāju. Sakramentālais Sargātājs top par dzīves

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

daļu. Fiziskās un garīgās priekšrocības neaptumšo apziņu. Pašizglītība ir sintēzes ietekmēta. Sava pārākuma apziņa ir iedvesusi garam tvirtumu un iecietību pret savu vidi. Visi talanti izpaudās, apgārojot mantīgos un nemantīgos, meklētājus un apskaidrotos. Gara varonis pazina Augstāko Aizstāvi, tāpēc spēja iedvest spēku citiem. Augstākais likums virzīja uz Stūri, un redzami – neredzami viņš kļuva par ugunīgo varoni. Tā gāja varenais ‘Tuksneša Lauva’. Tā nostiprinājās cildenais pašai dziedzības likums. Tiekšanās uz augstāko vareno sadarbību deva tiešu kontaktu ar kosmiskajiem spēkiem un Augstāko Ugunīgo Brālību. Šī tiešā saite tika dota tikai Augstākajā Uzdevumā. Ja dzīves biežokņos gars zina virzienu, tad, patiesi, pasaules harmonizējas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim patiesās pašai dziedzības izpratni.

189.

Katram Skolotājam savās iepriekšējās dzīvēs ir nācies izlemt – vai nu Viņš grib aiziet uz tālajām pasaulēm, vai palikt pie daudz cietušās Zemes? Tādam lēmumam bija vajadzīga liela samērība, un katrs apliecināja savu izvēli palikt ar nelaimīgajiem. Mēs atļaujamies vienīgi izzinošus lidojumus. Tikai retos gadījumos atļaujamies ilgstoši palikt uz citām planētām. Bet arī šādas prombūtnes nav atrašanās, gluži otrādi, tā kā vērpums sašķetina kopā pavedienus. Tā, dibināta uz samērību un uzticību Brālība ir nesatricināma.

190.

Psihiskās enerģijas saglabāšana nepieciešama lielajam Kalpojuma. Cilvēki aizmirst, ka Lielais Kalpojums ir daudzveidīgs. Nemiet Skolotāju Zemes dzīves un vērsiet uzmanību uz sevišķo samērību. Runāju tieši par tām Skolotāju zemes dzīvēm, kad Viņi nezināja par savām iepriekšējām dzīvēm.

Tāpat daudzos gadsimtos Skolotāji pildīja grūtus uzdevumus. Katram no Viņiem bija sava personīgā dzīve ar visām vietējām parašām. Iekšējā būtība nereti sacēlās pret aplamajām paliekām, bet uzdevuma izpildei vajadzēja pielietot augstāko samērības mēru.

191.

U. zina iemiesojumu nosacījumu daudzveidību. Domātājs sacīja: “Reiz liels tautas vadonis pēc lieliskas runas sāka kaut ko meklēt pa zemi. Izrādījās, ka runas laikā viņam no pirksta bija nokritis mazs sudraba gredzentiņš. Apkārtējie smaidīja un deva padomu izbeigt meklēt tādu niecīgu priekšmetu. Bet vadonis sacīja: “Jūs nezināt šī gredzentiņa izcelšanos. Varbūt runa tika teikta viņa dēļ.”

Tā mēdz būt arī iemiesojoties. Cilvēki atgriežas, lai atrastu mazo pazaudēto gredzenu, bet viņiem tas ir pilns nozīmības. Ļaudis nespēj saprast, kādēļ lielus iemiesojumus dažreiz nomaina ir kā neievērojami iemiesojumi. Bet kas zina, cik vērtīgs priekšmets jāatrod grūtajā ceļā? Pilnveidošanās nomainītu virknē bieži vajadzīgs no skata mazs, bet lielas vērtības akmens.

Iemiesojumu daudzveidība parāda, ka noris svarīgs augšupejas darbs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Ne bieži Mēs izpaužam iemiesojumus – tam daudz iemeslu. Cilvēku vairums neiztur šādas zināšanas. Daudz kas viņiem liekas nepārliecinošs, viņi nesapratīs, kādēļ vieni dzīvēs satiekas bieži, bet ir arī satikšanās pēc gadu tūkstošiem un tomēr tuvība pastāv visā savā spēkā. Bet cilvēki aizmirst, ka bez tiešas tuvības, var būt arī atradumi, kas saistīti ar citām jūtām. Var arī nebūt tuvs, bet just sevišķu cieņu un ļoti augsti novērtēt viņa spējas vai draudzību.

Jāsaprot, ka cilvēkus tuvina vibrācijas un sevišķi uzmanīgi jānovēro tādas pievilksmes vai atgrūsmes. Par to ir daudz rakstīts, bet pārāk maz tiek pielietots dzīvē. Galvenais, nemērīsim lielo un mazo zemes mēriem. Bieži vien mazs graudiņš ir vajadzīgāks nekā vesela siena kaudze.

Mācīsimies priecāties par katru pilnveidošanos, tā tuvina Brālībai.

192.

Jogas augstākais sasniegums ir Dangmas acs atvēršanās; un tas nav tas, ko mēs saucam par gaišredzību, bet gan jūtzinības atmošanās, kas nav sasniedzama ne ar kādām pranajām, bet kas ir tūkstošgadīgu uzkrājumu nepārtrauktās garīgas tiekšanās un pašai dziedzīgu dzīvju sekas; sekas, kuras vissmalkāko enerģiju veidā nogulsņējušās “Kausā”. Un tieši uz uzkrāto enerģiju atmodināšanu un jaunu uzkrājumu iegūšanu jātiecas katram īstam okultistam.

193.

No seniem laikiem Kausa simbols bijis Kalpošanas apliecinājums. Kausā sakrāj Augstāko Spēku balvas. No Kausa dod. Kausa simbols vienmēr nozīmējis pašai dziedzību. Kausa Nesējs ir Varoņdarba Nesējs. Katru cildenu rīcību var apzīmēt ar Kausa Simbolu. It viss viscildenākais cilvēces labā, prasa šo zīmi. Grāla Kausis un tā Sirds Kausis, kurš atdevis sevi Lielajai Kalpošanai, ir pats Kosmiskākais Magnēts. Šinī varenajā simbolā atspoguļojas Kosma Sirds. Visus gara varoņu tēlus var attēlot kā Kausa nesējus. Viss Pasaules Visums atspoguļojas ugunīga gara Kausā. Jo Kausis ietver sevī visus mūžsenos uzkrājumus, kas krājušies ap gara graudu. Kausa apstiprinājums jāpieņem ikdienas dzīvē kā cildens simbols. Kā bērnu, tā arī jauniešus vajag pieradināt domāt par Kausu. Ir jāsaprot Kausa cildenā simbola lielā daudzveidība.

194.

Pat Lielie Darbinieki katrā savā iemiesojumā izpauž dažādas īpašības. Novērojot veselu iemiesojumu virkni var pārliecināties par uzkrājumu pārļu virtieni. Pie tam sevišķi pamācoši uzzināt, cik daudzveidīgas secības. Nedrīkst domāt, ka kādības uzkrājas zemes izpratnē un katrs iemiesojums ir iepriekšējā turpinājums, - evolūcijas likums savos metos ir daudz plašāks. No pārzemes virsotnēm redzamāk, kā jāpildveidojas garam. Nav pretrunas tai apstākļi, ka gars iegūst jaunas šķautnes pārzemes sfērā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Bet ne tikai iemiesojumos rodas dažādi uzkrājumi, pat vienā zemes dzīvē var novērot tieksmju un vēlmju nomaiņu. To var izsaukt involūcija un cilvēks atkrīt mežonībā un trulumā. Bet pašreiz runāju ne par tādām drūmām parādībām, otrādi, jāatzīmē, cik daudz cilvēks var uzkrāt vienas zemes dzīves laikā. Mācīties var bezrobežīgi. Augošās apziņas impulss pasacīs, cik daudzveidīgi var meklēt. Šādos meklējumos arī Mēs palīdzam.

Mēs liekam pievērst vērību jaunai grāmatai. Mēs iedvesmojam derīgus sarunu pagriezienus. Mēs sūtīsim domu par jauniem atklājumiem. Mēs nemanot brīdināsim par kaitīgiem maldiem. Prieks ir sniegt palīdzību nemanot. Mēs atzinīgi novērtējam, kad cīnītāji droši atvairā tumsas triecienus. Lai cilvēki dažreiz atceras, kā viņus dažreiz pamācīja Smalkajā Pasaulē. Kā viņiem tuvojās Gaišās Būtnes un apziņas augsme ļāva tuvoties šiem audzinātājiem. Tas pats notiek zemes dzīvē.

D. dažreiz apgalvoja skolniekiem, ka Viņš sevī jūt divas dzīves, - vienu gaišu un otru tumšu, bet gaišā ir vadonis uz augstākām pasaulēm. "Gaišā dzīve vienmēr ir nomodā – paaicini to un tā atsauksies."

195.

Vai iespējams pārvarēt sfēru spriegumu nenorūdot pacietību, kas gūta daudzu mūžu pieredzē?

196.

Starp Kosmā pastāvošajiem sakramentiem jāatzīmē dzīvju nomainīšanās sakraments. Šo dzīvju ritms ir tikpat atšķirīgs kā Monādas ritms. Daži domā, ka daudzas dzīves jānodzīvo pilīs; citi domā, ka varoņdarbam vajadzīga kavalērija; trešie domā, ka vajadzīga slava; ceturtie domā, ka vajadzīga gara un miesas plosīšana, un tā līdz bezgalībai. Bet Mēs sacīsim – vajadzīgs gara sasniegums. Un šī ugunīgā kādība apgūstama vienīgi ar sirds iekšējo Uguni. Pareizi sacīts, ka pamatā ir sirds norises. Sirds izpratne arī apstiprina vareno būtību. Tāpēc sirds magnetisms ir tik spēcīgs. Jo būtiskais dzīvo visā potencialitātē. Zināmā gadu ciklā potenciāls izpaužas vienā darbības veidā, citā ciklā izpaužas citas darbības – tādējādi vienā dzīvē norisinās vesela darbību pasaule. Atcerēsimies, cik daudzas gaismu nesējas darbības piepilda Dzīves Grāmatas rekordus. Ņemsim vērā katru Gaismas parādību, ir īpaši jāapzinās tās varenās enerģijas, kas piepilda dabu (būtību) uz cildenās pakāpes.

197.

Nav domājams, ka pagājušās dzīvēs Jūs būtu bijuši tālu no Gaismas Mācības. Ja šīs saites jau nebūtu bijis, Jūs tā nebūtu iedegušies Mācībai. Saite tiek kaldināta ne jau vienā stundā vai vienā dzīvē vien, bet gan daudzos gadu tūkstošos Daudzu mūžu un izcila saite ar Lielajiem Skolotājiem, protams, ir ļoti reta parādība, bet pastāv daudzas tuvības pakāpes, un vienīgi pats cilvēks noteic savu tagadējo un nākamo tuvību. Kosmiskajām tiesībām arī šeit milzīga nozīme, bet cilvēka griba var pat šīs tiesības nonievāt un attālināt tuvošanās iespējas uz neskaitāmiem gadu tūkstošiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

198.

Protams, personības nozīme cilvēka attīstībā ir neatkarīga, tā ir visas evolūcijas pamats, jo tikai šī parādība dažādos savienojumos un mūžīgi mainīgos apstākļos dod mums iespēju attīstīt, izsmalcināt un saskaņot visas mūsu enerģijas jeb principus pateicoties mūsu nervu centru darbībai. Tā ceturtajam principam piekrīt milzīga loma, jo viņa slēpjas vēlēšanās, šis dzīvības stimuls, kas sekmīgi iziedams cauri dzīves kalvei, transmutējas bezgalīgā ugunīgā tieksmē vai gribā, bez kurām nav virzīšanās augšup un nav arī radīšanas. Tādēļ vērtēsim augstu ikkatru mūsu zemes izpausmi, kura dod mums iespēju kaut ko uzlabot, ar kaut ko papildināt mūsu uzkrājumu kausu, kas mums uzkrāj Amritu.

199.

Mācības pēctecība, tāpat kā magnētiskā pola ugunīgo manifestāciju nostiprināšana un augstāko likumu realizēšana, var tikt uzticēta vienīgi ugunīgam garam, kas saistīts ar Hierarhiju gadu tūkstošiem. Tūkstošiem gadu ilgst augsta sprieguma ugunīgā daba. Tūkstošiem gadu kaldinās apvienotā apziņa. Tūkstošiem gadu tiek cirsts vienbūtīgais ceļš. Gadu tūkstošiem saliedējas sirdis vienvienīgā Dižajā Kalpojumā. Negrozāms ir Kosmiskais likums, un jāsaprot, ka mantojamību apstiprina mūži. Ir daudzi, kas mēģina piesavināties šīs cildenās tiesības, bet Kosmiskās Tiesības pieder Ugunīgās Pasaules jaunradītajam. Tādēļ cilvēcei jāšķīsta apziņa, lai saprastu pēctecības cildenās tiesības.

6.nodaļa: Starplaiki

200.

Bieži notiek strīdi par uzturēšanās laiku Smalkajā Pasaulē. Tiek minēti ilgi termiņi, bet sastopami arī visīsākie. Kā to samierināt? Bet Visuma daudzveidībā viss ir iespējams. Smakās Pasaules iemītnieki dalās dažādos tipos – vieni cenšas paildzināt palikšanu, vēloties nest vairāk labuma – tie ir cildenie censoņi. Citi grib palikt ilgāk, lai neuzņemtos zemes pārbaudījumus. Trešie – mīlestībā pret Smalko Pasauli. Ceturtie pieliek visas pūles, lai ātrāk atgrieztos pie zemes pieredzes. Tiesa, bērni bieži iemiesojas ātri, bet arī starp viņiem var saskatīt dažādus uzdevumus. Bet ir aizkustinoši redzēt bērnus, kas grib izdarīt labāk un nebaidās no agrākajiem apstākļiem, viņiem vajag it īpaši palīdzēt. Jo tāda tiekšanās nelīdzinās ubagam, kas vēlas kļūt par bagātnieku un kurš droši vien kādreiz zaudēs zemes dārgumus. Bet galvenā laime Smalkajā Pasaulē – saglabāt morālo tīrību un domāšanas skaidrību. Patiešām, vajag zināt, ko gribi.

201.

Par ko rūpēties – par šauru vai plašu; par īslaicīgo vai ilgstošo? Pats vienkāršākais saprātīgais cilvēks sacīs – lai labāk ir ilgstošais.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Salīdzināsim zemes dzīvi ar uzturēšanos pārzemē. Ar maz izņēmumiem uzturēšanās Smalkajā Pasaulē ir nesalīdzināmi ilgstošāka. Tātad, mums jāgatavojas nevis īso pieturas vietu vajadzībām, bet īpaši augstu jāvērtē tas, kas būs vajadzīgs ilgstošākajai dzīvei. Neatsveramais īpašums būs – vissākotnīgā enerģija, doma, apziņa, iztēles spēja un pacilātība.

202.

Gadsimtiem ilgi var atrasties Smalkās Pasaules zemākajos slāņos. Nav jābrīnās par dažu cilvēku atjautību, bezprātā viņi var izdarīt daudz tāda, kas veselam cilvēkam nav iespējams. Smalkajā pasaulē mēdz būt sava veida neprāts. Likums, bez šaubām, kategoriski prasa iemiesošanās termiņus, bet var gadīties tāds apziņas neprāts, ka rasties var tikai ļaunums lielos apmēros. Kā glēvi kareivji mēdz nocirst sev pirkstus, lai izvairītos no kaujas, tāpat arī neprātīgie, kas uzturas Smalkajā Pasaulē, viltīgi izvairās no aicinājuma zem darba karoga. Pavisam no likuma izsargāties nevar, bet kādu laiku slēpties tumsā ir iespējams.

203.

Atradīsies cilvēki, kuri sevišķi neieredz apstiprinājumus un pierādījumus. Šādi cilvēki būs īstie neprašas. Būs pareizi, ja izdarīs aptauju – vai viņiem jeb kad bijusi apziņa, vai tie centušies no dzīvnieku stāvokļa?

Jums bieži var jautāt – vai apziņa nonēsājas? Gara grauds stabils, kauss uzkrājas, bet apziņas pakāpe var svārstīties. Galvenais cēlonis būs slinkums Smalkajā Pasaulē. Šī īpašība gara graudu un kausu var aizslēgt četrdesmit atslēgām. Šādam slinkumam it īpaši var būt pakļauta vāja apziņa, kura zemes dzīvi aizvadījusi bez darba un nepārvarot šķēršļus. Var novērot, ka šādas apziņas Smalkajai Pasaulei pieķeras; ne divi tūkstoši gadu vien, bet daudz ilgāk tās gribētu atturēties no jauniem pārbaudījumiem. Tā sarodas ļaunie noliedzēji.

204.

Ne karmas likums vien tiek apgūts ar grūtībām, bet ar vēl lielākām grūtībām tiek pieņemts vienkāršais iemiesošanās likums. Arī seno laiku raksti bieži ir pauduši par šādu dzīves maiņu. Nereti, Smalkās Pasaules iemītnieki raidījuši zemes ļaudīm savas vēstis. Cilvēki nereti saglabā atmiņas par savām agrākām dzīvēm. Veseliem gadsimtiem iemiesošanās tika atzītas, bet tad atkal tās tika aizmirstas, un bija aizliegts pat domāt par tām. Grūti saprast, kāpēc notika šī cīņa pret acīmredzamību. Reizēm varēja domāt, ka gudrie grib vērst uzmanību vienīgi uz nākotni, bet tāda gudrība būtu vienpusīga.

Tātad neaizvērsim acis īstenības priekšā. Iemiesošanās likums ir taisnīgs. Gara grauds ir neiznīcināms un mūžīgs. Bezrobežība apstiprina mūžību, bet bezrobežību saskatīt var katrs – tātad, katrs var apzināties mūžību.

Nedrīkst noraidīt, kad bērni apgalvo par savu agrāko dzīvi. Viņi reāli zina, kas ap viņiem norisinājies. Tagad sevišķi bieži būs paātrinātas iemiesošanās. Daudzi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Smalkās Pasaules iemītnieki steidzas atgriezties, nu ar to iezīmējas evolūcijas attīstība un steiga. Un šādā paātrinājumā var saskatīt Pasauļu tuvināšanos.

205.

Mums nevajag mērot tikai ar vidusmērogiem. Ja caurmēra laiks starp iemiesojumiem būs apmēram 700 gadu, tad ir iespējams arī septiņgadīgs un pat trīsgadīgs laika posms. Zem gribas vesera liecas paši karmiskie nosacījumi.

206.

Grūti noteikt pat vidējo uzturēšanās laika ilgumu, ko vidusmēra kulturālās attīstības cilvēks pavada Smalkajā Pasaulē starp iemiesojumiem, jo evolūcijas cikli seko cits citam paātrinātā progresijā, tāpēc, ja pagājušajā rasē un mūsu piektās sākumā iemiesojumu starplaiki bija lieli, tad tagad tie stipri saīsinājušies, un var jau runāt nevis par gadu simtiem, bet par desmitiem un pat par gadiem. Tāpat arī pēdējos gadu simteņos starp Lielo Skolotāju mācekļiem novērojami ļoti ātri iemiesojumi sevišķu iemeslu dēļ cilvēces apziņai taču vajadzīgas steidzīgas pārmaiņas. Vajag uzsvart, ka ugunīgo enerģiju tuvošanās darīs iespējamu pasauļu tuvināšanos un cilvēki būs daudzu neparastu dabas fenomenu liecinieki sakarā ar šādu tuvināšanos paātrināsies arī iemiesojumi, un arvien biežāk dzims bērni, kas atcerēsies savu pagātņi, ko varēs viegli pārbaudīt, jo šis dzīves liecinieki būs vēl dzīvi. Tāpat dzims arī daudz vairāk fenomenālu bērnu un zinātne kļūs bagātāka ar daudziem ievērojamiem atklājumiem.

207.

Ja kāds apgalvos, ka iemiesošanās var notikt pēc trīs tūkstoš gadiem, viņam būs tikpat daudz taisnības, kā tam, kas uzsvērs triju mēnešu starplaiku. Laime atskārst iespējamības, ir nākotnes laime. Iespējamības, nepārkāpjot likumu pamatus, tuvojas pilnībai. Jo otrajā rasē bija vajadzīgs garš laika posms starp iemiesojumiem, tad sestajā rasē fiziskā un astrālā stāvokļa tuvošanās mazina ilgo laiku nepieciešamību.

Tāpat jāpierod pie rasu tipu sajaukšanas. Nepagūs trešā rase nobriest, kad izplatījumā jau parādīsies sestās rases sēklas.

Kas seko Uguns Mācībai, tam jāsaprot, ka matērijai jāļauj pilnveidoties. Miesas un Gaismas pasaules ievērojamā mērā savienojušās. Tā būs tā saucamās nāves, pārveidošanās zīme. Proti, nāves rēgs aizslēdz Zināšanu Vārtus.

Derīgi ir skolas mācīt par nemirstību. Reliģija, kas māca par nāvi, nomirs tāpat kā mirs visi, kas vēlas nomirt, jo nākamais stāvoklis ir ietverts mūsu apziņā. Kas apjēdz uguns potenciālu tā neredzamībā, tas izprot atmiesošanās ārējo redzamību.

208.

Atgriešanās laiks blīvajā dzīvē ir atkarīgs no dažādiem apstākļiem, svārstības var būt – no mirkļa līdz gadu tūkstošiem. Nezinātāji brīnīsies, kā gan negrozāmība tā var novirzīties? Bet tāda nezināšana liecinās vienīgi par tilpības neizpratni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

209.

Iemiesoto dzīvju ilgums ir ļoti niecīgs, salīdzinot ar eksistēšanu visos citos stāvokļos.

7.nodaļa: Svētais mirklis. Uz sliekšņa.

210.

Tam, kurš pamostas, jāiziet starpstāvoklis, kurā viņš pieder divām pasaulēm. Daži šādu stāvokli neievēro, bet citi tomēr saglabā smalko sajūtu dzirkstis.

Jābrīnās, ja stāvoklis starp miegu un nomodu pāriet nepamanīts. Cilvēki lasa par snaudas sevišķām īpašībām. Senie Gudrie zināja, cik šāda stāvokļa laikā gaišredzīgs kļūst cilvēks.

211.

U. pazīst momentu nozīmi starp miegu un nomodu. Šo mirkli sauc par apziņas dimantu. Šāda mirkļa laikā cilvēks vienādi pieder gan blīvajai, gan smalkajai pasaulei. Ja cilvēki apzinīgi attiektos pret šādiem apskaidrības mirkļiem, daudz kas, pētot psihisko enerģiju, kļūtu vieglāks.

Lai apzinātos svēto momentu, nav vajadzīga nekāda slepena atklāsme. Katram dota iespēja pievienoties divām pasaulēm, ja vien nelaimīgā brīvā griba nepagrūdis cilvēku uz nāvējošo noliegsmi. Mēs neatzīstam vārdu – nāve un visu no tā atvasināto. Un tomēr tumsonīgos noliedzējus var apzīmēt par mirušiem.

Pareizi atzīmēts, ka lai apzinātos dimanta mirkli, vajadzīga sevišķa vibrācija. Bet arī šāda vibrācija rodas tikai caur tīru tiekšanos. Bet lai tīri tiekotos, vajadzīga apzinīga izziņāšana. Ne jau ar enerģiju un buršanu sajūtīs brīnišķo mirkli. Kad cilvēks no Smalkās Pasaules atnes iespaidus uz blīvo pasauli, viņš var nojaust arī Ugunīgos Vārtus.

Mums šādi dimantmirkļi pastiprināti un padziļināti ar skaidru to nozīmes izpratni. Tie taču tik īsi, ka neprasa pat spēku kāpinājumu. Ir iespējamas ilgstošas saskares ar Smalko Pasauli, bet divu Pasauļu pārvaldīšana ļoti īsa.

Pašreiz Mēs runājam par tiem Smalkās Pasaules apmeklējumiem, kad smalkais ķermenis atgriežas blīvajā. Starppasauļu mirklis ir katram cilvēkam, vienīgi vajag to iepazīt. Šinī gadījumā runājam par dimantmirkli, kuru var fiksēt starp miegu un nomodu, kad smalkais ķermenis atgriežas blīvajā. Katra smalkās pasaules atcerēšanās būs ļoti noderīga cilvēces evolūcijai.

211.a

Jūs, protams, esat ievērojuši stāvokli starp miegu un nomodu. Sevišķi zīmīgi, ka mazākās kustības gadījumā sajūtams it kā reibonis, bet mierīgā stāvoklī var izjust svara zudumu. Šāds stāvoklis nav ilūzija. Patiešām, ir iespējams ar svāriem konstatēt svara pārmaiņu. Reibonis ir kā sekas tam, ka smalkais ķermenis ņem pārsvaru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Senatnes Mācība saka – brīdī, kad cilvēks atgriežas zemes ķermenī, viņš uz mirkli izjūt Smalkās Pasaules kādību. Tādi stāvokļi izjūjami gara ekstāzes gadījumā, krītamās kaites sākumā, bet gluži savādāk notiek mēdija svāra mazināšanās; tad mēdz piedalīties ārējās elementārās enerģijas. Mums sevišķi tuva ir tā Ugunīgās Pasaules parādība, kad ugunīgais ķermenis zemes apstākļos pārveido mūsu izjūtas; tad varam apliecināt, ka triju pasaļu nosacījumi iespējami arī zemes dzīvē.

212.

Aizmiegošais nespēj aptvert miegā iegrimšanas momentu. Vēl vairāk, viņš nevar momentāli sākt sapņot jeb ņemt dalību Smalkās pasaules dzīvē. Rodas it kā nepasakāms pārejas periods jaunā stāvoklī, kurš prasa pielāgošanos. Tāpat mēdz būt visām pieskarsmēm Smalkajai Pasaulei. Šādas pieskarsmes ir daudz biežākas, nekā parasti domā.

213.

Ne traktāts, ne saprāts, bet gara kanāls dod Kosma izjūtu. Šā laika dzīves iekārta attālinājusi cilvēci no jebkādas izpratnes par pasaules varenību. Spēja ietiekties pārzemes sfēru parādībās izpaužas tikai uz miega un nomoda robežas. Kas spēj šo svēto mirkli novērtēt, tas jau ir pavēris aizkaru. No svāra ir nevis redzējums, bet gan apziņa. Un vērtīga ir nevis treniņos ar varu iegūtā, bet gan brīvā. Laikmetam, kas tagad tuvojas, būs jānodod pītijas trijkājis jebkuram jūtīgam garam. Sava veida aristokrātisma pazīmju demokratizācija. Bet katram padusē nenovēršami ir svāri, kurus piekrāpt neiespējami. Ikviens nekavējoties atsvērs pelnīto daļu. Tas atbilst jaunajai ērai un viegli pieietams tautas psiholoģijai. Saprotot ļaužu domu gaitu, viegli spriest par sekām.

214.

Pareizi esat novērojuši, ka katrs pļāvējs ir bijis sējējs un sējējs – pļāvējs.

215.

Pievērsiet vērību tā dēvētajiem organisma pārejas stāvokļiem. Tā stāvoklis starp miegu un nomodu dod ļoti zīmīgus novērojumus. Novērojams, ka zemes domāšanā it kā ielaužas kāda cita rakstura domu drumstalas; priekšmeti kaut kā vibrē un zemes vērošana (kontemplācija) pārmainās. Maz ir to, kas pielaiž domu, ka šī cita rakstura vērošana ir Smalkās un pat Ugunīgās Pasaules domāšana; tikko mūsu pasaule izgaist, atmostas Smalkās Pasaules balss. Dažādo pārejas stāvokļu laikā novērojami Augstāko Pasaļu zibeņi. Vēriģi jāsaklausa arī īpatnā skanēšana. Zemes apstākļos nevajag iegremdēties šādās izpausmēs, jo līdzsvārs pirmajā vietā, bet paplašinātās apziņas ietverei jāņem vērā visu triju pasaļu parādības; tikai tādējādi iemācīsimies izprast ugunīgo domu.

216.

Cilvēki bieži runā par dubultniekiem, viņi redz it kā paši sevi. Šādai parādībai ir daudz izskaidrojumu. Parasti aizmirst pašu dabiskāko – proti, astrālā ķermeņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

izdalīšanos. Smalkais ķermenis izdalās biežāk, nekā domā. Tas var iegūt blīvumu, bet redzēt visi to neredzēs; lai saredzētu smalko ķermeni, nepieciešama gaišredzības pakāpe. Bet pats sevi cilvēks var vieglāk redzēt, kā snaudā, tā arī nomoda stāvoklī. Nedaudzi pievērs uzmanību snaudas pārejas stāvoklim. Bet īstenībā, tieši snaudā notiek zīmīgas parādības.

8.nodaļa: Miegš. Sapņi. Atmiņas.

Miegš

217.

Neizvairieties no miega. Miegš ir labdarīgs un pilnīgi nepieciešams mūsu Smalkā ķermeņa barošanai. Jo tikai miega laikā mēs to varam viegli atdalīt un pastiprināti piesātināt ar Smalkāko enerģiju iedarbībām, nemaz jau nerunājot par tām lielajām mācību stundām, kuras mēs saņemam tieši šajā stāvoklī. Mēs mācāmies ne tikai iegremdēm un lidojumiem dažādās sfērās, bet arī izpildām mums mūsu Skolotāja uzliktos uzdevumus un bieži ņemam dalību kaujās ar tumšajiem spēkiem. Viss varmācīgais ir pretīgs Gaismas Mācībai. Ja radīsies vajadzība samazināt barību, organisms pats dos zīmi un katra pārmērība būs tam pretīga, tāpat ir arī ar miegu. Jo darbs smalkajā pasaulē bieži vien ir būtiskāks par darbu fiziskajā pasaulē.

Mācībā ir sacīts, ka uz miega robežas notiek iekļūšana pārzemes pasaulēs. Un tas notiek dabiski, vajag tikai iemācīties būt vērtīgam un uzmanīgam – un tad šīs īpašības darbosies pašas un vajadzīgā brīdī jūs sadzirdēsiet un ieraudzīsiet to, ko vajag.

Mācībā nekad nav norādīts uz miega trūkuma vēlamību, bet ir teikts, ka augstienēs vajadzība pēc miega samazinās un 21 tūkstoš pēdu augstumā var gandrīz negulēt. Bet kur gan ir tie cilvēki, kas dzīvo vai vispār spēj dzīvot tanī augstumā?

218.

Tā ir liela maldīšanās, ka ir iespējams sevī attīstīt un palielināt psihiskās enerģijas krājumu pārmērīgā darba piepūlē, vai ar atteikšanos no miega un ēšanas. Pareizi attīstīt augstas kvalitātes psihisko enerģiju iespējams tikai ar paplašinātu apziņu un sadarbību ar Augstāko Palīdzību. Bet cik gan stipram jābūt sirds pavedienam, kas saista mācekli ar viņa Skolotāju! Visas pārējās varmācīgās metodes un vingrinājumi noved vienīgi pie šīs enerģijas zemāko izpausmju apgūšanas, vai arī visbeidzot noved pie medijuma veicināšanas un apsēstības, pat pie nāves.

Miegš ir pilnīgi nepieciešams, jo mūsu smalkais ķermenis miega laikā piesātinās ar smalkās pasaules dzīvinošo substanci, kas saskaras ar augstākajām enerģijām. Gars, kam šī barība atņemta, pamirst.

219.

Kas var pielaist tumšos čukstētājus, tas nav sargājis Agni. Pat sevišķa apmulsuma mirkļos vajag saglabāt pašsavaldīšanos, par kuru jau minējām. Daudz kas sacīts, vajag

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

tikai pielietot darbībā. Neviens nevēlas, lai laiks paietu bezdarbībā, bet kā miegs tā arī nomods, abi būs tās pašas darbības daļas. Tāpēc arī šajā sakarībā nevajag spriest tikai atkarīgi no Zemes mērogiem.

220.

Bez šaubām, daudz līdzstrādnieku palīdz Gaismas spēkiem Smalkajā Pasaulē. Kauja tur vēl sīvāka nekā uz Zemes. Tāpēc ieteikts iegaumēt to un neizvairīties no miega; jo dažādi dedzīgi līdzstrādnieki labprāt gribētu saīsināt nakts atpūtas laiku. Bieži darbs Smalkajā Pasaulē daudz rosīgāks par zemes darbu. Protams, dariet zināmu to jūsu tuvākajiem draugiem, un lai viņi pieraksta savus nakts piedzīvojumus. Pamazām viņi iemācīsies orientēties kā komplicētajos nakts simbolos tā arī iegūto iespaidu zināmā juceklīgumā, kas ceļas disciplīnas un apziņas precizitātes trūkuma dēļ. Bet pareizi tiecoties radīsies arī skaidrība.

Lai iemieg ar domu lidot palīgā turp, kurp tos sūtīs Lielie Skolotāji.

221.

Miegs ir saskare ar Augstākajām Sfērām. Miegs pierāda, ka cilvēki bez šādas saskares nespēj eksistēt. Izskaidrojums, ka miegs ir miesas atpūta, būs gaužam pirmatnējs. Cilvēki bez miega parasti spēj dzīvot ļoti īsu laiku, pēc tam viņa domāšana ieslīgst visslimīgākajā stāvoklī: parādās halucinācijas, sastingums un citas nedabiskas eksistences pazīmes. Organisms tiecas uz spirdzinošo apmaiņu un neatrod parasto ceļu. Kā Mēs jau sacījām, augstumos, kur saskares strāvas spēj būt sevišķi izderīgas, pietiek īslaicīga miega.

Cilvēki var atcerēties satikšanās augstākajās sfērās, vai arī zemākajās. Fiziskais ķermenis ir par traucēkli šādām būtiskām saskarsmēm, bet miegs, kā tāds, ir mūžīgas dzīvības balva. Arī tādas pārdomas palīdzēs ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

222.

Redzējumi miegā iegūst nozīmi atkarībā no tā, cik ātri ir apzināta saskarsme ar Augstākajām Pasaulēm. Patiesi, kad cilvēks izpratis miega nozīmi kā uzturēšanos Smalkajā Pasaulē, tad viņš zina, ka ar šī stāvokļa palīdzību iespējams iegaumēt visai svarīgas un cildenas saskares. Neviena grāmata par Smalko un Ugunīgo Pasauli nedrīkst aizmirst par saskarēm caur redzējumiem miegā.

223.

Miegam, tāpat kā pretēju auru nevienādībai, var būt vispretējākie cēloņi. Tas var būt nomierināšanās migla vai var arī būt smalkā ķermeņa spriegs darbs. Kad bez nakts miega ir arī vēl prasība pēc dienas prombūtnes, tas nozīmē, ka darbs ir liels. Bieži vien šādam nemanāmam darbam ir pasaules nozīme. Valdības ļoti vēlētos, kaut tām būtu šādi līdzstrādnieki, bet pateicoties cilvēciskajam stāvoklim, pat neprot viņus pieaicināt. Kad arī šāda iespēja rodas, viņi, dzīvnieciski šausmu pilni, iesaucas: - "bīstamākie ļaudis!" Tā ikvienu jēdzienu, kas neietilpst rupjāko materiālo nosacījumu robežās, pavādīs dzīvnieciskas bailes. Jāsamierinās, - tā ir bijis vienmēr.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

224.

U. saprot miega un nomoda stāvokļa saatiecību. Vieniem miegs ir pretstats nomodam, bet Mums miegs ir darba turpinājums citā stāvoklī. Un miegs tieši tā arī jāizprot. Nevar pilnīgi noliegt miega nepieciešamību. Daži apstākļi miega ilgumu var saīsināt, bet neizslēdz tā vajadzību.

Neticiet, ja kāds jums apgalvos, ka viņam miegs nav vajadzīgs. Izņemot briesmīgā bezmiega slimību cilvēki miegu pieņem kā būtības daļu. Katrs miega stāvoklis tuvina cilvēku smalkajai pasaulei. Miegā var būt dažādas apziņas pakāpes, bet šo apziņas skaidrību vajag audzināt. Cilvēkam vajag sevī nostiprināt domu, ka iegrimstot miegā viņš dodas darbā. Ja viņa brīvā griba šo aksiomu iesavinās, tad jo vieglāk būs likt lietā spēkus Smalkajā Pasaulē. Lai cilvēks neuztraucas, kā šādā veidā zudīs atpūta. Tā saglabāsies pilnīgi, jo Smalkajā Pasaulē tiek pielietotas smalkas kādības, kuras nenogurst.

Daudz ļaunāk, ja cilvēks dodas miegā zemes kaislību važots, nedomājot ne par kādām Augstākām Pasaulēm. Tad, gaiša darba un izzināšanas vietā cilvēks kļūst tumšajos slāņos un tad var iztēloties, kādas satikšanās viņu nogurdina. Lai iemigšana kļūst par apzinīgu pāreju Augstākā Pasaulē. Brīvā griba kā spārni nesīs augšup.

Tā runāju par miegu, lai parādītu, ka arī Mums, Mītnē, nav sveša miega savdabība, kas ir apziņas pārņemšana Augstākās Pasaulēs.

224.a

Sena teika stāsta, ka kāds Cars, gribēdams atbrīvoties no visiem liekiem iespaidiem, prasījis padomu Gudrajam. Tas sacījis: “atbrīvošanos atradīsi savā sirdī”. Cars sašutumā atbildējis: “Nepietiek ar sirdi, sardze ir drošāka.” Tad Gudrais atvadījies sacīdams: “Pats galvenais, Car, tad neguli!” Teika norāda, ka vienīgā aizsardzība ir mūsu sirds. Ne velti visas Mācības ieteic pirms iemigšanas lūgšanu, lai nostiprinātu svēto saiti. Cilvēcei netiek padomāt par to, ka vairāk par trešdaļu dzīves tā pavada miegā, pakļauta sevišķām un nepazīstamām iedarbībām. Zinātne veltī maz vērtības miega nozīmei, šai dzīvei Smalkajā Pasaulē. Vai, stāvot uz mūsu, parastai apziņai neizprotamas pasaules sliekšņa, nav vajadzīga stipra saite ar hierarhiju? Padomājiet vien, gandrīz puse no dzīves paiet ārpus zemes eksistences! Protams, sirds, kas tuva visām trim pasaulēm, palīdzēs turpināt apziņu arī nākošajā sfērā. Kurš gan izvēlēsies Cara likteni, kas paļāvās vienīgi uz sardzi?!

225.

Cik negaidīti atnāk lielas parādības. Lūk, viņa redzēja smalkās Pasaules slāņus jau ne smalkajā ķermenī, bet fiziskajā, ar atvērtām acīm un pilnīgā nomodā. Viņa redzēja smalkās Pasaules pilnumu, līdz ar to varēja pabrīnīties par pūļiem, kuri klejoja bez darba. Protams, tika parādīts tas smalkās Pasaules slānis, kurš Mūs ļoti sarūgtina. Tajā parādīti laikmetīgi apgērbi, kuri pastiprina arī zemes veida domāšanu. Ļaudis, sīkpilsoņi drūzmējas tāpat, kā mūsdienu pilsētu laukumos. Mūs ļoti sarūgtina, ka šāda drūzma evolūciju spēj pieņemt vismazāk.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Tāpat var novērot, ka viņu domāšana tik egocentriska, ka viņi necenšas izkļūt ārpus sava loka robežām. Rodas burzma, bet nevis kustība, viņi saindē cits citu un neprot paskatīties augšup, gluži tāpat kā arī uz zemes. Bet novērojumus ar vaļējām acīm nevar pieļaut bieži. Šāds mēģinājums var izsaukt organisma saspringtību un ir kaitīgs redzei. Tikai sapņi un smalkais ķermenis spēj viegli pieskarties Smalkajai Pasaulei. Bet lai arī Zemes ķermenī iespiežas neredzami tēli.

226.

Iespējams atzīmēt ne vien īslaicīgu prombūtni, bet arī citas parādības. Piemēram, cilvēks iemieg ar noteiktu domu un atmosfā turpinādam to sekojošajā vārdā. Tas nozīmē, ka viņa gars ir bijis prombūtnē gluži citā sfērā un pēc tam atmostoties, viņš no jauna savienojis savu zemes apziņu ar noteikto vārdu. Tātad, Smalkajā Pasaulē pielietojama gluži cita apziņas plāksne. Tā tam arī jābūt, ja cilvēki arī tur saglabā zemes apziņu. Tāda nekustīga domāšana ir pat kaitīga.

227.

Augstāko Spēku apzināšanos neiegūst skolās, nedz arī no ārienes, būdama Smalkās Pasaules pati galvenākā atmiņa, tā dzīvo tieši sirdī. Var sacīt – esiet svētīti, kas esat saglabājuši sirdī visdaiļāko. Cilvēces mākoņi ir tāpēc, ka aizmirsts visvajadzīgākais. Nakts dota kā gara pacēlums, bet cilvēki neizpratnē sacījuši – miegs līdzīgs nāvei. Ir aplami salīdzināt brīnišķīgo noslēpumu ar trūdēšanu. Vajag jau no mazotnes uzsvārot, ka miegu dēvē par sarunu ar Eņģeļiem. Kad vārdi vairs nav vajadzīgi, tad sākas sirds izzināšana.

228.

Vajag prast pielāgoties smalko enerģiju savdabībai. Miegā cilvēki var pārlicināties, ka pašiem saturīgākajiem sapņiem laiks nav vajadzīgs. Momentāli tiek uztvertas vissarežģītākās darbības un apgūtas gara sarunas. Tāda vissmalkāko uztveru savdabība raksturīga arī saskarē ar Mums.

229.

Miegam vajadzīga zināma nomierināšanās. Tāds pārejas stāvoklis norāda, cik lielā mērā stāvoklim mainoties, organismam nepieciešama sevišķa ievirze.

230.

Kas spēj sadzirdēt sfēru mūziku, tas tāpat sadzirdēs arī izplatījuma vaimanas. Neuzskatiet šādus vaidus par abstraktiem simboliem, tie plūst gan no Smalkās Pasaules, gan no Zemes. Cilvēce var gulēt, bet tās sirds, var vaidēt un vaimanāt. Dienas dzīvē daudzas sirdis guļ, bet kad netraucē saprāts un atmosfā apziņa, tad sirds nostājas īstenības priekšā. Nav nejauši sacīts, ka cilvēki dienā guļ, bet naktī ir nomodā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Sapņi

231.

Tie, kas domā, ka redzējumi vai sapņi ir tikai gremošanas sekas, var viegli nogulēt visvērtīgākās īstenības zīmes.

232.

Nedomājiet, ka galvenokārt pašu domas var ietekmēt sapņus. Šādus ietekmējumus var izdarīt arī tālās izplatījuma domas. Miega stāvoklī iespējams visai viegli uztvert tālās domas. Sapņu norises vajag vēl vairāk izpētīt.

233.

Tā sauktie simboliskie sapņi stiprā mērā pauž par sakariem ar Neredzamo Pasauli. Apziņa viena pati nespēj sintezēt, tai jāsaņem impulss no Augšienes, lai vienkāršā un skaidrā simbolā saskatītu nākotni.

234.

Mūsu sapņi ir liela Dieva dāvana, tie atver ieeju pārzemes pasaulē. Bezmiegu uzskatīja par sodu, jo tas cilvēkam laupīja dabisko saskari.

235.

Sapņi var atspoguļot pagātņi un tagadni. Sapņi var atspoguļot jau nobriedušo nākotnes klišeju. Bet bez šiem zemes atspoguļojumiem ir iespējami arī smalkās un Ugunīgās Pasaules atspoguļojumi. Protams, cilvēki bieži vien nespēj iegaumēt tieši šos divus veidus, jo tie ir acumirkliīgi, un, būdami citas dabas, maz ietilpst zemes mēros. Vienīgi ugunīgā sirds spēj saglabāt apziņā šīs tālo pasaulu dzirkstis. Tas pats attiecināms arī uz redzējumiem. Ir iespējams redzēt zvaigznes citādos zvaigznājos, ne vien tās, kas teleskopā redzamas. Bet tam nolūkam ugunīgajam ķermenim jābūt pietiekoši attīstītam. Protams, viņš eksistē vienmēr, bet tas var būt haotisks un neapzinīgs. Bet tiekšanās ceļš iet cauri visiem ķermeņiem, un tad triāde uzmirdzēs.

235.a

Sapņi tikuši izpētīti no daudzām pusēm, bet pats nozīmīgākais palaists garām. Nakts klauvējumi, slikta gremošana, īgns uzbudinājums un daudzi citi pavirši iespaidi nav aizmirsti, bet visi Smalkās Pasaules refleksi nav ņemti vērā; visas domas iedarbības no attāluma, beidzot, visi Hierarhiskie brīdinājumi un ugunīgās izjūtas. Jābūt ļoti atrofētai iztēlei un uztveres spējai, lai neievērotu šos sapņu galvenos pamatus. Ne jau materiālists vien pievērta uzmanību vienīgi paviršām sapņu dotībām, bet šis novērotājs bija nabadzīgs jau pēc savas dabas. Var saprast materiālismu kā tiekšanos uz realitāti, bet nevis uz nonievāšanu un nabadzīgumu. Sapņiem ļoti liela nozīme blīvās dzīves ritējumā. Gandrīz puse dzīves paiet saskarē ar smalko un pat ar Ugunīgo Pasauli. Jāizjūt cieņa pret stāvokli, kas līdzvērtīgs nomodam. Pārdomās nedrīkst pirmā vietā nostādīt pārēšanos, bet vajag pēc labākās sirdsapziņas un bez

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

nonievāšanas atcerēties visus četrus minētos pamatus. Tā būs iespējams saskatīt daudz pamācoša un brīnišķīga.

236.

Komplicētie sapņi un atmiņas ir vesela zinātne. Dažreiz tie savijas kā pasakā, bet, sadalīti, tie uzrāda veselu virkni atsevišķu pilnīgi reālu epizožu. Tāpēc, kad runā par kaut ko neiespējamu, vajag padomāt, ka sastāvdaļu savienojums varbūt ir nedabisks, bet katra atsevišķā daļa ir pilnīgi iespējama. Pamācoši novērot, kādas atmiņu daļas visvieglāk aizmirstas, tādējādi iespējams noskaidrot pašas personas raksturu.

Vissenāko atmiņu izniršana var izraisīt dažādu mūžu sarežģītus zīmējumus. Var vērot visdažādākās satikšanās, tā nereti varēja satikties Brāļi, bet pat visaugstākās satikšanās varēja aizēnot dažādo mūžu detaļas. Nav velti sacīts, ka katrs cilvēks ir sarežģīta krātuve. Vajag daudz uguns, lai apgaismotu visas tumšās noliktavas.

237.

Pat no visspilgtākajiem sapņiem nevar atcerēties visus sīkumus. Pat visspēcīgākie smalkie pārdzīvojumi neietilpst zemes īstenībā. Cēlonis ir nevis tas, ka atmiņa nepatur sevišķos iespaidus, bet gan tas, ka pilnīgi atšķirīga ir zemes un Smalkās pasaules daba.

Nebrīnīsimies, ka mūs tik ļoti ierobežo zemes blīve. Neiespējami iedomāties, ka zemes ķermenis varētu izturēt to spriegumu, kāds tik bieži valda smalkajā pasaulē. Neskatoties uz smalkās pasaules iemītnieku smalko uzbūvi, viņi lieliski iekļaujas smalko enerģiju atmosfērā. Tas pats spēks, kurš zemes ķermeni var sagraut, smalko ķermeni tieši nostiprinās. To jāiegaumē, jo cilvēki vāji iztēlojas, cik atšķirīgas ir šo divu pasaulu dabas.

238.

Sapņi ir bezlaicīgi – tie pierāda zemes mēru nosacītību. Tāpat arī doma spēj aizsniegt Augstākās Pasaules, neprasot laiku. Visātrākai gaisa pasta vēstulei tomēr vajadzīgs laiks. Lai pētī domas ātrumu, tādi novērojumi derīgi tālo pasaulu apjēgšanai.

238.a

Sakari garā ieņem zemes eksistencē ievērojamu daļu, un neapšaubāmi pieder ugunīgajai dabai. Šādas satiksmes nenotiek tikai miegā, arī nomodā mēs izjūtam daudzas šādu sakaru refleksus. Neviens, pat visrupjākais, neuzdrošināsies noliegt, ka viņš ne reizi vien ir izjutis zināmus pieskārienus, vai domas iedvesmi no ārienes. Skolotājs var norādīt, ka tādus pieskārienus var saņemt no daudziem avotiem, vai nu pa Hierarhijas pavediena ķēdes līniju, vai no Smalkās Pasaules, vai arī no zemes iemītniekiem. Ļoti raksturīgi, ka no ārienes nākusī doma neparasti ātri aizmirstas. Ne bez pamata senā gudrība ieteica pavadīt tādu domu ar aukstu ūdens malku, it kā kaut kam izkausētām vajadzētu atvēsinājuma, lai saglabātu formu. Senais padoms nav bez pamatojuma. No ārienes nākusī doma it kā iedezina centrus un to vajag it kā iegravēt, lai to pārvērstu mūsu nosacītajā enerģijā. Tas pats notiek arī sapņos. Mēs ne

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

vien saņemam no ārienes ugunīgus ierosinājumus, bet mūsu smalkais ķermenis sasprindzē visu ugunīgo būtību, lai sakondensētu uztveres spējas un pastiprinātu pārlicību. Novērojams, ka ugunīgā uztvere koncentrē visas raksturīgākās detaļas. Dažreiz jāpabrīnās, cik lielā mērā ugunīgā acs ir vērīgāka un kustīgāka, salīdzinot ar zemes aci. Būtu jāpieraksta daudzi sapņi un izjūtas, kas parādītu, cik vērīgi savāktas ir sīkākās detaļas. Ugunīgā jaunrade bieži kondensē detaļas. Tā nemelo, bet koncentrē vienveidīgās daļas, tāpēc Mēs tā ieteicam izturēties vērīgi pret ugunīgajām izjūtām, tajās ir ģeniālās Uguns radīta patiesība. Ar prātu tikai gadu desmitos iespējams sasniegt to, ko ugunīgā apskaidrība atklāj tepat vai mirklī.

239.

Ārkārtīgu briesmu gadījumos uzliesmo apskaidrība, tātad ar kaut ko ir iespējams uzvandīt apziņas nogules. Tas pats mēdz notikt arī tā dēvētās krītamās kaites gadījumā, kad, kā to liecina tai pakļautie, atveras debesis. Tātad arī zemes apstākļos iespējama apskaidrība. Protams, tā ir mirklīga, tik žigla, ka zemes laiks to nespēs atzīmēt. Bet arī šādā zibenīgā bezlaicībā izpaužas Smalkās Pasaules kādība. Jo arī sapņi ir bezlaicīgi, bet tie aptver ļoti daudzus notikumus. Dažādi piemēri atgādina to, ko katrs jau kādreiz zinājis.

240.

Sapņos dažreiz parādās gluži nepazīstamu cilvēku spilgti tēli, un vēlāk tos sastop dzīvē. Šādam paredzējumam daudzi izskaidrojumi, bet vispirms kļūst skaidrs, ka ar kaut kādu citu redzi cilvēks jau saskatījis to, ko vēlāk ieraudzīs blīvajā veidā. Šādas satikšanās, protams, liecina par Smalko Pasauli un par darbošanos tajā miega stāvokļa laikā. Bet šādi secinājumi neienāk prātā sapņu sfēras pētītājiem. Sevišķi interesanti turklāt ir tas, ka šādas paredzētas satikšanās blīvajā ķermenī bieži vien izrādās nesvarīgas. Šis apstāklis pierāda, ka Smalkajā Pasaulē darbība noris citādi kā blīvajā. Var priecāties, ka pat uzskatāmi piemēri pierāda, cik cilvēka dzīve ir daudzveidīga.

241.

Sapņi mūs savieno ar Smalko Pasauli, tāpēc arī Smalkajā Pasaulē jābūt atbilstībām attiecībā uz Ugunīgo Pasauli. Tādas savdabīgi arī pastāv, bet ne visur šādi pieskārieni Ugunīgajai Pasaulei ir apzināti. Vajag būt apveltītam ar attīstītu apziņu, lai šādi Samadhi neapžilbinātu. Jau uz zemes jāsatavos sevi ugunīgajai saskarei. Doma priekšstatu par Uguni spēj padarīt par gluži dabisku parādību. Šādam vienkāršam un pastāvīgam priekšstatam pastāvot tuvināšanās nostiprināsies bez jebkādam grūtībām.

242.

Guloša cilvēka gultai līdzās novietotā ūdens magnetizēšana jau parādīs cilvēka izstarojumu izdalīšanos un spēka nogulsnešanos uz priekšmetiem. Šādus nogulsnešumus vajag atzīmēt sevišķi vērīgi, tie var atgādināt, ka cilvēka pienākums ir – pildīt apkārtni ar ļoti labiem nogulsnešumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Katrs sapnis ir ne tikai mācība smalkajam ķermenim, bet arī psihisko nogulsņējumu avots (vai dēstu audzētava).

243.

Skolnieki jautāja: “Kur mēs būsīm pēc nāves?” D. atbildēja: “Mēs būsīm netālu un katrs jau dzīves laikā paspējis būt mūsu nākošās atrašanās vietās. Sapņos katrs ne vienreiz vien apmeklējis nolemtās sfēras.

“Nereti cilvēki saka, ka miegs līdzīgs nāvei, bet viņi aizmirst patieso būtību. Miegs nav pielīdzināms nāvei, bet gan ceļojumam pārzemes pasaulē. Daži arī tur var gulēt bez jebkādam izjūtām, nepilnveidojoties un nemācoties. Bet citi, kas pieraduši domāt, var arī tur nekavējoties sākt nākošo augšupeju.”

244.

Cilvēcei nākotni pagaidām vislabāk pavēstī pravietīgie sapņi. Pasauls jau sen tā iezīmējies, ka to var redzēt tieši pravietīgajos sapņos. Atceros, ka pašā kara sākumā es redzēju Eiropas un Āzijas karti tādu, kāda tā tagad izveidojusies. Bet jau jaunu predestināciju ir sagatavojuši vecās pasaules darījumi.

244.a

Jau nobriedušos notikumus bieži vien nākas atgādināt. Tas nav uzmundrinājums, bet realitāte. Cilvēki top vadīti daudz biežāk, nekā viņi to domā. Vēl biežāk viņi, aizspriedumu straumes nesti, nemaz nedomā. Tāpēc Mēs nevaram nesūtīt redzējumu vai sapni tur, kur kaut kas attiecināms uz tautas labumu. Patlaban pasaulē sevišķi vajadzīgi šādi norādījumi, citādi prātu apmulsumus var noslēgt galveno ceļu.

244.b

Hierarhiskie sapņi var atgādināt par daudz ko, kas jau ir izveidots Izplatījumā. Tā, kad jāatgādina par vajadzību savākt visus datus, var redzēt meklējošu cilvēku. Tāpēc neaizmirsīsim, ka norādījums vienmēr ir ļoti saudzīgs, lai patvarīgi neiespaidotu Karmu.

245.

Senie sakāmvārdi bieži tika doti kā zinātniski domu graudi. Tikai ar laiku tie zaudēja savu iekšējo nozīmi un tika atkārtoti kā ārēji īsāki formulējumi. Piemēram, ir sacīts – “miegs līdzīgs nāvei”, un neviens nepadomā, ka šeit slēpjas liela patiesība. Tieši tā saucamā nāve ieved cilvēku smalkajā pasaulē, bet arī katra iemigšana ir pieskaršanās smalkajai pasaulei.

Var minēt daudzas šāda stāvokļa stadijas, bet katrā no tām cilvēks pievienojas smalkajai pasaulei. Daži savu smalko ķermeni sūta tālos ceļojumos, citi tikai viegli pieskaras smalkās pasaules novadam. Ārsti pareizi atzīmē, ka miegs ir atpūta. Skolniekam jāzin, ka katru pievienošanās smalkajai pasaulei būs atpūta blīvajam ķermenim. Tādā kārtā ārstiem ir taisnība, kad viņi nosaka miega ārējo nozīmi. Bet šis ārējais nepaskaidro iekšējo, pašu galveno nozīmi. Lai cilvēki ielāgo, ka katrs miega

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

stāvoklis tos pievieno smalkajai pasaulei, kurai cilvēks cenšas neticēt. Spilgti iemiesojumi tiek uzskatīti par mediju trikiem, bet Mēs pašreiz atgādinām ne par fenomeniem, bet par parastu, katram cilvēkam tuvu stāvokli. Kad cilvēki sapratīs domu par miega nozīmi, viņiem ļoti daudz kas kļūs skaidrs.

Spriedumos par miega nozīmi daudzi nonāk tādos maldos, ka domā, ka miegs var būt nevajadzīgs. Pie dažām slimībām miegs pazūd, bet sirds stāvoklis taču ļoti mocošs un postošs. Tiesa, ka augstienēs miegs ievērojami saīsinās, bet zust nezūd.

Cilvēkiem jāsaprot, ka apmeklējot smalko pasauli var notikt satikšanās ar vēl dzīvojošu cilvēku smalkajiem ķermeņiem. Cilvēki bieži domā, ka viņi redzējuši sapni, bet patiesībā viņi tikušies ar dzīvo smalkajiem ķermeņiem. Pie tam var piemērināt, ka šīs tikšanās notiek jau izprotot smalkās pasaules nosacījumus. Tā visnesavaldīgākie cilvēki izrādās saprātīgi un ļoti patīkami domu apmaiņā. Zemes dzīvē viņi paši nekad nepielaidīs, ka viņiem ir bijis tik plašs spriedums: labākā gadījumā viņi saglabā savu sastapšanos sīkas drumslas, bet savā būtībā viņi tomēr gūst lietu jaunu izpratni. Šādas no smalkās pasaules iznestas mācības izrādās ļoti derīgas dažādos dzīves gadījumos.

Bet šādi ieguvumi varētu ievērojami pastiprināties, ja cilvēki, dodamies pie miera, apzinātos, ka viņi pieskaras lielajai smalkajai pasaulei. Lai cilvēki kaut vai ārēji apgūst šādas ikdienas pieskares, arī tad smalkā pasaule sāks pietuvoties. Nereti cilvēks brīnās, ka sapnī redzējis gan dzīvos, gan mirušos, bet šeit nav nekā pārsteidzoša, jo smalkais ķermenis var caurnirt, neprasot ne laiku, ne telpu. Tā ieteicam miegu pārvērts par izmeklēti izsmalcinātām pastaigām pa augstākiem novadiem, bet pret savu smalko enerģiju nevajag izturēties varmācīgi. Nereti cilvēks nepatur atmiņā to, kas ar viņu noticis smalkajā pasaulē. Lai arī šāds stāvoklis noris dabīgi, bet tomēr iegaumējiet, ka miegā pieskaraties smalkajai pasaulei.

D. sacīja: "Mums katru nakti ļauts uzņemties brīnišķīgas gaitas."

Atmiņas

246.

Atļaujiet sirdij dažreiz sarunāties ar Augstāko Pasauli. Varbūt sirds sakopos kopā daudzu dzīvju mirkļus savā atmiņā?

247.

Aplūkojiet divus akmeņus: tie ir pirmatnēji, tie ir auksti, tie vājas dzīvības sastindzināti, bet pat no tiem var izšķīl uguns dzirkstis. Cilvēka sirds nav sliktāka par akmeni. Cilvēka doma pat vājā izteiksmē ir augstāka par minerālu. Saku to tāpēc, ka ir pamācoši novērot, kā doma izšķīl uguns dzirkstis no Sakrālās atmiņas. Pat visnejaukā doma izaicina no atmiņas krātuves veselās ainas, veselās laikmetus, kuru līdzgaitnieki mēs esam bijuši. Šāds process ir noteikti ugunīga satura. Dzirksts, patiešām, mirklīgā ātrumā spēj atdalīt no glabājamiem dārgumiem atbilstīgas daļas. Jābrīnās, cik rūpīgi kausā uzglabājušies dārgumi, būdami allaž gatavībā lai tos varētu iegūt. Vienīgi ugunīgā enerģija spēj darboties tik izsmalcināti un ātri.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

248.

Ir ļaudis, kas apgalvo, ka viņi nekad nelūdzot un, neraugoties uz to, viņi saglabājot pacilātu garastāvokli, - iemeslu daudz. Varbūt, ka viņi arī sarunājas ar Augstāko Pasauli, paši to nemanīdami, - darbā. Varbūt, viņu apziņa sirds dziļumos glabā cilvēkam nedzirdamus kvēlus saucienus. Varbūt slepenā atmiņā glabājas no iepriekšējām dzīvēm palikušie hieroglifi svešādās valodās. Tā ļaudis nereti sāk atkārtot nepazīstamu vārdu, kuram ir nozīme kādā negaidītā izlokšnē. Daudz apslēptu atmiņu glabājas apziņā. Daudzas labākās rīcības – iepriekšējo dzīvju cēloņu vadītas. Nevajag saistīt sevi ar apgalvojumiem, kuros ir dziļu pārdzīvojumu cēloņi.

249.

Var jautāt – kādēļ cilvēkiem blīvajā pasaulē nav jāatceras sava dzīve Smalkajā Pasaulē? Viens no iemesliem kādēļ nedrīkst atcerēties visu no Smalkās Pasaules, jau ir neiespējamība ietilpt miesas apvalkā. Proti, Gars, ja tas saglabātu atmiņas par Smalkās Pasaules izplatījumiem, nespētu pieņemt blīvo evolūciju. Jo no Smalkās Pasaules dažkārt var saskatīt arī ugunīgo diženumu, ko blīvā Pasaule spēj sasniegt tikai ļoti retos gadījumos. Pat labākie gari reizēm tikai spēj atcerēties savas zemes dzīves, bet visai reti viņi apzinās sevi Smalkās Pasaules apstākļos. Dažreiz Smalkā Ķermeņa atdalīšanās atnes dažas izziņas par dzīvi Smalkajā Pasaulē. Bet smalkās dzīves atcerēties ir ļoti grūti, un tas nav savienojams ar zemes nosacījumiem.

249.a

Sapņiem un redzējumiem no agrākajām dzīvēm ir vienmēr nozīme. No Astrālā Arhīva it kā uzliesmo lappuse, kas atgādina tāpatību ar tekošā momenta noskaņojumu. Piemēra dēļ minu pēdējo redzējumu. Cilvēku izraisītā noguruma brīdī pirmais redzētais trūkums lika nekavējoties palīdzēt. Un tas arī ir Bodhisatvas ceļš, kad mēs aizmirstam nogurumu, ir sevi, lai palīdzētu. Patiesi, diža ir tādēji radītā enerģija, to visur dēvē par tuvākā mīlestību. Tādu mīlestību neapbrēķina, bet nekavējoties rīkojas. Tā no Smalkās Pasaules dzelmēm iznirst pagātnes ainas. Nozīmīgs ir kāds sākums, kas rādīja, ka baudas vergs traucēja varoņdarba gaitu, bet nekas nespēja aizkavēt traukšanos. Tāpat vēlreiz tika parādīta arī iecietība pret daudzām personām, ar kurām nācies atkārtoti satikties. Arī iecietība un pacietība ir Bodhisatvas ceļš. Un ne jau padebešos ir šis ceļš, bet uz zemes. Smags ir tvans un arī te Bodhisatvas ceļš ir nepieciešams. Tiešām, necilvēciski niecīgs ir šis tvans, bet sirdi tas graiza kā sāļš ūdens. Elpojiet kalnu gaisu, vispār nepārpūlieties, pat ūdenslīdējs nedrīkst noguris gremdēties dziļumos. Tieši ar ūdenslīdēju var salīdzināt gremdēšanos cilvēces atkritumos. Viņš ir gatavs palīdzēt slīcējam, bet viņam pašam arī nepieciešams gaisa pieplūdums. Es nepārspīlēju, jums ir nepieciešams gaiss Armege dona dienās. Prāna ir kā sirds barība. Nav iespējams palīdzēt jums kaut kādām krietnām metodēm, līdzekļiem jāatbilst uzdevumam. Bet cilvēki bieži vien nepavisam neatzīst sirds valodu, tad kļūst nepieciešams sirds enerģijas kāpinājums, citiem vārdiem sakot – sirds dārgumu izšķiešana. Ne mazums to jau ir iemests Pasaulē, Esamības likumība liek tiem vairoties, bet sirdij no tā vieglāk netop. Tāpēc būsim taupīgi un paturēsim prātā ūdenslīdēju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

250.

Nav mazums cilvēku, kas domā, ka Brālība vispār nepastāv. Varbūt nakts klusumā tiem gar acīm paslīd atmiņu fragmenti, bet prāta trulība aizēno šos sapņojumus. Gan taisnība, sākotnējās atmiņās tie apdedzina savu apziņu. Varbūt šie fragmenti nespēj vairs rasties noteiktā veidolā, bet to jēga iemirdzas kā garām lidojoša bulta. Noteikts veidols nerodas tāpēc, ka cilvēks nav iemācījies domāt veidolos.

251.

Ja gars spētu saglabāt atmiņu par Smalkās Pasaules sfērām, tad, protams, daudz ko varētu noskaidrot. Bet nebūtu iespējams saglabāt atmiņu par pārdzīvojumiem, jo grūts ir neizdzīvoto jūtu ceļš. Pārzemes slāņiem ir savi rekordi, un šie lēmumi ietekmē nākošo dzīvju sekas.

252.

Jābrīnās, cik spēcīgi vieni atceras pagājušās dzīves piemērus un kāpēc citos agrākie uzkrājumi galīgi izgaissuši. Karmiskie cēloņi vēl pilnībā neizskaidro šādu pārsteidzošu dzīves izpratnes atšķirību. Patiesi, nevis paši agrāko dzīvju nosacījumi, bet Agni atzīšana būs šādas izpratnes cēlonis. Cilvēki šādu gudrību nosauks par talantu, bet tas nav sevišķs talants noturēt agni iedegtu.

Pat, ja ir kaut vai daļēja Agni izpausme, jau tas saglabā uzkrājumus neaizskartus.

253.

Velti brīnās par daudzu bērnu iemiesojumiem, kas atceras savu pagātņi. Tieši tagad dzimst daudzi vidutāji starp Smalko Pasauli. Viņi atceras arī atrašanās laiku starp zemes dzīvēm, bet viņus neprot izjautāt. Ne tas ir svarīgi, ka viņiem ir atceres par aprakto naudu, bet viņi var pastāstīt par vērtīgām izjūtām. Tā notiek divu pasaulu tuvināšanās, un šis apstāklis ir dižu notikumu priekštecis. Bet daudzi vēl ilgi nesapratīs, cik ļoti viss mainās.

254.

Lai cilvēki pievērs uzmanību bērniem, kuri atceras ne vien agrākos iemiesojumus, bet arī dažas Smalkās Pasaules detaļas. Kaut arī šīs ziņas būs fragmentāras – vērtīgam pētniekam tās savirknēsies veselā virknē. Galvenais, nenoliegt to, kas acumirkļi liekas neparasts.

255.

Patiesām, prasme atmodināt pagājušo iemiesojumu iztēli nav viegla lieta; tikai skaidrotā apziņa, kuru vairs nemulsina pāreja, uzrāda pastāvīgu, jaunu un nenogurstošu iztēles spēju.

256.

Sastingums ir jāpārvar tāpat kā pretīguma sajūta. Daudzi šo pastāvīgo pavadoni nemaz nepamana. Lai gan ir iespējams skaidri izsekot, ka ne vien kaut kādi nezināmi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

cēloņi, bet, kā liktos, paši nevainīgākie ikdienas priekšmeti, pārtrauc ugunīgās enerģijas plūsmu. Ne vien pretīgums, bet arī kaut kāds sastingums, pāri visiem novērojumiem, aptur darba spriegumu. Visparastākais priekšmets it kā aizēno smadzeņu un sirds možumu. Dažreiz auduma zīmējums, vai dziesmas ritms; naža spīdums, vai metāla skaņa un daudzas citas tamlīdzīgas saraustītas emocijas izsit mūs no parastās tiekšanās. No kurienes rodas šāds sastingums? Kad un kur šādas skanēšanas un spīdumi, varbūt, ir bijuši izšķirīgi mūsu eksistencē? Nenoliegsim pagātnes uzslāņojumus. Vēl kāds bijušo dzīvju piemērs – gluži lietišķi jāizprot šādi atgādinājumi, var tos pat pierakstīt, kā novērošanas vingrinājumus, bet nevajag garīgi pārslogoties ar pagātnes lūžņām. Var gadīties arī trauksmīgi priekšmeti: par tādiem seno dienu pavadoņiem var tikai priecāties, bet lai arī tie ilgi nepiesaista mūsu uzmanību. Uz priekšu, uz priekšu, tikai uz priekšu! Katrs sastingums ir progresīvās kustības zaudējums. Cik daudzkārt jau sacīts, ka kustība ir vairogs pret ienaidnieku bultām, tāpēc ejiet uzmanīgi. Lai jūsu Uguns rāda gaismu līdzgaitniekiem. Jāiegaumē, ka mums ir jārada gaisma ar domu.

257.

Nereti dzirdot aplamus nostāstus, kā vienlaikus parādās vairāki vienu un to pašu personu iemiesojumi; iznāk kaut kas nejdzīgs un kaitīgs. Iemiesošanās noliedzēji izmanto tādas izdomājumus, lai apgāztu iemiesošanās iespējamību. Pie tam aizmirst cēloni, kurš kaut cik mazina sadomājuma noziedzību. Daži cilvēki atceras detaļas no kāda zināma laikmeta, kad viņi sapņojuši kļūt par ievērojamām personībām, šāda sapņa atminēšanās tad arī rada iemiesošanās priekšstatu; rodas kļūda attiecībā uz personu, bet ne uz laikmetu. Bērns iztēlojas sevi par karavadoni, un tāds priekšstats jau iekrīt viņa kausā.

Daudzi atceras savas agrākās dzīves, bet apziņas aptumšošanās dēļ izsauc atmiņā arī šo dzīvju agrākos iedomu tēlus. Jāizturas saudzīgi un nav pārāk jānosoda citu maldi. Atskaitot iedomību un zināšanu trūkumu, iespējamās ir vienīgi daļējas kļūdas bez apkaunojošiem dzenuļiem. Protams, var būt arī dažādas apsēstības un apvārdošanas ļaunos nolūkos, bet par apsēstību runāts pietiekoši.

Miegainība

Bezmiags

258.

Nepilnīgs miegs vēl nav bezmiags, kas ir kaitīgs, jo atrauj no Smalkās Pasaules. Gluži otrādi, nepilnīgs miegs dažreiz izraisa vajadzīgās sekas, bremzējot cīņas laikā smalkā ķermeņa traukšanos. Protams, mēdz būt arī miegā nevajadzība, bet tas ir izņēmuma stāvoklis. Miega stāvoklī sirds var dot ļoti vērtīgus novērojumus. Ir iespējams pakāpeniski uzrādīt sirds darbību sakarībā ar piedalīšanos Smalkās Pasaules dzīvē. Ir iespējams noskaidrot, ka sirds, no vienas puses, ir atkarībā no kosmiskā pulsa un atbalso to, bet, tieši piedalīdamās Smalkās Pasaules norisēs, sirds pukstēs savdabīgajā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Smalkās Pasaules tempā. Tā ar daudziem uzmanīgiem novērojumiem var konstatēt Smalkās Pasaules sakarību ar Kosmu un fizisko pasauli. Cilvēka sirds uzdevums ir uzkrāt un pārstrādāt enerģijas, bet svarīgi ir eksperimentālā ceļā parādīt cilvēcei vibrāciju nozīmi.

Kas ticēs, ka piedalīšanās Smalkās Pasaules kaujā spēj radīt smagumu un saspīlējumu visā organismā? Bet pat ārsti var apliecināt, cik daudz depresīvu gara stāvokļu tagad novērojams.

259.

Bezmiegs atkal bija atturēšana no pārmērīgas kaujas Smalkajā Pasaulē. Nereti miegainība ir smalkā ķermeņa izdalīšanās pazīme, bet vadītājam ir jāuzmana, lai nepakļautu pārmērīgām briesmām.

260.

Dažs uztraucas, ka Dzīves Mācības grāmatās vienā vietā sacīts par miega lietderīgumu, bet otrā par miegainības kaitīgumu. Šie jēdzieni, protams, ir visai atšķirīgi, 6-8 stundu veselīga miega (pilsētā) ne tik vien ka ir lietderīgi, bet arī gluži nepieciešami, jo šajās stundās mūsu smalkais ķermenis saņem viņam nepieciešamo barību no Smalkās pasaules. Miegainības cēloņi var būt dažādi, un tie jāizprot. Bieži miegainību rada kosmiskie cēloņi, bet dažkārt arī saskarsme ar slimu vampīrisku auru, kas var izsūkt enerģiju līdz pilnīgam spēku izsīkumam. Tāpat diezgan bieži ir gadījumi, kad mūsu psihiskā enerģija pēkšņi vajadzīga kādam mūsu tuviniekam un paklausot garīgā magneta likumam, mūsu enerģija nekavējoties steidzas palīdzēt; un, protams, tai atplūstot, mēs izjūtam miegainību vai pat reiboni un it kā īslaicīgu atbūtni.

Miegainība ir kaitīga slinkas dabas cilvēkiem un tādiem, kuri maz nodarbina savu domāšanu, jo tā viņiem var izvērsties par kosmisku stāvokli. Šāds cilvēks top pieietams visādiem ārējiem iespaidiem, pat apsēstībai. Viņš sevišķi viegli pieietams visādām infekcijām, un bīstamas slimības gadījumā viņam nav spēka cīnīties ar to, jo viņa psihiskā enerģija atrodas embrionālā stāvoklī.

261.

Nespēja aizsargāties, kas ceļas no ievainotas auras, ir briesmīga. Var iedomāties, ka viens auras iedragājums rada visas tās struktūras izkropļojumu. Miegainība, kas novērojama auras ievainojuma gadījumā, ceļas no ugunīgās enerģijas vienmuļīgi pastiprinātas darbības, kura virzīta uz ārējiem izstarojumiem. Kamēr notiek šāda atjaunošana, organisms un sevišķi sirds darbība tiek nospiesti, tāpēc tā rūpējos par piesardzību kā savās darbībās, tāpat arī attiecībā uz atsītiem; kāpēc gan kaujas laikā smagot draugu sirdis!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

262.

Jāpierod pie tā, ka miegainībai var būt daudzi cēloņi. Ir gudri, ja saprot, ka dažu centru darbība ir sevišķi transcendentāla un tāpēc arī var radīt fizisku miegainību. Bet Mēs zinām, cik pusmiega stāvoklis mēdz būt svarīgs. Neatgāniet miegainību.

263.

Ja izjūtat sevišķu miegainību un nogurumu, necentieties to pārvarēt. Labāk būt ļoti taupīgam ar ugunīgas enerģijas rezervēm. Kas zina, cik daudz šīs vērtīgās enerģijas tiek upurēts bieži vien pilnīgi nezinošu ļaužu labā. Lai viņi apgalvo, ka ugunīgo sūtījumu nav, tomēr paši viņi labprāt barojas ar svešu spēku.

9.nodaļa: Par tā saucamo nāvi

264.

Parunāsim par nāvi. Nāve nav nekas vairāk, kā matu apcirpšana, tāpat tiek atdota matērija. Jautājumu par Vadoņiem izšķir tas pats pievilksmes un atgrūšanas likums. Atdošanas un palīdzības princips garīgā pasaulē ir stiprs, tāpēc katra matērijā esošā gara izturēšanās izsauc atbildi. Lietas būtība atkarājas no tā, kurš prasa. Var pievilkt un noturēt savā tuvumā augstus spēkus. Tāpat iespējams nostiprināt arī vizzemāko garu parādīšanos. Kas grib, lai arī saņem. Kad ļaudis sapratīs cik derīga ir tīra atdošana, tad viņi saņems bagātību. Gars – zvaigžņu dailes gaisma. Bet maz gan savienojas ar gaismu, vairāk paliek astrālos ķermeņos. Labāk degt kā zvaigznei, paturot zināšanu un iespēju atgriezties uz planētām, lai palīdzētu. Ir iespējams izvēlēties labāko daļu, vai gan tiem, kas dod, netiek piešķirtas iespējamības? Ir iespējams tiekties augšup, pie gaismas, lai palīdzētu un tad vairs nav šķiršanās. Ja palicēji uzskatītu aizgājušos kā aizsūtītus pie gaismas un pēc gaismas, tad saskare būtu pareizāka. Jo augstāks gars, jo vairāk viņš redz – atkarājas no gara. Augsti stāvošs gars jūt, kurp tiekties, lido kā bulta. Bet tumšais mīņājas aizkrāsnē. Tāpēc vērtīga ir droša vēlēšanās meklēt, jo katrs meklētājs atradīs. Ja gara vēlēšanās ir augstas, tas var atrast augstus tēlus, un tos vairojot, tuvoties pilnībai.

265.

“Mēs nemirsim, bet pārveidosimies”- kā gan vēl skaidrāk izsacīties par mūžīgo dzīvošanu? “Gudrais nāk pie Manis pa Augstāko Ceļu” – tik pārlicinoši novēlēts dzīvais ceļš. Netaisns ir aizrādījums, ka Nolikums nav minēts par dzīvi ugunīgajā Pasaulē. Ir daudz tiešu norādījumu, bet cilvēki no tiem izvairās. Vai gan mūžīgi dzīvajai Uguns stihijai var atbilst jēdziens par nāvi, par sastingumu?

266.

Kā smags liktenis cilvēka apziņu nospiež doma par nāvi. Kā neatvairāms kauss biedē nāves rēgs un, nostaigājis visu dzīves ceļu, gars nonāk pie slēdziena, ka šeit jāizbeidz dzīvība. Tāda ir tā gara gaita, kas nošķīries no kosmosa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Nezinot sākuma un paredzot tikai beigas, nošķīries gars nostaiģā savu dzīvi bezmērķīgi. Bet apzinoties Bezrobežību, ikviens var iemantot nemirstību. Bezbailība beigu priekšā un traukšanās uz Bezrobežību norādīs garam virzienu uz kosmiskās neierobežotības sfērām. Nostipriniet Nemirstības atskārsmi un ielieciet katrā darbībā kosmiskās uguns jaunrades dzirksti. Un šis nesaudzīgais liktenis pārvērtīsies kosmiskās dzīvības aicinājumā. Mūsu varenais taisnīgais likums jūs izvēlējies par pasaules procesu līdzdalībnieku! Apzinieties Nemirstību un Kosmisko Taisnīgumu! Katram sagatavota brīnišķīga pakāpe.

Atrodiet domāšanai Nemirstības ceļu!

267.

Tātd, galvenais pārpratums ir tas, ka cilvēki gatavojas nāvei, lai gan vajadzētu audzināt sevi dzīvībai. Viņi ir pietiekami daudz dzirdējuši par to, ka nāves jēdziens kā tāds ir iznīcināts. Cilvēki pietiekami dzirdējuši par septiņu apvalku nomaiņas nepieciešamību. Diezgan skaidri ir norādīts, ka šīs nomaiņas notiek ar aktīvu Uguns palīdzību. Tātd, jāsekmē ugunīgās transmutācijas, ja jau tās ir neizbēgamas. Kāpēc gan izšķiest gadu simtus un tūkstošus tam, ka var paveikt nesalīdzināmi ātrāk!

Mūsu apziņa jāgatavo tam, lai mūsu koncentrētos ķermeņus paņem uguns. Ja jau kaut kas nolemts uguns iedarbībai, tad lai tāda svētība iestājas iespējami īsākā laikā.

268.

Organisma nāve ir kā sava veida ķīmiska reakcija, bet cilvēks, kas nonāvē savas apziņas psihodzīvības garu, jāierindo kosmiskās jaunrades kustības iznīcinātājos. Eksistences spāni psihodzīvībā ir bezrobežīgi un aiznes manifestētas uguns pie pašas saules sirds.

269.

Kad cilvēki runā par nāvi, bieži tiek izteikti pareizi apsvērumi. Cilvēki zina, ka negaidīta nāve dažreiz rada sarežģījumus. Cilvēki zina, ka astrāla pakāpeniska izešana var daudz ko atvieglot, bet galveno apsvērumu nepasaka. Izvairīšanās domāt, ka pāri visiem citiem apstākļiem būs psihiskās enerģijas kādība. Ar apziņu cilvēks pārvarēs visus šķēršļus. Kad apziņa izaugusi, tad nekādam pārejas stāvoklim nav nozīmes. Kad saite ar augstāko pasauli stipra, tad visi pasākumi kļūst viegli. Bet dīvaini, ka cilvēki ieskata par labāku spriedelēt par sīkumiem, galveno aizlaižot garām.

270.

Vajag pārlūkot visus apsvērumus attiecībā uz nāvi. Ja nav domu par pašnāvību, ja viss ir bijis pildīts ar darbu, vai gan tad vajadzīgs ilgs mūžs vienā ķermenī? Lietderīgāk ir sadalīt laiku vairākos mēģinājumu posmos. Enerģijas ekonomija ir pasaules celtnes pamats. Sekot uz jaunu, ar ozonu pildītu namu, nozīmē iegūt pieeju jauniem krājumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Bija pienākums – iznīcināt nāves godināšanu. Var nonākt līdz tādai aprobežotībai, ka pārbraukšana uz kaimiņu pilsētu sāks likties kā notikums. Vēlāk nevajadzēs mainīt dzīvokļus, un grūtības radīs apgērba pārmainīšana. Nekustīgi cilvēki visvairāk bīstas nāves. Neuzdrošinās domāt par to un pārejošo mirkli uzskata par beigu stāvokli. Bet pat āda uz ķermeņa atjaunojas un mēs neaicinām kapračus aprakt nokritušo čaulu. Kāpēc gan, vadoties no mikrokosma, neizdarīt salīdzinājumu. Ar Makrokosmu, iegaumējot visus gara neiznīcības nosacījumus, par kuriem runā Bhagavat Gita.

271.

Cilvēka nāvi var ieskatīt kā Kosmiskā Magneta krasas pievilksmes parādību. Ir grūti nenosaukt dzīvību un nāvi vienā un tai pašā vārdā; tā pati pievilksme bezrobežīgajā nomaiņā, mainās tikai kombinācijas un viņu uzdevumi. Cik daudz varētu iegūt, apzinoties šī cildenā saplūsmes likuma esamību visā Kosmosā. Patiesi, sākums un beigas sastopas izplatījumā.

272.

Izzūd robežas starp poliem, tā Mēs sakām, kad nemainās dzīvības impulss. Pāreju no vienas pasaules otrā nosauc par visu enerģiju utilizāciju. Šīs nomaiņas ir izplatījuma uguns kosmiskā augšupeja. Tā dēvētā nāve ir jaunu kombināciju iespējamība un šis spēks dzīvo visā Kosmosā.

273.

Kā izprotams mūžīgi kustīgais dzīvības process, kad visas enerģijas tikai transmutējas? Bet Kosmosā nav apstājas. Viss nepārtrauktu strāvu piesātināts. Enerģijas virzās viļņveidīgi un ceļas augšup kā jaunas enerģijas; tie ir spēki, kas neredzami iznīkst, kad jaunās norises izstumj vecos sablīvējumus; tad, patiesi, notiek diža enerģiju apmaiņa.

Ir pareizi nosaukt nāvi par dzīvinātāju apmaiņu. Kā būtu iespējams vienkāršot visgrūtāko stundu? Izprotot enerģijas apmaiņu. Varens ir apmaiņas likums un atkarājas no cilvēka, kurp viņš virzīs savu likteni. Kosmiskā Pavēle katram nosaka progresa pakāpi; bet pats gars izlemj – noraidīt to, vai pieņemt, bet mūžīgajai vielu un enerģiju apmaiņai nav gala.

274.

Kur tad radīsies doma par Bezgalību, ja cilvēks aprobežojas ar zemes eksistenci? Neviens nepalīdzēs bērnam līksmi ielūkoties nākotnē, tāpēc arī darbs ir izrādījies par lāstu. Tiesa, cilvēka mūžs kļūst ilggadīgāks, bet kam gan vajadzīgs tāds pagarinājums, ja ļaudis joprojām nezina par Bezrobežības varenību!

275.

Var iedomāties tādu stāvokli, kad nāves jēdziena vairs nebūs, un esamības stāvokļa nomaiņa kļūs par parasta veida sasniegumu. Nav saprotams, kādā kārtā notikusi tāda

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

pasauļu sadalīšana, kas evolūcijai nebūt nav vajadzīga. Vienīgi varbūt ka cilvēki ir izveidojuši augstprātīgu priekšstatu par Zemi.

276.

Gars nodreb domājot par nāvi. Bet kad apziņa iedziļinās Esamības būtībā, tad nostiprinās Vienotības jēdziens. Kad gars būs sapratis, cik nepārtraukti risinās dzīvības izpausmes, tad varēs norādīt uz visu ķēžu nepārtrauktību. Domās ķēde, darbības ķēde, seku ķēde, centienu ķēde, dzīvību ķēde; viena ķēde nosaka otru! No šīm ķēdēm sastādās dzīvības magneta jaunrade. Un garam būtu jānodreb nevis domājot par galu un nomaiņu, bet gan domājot par ķēdes pārtraukšanu. Ja izsekotu, kā pa izplatījumu joņo pārrauto ķēžu rekordi, tad, patiesi, garam jānodreb. Kad ir apstiprināta varenā pārvietošanās, tad iegūs tikai tas, kas būs pieslēgjis evolūcijas vienībai.

277.

Protams, neiedziļināšanās pastāvošajā sakarībā starp Ugunīgo un zemes Pasauli laupa dzīvei nozīmi. Jebkura dzīvības izpausme tad zaudē jēgu. Protams, iedziļināšanās ugunīgajā Pasaulē ir dzīvē nepieciešama, lai saprastu, ka divu pasauļu apvienība kosmiski pavirza domāšanu.

Cik daudzkārt skaidrāk var gars iedomāties dzīvības un nāves procesu, ja apziņā dzīve Pārzemes Pasaules jēdziens.

Ir ļoti svarīgi izzināt tos dzīvības impulsus, kuri nākotnē izveidos smalkās eksistences nosacījumus!

Jo nedrīkst atzīt to, kas mūžīgs par pārejošu un pārejošo par mūžību. Tā, dzīvojot matērijā, gars iemācās cienīt pārejošo, bet Kosmā ir nolemta Mūžība.

10.nodaļa: Karma

278.

Gribu sacīt par tīru un rūpīgi izdzīvotu karmu. Uzmanīgi pieskarieties darvotajiem likteņa mezgliem. Daudz bīstamāk ir pieskarties jau sastingušajiem pagātnes notikumiem, kas velkas aiz jums. Tādēļ Brīdinu: Norādījumu nepildīšana, sākotņu necienīšana kaitē vairāk, nekā šķiet.

Karmas straumi var deldēt ar saprašanas ledu. Bet sargieties postīt šo segumu ar nesaprātību vai niknumu, ko Mūsu vairogs liedz.

Atkārtoju – sargājiet doto ceļu.

279.

Dodu jums – mācību, karmiskus vēstījumus, priekšrakstus. Mācība noderīga visai pasaulei, visiem esošajiem. Jo plašāk sapratīsiet, jo vairāk tas jūsu labā. Karmiskos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

vēstījumus rūpēs un mīlestībā par jums, Mēs dodam kā brīdinājumus un ļaujam jums sastapt karmas vilni zinošiem. Tāpēc nebrīnīties, ja zīmes par karmu ne vienmēr jums saprotamas. Priekšraksti saprotami vienmēr un tie jāpilda bez kavēšanās.

280.

Ja saku – piesargieties! Tas nozīmē, ka jāsakāpina viss gara vērīgums. Nav gudri tiekties tikai vienā virzienā, tā var sevi tikai ierobežot. Kaujā prasa vērīgumu it visā. Senatnes kareivji mēdza sacīt ienaidniekiem – “ja nonāvēsi, jo ļaunāk tas tev pašam. Debesīs cīņa ir ērtāka, un tur es pievarēšu tevi!” Tik savdabīgi senajie runāja par dzīvības mūžīgumu un karmu.

281.

Pieņemts ieskatīt, ka Karma ir griba un atmaksa par mūsu dzīves gaitu. Pieņemts ieskatīt karmu arī kā sodu, bet īstajā nozīmē karma ir darbs. Neierobežojiet gara darbnīcas darbu un jūs redzēsiet sekas.

Kad gars ir Maijas un pašapmierinātības savaldzināts, tad ir vajadzīgs veseris un jūtziņas attīstība, kad gars bagātības spožuma apmāts un nesaredz tās iznīcību, un domā, ka zelta gabals spēj dot laimi, atcerēsimies visus slimību un sabrukumu draudus.

Bet gara kareivis staro kā gaisma, jo viņš ir Bezrobežības uguņu staru apmirdzēts. Jāizprot atbalss un visām krāsām un visām ugunīm jātiecas uz Kosmosu. Apziņas virsotnē ir Valdoņa ceļa apstiprinājums. Apziņas virsotnē varoņdarbs skan unisonā ar evolūciju. Mūžīgais, nerimstošais augšupejas darbs! Šī mūžīgā kustība ir jūsu karma!

Jūsu taisnība, tikai gribas strāvas noteic karmas virzienu. Bet apturēt karmas gaitu ir tikpat bīstami, kā izaicināt mūžīgo nakti. Ar ko gan piepildīsiet Amritas kausu, ja iegremdēsities tumsas dīķī?! Atbildiet – darbības okeāns patiesi daiļāks!!

282.

Karmas plūsma traucas kā straume, un apziņa var pārradīt šo straumi manifestētā daiļā, svētā savienībā. Bet no cilvēku rīcībām redzams, kā cilvēki izprot karmisko plūsmu. Karmas un savienības apstiprinājumu Mēs apliecinām kā visdziļāko Patiesību.

283.

Darbības karmu nevar izlīdzināt ar bezdarbību. Kas sakrāvis sārta Patiesības sadedzināšanai, tam jānoliecas pēc katras ogles. Taisnības bauslis nedeg, un negruzd, tas uzliesmo negaidīti un sadedzina šķēršļu cietokšņus.

Kosmisko veidojumu izdošanās nav līdzīga tam, pēc kā ilgojas cilvēki. Cilvēka prāts līdzinās iesācēja mācības stundai, viņš cenšas izvairīties no atbildības, apcukurojot savu mēli. Bet kā tad jūs noiesit? Tikai apzinoties kosmisko veidojumu tuvumu. Kur tiesnešu un kur tiesājāmie?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Vai sfēru mūzika nozīmē cilvēka domas uzvaru, jeb tā svin aizmirstās Patiesības šķīstīšanu.

Pravietojums atceras svētās pilsētas notiesāšanu un šķīstīšanu.

284.

Par visu mazāk cilvēce izprot karmas nepārtrauktību. Bet īstenībā šis kosmiskais likums piemērojams visām manifestācijām. Proti, cilvēks nav tikai monāda, kas veic savu evolūcijas ceļu, bet viņš ir Kosma Monādas daļa. Visas vienā Kosma Monādā iedzimušās monādas, nes atbildību par visu Visuma eksistenci. Sakars starp cilvēku un Visuma parādībām piesātinājis abpusēji, un tāpēc ir tik svarīgi apzināties, ka viens ļaunuma rādītājs aizkavē visu augšupeju. Notikumu gaita pierāda, cik lielā mērā vēsture atkārtojas. Tā pamatā ir to pašu monādu attīstības līmenis. Protams, varenās celtniecības Karma norāda uz nesaraujamām saitēm starp tumsas valdnieku un cilvēci. Vareno pamatu sairums neizbēgami atspoguļojas cilvēcē. Bet gara augšāmcelšanās spēj atdzīvināt ikkatru dzīvības izpausmi, ieskaitot arī kritušo Eņģeli. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajag padomāt par monādu un Kosma nošķiramajiem ceļiem.

285.

Karma sakopo norises, kas ir piemērotas nolemtai uzlabošanai. Kad gars sakāpina savu tiekšanos, tad transmutācija var attīstīt labākās iespējamības. Tikai pielāgošanās karmiskai gaitai radīs nolemto kosmisko pamatu. Tā karma un cenšanās dod cilvēcei nepieciešamos impulsus. Tikai karmas radība ved uz Esamības pakāpi. Tāpēc, kad cilvēks apzinās karmas spēku un cenšas pielietot labākās tieksmes, tad viņa gaita iet vienu ceļu ar pasaules enerģiju. Tā pasaules enerģija pievelk radošās tieksmes, tā veidojas nākotne un Bezrobežība.

286.

Enerģiju atbilstības atskārsnē ietverta visa kosmiskā jaunrade. Tāpēc tik svarīgi ir tiekties uz atbilstību. Šajā likumā ietverts viss kosmiskais spēks. Kosmiskās atbilstības augstākās izpratnes pielietošana, dos garam virzienu. Tāpēc, kad gars ir brīvs, tad virziens atkarāsies no ceļu izvēles. Tā atbilstība starp garu un Kosmosu ir gauda potenciāla saspringta. Gara nelīdzsvarotība ir ļoti kaitīga, jo katrs, kas tuvojies Mums, nes savu sasniegumu karmu. Tā gara jaunradī gars ievirza brīvi izvēlētajā kosmiskajā strāvā.

287.

Tieksme izpazīt gara gaudu ir tik nepieciešama parādība, ka ikvienam garam jācenšas pēc tā. Kad būs apjēgts savu uguņu virziens, tad arī varēs doties pa noteikto ceļu. Brīvās enerģijas var izveidot vājo garu karmu, un izplatījums ir šādu svaidīgu garu pārpilns. Kā trauksmainā viesulī joņo tie, kas ir apzinājušies savu misiju. Bet tie, kas nav apzinājušies, ir izsvaidīti kā spalvas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

288.

Radošā principa apziņa piešķir apziņu visai celtniecībai Kosmosā. Kad sāk uzkrāties kosmiskais grauds, tad sāk rasties radošā principa apziņa. Aktivitātē ievirzītā grauda sastāvs vienmēr sakrāj tā, ka impulsa kādībai ir tieksme uz apzinīgu jaunradi. Radošais impulss vienmēr atbilst pievilksmes likumam. Izplatījuma uguns rada savus graudus. Cilvēce ar katru nodomu rada graudus. Apziņas attīstība ievirzīs cilvēci uz jaunradi kopīgi ar kosmosu un sasprindzinās visas garīgās sviras. Kad grauda apziņa darbojas pretī apstiprinātajam Magnetam, tad izveidojas atšķirīgas plūsmas. Kad radišana noris radošā impulsa virzienā, tad ir konstatējama evolūcija. Tāpēc tik rūpīgi sienami Zemes mežgli.

Kosmosa izraudzītie graudi piešķir apziņu visām enerģijām. Graudi, kurus ieliek cilvēce, jau piesātina Kosmiskā Magneta strāvas.

289.

Kad notiek apziņas pārmaiņa, tad jaunā gaita apstiprinās kā karmas lēmums. Tāpat gara grauds slēpj sevī visas iespējamības, arī topošā ugunīgā jaunrade augs vienlaikus ar šī procesa norisi.

290.

Viss novecojošais pakļauts apmaiņas likumam. Viss, kas neprogresē, pakļauts apmaiņas likumam. Kosmiskā jaunrade tik ļoti ņem vērā enerģiju pielietojamību, ka steidzīgi apmaina vienu pret otru. Katrā dzīves izpausmē ir jāsaglabā tāpatīgas apmaiņas. Kad gars nav savu uzkrājumu pievarams, viņš jaunrada karmas radošā impulsa rosināts. Visi neizdzīvotie uzkrājumi rodas garu ugunij ilgam procesam. Gars, kas lietprātīgi apmainījis savus uzkrājumus, kļūs ugunij par trauku. Gars nostiprinās traukšanās spriegumu. Transmutācijas smalkā atzīšana dos apmaiņas izpratni. Agni Joga stars norādīs tiekšanās virzienu.

291.

Katras nomainās karmu noteic vesela rinda atbilstīgu apstiprinājumu. Zemes garoza nes daudzas karmas pēdas un, lai varētu atjaunoties, viņai tās jānomaina, tāpēc cilvēcei vajag tik visai atbilstīgi tiekties uz atjaunošanos. Pats dižākais un pareizākais ceļš ir Hierarhija.

292.

Kad notiek apziņas pārmaiņa, tad jaunā gaitā apstiprinās kā karmas lēmums.

293.

Ikviens gars rada savu karmu. Ikviena tauta veido savu karmu.

294.

Sacīs – ķildoties nedrīkst, ņirgāties nedrīkst, nodot nedrīkst, neslavu celt nedrīkst, iesist nedrīkst, rādīt augstprātību nedrīkst, kalpot patībai nedrīkst; norādīt uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

priekšrocībām nedrīkst, kas tad tā par dzīvi?! Piemetināsim – arī piemēslo nedrīkst, jo visus mēslus pašam nāksies aizvākt.

295.

Arī pats darba skarbums var iegūt lielisku jēgu, nevis ļaujot ieviesties rupjībai, bet ieviešot darbā sadarbības jēdzienu. Vajag iegaumēt, ka rupjība ir pret visiem dabas likumiem. Katra rupja rīcība izraisa tik nejēdzīgu viesuli, ka, ja cilvēki to redzētu, viņi droši vien rīkotos daudz uzmanīgāk. Rupjības karma ir ļoti smaga.

296.

Kam sacīt? Mūlis spēj vilkt pajūgu, vai tiešām cilvēka gars nepiespiedīs miesu gūt prieku darbā? Mūlis nes jātnieku, lai tas paglābtos no negaisa, vai tiešām cilvēka gars uztraucas par karmas gaitu.

297.

Esošā pulgotāji cer, ka viņu ļaunums netiks sodīts, tie mēģina iet uz priekšu pa ļaunuma ceļu un lielīgi aizrāda, ka nekāda taisnības bulta tos nerasniegs. Vai var paļauties uz to, kas tūlītēji neizpaužas? Doma traucas atturēt, bet prāts atrod nesodīšanas piemērus. Lai iegaumē, cik ļoti aprobežots ir prāts.

298.

Katrs nepatiess apvainojums, aizdomas un apgalvojums tūdaļ apgrūtina sūtītāju. Neprātīgi ir cerēt, ka melu sekas iespējams atlikt vai noslēpt. Proti šīs sekas, līdzīgi solījumiem, ieaug.

299.

Nedrīkst neuzmanīgi izlaistīt indi. Daudzi saindēsies, un neviens nesapratīs, kur izlikts nāveklis. Tumšie indētāji, vai jūs arī pazīstat visus savus upurus? Bet neziņā nepaliksit. Atvērsies jūsu acis un malu malās jūs ieraudzīsiet savus nodarījumus – tā sevi notiesās indētāji.

300.

Ikviens, kas gatavo brālim indi, rada sev drausmīgu likteni.

301.

Zināšana, zināšana, zināšana, ja cilvēki padomātu par to, kā zināšana ir glābiņš, tad nebūtu pat daļas to daudzo ciešanu. Visas cilvēku bēdas izriet no tumsonības. Tāpēc katrs apziņas paplašinājums ir sadarbība ar evolūciju. Katra, apziņas paplašināšanu traucējoša parādība ir pret evolūciju; tāpēc ienaidnieku darbības ir noziedzīgas un viņu karma ir briesmīga. Uzsvaresim – zināšana izbeigs cilvēces ciešanas.

302.

Karma jeb kosmiskais taisnīgums katru noliek tajos apstākļos, kuros tam kaut kas ir jāiemācās vai kaut kas jāizpērk.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

303.

Galvenokārt ar visu piespiešanos jācenšas labāk izpildīt to darbu, kas mums dots, un tajos nosacījumos, kādos mūs nolikusi karma.

304.

Labā ceļš vienmēr nav dziesmu dziedāšana, bet darbs un kalpošana. Ja karmu sagāzīs, tā vērsīsies uz jums.

305.

Patiesi, visas kļūdas ir jāizpērk. Iegaumējiet šo likumu.

306.

Draugi, Mums atbildes gatavas, bet lai aizplūst Karmas upe – aizsprosts bieži draud ar plūdiem.

307.

Lokveidīgā traukšanās dzīvo visā Kosmosā. Turp, kurp tiecas trauksmīgais gars, tur sākas viņa dzīvju aplis.

Cilvēks ir pasaule. Viņa tiekšanās izveido pasauli un iekams pasaule nesaplūdīs tiekšanās skaidrībā, karmai jāizpērk ne vien pasaule – cilvēks, bet arī pasaule – tiekšanās.

308.

Svētās gara saites līdzinās stariem, kas sēj vislielāko gaismu. Karmas atomistiskā enerģija, kas tiek austa apzinīgi, ir spēcīgākā svira.

11.nodaļa: Karmas likums

309.

Karmas likums apstiprina visas dzīvības tiesības un ietver visas karmiskās pievilksmes. Tāpēc katrā karmiskajā pamatā ir ieguldīta Kosmiskā Magneta īpašība. Dzīvības izpausmes norāda uz polaritātes attīstību. Pievilksmes potenciāls dod iespēju uztvert radniecīgo garu, tāpēc minētie pastāvošie likumi īsteno nolemto. Visās sfērās ir savi karmiskie likumi.

310.

Karmas likums paredz reinkarnāciju, pie kuras tas izved savu darbību. Daudzi labāk izvēlētos pilnīgu iznīcību, nekā saņemt pilnu Karmas spirāli. Tādā sakarībā radies sens sakāmvārds: “karma ir bende, kas gādā, lai viņa upuri tam neizslīdētu.” Tādējādi cilvēki gribējuši teikt, ka sevišķus noziedzniekus karma it kā pasargā no iznīcināšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Patiesi, dažreiz var novērot, ka acīmredzami ļaundari tomēr eksistē, kamēr cilvēctības vārdā, tiem vajadzētu būt pilnīgi iznīcinātiem. Bet vai var pielietot cilvēka izmērijumus tur, kur darbojas nepasakāmas taisnības likums? Nereti arī ļaundarus piemeklē ir pašas slimības, vai arī tie ir veseli, bet toties tos vajā psihiskas šausmas.

Nedomāsim, ka ļaundarību var attaisnot kā psihiskas dezorganizācijas sekas. Ielūkosimies dziļāk un ieraudzīsim cēloņus, kuri darbojas cauri daudziem gadsimtiem. Šādi novērojumi var dot karmas pamatu izpratni.

Gudrie šī likuma neбайдās. Vispār cilvēce sadalās divās daļās – tajos, kuri bīstas un tajos, kuri karmas sekas uzņem mierīgi. Izvairieties no tiem, kuri bīstas. Varam būt pārliecināti, ka viņi jūt karmas soļus. Varbūt viņi nesaprot, ka notikušais ir viņu rīcību sekas, bet “kausa” dziļumos rosās sen aizmirsta čūska.

Padomājiet, cik ļoti cilvēki atšķiras arī jautājumā par atdzimšanu. Vieni spēj pieņemt visu šī likuma taisnīgumu, bet citiem tas liekas briesmonīgs. Šādi cilvēki tikpat jucekļīgi atceras savu iepriekšējo eksistenci, viņiem ir pamats būties no savām darbībām. Tā var novērot cilvēces iedalījumus.

311.

Sējējs arī nopļaus. Nekas negrozīs Taisnības likumu. To var pielietot pārzemes mērogā, bet izsējums būs jāizdzīvo pēc apziņas jaudas. Skumji, ka cilvēki, arī Karmas atzinēji, neraugoties uz to, pastāvīgi rada to sev pašiem kaitīgu. Tie paši cilvēki, iedomādami par Augstākajām Pasaulēm, tomēr visam pielāgo Zemes mērogus – gan laikam, gan izjūtām, un pat nodomiem. Tāpēc bieži ir tik grūti, kaut vai iespējamības robežās, atvieglot Karmu. Cilvēki it kā darbojas pretī visam viņiem derīgajam.

312.

Par Karmas likuma kustību. Var novērot, ka karma sasniedz ne tikai tiešo noziedznieku, bet arī visus netiešos līdzdalībniekus. Nav bez pamata izteiciens, ka kādas viena cilvēka ļaundarības dēļ cieš visa tauta. Ne mācība par atreibību, bet gara īpašības saista daudzus līdziniekus. Kurš spēj pasacīt, kur beidzas asinsradniecība? Kurš spēj noteikt, kur slēpjas galvenais cēlonis? Kurš spēj spriest, kas ar vārdiem un kas ar domām vairāk ir veicinājis noziegumu?

Neviens negrib padomāt, cik plaši virzās karma un neviens nepameklēs uzkrājumu “kausa”, kādā veidā viņš kļuvis par nozieguma līdzdalībnieku. Mēs varam vienīgi atgādināt likumu, bet brīvajai gribai jāizvēlas savs ceļš.

U. bieži dzird, kā šausminās Māsa O. Viņa parasti sēro redzot kādu nežēlīgu karmu uzkrāj cilvēki, nevēlēdamies padomāt par savu rīcību būtību.

Cilvēki ļoti iemīlējuši vārdu karma. Viņi to atkārto dažādās pasaules malās, bet nevēlas saprast tā nozīmi. Viegļprātīgi atkārto par karmas radīšanu, bet neko nedara, lai no tās atbrīvotos. Tie tam vienmēr tiek izteikta pārliecība, ka kaut kur eksistē Karmas Valdoņi, un Viņi nebūs slinki izmainīt pat vissmagāko karmu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Neviens nedomā, ka likumu nevar pārkāpt bez sevišķām abpusējām pūlēm. Cilvēks gan rīcībās, gan domās dod priekšroku karmas radīšanai, bet tur, aiz kalniem, lai atbrīvo viņu no vissmagākajām sekām.

Cilvēki, runādami par karmu, līdzinās bērniem. Kādam citam jāatskaitās par viņu pastaigām. Karmas pieaugums cilvēkus neapgrūtina, bet toties tālāk viņi prot žēloties un ļaunoties tā tikai vēl pastiprinot seku straumi. Mūsu darbā jāpieliek ne mazums pūļu, lai pavadītu cilvēkus karmas ceļā. Mēs nevaram runāt pret likumu, bet tomēr iespējamību robežās esam gatavi dot mājienu, kur labākā taka.

D. savu ilgo dzīvju laikā nepiekusa brīdināt cilvēkus. Daudzi sajuta viņa rūpīgos pieskārienus, bet maz bija to, kas centās saprast Viņa norādījumus. D. ļoti skumji smaidīja, kad dzirdēja ļaužu spriedelējumus par karmu. Dažreiz viņš sacīja: "Lai mazāk saprot šo likumu, bet lai tīrāk dzīvo!"

313.

Mūsu Mītne ir vismiermīlīgākā, bet gatava kaujai par labo. Mums ir informācija, ka tumšie nodevēji sāks jaunus uzbrukumus. Bet katrai atvairīšanai jāizvēlas labākā stunda. Atkal nonākam pie karmiskajiem likumiem. Katra darbība atkarājas no kaut kā bijuša, un sekas virzīsies starp daudziem blakus nosacījumiem. Ir nepieciešams tos atzīt un attiecīgi veidot darbības. Runāju par to, jo daudzi domā, ka Mēs varam Karmas likumus neievērot. Vajadzīgi daudzi nosacījumi, lai pavairotu vai mazinātu sekas. Tā būs pilnā sardzē, lai labais nenestu zaudējumus.

314.

Tikai neattīstīti ļaudis domā, ka Mums nepiederas pakļauties Kosmiskajiem Likumiem. Otrādi,- kam bagātāka pieredze, tas sevišķi ņem vērā dabas nosacījumus. Būtu skumji, ja Mēs iejauktos valstu, tautu un personu karmā.

314.a

Tagad par Karmas Valdoņiem. Ar šo jēdzienu ir daudz neskaidrības. Vai tad iespējams iedomāties, ka Karmas Valdoņi nodarbotos ar karmas izsvēršanu pa porcijām visiem dvēseļu miljardiem, kas iemiesojas! Bet arī šādu nejēdzīgu apgalvojumu nākas sastapt.

315.

Valdoņi nekad neiejaucas cilvēku Karmā un šai ziņā netaisa nekādus izņēmumus. Tikai Karma var novest cilvēku Viņu Vienkopā. Un ja tāda karma ir, tad it neviens un it nekas, izņemot pašu cilvēku, nevarēs celt šķēršļus tā realizēšanai. Lai šis pēdējais apsvērumš jūs spārno. Lieciet lietā visu savu tiekšanos, pēc iespējas labāk īstenot dzīvē visu ko devusi Mācība, un pārējo atstājiet Karmai un Valdoņu lielajai zināšanai!

316.

Spēki, kas doti lai Kalpotu Gaismai, neiejaucās Karmā tā, kā to domā tie, kas nav izpratuši Karmas spēku. Gaismas spēki rūpējas par cilvēku darbību, norādot virzienu,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

bet neiejaucas dzīvē. Tādu piemēru daudz. Ierodas vēstneši, tiek sūtīti brīdinājumi, tiek norādīti virzieni un parādīti ceļi, bet nolikta lēmuma izvēli nosaka cilvēka griba. Tādējādi šie jēdzieni piesātina divu Pasauļu kooperāciju. Patiešām, gara pašdarbība spēj tuvināt labākai Karmai. Tādējādi izskaidrojams tas, kāpēc Gaismas Spēki neattur garu no dažādām rīcībām, kuras bieži vien izjauc nolemto. Bieži neizprot – kāpēc netiek norādīti dažādi ceļi? Neizprot arī – kāpēc vēstījumi tiek sūtīti pa dažādiem vadiem? Neizprot, kāpēc Gaismas Spēki nenovērš dažādas strāvas. Atbildēsim – Gaismas spēki nekad neiejaucas cilvēku Karmās. Šis likums jāievēro ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

317.

Bieži Mums jautā, kāpēc Mēs nesteidzamies iznīcināt kaitīgu būtņi? Šī rīcība jāpaskaidro, vēl jo vairāk tāpēc, ka jums pašiem ir tādas iznīcināšanas ieroči. Paskaidrošu ar ārsta piemēru. Nereti ārsts grib izgriezt nederīgu nervu mezglu, bet simpātiskā centra reakcija aptur viņa nazi. Neviena būtne nav nošķirta. Neskaitāmi ir karmas tīmekļu slāņi, kas saista visdažādākās būtnes. Pateicoties karmas straumes ceļam var izjust pavedienus no tā visnederīgākā līdz pat viscēlākajam. Tāpēc satriecējam vispirms jānomirdina tie kanāli, kas savieno karmas strāvas. Citādi atsevišķi ņemot taisnīga iznīcināšana var izraisīt masveida ļaunumu. Tāpēc iznīcināšanas līdzeklis jālieto ļoti uzmanīgi.

318.

Protiet neuzstāt, kur redzat, ka ceļš [piegružots] padarīts netīrs. Pret karmu nedrīkst iet. Bet daudzi neprātīgie ir grēkojuši pret Hierarhiju, no tā viņu uzbudinājuma putas.

319.

U. zina par smalkās robežas nozīmi. Patiesi, reti kad izprot šādu vārdos neizsakāmu robežu. Kā paskaidrot, kāpēc kaut kas ir atļauts, bet turpat līdzās par mata tiesu, jau nepieļaujams. Tikai paplašināta apziņa sapratīs, kur starpība starp radīšanu un postīšanu.

Daudzi senatnes kultūri summējot vienā simbolā gan celtniecību, gan postīšanu, norādīja uz jēdzienu tuvību, par kuru zemes saprāts spriež tik rupji. Vārdos tikpat grūti izteikt, cik tālu drīkst iespaidot svešu karmu. Var minēt skolotāja piemēru kas vēlas palīdzēt skolniekam pārbaudījumu laikā. Skolotājs var vēlēties iedarboties uz skolnieku ar visiem gara spēkiem, bet samulsinātais gars nepamanīs visas zīmes un uzmundrinošos skatus. Skolotājs nevar aizkavēt skolnieka kļūdu ar kļūdzienu. Ar visu vēlēšanos, lai pārbaude beigtos sekmīgi, skolotājam jāklusē, vai arī jāmēģina ar visparastāko padomu uzvest skolnieku uz pareizā ceļa.

Vai tas pats nenotiek novērojot kā veidojas karma? Pirms izdarīt kaut vismazāko ielaušanos karmā, jāņem vērā daudzi apstākļi. Pie tam var skart daudzus kaimiņus. Ne jau velti šī robeža nosaukta par smalku. Bet daudzi ļaudis ņirgāsies dzirdot, ka labais un ļaunais dzīvo turpat kaimiņos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

320.

Cilvēku iedalījums pēc aurām un savstarpējās pievilksmes būs zinātniska patiesība, bet pirms zinātniskās izpētīšanas jāpielieto iekšējā izziņošana. Tur, kur deg sirds saprašana, tur būs arī izziņošana. Bet kur sirds saprašana nav aktīva, tur uguns enerģija ir bezdarbīga. Vajag nojaust, kā ap ugunīgo sirdi pulcējas tie, kas tiecas uz Ugunīgo Kalpošanu. Sirds magneta pievilksme darbojas kā likums, turklāt jāiegaumē, ka katra sirds dzīve tuvina tos, kas izjūt gara radniecību. Dzīve, kas ir sākusies, turpinās pārzemes sfērās. Tā iespējams viegli izskaidrot katru karmisku parādību. Cilvēki maz iedziļinās šajā likumā; un Pasaule cieš ne tik daudz no dažādām nelaimēm, cik no šī varenā likuma, kuru sadragājusi cilvēku neapdomību iekļaušanās. Iekļaušanās harmoniskajos lēmumos vienmēr saistīta ar karmisko seku neievērošanu. Daudzas neizdibināmas nelaimes ir bijušas karmisko pārkāpumu izraisītas. Vēsturē var izsekot, kā karaļi zaudējuši visuzticamākos kalpus; kā kara vadonis zaudējis karaspēku un garīgie vadītāji savus mācekļus briesmīgās iekļaušanās dēļ saistošajā Karmā. Ugunīgajā ceļā pārdomāsim par Karmas neaizskaramību augšupejas labā.

321.

Vai mēs varam apgalvot, ka viens vai otrs gadījums vai apstākļi kādā nonācis cilvēks, ir jau pilnīgi viņa karma? Ja tā spriedīsim, tad mēs drīz viens atsacīsimies cits citam palīdzēt, motivējot savu atsacīšanos ar vēlēšanos iekļauties svešā karmā. Ir pat tādi nomaldījušies, kas atsakās palīdzēt tuvākiem aiz bailēm sarežģīt savu personisko karmu!

Bet vai tas nebūs vislielākās patības pierādījums? Kas, izņemot Arhatu vai augsto Jogu, gan var zināt, kad nu kur nav jāpalīdz? Jo bieži vien satikšanās ar smagas karmas apkrautu cilvēku ir tieši mūsu karma, un, atteikdamies viņam palīdzēt, mēs līdz ar to apslogojam sevi. Mums jāsniedz palīdzīga roka tur, kur sirds to liek, iegaumējot samērības likumu un to, palīdzība garā ir visaugstākā. Jūsu sirds jums pareizi sacījusi, ka mēs nedrīkstam būt dogmatiski. Dzīve ir tik komplicēta! Un tāpēc vienmēr un visā lai mūs vispirmā kārtā vada lietderīgums.

322.

Kosmiskais likums ir negrozāms, bet tai pašā laikā redzam it kā tā svārstīšanos. Ņemsim kaut vai Karmas apstiprinājumu, bet arī to var grozīt, tāpat arī atgriešanās laiks blīvajā dzīvē ir atkarīgs no dažādiem apstākļiem, svārstības var būt – no mirkļa līdz gadu tūkstošiem. Nezinātāji brīnīsies, kā gan negrozāmība tā var novirzīties? Bet tāda neizpratne liecina vienīgi par ietveres neizpratni.

Tāpat nebūs izprasts, kāda enerģija var kalpot kā izšķirošais nosacījums. Visās kosmiskās amplitūdās pamata stūrakmens būs doma, tā spēj pārveidot Karmu, tā spēj noteikt terminus, tā atver vārtus un var tos arī aizvērt. Tā audzē plecu spārnus. Tā tuvina Augstākajai Pasaulei. Tā nogrūž arī bezdibenī. Likuma būtība balstās uz domas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

323.

Energija un griba – karmas valdnieki. Kas atsacījies no sevis, kas tiecas pēc vispārības labuma, kas uzticams kaujā, prieka pilns darbā, iegūst uz mirkli Arhata apskaidrību, kas viņu padara par savas karmas valdnieku. Atskārsmi var saprast kā jūtziņu. Protams, šī jūtziņa var aizlidot vai arī rasties. Šie gara meteori maldās izplatījumā, aiznesdami neapzinīgās cilvēces laimīgas iespējamības. Arhata apziņa dod priekšrocības, bet ir arī pilna atbildības. Vai gan daudzi spēj izjust atbildības prieku? Atbildības stundā vajadzīga drosme atzīt sevi par Arhatu, kas cīnās bez kādas palīdzības, stādot pretim stihiju uzbrukumam savu saprašānu un gribu.

Sastapšanās ar stihijām nezinātājam ir tikai pasaka, bet jūs jau zināt, cik bieži cilvēku reālā dzīvē tiek pievilktas stihijas. Mācībā ne vienu reizi vien bijuši norādījumi par fizisko parādību iespaidu uz cilvēka organisma stāvokli. Energija radīs stihiju koordināciju ar cilvēka organisma spriegumu. Griba dzimst no pieredzes un vērtības pret esamības fenomeniem. Tā nepieejamā karma var būt pakļauta cilvēka ietekmei.

324.

Karma – darbība, citādi to nevar apzīmēt. Daži ieskata, ka Karmu var apzīmēt kā sekas, bet tas līdzinātos atmaksai un likumu pazeminātu. Tas, kurš sācis iet pa pareizo ceļu, tas arī nonāks pie mērķa. Katrs izkropļojums novirzīs no taisnā ceļa, un cilvēki runās par smagu Karmu.

Patiešām, kad ceļinieks apmaldījies biežoknī, viņam jāpārvar daudzi šķēršļi, lai turpinātu savu sākotnējo darbību. Karma ir darbības auglis un arī pati tā ir darbība. Arī tādas pārdomas ir noderīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

325.

Karma aptver visas darbības, visas Pasaules. Tāpat kā Karma var paātrināties, tāpat tā var arī ieilgt. Karmas padziļināšanās ietekmē ne vien nākošo dzīvi, bet arī visi starplaika stāvokļi būs atkarīgi no Karmas padziļināšanās. Smalkā Pasaule tik ļoti saistīta ar zemes pasauli, ka nepieciešami šajā virzienā padziļināt domāšanu. Tas, kas izpratis divu pasaulu sakarības jēgu, rūpēsies par savām zemes darbībām. Trauksmīgajam garam palīdzēs rūpīgums pret visām enerģijām. Galvenais cēlonis – izplatījuma dzīves īstenības neizpratne; viss transmutējas, viss jāizpērk. Jūs pareizi norādījāt uz Karmas likumu, patiešām, Karmas likums sniedzas bezrobežībā. Proti, tiekšanās ir bezrobežīga, un bezrobežīga arī iespējamības. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim apzinīgu attieksmi pret Karmas likumu.

326.

Dažreiz izraisās izbrīns, kāpēc gan Smalkās Pasaules zīmes tik savādas un prasa pārdomas un iztulkojumus. Cēlonis tam – karmas likums. Proti, pārdomas un iztulkošana ierosina pašdarbību un tādējādi atvieglo un pat nerada karmu. Tālab, jo stiprāka modrība un atjautība, jo vieglāk iztulkot dotās zīmes. Augstās Būtnes gan tiecas ieminēties par daudz ko, bet cilvēku izklaidība traucē izprast šos vērtīgos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Padomus. Ne vien no Smalkās Pasaules, bet arī Zemes esamībā tika pielietotas līdzības, kā netieša norādījuma līdzeklis. Bet vēsture stāsta par daudziem vissteidzamāko padomu nepieņemšanas gadījumiem. Ne velti senatnē tik ļoti tika izkopta vērība, un tā bija pat ieviesta skolās kā patstāvīgs priekšmets. Bet tagad tikai reti izprot modrības nozīmi, bet pārējiem nepieciešami visskarbākie un vairākkārt atkārtoti norādījumi, kas nevar neskart Karmu. Bet tikai ugunīgā sirds izpratīs smalko zīmju apslēpto nozīmi. Lai līdzstrādnieki saprot, ka katrai zīmei ir uzdevums. Cik daudzas Augstākās Būtnes sūta lūgumus un cer, ka tos sapratīs. Ir bijuši veseli laikmeti, kad smalkā izpratne nostiprinājās un paasinājās, bet tad atkal sabiezēja asins migla un smalkās izjūtas kļuva rupjas. Tagad daudzus veltīgus mēģinājumus no Smalkās Pasaules labākajiem slāņiem izkļiedē tumšie.

327.

Mēs zinām, ka Skolotāja Padomu nepildīšana iedarbojas kā atsitiens. Šis atsitiens var likt sevi sajost ne uzreiz, jo lielās darbībās sekas nevar izpausties tūdaļ. Senatnē šo karmas likumu izprata labi, bet tagad lielākais vairums ir akli un kurli pret visiem kosmiskajiem likumiem.

328.

Cilvēki nemāk izprast mājienus un brīdinājumus, kas dažkārt ietverti vienā vārdā un vienā dzirkstelē. Cilvēki negrib padomāt par šāda lakoniskuma cēloņiem. Zinātniekiem pat stipri izglītotiem nav prātā Karmas likums. Bet kad cilvēki redz garāmgājēju, kam draud briesmas, viņi to brīdina ar īsu izsaucienu, nevis nolasa tam pamācības par viņa likstu cēloņiem. Tāpat arī karmiskos ietekmes gadījumos parasti var brīdināt ar īsiem aizrādījumiem, negremdējoties Karmas dzelmēs.

329.

Nav jāaizmirst, ka Augstākā Pasaule sargā Karmas likumus. Robeža starp to, kas atļauts un starp slepeno karmu saskatāma gaužām vāji. Zemes vārdos nav pasakāms, kā izdibināt Karmas Vārtus. Tikpat grūti uzrādīt, kādā veidā pats cilvēks ietekmē savu gaišredzību. Viņš var aizbāzt savas ausis ar tūkstoš noskaņojumiem. Vispirmā kārtā nepieciešami paplašināt apziņu, lai visi kanāli būtu tīri.

330.

Ne Karmas likums vien tiek apgūts ar grūtībām, bet ar vēl lielākām grūtībām tiek pieņemts vienkāršais iemiesošanās likums. Arī seno laiku Raksti bieži ir pauduši par šādu dzīves maiņu. Nereti Smalkās Pasaules iemītnieki ir raidījuši Zemes ļaudīm savas vēstis. Cilvēki nereti saglabā atmiņas par savām agrākām dzīvēm. Veseliem gadsimtiem iemiesošanās tika atzītas, bet tad atkal tās tika aizmirstas un bija aizliegtas pat domāt par tām. Grūti saprast, kādēļ notika šī cīņa pret acīmredzamību. Reizēm varēja domāt, ka gudrie grib vērst uzmanību vienīgi uz nākotni, bet tāda gudrība būtu vienpusīga.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Cilvēkiem jātiecas pēc neierobežotām zināšanām. Nedrīkst pavēlēt nezināt. Nedrīkst cilvēkiem atņemt tiesības pilnveidoties, lai zina un atceras, bet robežu starp pagātņi un nākotni ievilks dzīves Skolotājs.

Tā tad neaizvērsim acis īstenības priekšā. Iemiesošanās likums ir taisnīgs. Gara grauds ir neiznīcināms un mūžīgs. Bezrobežība apstiprina mūžību, bet bezrobežību saskatīt var katrs - tā tad katrs var apzināties mūžību.

Nedrīkst izturēties noraidoši kad bērni apgalvo par savu agrāko dzīvi. Viņi reāli zina, kas ap viņiem norisinājies. Tagad sevišķi bieži būs paātrinātas iemiesošanās. Daudzi Smalkās Pasaules iemītnieki steidzas atgriezties, un ar to iezīmējas evolūcijas attīstība un steiga. Un šādā paātrinājumā var saskatīt Pasauļu tuvināšanos.

331.

Jūs esat dzirdējuši par dažiem bērniem, kas spēj redzēt cauri cietiem ķermeņiem. Atrisinājumu meklējiet karmiskajā ugunīgajā dabā. Protams, tas ir gluži personisks fizisks fenomens, kas parasti neved pie augstākām ugunīgām atziņām.

332.

Visās Mācībās ģimene uzrādīta kā visas nākotnes balsts. Patiesi, pāri visām citām nozīmēm, ģimene ir karmisko saistību avots. Tālab Mācība, kas neapstiprina ģimenes nozīmi, būs nepilnīga. Vajag uzskatīt ģimeni kā apzinīguma un sadarbības centru pamatu. Cilvēce var apvienoties sadarbībā un šī kādība novadīs pie Hierarhijas atskārsmes. Nevajag grozīt karmiskos likumus. Kaut arī greizam skatam tie bieži ir neredzami, bet godīgs novērotājs katru dienu pārlicinājas, kā darbojas karmas važas. Bet pēc būtības šīm saitēm vajadzētu kļūt par spārnēm. Likums ir paredzējis prieku un veiksmi, nevis važas. Tā jāizprot dzīves pamatlikums. Bet kas gan cits, ja ne sirds, mums atgādinās karmas termiņus? Tieši sirds, ij sarausies, ij iedrebēsies, ij atvērsies likuma spārnus nojaušot. Tāpēc vēlreiz godināsim sirdi.

333.

“Dzīves Grāmatā” jāmeklē parādības, kas dod augstākās Esamības izpratni, tāpēc tikai atbilstības pielietošana piešķir darbībām lietderību. Kāpēc gan cilvēce tā nomokās ar savu radīto seku izpirkšanu? Tāpēc katra saskaņa nes apstiprinājumu. Tāpēc katra, tiekšanās piesātināta iespējamība rada saskaņu un kāpina gara ugunis. Šajā saspringtajā kaujā nostiprinās gara un sirds kanāls. Tāpēc Mēs Savā jaunradē rosinām šo kanālu spriegumu, tā Mēs radām labākās iespējamības.

334.

“Dzīves Grāmatā” ir ierakstīta katra enerģija, kuru iedarbina gara impulss. Enerģijas kādību nosaka karmiskās sekas. Izplatījums tiek šādu karmisku seku piesātināts un šīs enerģijas sasprindzina katru atmosfērisko strūklu. Tāpēc cilvēces nodarījumu izpirkšana prasa šķīstīšanu. “Dzīves Grāmata” satur visas kosmiskas predestinācijas. Jaunrade saskaņojas ar tiekšanos un tiekšanās, - ja iedegtas meklējumu lāpas, - ievada kosmiskajā plūsmā. Tāpēc katra lappuse, kas sekmē Kosmiskā Magneta atskārsmi,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

atšķirs labāko lappusi un meklējumu gars atvērs vārtus uz Esamības pamatiem. Tā top Bezrobežība.

335.

Kosmiskā jaunrade, sasprindzinot visvitālākās sviras liek lietā visus dzīvības impulsus. Visspēcīgākais starp impulsiem ir apvienošanās, tajā pamatojas visas dzīvības parādības, tā rada dzīvības kombinācijas. Kā gan lai nepielietotu šo principu dzīvē? Kad apvienošanās princips cīnās ar diferenciāciju, tad izraisās spraiga eksplozija, - šīs eksplozijas šķembas bieži vien aizlido tālu un šīs daļas abpusēji zaudē savu pievilksmes spēku. Tālab cilvēks noraidot spēkus ar kuriem to saista karma, izraisa eksplozijas spēkus. Likums jaunrada tikai pateicoties apvienībai. Pievilksmes stihija nosprauž ceļu visām tiekšanās pilnajām enerģijām. Cilvēces Brāļi nosprauž ceļu visam tam, kas ir evolūcijas apstiprināts. Tā izrādās, ka pievilksmes spēks ir Esamības likums.

336.

Patiešām, nevar pieļaut ar nodomu un patvarīgi lūkot grozīt Karmu. Karmas Valdoņi katru patvarību pievieno nosodījumu kausam, bet Viņi var arī atvieglot Karmu tur, kur notiek pilnveidošanās un plūst balvas bez skaita. Tā, ja vēlamies izdarīt pēc iespējas labāk, mēs atvieglotam ceļu uz ugunīgo pasauli. Ne jau mums mērot, kas būtu labāk, bet sirds vēlme nes uz vārtu mirdzumu. Atturiet ikvienu domu no patības, ļaujiet lai sirds vada jūs pa īsāko ceļu. Sirds dota kā viendabīgs magnets kas velk uz Ugunīgo Pasauli. Ne jau velti daudzas sirdis ilgojas kā uz Zemes, tā arī Smalkajā Pasaulē. Sirds daba taču ir ugunīga, un tā skumst par katru šķērsli, kas attur no atkalsavienošanās ar dzimto zemi.

337.

Starp neatļautajiem iejaukšanās gadījumiem Karmā, Gara svētku traucējums ieskaitāms par ļoti smagu. Turpretim smaids svētku svinīgumam būs sirds dāvanas visugunīgākais zieds.

338.

Karmas likums iegūst jēgu tāda cilvēka rīcībās, kurā atmodies saprāts. Bet zemākās dabas valstis pakļautas, no viņu viedokļa, "aklajam" likumam.

Karmas Valdoņi, virzot pasaules evolūciju, protams, rīkojas saskaņā ar kosmiskajiem likumiem un virza jeb noskaņo savu Gribu ar Kosma evolūciju jeb Lietderīgumu.

Kā cilvēks var aizsteigties priekšā savai karmai? Atbildēšu – uzlabojot savas domas un impulsus. Mācībā daudzkārt sacīts, ka tieši mūsu impulsi un domas ir tie, kas rada mūsu karmu, rīcības ir sekundāri faktori. Jo tieši domas rada mūsu iekšējo būtību. Domas enerģijas veidā noslāņojas mūsu "kausā" un aurā, un ja šīs, enerģijas ir šķīstītas un izsmalcinātas, tad ir skaidrs, ka tās spēs būt saskaņā ar šķīstumu un arī pievilks šķīsto un tāpēc viss ļaunais un zemais nespēs mūs pilnā mērā ietekmēt. Tā, ja jūs sastopaties ar cilvēku, kuram jūs pagājušā dzīvē būsit nodarījuši ļaunumu, tad,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

kaut arī viņš izjutīs pret jums nepatiku, bet ja jūsu aura būs sevišķi tīra, viņa ļaunprātīgās enerģijas iedarbība nespēs jūs skart pilnā mērā, un šī ļaunuma pilnā enerģija kā bumerangs, vērsīsies pret sūtītāju. Lūk, kāpēc tik praktisks ir padoms šķīstīt, uzlabot un izsmalcināt savas domas un impulsus. Gars nes sevī savus sasniegumus un savu bruņojumu. Mūsu iekšējās būtības šķīstīšana un ugunīgā pārveidošana vērs mūs par karmas naidniekiem. Karmas izbeigšanās uz vienas planētas notiek tad, kad visi elementi jeb enerģijas, no kurām sastādās mūsu būtība, ir vienas tiekšanās harmoniski apvienotas un sasniegušas planētā nolemto pilnību.

339.

Lai doma par atsitienu neatņem spēku, bet gan lai pamudina uz skaistiem darbiem!

340.

Ja karmas likums pats par sevi ir nepārkāpjams, (proti, aci pret aci un zobu pret zobu), tad mēs paši nedrīkstam uzņemties šī likuma izpildi, jo citādi mēs no karmas apburtā loka nespējam izkļūt. Mums tieši ir “jāpiedod saviem personīgajiem ienaidniekiem”, jo kurš no mums var zināt, ka sitiens, ko viņš saņem, nav pelnītais karmas atsitiens. Un sūtot atpakaļ šo sitienu ar atreibības jūtām sirdī, mēs ar to pašu nevis dzēšam karmu, bet turpinām viņu un pat padarām smagāku attiecībā pret sevi. Bez tam, piedodami ienaidniekam, mēs nepavairosim ļaunuma daudzumu izplatījumā un paši sevi pret daudziem sitieniem padarām neievainojamus. Tādā garā arī jāsaprot vārdi – mīliet savus ienaidniekus.

341.

Dažreiz vissarežģītākos likumus iespējams demonstrēt ar visvienkāršākajiem aparātiem. Karmas likums ir sarežģīts, bet ņemiet Rumkorfa spolīti vai citu cilindri, nofītu ar elektroforu stiepli, un jūs dabūsit uzskatāmu karmas notēlu. Nepārtraukti cauri spirālei skrien strāva, bet aizsargaptinums pakļauts visām ārējām iedarbībām, pie kam katrs pavediens pieskaras iepriekšējā apgrieziena pavedienam, nesdams ar sevi pagājušā sekas. Tā katra stunda maina karmu, jo katra stunda izraisa atbilstīgo pagātni. Tā var pieskarties veselai pagājušo parādību rindai.

Bet tas pats uzskatāmais attēlojums parāda, cik nebojāts ir gara grauds un ka traukdamies augšup, tas patur apvalku, nebīdamies no bijušā. Patiesi, karma ir bīstama tikai tiem, kas noslīkst bezdarbībā, bet tiekšanās nesta doma atbrīvojas no pagātnes smagmes un, kā debesu ķermenis tiecas, neatkārtodama ceļu. Tā, pat ar diezgan smagu karmu var gūt lietderīgu atbrīvošanos.

12.nodaļa Karmiskās saites

342.

Karmiskais taisnīgums atrisina visas karmiskās saites. Un cik maz cilvēce mēdz padomāt par apstiprinājumiem, kas mūs nes izplatījumā. Ja padomātu par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

apstiprinājumiem, kas nes mūs augstākajās sfērās, tad nenovēršami nonāktu pie Hierarhijas. Tā cilvēce ietērptos Patiesības apziņā. Tā, apvienojot apziņu lokus, Mēs ceļam nākotni.

343.

Patiesībā cilvēks no karmas nekad nevar pilnīgi atbrīvoties, jo karma ir dzīve. Bet, - atkarībā no mūsu garīgās izaugsmes un no mūsu pieņemtās misijas, - mēs varam tikai izbeigt šāda vai citāda karmas cikla ilgumu. Tas ir, nobeigušiem noteiktu Mācības kursu, pēc zināma starplaika (pēc brīvdienām) mums jāsāk nākošais augstāks un tā ad infinitum. Tikai šīs “brīvdienas” var kļūt par atpūtas vietu, kur nav ne asaru, ne vaidu”. Bet nekādas brīvdienas nemēdz turpināties mūžīgi, kaut arī tās var ieilgt gadu tūkstošus, tālab mūžīga “miera” nav.

Cēlonība un sekas darbojas nemītīgi un bezrobežīgi.

344.

Traukšanās būtība atkarājas no gara potenciāla. Traukšanās uz saplūsmi ar Kosmu liek garam apzināties vienības nozīmi visā Pasaulsvisumā. Apziņa, ka gars ir visa esošā radītājs un radīto seku nesējs, liks cilvēkam izprast visas karmiskās važas. Visi pastāvošie Kosmiskās Celtniecības likumi norāda uz šo nesaraujamo vienību. Kā gan citādi lai izskaidrotu pasaules notikumus!

Visi Gaismas nesēji stāv šīs vienības sardzē.

345.

Bez šaubām, karmisko seku sablīvējumu izdzīvošana ir smaga, bet tieši tas visātrāk mūs noved uz Kalpošanas ceļu cilvēcei. Atbildiet sev godīgi – vai gan ne šie likteņa sitieni ir noveduši Jūs pie patiesās Gaismas ceļu meklēšanas? Vai tā nebija saskaršanās ar tiešamības šausmīgajām kaitēm, kas paplašināja Jūsu apziņu un palīdzēja jums izklūt aiz ierastās domāšanas rāmjiem? Es domāju, ka jūs svētīsīt šo Jūsu dzīvi, kas jums ir pavērusi Dzīvinošo Avotu. Vai Jūs neizjūtat prieku, iedziļināties Esamības problēmās, prieku par dzīves jaunās jēgas izpratni, prieku par garīgo radīšanu?

346.

Apziņa, kas varoņdarba nenovēršamības izpratnes apskaidrota, spēj sagaidīt Jauno Pasauli. Tāda apziņa trauksies cīņā pret tumsu un pratīs stāties pret visiem elles izdzimumiem. Daudzus sadzīves iestādījumus var pielīdzināt elles izdzimumiem. Jo sfēra, kas ietver cilvēci, piesātināta cilvēces Karmas darbības produktiem. Varoņdarba ieņemšana sirdī atvērš uz to visus ceļus. Ugunīgā kauja norisinās visās sfērās. Jaunrade strauji kāpina jaunas enerģijas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli piesātināsim garu ar varoņdarba apziņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

347.

Protams, neviens nevar apstiprināt Kristus viszināšanu Viņa dzīves laikā. Bet viņam bija zināmi Viņa Ceļa galvenie etapi un Viņš pazina arī cilvēkus būtību, kuri Viņam tuvojās, tas ir neapšaubāmi. Jo pat daudz zemākas personības ar savu uzkrāto jūtziņu to zina nekļūdīgi. Karma viņu gadījumā ved noteiktas personas ar kurām kopā viņam lemts celšanās darbs. Cilvēces morālais stāvoklis šo izvēli padara grūtu, smagu. Bet dažu notikumu termiņi tuvojas un nākas izvēlēties no maza skaita. Izvēle, pie tam, bieži vien, ietekmē arī citu līdzstrādnieku piedalīšanās. Maz ir to, kas iedomā par cilvēces briesmīgo morālo stāvokli un cik daudz ir tādu mīļu un labu cilvēku, kuri galīgi nav spējīgi uzņemties aktīvā varoņdarba nastu vai arī kaut vai atbalstīt šādu varoņdarbu. Bailes, bažas kļūst smieklīgam, paralizē viņu labākos nodomus. Dedzīgo attiecībā uz ļaunu ir daudz, bet kas degtu par labo – ļoti maz. Un šādi labie, bet pēc dabas bailīgie cilvēki, vairo kadrus, kas nepretojas ļaunumam; pametot labākas iespējas džiniem, viņi vairo cilvēces postu un ciešanas. Bet katrs sasniegums prasa drosmi, bet tādu drosmi, kas savienota ar gudru saudzību un uzmanību.

348.

Izmetiet no dzīves bailes attiecībā uz dažnedažādu norišu apgūšanu. Ražīgais likums tur prātā visas Esamības formas. Un neradiet sev karmu, izskaužot no pašreizējās dzīves daudzveidības prieku.

349.

Apgalvoju un saprotiet, - ko nevar tūdaļ, tas rīt ir pilnīgi iespējams. Skolotājs pauž spēku, lai apsargātu jūsu varoņdarba daiļumu. Cilvēku nelaime ir tā, ka tie neizprot iemiesošanās jēdzienu un varoņdarba nosacījumu sarežģītību. Vientulība ir varoņdarba labākais draugs, bet dažreiz vajadzīgi liecinieki un tad karmas likumi sevišķi sarežģīti.

Skolotājs var dot ievirzi galvenajam darbības kanālam. Skolotājs, līdz zināmai pakāpei var apsargāt, bet ēnu deļa turpinās savu rotaļu. Vajag nostiprināt domu prasmē tuvoties arī dēmoniem. Kad ieraugāt vārtu sargu, jums ne visai rūp viņa psiholoģija. Tāpat, satiekot notiesāto, jūs nesāksit ar viņu spriest par kosmogoniju. Zemes virsū nākas attīrīt dārgumus un pat dēmoni ceļā nav retums. No Mūsu agrākajām dzīvēm var atsaukt atmiņā daudzus satikšanās gadījumus ar drausmīgiem tēliem. Stihijas visai rosīgi piedalās zemes varoņdarbā, kā sardzes no divējām pusēm. Kad uguns cīnās ar Zemi, var nomanīt dažus dabas fenomenus. Var sagaidīt dažas nelaikā izpaudušās parādības. Zeme ir vecās domāšanas aizstāve, turpretim uguns – evolūcijas nemieri.

Kādu nedzirdētu kauju izcīnām stihiju mirdzumā! Pirmvielu neiznīcināmība piešķir cīņai noturību. Tāpat kā zināšanas par dzīvības nepārtrauktību spārno varoņdarbu. Sakiet: “Māsas un brāļi, nepārtraukti ir iespējams darboties un (aizņirbot dienām un naktīm, aug spārni) dienu un nakšu nomaīņas plūsmā aug spārni.” Mazticīgajiem sakiet: “Nodrošinieties pret aukstumu un Skolotāju atskārtuši apcukurojieties, bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

nemetiet paši akmeņus ceļā.” Stihiju cīņā katra novecojusi domāšana ir kā šķērslis gaismai. Sakiet, nesarežģiet audumu!”

350.

Iedrīkste – varoņdarba skaistums, kas vainago kalpošanu. Vainags ir Kosmiskās Tuvības parādība. Kosmiskās Tuvības pamats var nostiprināties kā Augstāko Spēku apvienojums. Cildenais Vainags tiek gatavots galvai, kas greznota tūkstošgadīgiem uzpurēšanās varoņdarbiem. Varoņdarba vainagu novij sirds un Spārnotais gars rada savu augšupejas karmu. Grūti ieviešas karmas ceļa jaunrades dzirkstis, bet vēl mazāk tiek izprasta karmiskās darbības Patiesība. Tas, ko parasti ieskata par Karmu, nenāk no ārienes. Katrā šūniņā ietverta Karma, gars nes savus sasniegumus un savu bruņojumu.

351.

Ja apjēgtajam grūtumam pievienotu karmas saistības, cik gan grūti tad būtu panesama visa neorganizētā domāšana.

Var atvieglot, uzmanīgi pieskaroties virspus nervu uztverēm. Bet cilvēciskā domāšana tik viegli met uz svariem atsvarus, lai tikai nomestu savu svaru, kas to velk pie zemes. Bet ikkatra rokas kustība liek sāpēt nabaga sirdij.

352.

Ir vispār zināms, ka pirms Satja Jugas sākšanās karmas kamols satinas sevišķi strauji. Var jautāt – kāpēc gan daudzi noziegumi un zaimi paliek it kā bez soda? Iemeslu daudz. Pirmais – cilvēki mēdz spriest vadoties no pērkona nevis no zibens. Otrs – ir iespējams nepamanīt, cik pakāpeniski aprit notikumu rats. Trešais iemesls ir aicinājumā un karmiskajās saitēs. Tā vienīgi izsmalcināta apziņa spēj nojaust, kad aiz nevēlamas darbības slēpjas stimuls, kas nebūt nav ļauns. Bet mēdz būt otrādi, kad darbība, kas nebūt neliekas ļauna, ir nepieļaujama domu sekas. Kad runāju par izplatījuma taisnīgumu, tad ņemu vērā līdzsvara likumu. “Kausā” atspoguļojas ikkatra gara svārstība.

253.

Karmu auž domas. Doma var vai nu vājināt vai pastiprināt dažādas karmiskas sekas. Šķīstīta domāšana atbrīvojas no nelāgas, ļaunas, nelabas karmas, jo tā nerada ļaunus cēloņus. Doma un griba – karmas valdnieki.

“Kā jāsaprot “atbildīgais uzdevums”, no kura atsakoties rodas sevišķi Karmas sarežģījumi?” – Šādu atsacīšanās veidu nav mazums. Visbiežāk sastopamā parādība ir tā, ka cilvēks, kas pietuvojies Mācībai, ir griezies pie Lielajiem Skolotājiem, lūdzot pielaiest viņu jaunās pasaules celšanā, bet tad, pēc kāda laika, nez kādēļ jūtas vīlies un aiziet. Bet ir vēl citi, sevišķi bēdīgi gadījumi, kad ļoti augstu mācekļu gars, kas gadiem ilgi gatavojies noteiktās darbības vai uzdevuma radīšanai, pēkšņi sāk nožēlot gan saistības uzņemšanos, gan arī šim nolūkam izšķiestos gadus. Arī to sauc par atsacīšanos no uzdevuma, jo tas, kas nožēlo, nespēj sekmīgi izpildīt to, kas viņam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

uzticēts. Nožēla izdzēs uguni, kas ir ikkatras veiksmes pamatā. Šāda veida nožēla jau robežo ar nodevību un, protams, ļoti sarežģī karmu.

354.

Ir nepareizi iedomāties, ka “aiz nāves sliekšņa mēs atstājam mūsu sarūgtinājumus, dusmas un visādas aizmirstības, parādus un parādniekus, naidu un nesaticību”, un “ka mēs dzimstam atpakaļ un atpakaļ uz zemes bez šīm kādībām, skaidri un gaiši, - cienīgi ieiet mūžīgajā valstībā.”

Pāreja Smalkajā Pasaulē, proti, aiz nāves sliekšņa mēs neatstājam nekā no Jūsu uzskaitītās bagāžas, bet gan iegūstam klāt. Cilvēks pāriet Smalkajā Pasaulē ar visiem saviem netikumiem un tikumiem, viņš pilnīgi saglabā savu raksturu. “Gara vātis, ja tās nav izdzīvotas uz Zemes, iet līdzī smalkajā pasaulē. Tāpat, vai tad nav sacīts – “sējējs šeit un plāvējs tur”, smalkajā pasaulē. Vēl vairāk, visas mūsu īpašības un kādības tur izsmalcinās un pieņemtas spēkā, tāpēc niknie šeit kļūst vēl niknāki tur un otrādi. Tāpat mēs nebūt nepiedzimstam par tādiem eņģeļiem, kā to pieņemts notēlot. Bieži vien šajos, pēc izskata nevainīgajos, jaunpiedzimušajos slēpjas īstie velnēni. Katrs Ego, no jauna iemiesodamies, nes līdzī visu savu agrāko bagāžu. Kur tad var palikt visa uzkrātā pieredze? Ne tik vien katra mūsu darbība, bet pat katra doma taču rada vibrāciju, un tieši šīs vibrācijas ir tās enerģijas, kas ietilpst visa cilvēka uzbūvē, kā objektīvā, tāpat arī subjektīvā cilvēka.

Tieši šīs cilvēka radītās enerģijas tad arī ir viņa neatņemamais piederums, kas to pavada arī viņa jaunajā zemes dzīvē. Pagājušās dzīves karmiskās sekas seko cilvēkam, un savā nākošajā dzīvē cilvēks sakopos astrālā iezīmētās enerģijas jeb vibrācijas, jo nekas nevar rasties no nekā, tāpēc pastāv saite starp dzīvēm, un jaunais smalkais apvalks sastāvēs no agrākā. Jaunpiedzimušā aura ir balta jeb bezkrāsaina tikai tāpēc, ka apziņa nav to vēl nokrāsojusi. Bet jau pie pirmā apziņas uzdziņstājuma aura nokrāsojas attiecīgajā krāsā.

Tā, patiesi, mēs atnesam sev līdzī savu veco bagāžu, bet visas iegūtās spējas vienā Zemes dzīvē nav iespējams izpaust, cēlonis tam tomēr atkal ir karma: personiskā karma un visas cilvēces karma, fiziskais instruments nav vēl pielāgots mūsu individualitātes dažādo uzkrājumu izpaušanai. Tāpat arī garīgā sintēze, tās kosmiskajā virzienā izpaužas vienīgi zemes ceļu nobeidzot. Tāpēc tik maz ir to indivīdu, kuriem piemīt šī augstākā spēja.

355.

Pārejot Smalkajā Pasaulē gara stāvokli noteic apziņas cēloņi. Gars, kas izmetis no dzīves vissmalkāko traukšanos, nespēj saskaņot savas vibrācijas un paliek Zemes robežās. Bet ne uzturēšanās Zemes slāņos vien rada garam smagumu, bet tieši cīņa starp fiziskajām emanācijām un augstāka magneta uzdziņstājumiem padara tik smagu gara uzturēšanos zemākajos slāņos. Bezizejas sajūta, ko cilvēks tik asi izjūt, izraisa daudz mocošu pārdzīvojumu. Proti, bezizeja ir tā liktenis, kas zaudējis garīgo traukšanos. Pie kam, uz Zemes cilvēks var izpirkt savu Karmu, bet Smalkajā Pasaulē cilvēks atkarīgs no savas tiekšanās. Izplatījums ir pārpilns ar tiem, kuri nav izpirkuši

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

savu Karmu uz Zemes. Piesātinātais gars nepazīst šīs ugunīgās mokus. Gara izsmalcināšana ir Ugunīgās Pasaules Vārtu atslēga.

356.

Piesātinātā viesuļa uzkrātās enerģijas sadalās pēc pievilksmes poliem. Šī pievilksmes likuma piemērošana cilvēka dažādiem uzdevumiem visās Pasaulēs nav aprēķināma. Tāpat kā cilvēks tiek pievilktis zināmai radniecībai uz Zemes, tā arī garīgajā Pasaulē viņu pievelk paša rīcību izraisītais viesulis. Grūti ir atbrīvoties no Kosmiskā Viesuļa, tāpēc cilvēka apziņu jāpievērš nesatricinājamiem likumiem. Dzīvības likumu un Karmas radītajiem nepieciešama Kosmiskā Viesuļa patiesā izpratne. Izplatījums sastāv no šīm viesuļa spirāles mūžīgi stimulētajām vibrācijām.

357.

Smagi nospiež neizprasto misiju karma. Kad uzdevums tiek apstiprināts kā tiekšanās uz gaismu, tad šī tiekšanās atzīmēta kā Magnēta likums. Tāpēc karmas nozīmes pazinējus var apliecināt Mūsu Galvojums. Tā karmas pamatu atzinēji var darboties saskanīgi. Tikai izprastais Galvojums var aptvert visus centienus. Tādējādi karma, kas vada uz augstākajām pasaulēm, ir visaugstākā pakāpe.

358.

Gara spriegumu kāpina dažādas sviras. Mīlestība un tiekšanās ir Visspēcīgākās sviras. Mīlestība uz Hierarhiju un tiekšanās uz Kalpošanu dod impulsu augstākajiem piesātinājumiem. Šīs spēcīgās sviras virza garu uz pilnveidošanos ne tikai uz Zemes, bet arī Smalkajā Pasaulē. Ja uz Zemes iespējams it kā atbrīvoties no dažādām parādībām, tad pārzemes sfēras neatļauj garam tik viegli mainīt sfēras. Pārzemes sfērām ir savi viesuļi, kuros gars tiek iesaukts. Šos viesuļus var nosaukt par izpiršanas viesuļiem. Skatoties pēc tiekšanās vai iekārību apstākļiem, gars iekļūst šajos viesuļos un var pāriet citās sfērās tikai izpērkot un transmutējot savas enerģijas. Smalkās Pasaules nosacījumus vajag izprast. Ja cilvēce padomātu par šīm nesaraucamām saitēm ar Smalko Pasauli, tad Karmas jēdziens kļūtu skaidrs. Nav darbības vai domu, vai pakāpes, kas neierautu garu zināmā viesulī. Ugunīgais gars ir nesatricināms posms starp Pasaulēm, jo visi ceļi ir atvērti.

359.

Daudzo dzīvju apliecinātā ceļa Zvaigzne ir – Karma. Katrs ceļinieks zina, cik grūti pārpeldēt okeānu un pārlēkt pār bezdibeni. Ceļa zvaigzne trakojošo stihiju bangās būs tā laiva, kas pārvedīs uz otru krastu. Var izsekot kā Ceļa Zvaigzne ved un kur ir tas krasts, kas uzņems Ceļinieku. Šķietamā labklājība nav laiva; dzīves vētrās labklājība nenoturēsies, jo Ceļa Zvaigznes apstiprinājums ietver visus karmas pamatus. Dzīves Karmiskie pamati nostiprināsies uz nesatricināmām sākotnēm un visi radošie uzkrājumi uzrādīs savas piesātinātās strāvas. Ceļa zvaigzni iededzina katrs izstarpjums, ko izraisa dzīve. Ceļa Zvaigzne ietver sevī gara grauda izstarpjumus. Ceļa Zvaigzne dzīvo katru mirkli tajā it kā atspoguļojas visas dzīvības enerģijas. Cilvēka gars atspoguļo sevī savu Ceļa Zvaigzni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

13.nodaļa: Pretestība padomiem

360.

Nežēlīgs ir cilvēks pats pret sevi. Kurn uz savu likteni, bet aizmirst, ka ar visbargāko sodu pats sevi soda. Mums grūti iepotēt tam domu par karmu, bet vēl grūtāka ir apziņa cilvēkam, kas iet taisni bezdibenī. Pašiznīcināšanu un pašapmānīšanos cienī vairāk par apgaismotu apziņu.

361.

Gars, kas nelikumīgi cenšas iegūt pašnoteikšanos, uzņemas smagu karmu. Visi nelikumīgie piesavinājumi rada smagu pakāpi. Tāpēc, lai apziņa izaug līdz spējai ietvert nolemto sadarbību. Kad pašiedomības princips nomāc pašus primitīvākos jēdzienus, tad kā gan iespējams nonākt līdz spējai saprast Skolotāju? Gara jaunrade nav sasniedzama bez Hierarhijas principa.

362.

Ar ko gan cilvēce ietīsta savu blīvi? Viscietākā blīve ir patības sfēra. Vismazvērtīgākā sfēra ir skaudības tārps. Viskaitīgākā sfēra ir iedomība. Šīs sfēras saārda ģimenes, valstis, baznīcas un visas sabiedrības. Bet Kosmos aicina uz sadarbību. Gaidāmā nomaiņa var noslaucīt cilvēku nostiprinātos uzkrājumus, bet katrs šo uzkrājumu līdzdalībnieks ir uzņēmies planētas karmu. Cilvēces jaunrade aprobežojas ar graušanu. Gars, kas tiecas uz Bezrobežību, piedalās Kosmiskajā sadarbībā.

363.

Daži cilvēki mēģina karmu apmānīt. Nerunāju par tiem, kuri par karmu nav dzirdējuši, bet pat tādi, kas kaut ko zina par karmu, ir mēģinājuši to apiet. Var iedomāties kā noziedznieks dreb pēc ļaundarbības un gaida sodu. Bet dienas paiet un nekas nenotiek. Tad noziedznieks kļūst drošāks un sāk iedomāties, ka viņa noziegums bijis mazsvarīgs, vai arī kaut kādu augstāku likumu vārdā ticis attaisnots. Pēc tam noziedznieks tā pārakmeņojas, ka sāk par karmu ņirgāties, saucot to par nejēgu izdomājumu. Bet visnegaidītākā stundā nāk trieciens un cilvēks vairo karmu, ka tā ir nogaidījusi vislabāko stāvokli, lai to jo Spēcīgāk ievainotu. Pie tam noziedznieks nedomā, ka var pastāvēt daudzi cēloņi, kuri nosaka karmas darbības stundu.

Cilvēks var nokļūt tādā pašpārliecībā, ka var iedomāties, ka viņš pats noteiks pamatlikumu darbības stundu. Viens kļūdz – kādēļ karma kavējas? Otrs žēlojas par tās steigu, bet neviens nepadomās kādi sarežģīti apstākļi ielenc katru parādību. Vieni pasaules uzbūvi grib līdz neticamībai vienkāršot, citi to sarežģī tā, ka tai tiek atņemta jebkura kustība un kustīgums. Bet vai pastāvot šādām galējībām var sadarboties?

Mēs jau sen esam norādījuši uz zelta ceļu, kurā ir pieļāvumi un vēlēšanās saprast enerģijas kustību, - tās vienīgās enerģijas, kuru, cilvēku valodā var nosaukt par taisnīgumu. Tīra tiekšanās var dot enerģijas spēka izjūtu, bet katrs gruzītis celsies kā putekļu mākonis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

D. rūpējas, lai no cilvēku ļaundarbām nenobālētu saules gaisma.

364.

Sevišķi grūti ir palīdzēt cilvēkiem, kuri ierauti Karmā. Var novērot, ka katra laba darbība sastop kaut kādu pretdarbību tieši no tā, kuram tiek sūtīta palīdzība. Tādējādi apstiprinās sevišķas enerģijas klātbūtne, ko sauc par Karmas aizstāvētāju. Karmas apgrūtinātāji sastop it kā pretestību. Ikviens var atcerēties, ka viņa labie padomi izraisījuši visneizskaidrojamāko pretestību. Cilvēki, kas liekas esam saprātīgi, dažreiz sāka runāt pretī pašu interesēm. Iemesls tad jāmeklē karmiskajos cēloņos. Karmas sargātāja ir ļoti spēcīga.

365.

Cilvēks var sevi iedomāties pilnā mierā, bet patiesībā viņš ņems daļību vienlaicīgi trijās kaujās. Pirmā būs starp brīvo gribu un karmu. Nekas nevar cilvēku atbrīvot no piedalīšanās šo sākotņu sadursmēs.

366.

Ievērojiet šķietamo nezināšanu, kad cilvēks aiz aizsprieduma cenšas noslēpt viņa sirdij sen pazīstamo. Notiek sensenā cīņa, kas var iespaidot fizisko ķermeni. Nav iespējams nesodīti noliegt to, ko mūsu būtība pazīst no visas pagātnes pieredzes. Cik daudz moku pilnu acu var sastapt ceļā! Tās nav mazas mokas – sūtot apziņu tumsā. Nav maza tā nomāktība, kad Uguns enerģija ir izlietota pati pret sevi. Bet mēs bieži starp tuvākajiem redzam, ka senās atziņas slēpjas zem bailīguma slāņa nedzīvās čaulas. Šie garā slimie ir jāpažēlo.

367.

Atmiņa un apziņa. Ja atmiņa ir pagātnes labad, tad apziņa nākotnei. Tāpēc apmainīsim atmiņu pret apziņu. Ar atmiņu Nespēju iespiesties saules novados, bet apziņa ver vaļā vārtus. Muzejs un bibliotēka Mums atvieto atmiņu un tādēļ māceklim nav jākurn, ka pazaudējis atmiņu. Vienkārši – maza lieta tiek apmainīta pret lielu. Apziņa līdzinās gara izpratnei. Tā aug, pārņemot visu būtni, kā liesma. Šai procesā atmiņas drumslas kā izdedži traucē degšanu. Zināt nenozīmē atcerēties. Kas tiecas sasniegt, tas steidzas neatskatīdamies.

Harmonisku ķermeni karma nespēj sarežģīt. Tāpēc augšupejas ceļš ir praktiski lietderīgs.

368.

Visos pasaules veidojumos atspoguļojas Kosmiskā apziņa. Tikai cilvēka aprobežotība nespēj pielaist harmonisku eksistenci. Kosmosā saskaras visi punkti. Dzīvības cikls dzīvo bezrobežīgajā kosmosa Ciklā.

Kosmiskais svars izplatās pa visu Izplatījumu. Vienīgi cilvēka stars ierobežo savas sfēras. Un tai vietā, lai atspoguļotos visas Esamības garā, cilvēce ieslēdzas ierobežotības pasaules izpratnē. Kosmosā nav norobežojumu, un norišu ķēde ir cieši

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

saistīta visās sfērās. Tāpēc kosmiskās perturbācijas un garīgie pārkārtojumi norisinās paralēli. Tā cikls ciklā un šajās bezrobežīgajās mainīgajās sfērās cilvēka karma plūst uz Bezrobežības apliecinājumu.

369.

Kad tuvojas jaunā karma, tad nostiprinās evolūcijas progresa labākā pakāpe. Visas jaunās pakāpes apstiprinājušās kā augšupeja. Tāpēc, tikai cilvēka roka apdraud Kosmosa apstiprinājumu. Tikai cilvēka roka strādā pretēji tai nolemtajam. Tāpēc tieksmei atdzimt jāierosina tautas. Patiesi, mūsu acu priekšā norisinās nomaiņas. Tā Gaisma uzvar tumsu. Galvoju!

370.

“Uzmanīgi apiesim likteņa darvotos mezglus un deldēsim karmas plūsmu ar izpratnes ledu.” Jums nav saprotama šo vārdu nozīme, bet man tā liekas tik skaidra. Mūsu uzlabotā būtība, karmisko sastapšanos gadījumos, var palīdzēt mums noteikti pazīt vecu parādnieku vai kreditoru, un, tieši jūtziņa liks uzmanīties un attiecīgi rīkoties. Bet, protams, ļoti daudzos gadījumos, nevērīga pieskaršanās spilgtajai pagātnei aizrauj cilvēku un viņš, atkal un atkal, ļaujas šīm izjūtām, padarot smagāku veco karmu, kas līdz ar to vilksies viņam līdzīgi daudzos iemiesojumos.

Karmas plūsmu dzēst, pārklāt ar izpratnes ledu jeb, citiem vārdiem sakot, apturēt var pat izbeigt tās darbību. Un tas ir iespējams pārveidojot savu būtību un tuvinoties Gaismas Hierarhijai. Proti, Gaismas Hierarhija palīdz māceklim sastapšanās gadījumos- dzīvēs – orientēties un viņš vairs neatļaus karmiskajām atmiņām pakļaut savas jūtas.

“Bet sargieties postīt šo segumu ar neprātību vai niknumu ko Mūsu Vairogs liedz.” – Ja Augstākais Hierarhs mums ir paskaidrojis nozīmi, bet mēs, nebūdami spējīgi apvaldīt savas jūtas dosim šādā vai tādā virzienā tām vaļu, t.i., vai nu neprātīgas atdošanas un sevis ziedošanas nozīmē vai arī parādot cietsirdību, mēs tad saistīsim sevi ar jaunu un vēl rūgtāku karmu un tā laupīsim sev, varbūt uz ilgiem mūžiem iespēju tuvoties Lielajiem Skolotājiem. Karmas apkrauts cilvēks nevar tikt tuvināts. Viņš var saņemt atbalstu, bet tuvināšana ir kaut kas pilnīgi cits.

Tāpat nav jāiedomājas, ka Augstākie Spēki mums sūta pārbaudījumus. Pati dzīve ar tiem bagāta. Un, protams, visbīstamākie pārbaudījumi ir tie, kuriem saknes ir pagājušās dzīvēs.

371.

Bieži dzirdam pašapmierinātus izsauceņus - es esmu jau pārvērties, esmu daudz sasniedzis! Ļodzīgais “es”, vai pareizi tu esi sevi apskatījis? Ja tu esi daudz sasniedzis, tad, lai tev svētība, bet vai tik nav izmainījies apkārtējais un vai tu neattiecinī uz sevi cita panākumus? Bet kur tad vērīgums, un vai tu nepievelc sev gara slimības!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Ir maldīgi domāt, ka Mūsu sarunas bez sekām. Tieši otrādi, katrs norādījums nes aizsardzības vai nosodīšanas viesuļus. Vai tad var būt citādi, kad ikkatra pašapmierinātība izraisa kaitīgu infekciju. Kad katra aprobežotība barojas uz kaimiņa rēķina. Tāpēc katrs līdz galam neuzklausīs. Norādījums ir kā bulta sirdī. Katra aizlocīšanās prom ir kā žņaudzošas ķēdes. Ziniet, ka jūs visi paliekat karājoties izplatījumā. Kurš gan pats iedzīs savas apsūdzības naglu? Bet Mēs steidzamies noslēgt karmas, lai atbrīvotu straujo kuģi no liekām tauvām.

372.

Cik pareizs apzīmējums – kosmiskie atkritumi! Kosmiskā traukšanās pārņem visas kosmiskās parādības, bet gars, kas norobežojas savrupības apziņā, nespēj radīt Kosma pulsa ritmā. Tāpēc, kad tiek radīta evolūcijas pakāpe, tad kosmiskie atkritumi kļūst par aizsprostu. Katrs aizsprosts, protams, rada smagu karmu. Tāpēc Mēs pasvītrojam atšķirību starp Gaismas Nesēju un Kosmiskiem atkritumiem. Gara uguns izraisa cilvēcē tiekšanos pēc augstākiem principiem.

373.

Organisma sairšana turpinās ne tikai vienā vien zemes dzīvē. Nav vainojumi vienīgi vecāki, jāņem vērā arī savs atavisms. Gluži veseliem vecākiem bieži vien piedzimst ļoti slimi bērni. Zemes prāts centīsies meklēt cēloni pagājušās rīcībās, bet mūžu secības zinošais padomās par cēloni, kas apslēpts viņā pašā. Smalkās Pasaules zemākās un vidējās sfēras saglabā daudz no fiziski ķermeniskajiem nosacījumiem.

Ir lietderīgi tiekties augšup.

374.

Vai gan iemiesotais pats vien spēj zināt, kad viņš kaut ko ir sācis vai beidzis? Miesas apvalkā par sevi kaut ko zināt nav iespējams. Daudzas dzīves auž vienu apziņas audumu un vajag ļaut uzticamajiem Brāļiem noteikt to stundu, kurā lotoss ir atvēries. Viņi spēj paredzēt vislietderīgāko pielietojumu, un šai noteikšanā, un uzticēšanās dziļumā ir viena no karmas uzvarām.

375.

Novērojiet, kā katra rīcība atspoguļojas karmas svārstībā. Redzams, kā jebkura veida nodevība izraisa ātru karmas izveidošanos. No šādiem novērojumiem var daudz ko mācīties. Cik sāpīgi redzēt cilvēkus, kas kaitē paši sev. Var novērot, kā šajos sevis satriekšanas gadījumos odze satriec iekšējo būtņi. Nekas nespēj novērst sekas, jo pārāk tuvu ir cēlonis un sekas. Vienīgi ar sirds uguni var aizsargāties un šķīstīt kanālu pa kuru ieplūst sērga.

376.

Ir veltīgi domāt, ka Kristus tuvinādams Jūdasi, nezināja kurp šo mācekli novedīs viņa brīvā griba. Nē, Viņš to zināja. Viņš zināja arī par savu galu, jo Jūdass Viņam netuvojās pirmo reizi. Jūdass bija sensens nodevējs un ne vienu reizi vien viņš ir jau

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

nodevis Kristu. Bet jau sen sacīts, ka arī džini ceļ svētnīcas. Ar Kristus krustā sišanu, Jūdass ir devis pasaulei jaunu Dievu.

Tāpat arī citi augstie gari ir zinājuši, kad Viņiem ir tuvojies tāds vai citāds nodevējs. Karmas likumi ir komplicēti, un nodevējs bieži vien tuvojas ne mūsu personīgās karmas dēļ. Katra nodevība nodotajam ir gaiss cildinājums, bet nodevējam un tā atbalstītājiem tā ir bezdibeņa drausmas.

Cilvēki, kas nekad nav dzirdējuši par Karmu, vai arī cilvēki, kuri gan zina, bet nekad nav iedziļinājušies šī likuma komplicētajos savienojumos, kas savā pinumā ietver ļoti daudzus dalībniekus, pat veselas tautas, tādi cilvēki, protams, nekad neizpratīs, kā darbojas šis negrozāmais likums. Gluži tāpat viņi nesapratīs arī apgalvojumu, ka džini ceļ svētnīcas. Neizpratīs, ka tieši cilvēces nepilnības dēļ radies šāds paradokss.

377.

Nīdēji cenšas sagraut pat neiznīcināmo. Bija diena, kad saucējs vecajo vārdā draudot ar izraidīšanu, paziņoja atēniešiem, lai tie sargās pieminēt Perikla, Anaksagora, Aspazijas, Fidija un viņu draugu vārdus. Vecajo samācītais pūlis pieprasīja iznīcināt Olimpa Zevu, aurojot, ka šī skulptūra viņiem atgādina nīstamo Fidiju. Ja apvainoto vārdus sastapa rokkrakstos, tad iebiedētie pilsoņi steidza tos sadedzināt, kaut arī tas bija ļoti vērtīgs darbs. Uzmanīgi sargājās iet gar minēto cilvēku mājām. Pielīdēji steidza rakstīt epigrammas, kur zem apvainojošiem simboliem attēloja Perikla bojāeju. Anaksagoru tēloja par ēzeli, kurš brēc laukumā. Jūs zināt arī par Sokrata nāvi.

D. sacīja: “Pazīstam Perikla, Anaksagora, Aspazijas un Fidija vārdus, bet nepazīstam viņu soģu vārdus. Mēs atceramies skulptūras, bet nezinām nekā par tiem, kas tām uzbruka. Domāsim, ka šis cilvēces kauns noticis pēdējo reizi, bet šāda doma būs tikai sapnis.

Cilvēks ir sabiedriska dzīvnieks, bet ļaužu ganāmpulki neprot ganīties mierīgi, savus ragus izmantojot tikai aizsardzībai.

“Vadītāji rūpējas par Skaistā saglabāšanu. Fidiju iemeta cietuma tumsā, un ar to pašu cilvēki tumsā iemeta paši sevi. Cilvēki brīnīsies par savu skarbo likteni, bet vai viņi paši to sev izpelnījās?

“Vecajie taisnības vajātāji, jūsu vārdi izdzisuši, bet jūsu nasta ir kļuvusi par slogu. Nupat mēs sastapām spītālīgo, - viņš neatceras, kuru taisnību viņš kājām samīdījis.”

Tā brīdināja D. ... Un katrs no Mums, savā laikā, savā valodā izrunājis tos pašus vārdus. Cilvēki negrib dzirdēt to, ko viņi jau iepriekš nolēmuši neizpildīt. Cietsirdīgajās brāļu slepkavībās cilvēki piemin Kristu, tādēļ šāda pulgošana būs vēl jo zaimojošāka. Viltus liecinieki atkārtoti zvērēs pie pašiem svētākajiem priekšmetiem. Ļaudis nebīsies izrunāt melu zvērestu un ņirgāsies par kaimiņa ticību. Atradīs laiku gan zaimiem, gan paļām, bet paši pūlētīs neprot. Viņi dažreiz domā pat par kopienu, bet paši savā ikdienā neprot pielikt roku vispārības darbam.

Tomēr: **nesagraujamo iznīcināt nav iespējams.**

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

14.nodaļa: Kosmiskais Magnēts un Karma

378.

Kosmiskā Magnēta būtība iemieso visus centienus. Pilnīgu karmisku saistību radīs vienīgi pievilksmes apzināšanās. Pievilksmes princips uzliek pienākumu censties. Tāpēc gars, kas apzinās savu karmisko saistību, piesātina savu tiekšanos ar skaistumu. Tā gars, kas tiecas apvienoties, pilda Kosmisko Pavēli. Tāpēc Kosmisko saplūsmi piesātina tīra uguns. Kosmiskā jaunrade apstiprina piepildījuma likumu. Tā likums aicina.

379.

Katrs tieksmīgs gars tiek pievilktis savam pamatam. Kosmiskās saites pamatojas pievilksmē. Pievilksmi Kosmiskā Magnēta nostiprinātajam pamatam sasprindzina radošās uguns impulss – un tā tas ir ar katru elementu, katru atomu, katru garu. Kosmiskais Magnēts kāpina katru kosmisko pievilksmi, tāpēc visas sadzīves attiecības rada karmiskus nosacījumus. Karmiskos nosacījumus izveido pievilksmes princips. Un kad dzīves jaunrade maz izprastu, tad karmiskā pievilksme izpaužas parastos apmēros. Tāpēc, kad gara gaita iet Kosmiskā Magnēta ceļu, tad Kosmiskais Magnēts pieved nolemto garu viņa pamatam. Tā garīgā saite pievelk radniecīgus garus. Šis likums ir negrozāms.

380.

Dažkārt var brīnīties, kāpēc un kā cilvēki pēc daudziem iemiesojumiem var atkal satikties! Cēloņu tam daudz, bet galvenais būs Kosmiskais Magnēts. Novērojams, ka cilvēki sastopas, tieši pēc Karmas izjūtas; nekas neaizkavē parādnieku. Bet ar zemes saprašanas spējām grūti apvienot Bezrobežību ar Karmas parādību. Kādaī gan jābūt pievilksmei, lai turētu atbilstībā tik dažādas enerģijas! Pie tam, viena puse vienmēr centīsies izvairīties, bet likums to novedīs pie neizbēgamības negrozāmās apziņas. Tā ir novērojama psihiskā pievilksme, kas pierāda vienīgi pamatlikuma vienotību. Tikpat grūti cilvēki atzīst iemiesojumu maiņas atkarībā no psihiskajiem pamatiem, bet nevis atkarībā no Zemes nopelniem. Daudzi nepiekrītīs, ka cars var izrādīties par melnstrādnieku un kurpnieks var kļūt par senatoru. Bet priekšstats par Agni atrisina šo maiņu mīklu. Esamības nomaiņas sadalīsies atkarīgi no Agni. Ugunīgā enerģija iedvēš mums pārzemes darbības. Mēs necienām zemes sacelšanos slepkavību vārdā, tikai apgaismība ir Agni īstā uzvara.

381.

Nosakot karmu, tās spēku nosaka tas pats Kosmiskais Magnēts. Dažādu spēku sakopojumā iegūtais saturs ir tas, ko mēs saucam par likteni. Cilvēkiem grūti saprast, ka kosmisko savienojumu kombinācija ir paša cilvēka noteikta. Viss cilvēka saturs atspulgos visas viņa dzīvju īpatnības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

382.

Karma un transmutācija ir faktori, kas rosina uz augšupeju, radot savas, karmas izvirzītas sekas, veidojot ar gara transmutāciju savu ievirzi. Kad trauksmīgā jaunrade pievelk garu Karmiskajam Magnētam, tad ugunīgās sekas ir neizbēgamas. Apgalvoju, - Karmas un transmutācijas likums noved pie piepildījuma. Gars – meklētājs piesātinādamies ar uguni, iekļūst Kosmiskā Magnēta pievilksmē. Kad Mēs, Cilvēces Brāļi, runājam par Kosmisko Magnētu, tad ar to Mēs ņemam vērā visas Augstāko likumu izpausmes. Viss, patiesi skaistais un skaidrais, ietverts šajā likumā. Tāpēc, kad Mēs sacījām, ka Kosmiskais Magnēts sasprindzina visas manifestācijas, kurās ietverts viss Esamības skaistums, tad Mēs ņemam vērā piesātinātu Kosmisko Magnētu.

383.

Radīšanas spēks auž savus mezglojumus un veido saskaņā ar Kosmiskā Magnēta likumu. Var sacīt, ka jaunrades apstiprinājums bāzējas Kosmiskā pievilksmē. Kad mezglojumi tiek saspringti, tad rodas piesātinājums, kurā izpaužas izplatījuma uguns enerģijas dzīvības impulss. Enerģiju līdzdalība noteic pieauguma īpašību, tāpēc jaunrade jau savā iedīglī uzrāda nolemtās enerģijas.

Cilvēce, sienot savu karmu mezglus, kāpina kosmisko jaunradi. Pievilksme pie gara grauda piesātina enerģiju ar tām strāvām, ko nosacījusi karma. Seku kaldināšana paredz katras kādības centienu īpašību. Tāpēc Bezrobežībā ir iespējams radīt neizsmelamas sekas, izkopjot viņu kādību.

384.

Enerģiju kombinācija ar saspringto Magnētu ir varens jaunrades spēks. Kosmiskajā jaunradē nav absorbcijas, bet tikai enerģiju apvienošanās citā kombinācijā. Tādejādi iziešana caur visām karmiskajām pakāpēm paātrina visu dažādo īpašību attīstību, izveidojas spraiga darbība. Tāpēc gara grauds izveido katra, uz evolūciju virzīta apla, uzdevumu. Bet sablīvējumu dēļ, kuri nav saskaņoti ar darbību, ne katrs gars spēj sasniegt augstāko pakāpi. Tādas ir gara grauda mijattiecības ar Kosmisko Magnētu, bet fiziski tas nespēj izdzīvot savas nepilnības. Nepilnību var izpirkt tikai ar tiekšanos. Un nevis izzušana Bezrobežībā, bet ceļš Nebeidzamībā!

385.

Kad gars iegrims noliegsmju tumsā, viņš sarauj visus sakarus. Karma ir tik ļoti strauja, ka izpirkumus apstiprina izpaustais Kosmiskā Magnēta likums. Tāpēc, kad gars ceļ savas augšupejas pakāpes, tad noliegsmēm jābūt iznīcinātām.

386.

Tiekšanās ārdīt nav Kosmosa uzdevums. Pieņemts ieskatīt cilvēku kā cietēju no Kosmosa izraisītajiem postījumiem. Pieņemts ieskatīt stihijas un katastrofas par sodību, kas nes tik daudz posta, bet saskatīsim, kur katastrofas ir tikai karmiskas izpausmes un nav atdalāmas no kosmosa. Ja mēs atskārtīsim to vareno spēku, tad nostiprināsim apziņā Kosmisko Magnētu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

387.

Karma darbojas kā iedzīvinošs spēks tur, kur tiek apstiprināta spīdekļu kustība. Karmas gaitu, kas iet ar evolūciju, sauc par Kosmiskā Magnēta parādību. Spīdekļu jaunrade ir tik noteikta, ka negrozāmais pamats ieguldīts kā tas impulss, kas izlemj kustību. Visi termiņi atkarīgi no šiem karmiskajiem nolēmumiem.

388.

Kosmiskā Magnēta strāvu nolemtā karma nosaka arī ugunīgo pieplūdumu zemei.

Kad Kosmiskais Magnēts apliecina tiekšanos uz noteiktu pamatu, tad var galvot, ka karmas strāvas ir apvienojušās vienā virzienā.

389.

Kad senatnē runāja par šķīstītavu (purgatoriju) un ugunīgo elli, tad, protams, ar to bija domāta transmutācija un karma. Jo kad tika likti pamati likumiem, tad kļuva pazīstama arī viņu būtība! Izzināšanas precizitāti taču nosacīja Kosmiskais Magnēts. Karmas izzināšanu nosacīja Spīdekļi. Šķīstītavas jēdzienu nomainīja karmiskā tiekšanās. Savā tādejādā izpratnē šķīstītavas jēdziens ir sekojis kā transmutācijas likuma mantojums. Ugunīgās elles jēdziens ir sekojis Karmas likumam. Karma un transmutācija nav šķīramas! Viens princips nosaka otru, un viena saspringtība izraisa otrā centienus. Varenās pievilksmes jaunrade izveido visus kosmiskos principus. Tikai uz uguni ievirzītie centieni var dot īstenības formulu. Cilvēce savā neapdomībā noliedz šo abpusējo likumu. Gara evolūciju, patiesi nosaka karma un transmutācija. Izplatījumā skan šie likumi. Un tikai Kosmiskā Magnēta likums virza centienus uz evolūciju. Jūtīga auss uztvers šīs saskaņas.

390.

Kosmiskā Magnēta jaunrade ir virzīta uz sfēru apvienošanu. Vienīgi pievilksme rada. Un Magnēts liek enerģijām tiekties uz apstiprinātajām formām. Pievilksme izlemj cilvēku dzīvi. Kad karma pievērš garu viņa uzdevumam, tad jaunrada Magnēts, tādējādi karma sasprindzina cilvēka augšupejas pakāpes. Tā top radīts piepildījums. Tāpēc, kad gars zina savu ceļu, tad Magnēts darbojas. Tādējādi nolemtais nostiprinās un Kosmiskais Magnēts darbojas.

391.

Absolūtais neietilpst pārejošā formā, bet formas gars izteic Absolūto Saprātu. Kosmiskā grauda apvalks mainīdamies pakļauts laika likumam. Bet šī grauda gars dzīvo ārpus laika. Tādējādi Kosmiskā forma mūžīgi atjaunojas, bet virzošā grauda būtība atkarājas no Kosmiskā Magnēta. Esamības skaistumu piesātina Kosmiskais Magnēts. Gars, kas izpratis karmas būtību, cenšas atbrīvot graudu no šaurajām čaulām. Šīs čaulas krājas kā migla, ap graudu. Katram graudam ceļā uz Bezrobežību ir jāiztur sava kauja.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

392.

Dažus cilvēkus nosauc par laimes vai nelaiemes nesējiem. Min daudz piemēru un pierādījumu. Pielaidīsim, ka kaut kas līdzīgs pastāv. Palūkosimies no psihofiziskā viedokļa. Aiz karmas robežām ir kaut kas, kas pievelk vai arī atgrūž. Ar fizisku mēģinājumu virkni var noteikt, ka stihisko elementu savstarpējā attiecība piešķirs nozīmi pievilksanas vai atgrūšanas kombinējumam. Jo viengabalaināk būs izteikta pamatenerģija, jo pozitīvākas būs sekas, un ja šī stihija būs uguns, tad vajadzīgie elementi lidos kā nakts tauriņi uz gaismu. Tātad, pat veiksmē ir mērījama ar fiziskiem nosacījumiem. Un lietderīgi mācīties izzināt savu būtību.

Kur uguns iedarbības robeža? Vai magnēts un uguns nav saistīti? Kas uztur magnēta substanci? Līdz šim cilvēkiem vēl nav aparāta izplatījuma uguns sprieguma mērīšanai! Bet var būt metāli, kas parādīs jutību pret uguns viļņiem. Daudzas reakcijas, kas līdz šim šķita tās vissmalkākās, drīz liksies pārsteidzoši primitīvas. Protams, cilvēki vispirms ir ievērojuši acīmredzamos elementus, bet pašu visu caurnirstošo enerģiju vēl nav mēģinājuši kondensēt.

Ieteiciet saviem draugiem padomāt šajā virzienā. Sākumu šim mēģinājumam ir licis pirmatnējais cilvēks ar diviem koka gabaliem. Bet enerģija vēl joprojām nebūt nav izlietota. Uguns, kā gaisma stiprina cilvēka būtību. Visbrīnišķīgākais un jutīgākais tiek radīts ugunī.

15.nodaļa: Jāizpērk!

393.

Mēs varam ar mājiem pārvietot lietas. Bet Mūsu mājiens neatvieglos jūsu Karma. Mūsu vairogs aizsargās jūs pret tumšo spēku ielaušanos, bet par veciem rēķiniem jāmaksā neizbēgami.

394.

Katrs Gaismas kareivis drosmīgi uzņems veco rēķinu pasteidzinātu samaksu.

395.

Pat vienkārša namamāte teiks – nepadariet kāpes netīras, citādi pašiem nāksies notīrīt. Tāpat, kas bojā Skolotāja un Viņu saistītu ļaužu auras, bojā paši sevi, - ne ar sodu, ne ar atreibību, bet tā ir atsitiens dzirkstele.

396.

Veiksme nav nekas cits, kā upura radītais atsitiens. Aizdevuma veidā veiksmē var tikt nosūtīta pat pirms upura, bet parādā palikušā liktenis ir smags. Ja šodien bija iespēja nemaksāt ar mazumu, tad pēc gada maksājums pieaugs. Nebūs pagājis gads, kad parādnieks jau staigās salīcis. Minēšu līdzību. – Ieslodzītais neatzinās noziegumā, bet mājā bija pamesta bagātība, ko tas bija saņēmis negaidot. Ik soļa troksnis tam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

atgādināja par apžēlošanu. Viņš sūtīja ziņnešus, lai atdotu bagātību tiesnesim. Bet vienkārša atzišanās viņu būtu atbrīvojusi un būtu saglabājusi tam arī bagātību. Tomēr cilvēkam ir vieglāk sēdēt cietumā, nekā izrunāt atzišanās vārdus, kas to atbrīvotu. Kad tiesnesis atbrīvo, viņam ir jādzird glābjošo – jā. Vēlieties atdot.

397.

Ceļiniekam, iekāpjot kuģī, nozaga maku ar zeltu. Visus pārņēma sašutums, tikai cietušais pasmaidīja un vairākkārt noteica: “Kas zina?” Sacēlās vētra un kuģis gāja bojā. Vienīgi mūsu ceļinieks izmests krastā. Kad salinieki uzskatīja viņa izglābšanos par brīnumu, viņš atkal pasmaidīja, teikdams: “Vienkārši – es samaksāju dārgāk par braucienu, nekā citi.”

Nezinu, kad uzdīgst labā sēkla un vai ilgs ir indīgo domu ražas ienākšanas laiks. Tām vajadzīgs tas pats laiks, lai nobriestu. Tāpēc piesargieties no indīgām domām, neviena no tām nepazudīs bez pēdām. Bet kur gan ir tā zeme, kur tā stunda, kad nobriedīs indes vārpa? Kaut arī tā būs maza, bet dzelīga, un nebūs maizes kumosa, kas neplošītu rīkli.

398.

Ir pareizi salīdzināt domas vielas kādību ar gāzēm. Bez jau atklātajām īpašībām, katrai gāzei piemīt daudzas citas, kas nepakļaujas izpētīšanai ar fiziskajiem aparātiem. Neviens neuzdrošināsies apgalvot, ka gāzu sekas jau izgaisušas, var tikai sacīt, ka mūsu aparāti gāzu sekas vairs neatzīmē. Bet par cik gāze transmutē izplatījumu tajā ieplūstot, un par cik tā ietekmē dzīvību, to pasacīt nevar neviens. Gluži tāpat noteikšanai nepakļaujas arī domas izplatīšanās apjoms. Tāpat neviens fiziski nespēj noteikt, par cik doma ietekmē dzīvību. Var brīnīties, kāpēc stipri lādētu cilvēku dzīvība it kā netiek briesmu apdraudēta. Tam daudz iemeslu. Varbūt tāds cilvēks vajadzīgs veselas zemes Karmai? Varbūt doma nav spēcīga un ritmiska? Un, beidzot, varbūt domas uzkrājums neiedarbosies tūdaļ, bet tikai rītu? Zemes mērogi arī šajā gadījumā ir relatīvi. Domu sevišķi vājina Karmas neizpratne. Vajadzīga liela piespiešanās, lai cilvēks atcerētos brīnišķīgo cēlonības un seku likumu.

399.

Piesātināts šķīdinājums rada kristālus. Tā mūsu priekšā veidojas dažādi stāvokļi. Arī domas piesātinājums izraisa darbību. Doma rada fiziskas sekas. Tāpat arī Karmas piesātinājums, beidzot, rada fiziskas sekas. Daudzi bailīgie cenšas aizkavēt karmiskās sekas, bet ugunīgais gars visiem līdzekļiem gudri tuvinās. Viņš saprot, ka apskrandušā auduma gali tikai traucē augšupeju. Lai kroplīgs sajukums nemulsina to, kurš steidzas. Viņš savā sirdī zina, ka visam nenovēršamajam ir jānotiek un viņš tikai priecājas, ka ar visu iespējams tikt galā – viņā ir Agni spēks!

400.

Ja darīdami labu mēs arī uzņemamies zināmu daļu karmas, tad tāda karma, protams, nevar aplogot mūsu garīgo attīstību, kas vienīgā noteic karmu. Vienīgi Arhats var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

zināt, kad un kur tam nevajag palīdzēt, bet mūsu pienākums ir sniegt palīdzīgu roku tur, kur sirds vedina. Pie kam, protams, mums vienmēr jāpatur prātā samērības un lietderības likums, un ka palīdzība garā ir visaugstākā.

Palīdzēt vajag, jo kas gan zina, kur tieši mēs maksājam vecu parādu, un, atsakoties palīdzēt, mēs tādējādi audzinām sava parāda procentus. Ļoti maldās tie, kas atturas palīdzēt tuvākam, bīdamies sarežģīt savu karmu. Vai gan tā nebūs vislielākā egoisma izpausme? Protams, pie viena, jānācās iepazīt, jo bieži vien var palīdzēt tam, kas nav pelnījis un noraidīt to, kam patiesi vajadzīgs. Tāpēc, ja prasītā palīdzība nepārsniedz mūsu iespējas, mums vajag to darīt.

Pie tam vienmēr jāiegaumē, ka mūsu karmu rada, smago un atvieglo galvenokārt Domas. Tieši domas un iekšējie impulsi auž mūsu auru – šo magnētisko lauku, kas pievelk un atgrūž iespējas. Tieši domu – impulsu, šo mūsu karmas izšķirīgo faktoru, cilvēki tik bieži piemirst savos apsvērumos par karmu. Bet ja būtu citādi, tad nebūtu iespējams izkļūt no apburtā cēlonības un seku loka. Jo viss ir karma un visu tura karma. Bet nobeidzot vienu karmas spirāles apli, šajā vai citā ciklā, mēs sākam jaunu apli citos plānos un pasaulēs, un tā līdz bezgalībai. Kad tiek runāts par karmas piepildījumu, tad ar to ir domāta cikla vai planētas karma utt. Tālab cilvēka karmas piepildījums uz mūsu planētas, nozīmē to, ka viņa iekšējā būtība ir tā šķīstījusi un transmutējusi savas enerģijas, ka tālākā fiziskā eksistence uz Zemes nespēj tam neko vairs dot; proti, visi elementi vai enerģijas, kas ietilpst viņa būtnē, ir sasnieguši to pilnības stāvokli, kāds paredzēts šai planētai. Un gars, atkarībā no uzdevuma, paliek vai nu augstākajās sfērās Zemes tuvumā, vai arī aiziet uz Augstākajām Pasaulēm. Tādējādi Doma ir visas radības pirmcēlonis un vainagojums. Domas pārvalda pasauli, tātad pārvalda arī karmu.

401.

Ja cilvēki vairāk domātu par savu domu un jūtu tīrību un pilnveidošanu, tad viņi gūtu daudz lielākas sekmes. Bailēs no jaunas karmas rašanās iespējams iedzīt sevi tādā vistu kūtī, no kurienes ceļš vienīgi uz involūciju. Vajag atcerēties samērību, kas valda Kosmā, un tāpēc mazvērtīga karma nesīs arī nenozīmīgas sekmes.

Smaga karma nenozīmē – zema karma. Viegla karma ir niecīguma karma. Bieži vien viegla karma ir smags pārbaudījums, jo ārkārtīgi retos gadījumos cilvēks, dzīvodams labklājībā, spēj pacelties uz garīgās pilnības turpmāko pakāpi. Tāpēc starp Gudrajiem vieglu dzīvi pieņemts ieskatīt par lāstu. Ja Žannu D'Arku karalis būtu apbalvojis ar muižām un viņa savu dzīvi būtu beigusi greznībā un labklājībā, viņa nebūtu Žanna D'Arka. Bet ne jau viņas personīgā karma prasīja uguns sārtu. Neaizmirsīsim misijas, kuras uzņemas augstie gari. To izturēšanās pret viņiem, pie kuriem viņi sūtīti, uz daudziem gadu simteņiem noteic šo tautu karmu. Tādējādi viņi ir tautu apziņas pārbaudes akmens.

Tāpat, ja augsta impulsa ierosināta darbība vai velte ir līdzīgas izjūtas pieņemta un izlietota tik pat augstam mērķim, tad tādā veidā izraisītā trīskārtīgā enerģija savā atgriezeniskā kustībā radīs simtkārtīgi pastiprinātas sekas. Iespējams, protams, ka tas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

notiks nevis šajā iemiesojumā, bet nākošajā, ir tā – jo plašāks darbības aplis, jo ilgāks laiks vajadzīgs tā apgriezienam, bet līdz ar to jo spēcīgākas būs arī uzkrātās sekas un iespējas. Lūk, kāpēc arī visās Austrumu Mācībās norādīts, ka svētvaronim ne jau šī vārda šaurā nozīmē sniegtās palīdzības sekas pārsniedz visu citu rīcību sekas?

Karmas atvieglošana jāmeklē nevis ar izvairīšanos no darbības, bet gan garīgo dārgumu kāpinātā attīstīšanā un uzkrāšanā.

402.

Cilvēks katrā dzīvē var dzēst to vecās Karmas daļu, kura viņu panāk dotajā iemiesojumā, un, protams, turpat viņš iesāks jaunu karmu, bet ar paplašinātu apziņu viņš spēs ātrāk izdzīvot savu uzkrāto karmu, pie kam, jaunā, vadāmā karma jau būs augstākas kvalitātes. Bez tam arī vecā karma viņam vairs nebūs tik bīstama, jo šķīstītā domāšana, un līdz ar to arī attīrītā aura pavisam citādi reaģē uz atgriezeniskajiem sitieniem. Un tādā veidā cilvēks var izkļūt no šķietami apburtās karmas loka. Bet, protams, tikai no zemes karmas, kas viņu piesaista zemei, jo karma nevar tikt pārtraukta, kamēr eksistē apziņa, domas. Karma, kas risinās saskaņā ar Kosmiskajiem likumiem, bezgalīgi paaugstināsies savās kādībās, izejot izejot jaunus lokos, tā arī izejot no tiem, un tā līdz bezgalībai.

Individuālā karma vienmēr ir galvenā pamatkarma. Pie kam karma vispirms veidojas no cilvēka tieksmēm, domām un dzenuļiem, rīcība – otrās šķiras faktors.

Tieši individuālā karma, būdama izšķirošā, pamatkarma, iedarbojas kā uz visu karmu veidu radīšanu, tā arī uz to nolīdzināšanu. Kaitējot sev, ar to pašu cilvēks kaitē arī citiem. Kosmosā viss ir saistīts, viss savstarpēji saausts, un neko nevar atdalīt, tādēļ arī individuālo karmu nevar atdalīt no visiem pārējiem karmas veidiem, kā grupas, rases utt. Mācībā ir teikts: “Grūti karmas ceļā nokļūst radīšanas dzirkstis un vēl mazāk tiek izprasta karmiskās darbības patiesība. Ne no ārienes nāk tas, ko pieņemts uzskatīt par karmu. Karma atrodas katrā šūniņā. Gars pats nes savus sasniegumus un bruņas.”

403.

Pieredzes uzkrājumi, kam ir tik svarīga nozīme, allaž atgādinās piemērus no agrās bērnības. Iekams bērns nebūs apdedzinājies, viņš neizzinās uguns īpašību. Pieaugušie, protams, augstprātīgi pasmaida par šo piemēru, bet paši savos eksperimentos lieto tieši tādu pat metodi. Nekas nespēj piespiest cilvēci lietot delikātākas metodes. Un tomēr tie brīnīsies, kāpēc viņu rīcību noslēguma sekas tik ilgstošas un sāpīgas? Varam būt pārliecināti, ka katra darbība jāuzskata par izpirkumu. Un tas nebūs vis sods, bet gan pieredzes uzkrāšana, un atliek tikai brīnīties par karmas svaru precizitāti. Nekas nespēj celt ierunas pret šo vareno līdzsvaru. Svaru kausa sprieguma apstiprinājums atkarīgs no sirds, viņa spēj pārpārēm piepildīt un pacelt, un novērtēt uzkrājuma dārgumu. Tāpēc lai cilvēki modri seko savam attaisnojumam, kas slēpjas sirdī. Ne velti sirds apzīmējums bijis arī – attaisnotāja.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

404.

Karmas izmaiņa daudziem šķiet neiedomājama, bet viņi maldās, aizmirdami pārzemes Taisnīgumu. Taču mirklī iespējams pārdzīvot visaugstākās izpratnes atklāsmi. Kur kāja var soļot, tur doma – pārlidot. Dažos kultos iegremdēja miegā un ar iedvesmu lika steidzīgi pārdzīvot visu grūto seku ceļu. Tā saprata nenovēršamību, bet arī likuma pastaidzinājumu. Doma veido dzīvi.

405.

Arī samaksa steidzamība būs atbilstīga tumsonībai. Kur gan tās mūžības stundas un mirklī, atbilstīgi kuriem būtu iespējams atmērot liesmas daļas? Kur redzama prasība pēc samaksas, tur jau vairs nav garīgās tiekšanās. Kas gan spēj likt šķēršļus Karmas kustībai? Karmas plūsma jāizprot kā atmaksas un iespējamību tuvošanās.

406.

Kāds gudrs filozofs, pārdots verdzībā, izsaucies: “Lai pateicība, - acīm redzot, tagad varēšu samaksāt senos parādus!”

- Valdonis, saukts Zelta Imperators, iztrūcinājies – “Greznība mani vajā, kad gan spēšu samaksāt savus parādus?”

Tā gudrie cilvēki domāja par savu parādu drīzāku nomaksu. Viņi saprata, ka bijušie mūži, droši vien, nebūs iztikuši bez parādiem. Cik lielām jābūt cilvēka maksāspējām, lai steigtos ar nomaksu.

407.

Maksāju simtkārtīgi, bet zaudētais simtkārtīgi velkas līdz. Ak, liktens rotaļbumba! Kur kritīsi un kur atsitīsies? Gaisma tev nolemta – pagūsti, rotaļbumba, aizlidot! Aizturi viltīgo griešanos!

407.a

Visus parādus ir jāmaksā, jo parāds ir gara saistība.

Piedošanas jēdziens

408.

Ļoti neizprasts ir piedošanas jēdziens. Piedevējs iedomājas, ka tas izdarījis kaut ko sevišķu, lai gan tas tikai izsargājis savu karmu no sarežģījumiem. Piedošanu ieguvušais domā, ka viss izbeidzies, bet viņa karma taču viņam paliek. Taisnība, piedevējs nav iejaucies piedošanu ieguvušā karmā un tādēji nav padarījis to smagāku, bet pats Karmas likums stāv pāri pār abiem dalībniekiem. Karmas Pavēlnieki var to līdz zināmai pakāpei pārgrozīt, ja spilgti uzliesmotu šķīstījošā uguns, bet šāda liesma neiedegas viegli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

409.

Par jautājumu – kā izprast Jāņa Ev. Vārdus – “kam jūs grēkus piedosit, tam tiks piedots, kam jūs atstāsīt, tam paliks.” Šie vārdi, bez šaubām, nav atstāstīti gluži precīzi, jo nav taču pielaižama varbūtība, ka Evanģēlijs spētu burtiski atkārtot Kristus vārdus, jo pirmais no tiem tika uzrakstīts gandrīz vai simts gadus pēc Kristus aiziešanas. Bet, tomēr, es to saprotu tā: jā mēs piedodam tam, kas ir nogrēkojies, tad līdz ar to mēs no savas puses nepadarām smagāku viņa karmu. Turpretim, ja mēs sevī glabāsim ienaidu un nesamierināmību, mēs vēl vairāk sarežģīsim viņa karmu, un, protams, šai gadījumā nepalīdzēsim arī sev, bet gluži otrādi.

Pareizi sakot, neviens, pat Visaugstākais Gars nevar piedot svešus grēkus, jo tas runātu pretī karmas likumam. Viņš vienīgi var līdz zināmai pakāpei karmu atvieglot.

410.

Vārdi – “tavi grēki tev tiek piedoti” – īstā jēga ir tā, ka Lielais Skolotājs, protams, var sajūst slimnieka auru. Viņš redzēja, ka slimnieka aura, pateicoties tiekšanās spēkam, Viņa lielajai varai, paaugstināja savas vibrācijas un tādā kārtā varēja uzņemt Viņa dziedinošo staru iedarbību un tā attīrīties no savu ļauno darbu un nodomu radītajām smagajām sekām. Tādēļ Viņam bija tiesības teikt – “Tev tavi grēki tiek piedoti.”

Piedot vai izpirkt savus grēkus nozīmē – izsvītrot vai likvidēt viņu sekas; un šajā jaunā nodarījuma seku likvidēšanas vai izpirkšanas procesā vispirms notiek it kā spēka strāvu neitralizēšana, kuras radušās cilvēka aurā, pateicoties enerģijai, ko tas atbrīvojis izdarot nelikumīgo rīcību. Tieši tāpat, kā viens ķīmiskais ingredients var izmainīt visu substances raksturu, kas sastādīta no daudziem citiem ķīmiskiem ingredients, tā arī dižā dvēseles pacelsme vai īpašība var neitralizēt un pārvarēt cilvēka dabā zemu īpašību darbību sekas un tādā veidā pārmainīt visu cilvēka raksturu, it kā to pārradot.

No teiktā ir skaidrs, ka neviens cilvēks nevar piedot vai izpirkt otra cilvēka grēkus, bet viņš var tam palīdzēt zināmā dzīves periodā atvērt sirdi pretī paša Augstākā Es aicinājumam, un ar to iedarbināt viņā snaudošos dievišķos spēkus. Un šie labākie dievišķie spēki, savukārt, labvēlīgi iedarbojas uz palīdzētāja auru un tādā veidā viens būs līdzdalībnieks labajās sekās, kuras radījuši ar viņa palīdzību iedarbinātie dievišķie spēki. Sadarbība vienmēr un visā.

Kristus – Izpircējs, protams, dzīvo mūsos pašos. Jūs jau zināt, ka pirmajiem kristiešiem, tāpat kā senajā pasaulē Krestos vai Kristus bija mūsu Augstākā Es sinonīms. Šajā nozīmē arī ir jāsaprot, ka grēku izpircējs ir Kristus. Tā personīgo grēku izpirkšanu izdara dvēsele, kas ir Kristus nesēja mūsos – nepārtraukti, veselā virknē mūsu individuālo Ego zemes dzīvēs.

Tikai enerģiju – jūtu vai domu kvalitātes transmutācija izved mūs no apburtā Karmas loka. Tādēļ paaugstināsim mūsu vibrācijas ar augstas pakāpes emocijām. Lūk, kādēļ ir tik svarīgi bērnos ieaudzināt tieksmi un mīlestību pret visu skaisto.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Šajā vibrāciju paaugstināšanā slēpjas arī Skolotāja lielā nozīme, kas ar vienu savu pieskārienu var pārradīt mācekli, kas nostādījis savu uztvērēju Skolotāja vibrāciju ritmā. Tieši zemes un tīra skolotāja izstarojumi paaugstina ap sevi vibrācijas, dažreiz milzīgā perifērijā un ar to ne tikai tīra izplatījumu, bet var pat palīdzēt iededzināt ugunis apkārt esošajos. Lūk, kādēļ senatnē uzskatīja par lielu priekšrocību dzīvot Skolotāja tuvumā un Viņam Kalpot, jo tas deva iespēju saskarties ar Viņa auru. Austrumi pazina un dziļi cienīja slēptos Likumus. Tāpat arī līdz pat šim laikam Indijā uzskata par svētību, ja kāds svēts cilvēks apmetas uz dzīvi novadā.

411.

Par grēku izpirkšanu. Vienīgi zemes nozīmē mēs varam izrādīties par izpirkšanas upuri, t.i., uzņemties sekas, ko radījusi cita persona. Bet garīgajā nozīmē tas nav iespējams. Jo mūsu radītie cēloņi skar, galvenokārt, mūsu iekšējo jeb garīgo būtību, tāpēc tikai pilnīga garīgā pārveidošanās spēj grozīt vai, pareizāk sakot, vājināt mūsu izraisīto seku reakciju uz mums. Augsts gars var cilvēkam palīdzēt šai garīgajā pārtapšanā ar noteikumu, ka šā cilvēka gars ciešā apņēmībā tiecas izpirkt visu, ko viņš nodarījis. Bet nekāda mātes lūgšana viņam nepalīdzēs, ja viņa gars neizjutīs cēlo dziņu uz šķīstīšanos.

Iekšējās būtības atdzimšana ir arī izstarojumu pārmaiņa, kas, būdami šķīsti, citādi uztvers arī agrāk radīto cēloņu sekas. Vienīgi pats cilvēks ir katra sava impulsa, katras domas un katras rīcības radītājs un dzīvais rekords, tāpēc, kas gan, bez viņa personiskās un tiešās līdzdalības spēj kaut ko pārgrozīt viņa būtībā?

412.

Kad Karmas likumam jāpiepildās līdz pēdējai zīmei, tad nevar būt saudzības. Karma panāks, bet viņas kādību iespējams grozīt ar labprātīgu upuri nezināmu cilvēku labā.

413.

Pārzemju sfērās gars rūgti izpērk savus zemes nodarījumus.

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

414.

Viss Kosms ir celts uz **atbildības likuma**, vai – kā to vislabāk dēvē, - uz cēloņu un seku jeb karmas likuma pamata. Un cilvēce to nevar ignorēt un neievērot, ja negrib gala rezultātā sevi izpostīt. Šo lielo atbildības likumu, šo Dievišķīguma garantiju mūsos, ir mācījušās bez izņēmuma visas senās mācības.

415.

U. Pazīst Visuma Taisnības prieku. Šim likumam visās tautās ir daudzskaitlīgi nosaukumi. Katrs dēvēja pēc sava prāta – par karmu, mairu, fatumu, kismesu, tā cilvēki saprot likteni. Vieni to sajuta priecīgi, citi – drūmi, bet neviens nenoliedza

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

likuma pastāvēšanu, kurš izpaudās visā Kosmā. Šāda dzinēju saprātīgums norāda uz Pasaules Celtnes tvirtumu. Atsevišķi ticējumi mēģināja iznīcināt Kosmiskā Taisnīguma dziļo nozīmi, bet paši tie krita augstākajos maldos. Var novērot, kā zaudēja nozīmi tie pretinieki, kas sacēlās pret īstenību, tajā pat laikā redzams, kā sekmējās tiem, kas cienīja Kosmiskā Likuma izpausmi. Pārskatīsim tautu un atsevišķu darbinieku vēsturi un pārliecināsimies, ka Visuma Taisnības likums ir lielisks. Neapstāsimies pie norādījumiem par atriebību, jo likums šādu vardarbību nepazīst. Tieši otrādi, no karmas izriet lietderība un tā mirdz līdzsvara svaros. Atkal noņemsim apsēju no Temīdas acīm. Taisnībai jābūt redzīgai un tālredzīgai. Nešausmināsimies par kosmiskajiem notikumiem, bet pieņemsim tos pienācīgi, kā liela likuma darbību. Ar vērtīgu attieksmi pārliecināsimies, ka sekām ir bijuši savi cēloņi.

416.

Ja Kristus vārdi – “Debesis un Zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs”, norāda vispirmām kārtām uz Viņa Mācības patiesību, jo Patiesība un Mūžība ir Sinonīmi, tad cits Viņa izteiciens – “ko jūs sasiesit uz Zemes, tas būs sasiets arī debesīs un, ko jūs atrisināsit atraisīsit uz zemes, tas būs atrisināts arī debesīs”, attiecas uz Karmas likumu. Kā gan vēl skaidrāk paskaidrot, ka ja mēs uz zemes neatrisināsim un neizlīdzināsim Mūsu nesaskaņas ar tuvākiem, tad arī Smalkajā Pasaulē jeb debesīs mēs tās neatrisināsim. Ko mēs sējam šeit, to mēs pļausim tur. Šo izteicienu, protams, iztulko citādi, proti, tas it kā nozīmē, ka Kristus nodevis apustuļiem varu un tiesības saistīt un atrisināt jeb citiem vārdiem sakot – sodīt un piedot gandrīz vai mūžu mūžos. Kā mums zināms, uz šī izteiciena pamatiem baznīca ir nostiprinājusi savu varu. Bet ja mēs šo līdzību izlasīsim visu, tad daudz kas noskaidrosies, jo to nevar saprast citādi, kā vien cēlonības un seku likuma jeb karmas izskaidrojumu.

417.

Visa īstenība ir izplatījuma likumu radīta. Pat saslimšanas un izveseļošanās sākums nav notverams. Bieži vien pirmsākuma mirkli var notvert tikai nepārtrauktas novērošanas gadījumā, jo katra likumīga darbība izraisa līdztekus daudzas sekas, kuru likumi atrodami vissmalkāko enerģiju jomā.

418.

Nepiekrītu, ka neviens un nekur nav vainīgs. Nē, vainīgi, tieši, ir visi un visā. Ja jau reiz pasaules Visums ir nebeidzama cēloņu un seku ķēde, kā tad mēs šī Pasaules Visuma daļiņas, varam stāvēt ārpus šī kosmiskā likuma? Predestinācija tāpēc arī pastāv un piepildās, ka tā ir cēloņu sekas. Tāpēc nepiekrītu arī apgalvojumam, ka pārejot pārzemes pasaulē visiem tūdaļ jāiegūst apmierinājums un laime, un visa tā jēga, ko tie meklējuši virs zemes, jo tas runātu pretim minētajam kosmiskajam pamatlikumam. Bez šaubām, ka tie, kas patiesi ir meklējuši jēgu uz zemes un tiekušies pēc augstākiem ideāliem, atradīs tos tur, bet pilnīgā atbilstībā savām alkām un priekšstatiem. Nav precīzāku svaru par tiem, kurus cilvēks nes sevī – viņa aura, ko izaudušas enerģijas, un pulsi un domas, tieši ir šāds mērogs. Patiešām, šīs enerģijas paceļ garu viņa paša radītajos augstumos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Smalkā jeb astrālā pasaule ir seku pasaule, un tāpēc tās domas un alkas, kuras nav realizējušās uz zemes, atradīs savu īstenošanos tur, jo tur dzīvo un darbojas iekšējais cilvēks, ar visām savām jūtām un tiekšanos. Bet vai var sagaidīt, ka noziegums un dzīvnieciskā domāšanā iestīgušais cilvēks spēs tur atrast laimi un apmierinājumu? Ja sekas ir cēloņu tieša attīstība, tad kā gan ļauns slepkava, izvarotājs un kretīns var atrasties labklājības apstākļos augstākajās sfērās, kas tam ir neizturamas, izsmalcināto vibrāciju dēļ! Un ne tik vien neizturamas, bet pat augstāko sfēru tuvums rada tam briesmīgas mokas un ja tam pieskaras augstākas sfēras, tad viņš dzīvs būdams, sadalās. Varens Lietderīgums un radniecības jeb vibrāciju precizitāte valda visā Pasaules Visumā. Mēs dzīvojam Gigantiskā Laboratorijā un mēs paši esam šādi centri, tāpēc var iedomāties, cik lielā mērā enerģijas vai ķīmiskie ingredientī, kas ietilpst mūsu aurās, iespaido apkārtējo vidi un, savukārt, paši uzsūc vai atgrūž apkārtējās enerģijas. Savstarpēja mijiedarbība visur un visā. Līdzsvara princips tura pasauli, un kā sarkans pavediens šis princips ievīts visās Senatnes Mācībās. Iegūstot līdzsvaru, cilvēks atbrīvojas no Zemes pievilksmes un var apzinīgi un vienlaicīgi darboties trijos plānos – zemes, smalkajā un garīgajā. Tāda veida eksistences paplašināšanās un apziņas apskaidrošanās gadījumā, dzīve kļūst nozīmīga, daiļa un īpaša gudra prieka pilna. Paplašinātā apziņa norāda mums evolūcijas ceļus, nākotnes ceļus, un mūsu saprāts atzinīgā pazemībā noliecas Vienbūtīga Mīlestības Likuma cildenuma un gudrības priekšā, kas šeit uz Zemes izpaužas kā Karmas likums (daudzi protestēs pret šādu karmas apzīmējumu). Tāpēc katra varmācība, protams, runā pretim Pasaules Visuma tikumiem un, neizbēgami tai ir jāizraisa eksplozijas un ārdīšana.

Tagad par predestināciju. Nedrīkst atdalīt mūžīgo no laicīgā, Mūžība ir tā pamatne, kurā tiek ieausta izpaustās un pārejošās pasaules fantasmagorija. No šīs pārejošās un, tajā pašā laikā, nemitīgās kustības, tai arī rodas mūsu apziņā mūžības jēdziens.

Tāpēc predestinācija pastāv, kā mūžīgā tā arī pārejošā vajadzībām. Bet mūžīgajam šī predestinācija tad arī izpaužas tieši kustības bezrobežīgumā, kamēr pārejošam viņa mūžīgi mainīgajās fāzēs, kuras nepārtraukti izraisījuši vai radījuši jaunie cēloņi un sekas, kas, savukārt, atkal kļūst par cēloņiem, un tā ad infinitum. Citiem vārdiem sakot, predestinācija ir cēloņu radītās sekas.

Mūsu augstākā ugunīgā būtība ir mūžīga un nemainīga, bet apziņa (jeb dvēsele), kas ir uzkrāto enerģiju komplekss ar ugunīgo pamatgraudu, pieaug un mainās. Tā mūsu gara ugunīgais grauds ir mūžīgi mainīgo izteiksmju un veidu nesējs, kas savā gaitā caur dažādām sfērām un pasaulēm, rada nemitīgus cēloņus un sekas, no kā izveidojas noteikta veida predestinācija jeb liktenis.

Tā mēs visi esam vainīgi par sevi un par visiem un nošķirt sevi no visas cilvēces un Kosma mēs nespējam. Proti, Kosms ir mūsos un mēs – Kosmā. Bet vienīgi šīs vienības apzināšanās atraisa mūsos iespēju smelt no šādas esamības pārpilnības. Mūsu esamības jēgas pamatjautājumi jau sen atrisināti, bet cilvēki nevēlas tos pieņemt, jo neviens negrib uzņemties atbildību par katru savu domu, par katru vārdu un darbu. Tāpēc mēs nākam šurp uz zemi, kamēr nebūsim izpildījuši atbildību, kuru esam uzņēmušies – pilnveidojot sevi pilnveidot arī zemi un visas tai tuvās sfēras. Nobeiguši

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

pilnveidošanas zemes apmēros, mēs pāriesim uz tālajām pasaulēm, uz bezrobežīgās pilnveidošanās kāpņu nākošo augšupejas pakāpi, daudzšķautņainā Daiļuma dimantainā mirdzumā.

419.

Vēja sējējs pļaus vētru. Bet kad šī vētra attīstīsies un ko tā iznīcinās, par to cilvēki nepadomā. Viņi atkārtoti runā par karma un iegrožo to savos izmērījumos, bet karma darbojas progresējoši. Norādītā vētra ķers daudzus, un šādas sekas velsies pār vēja sējēju.

Kad atnāks nīknās vētras sekas? Pareizi saka, ka laika jēdziens ir relatīvs. Ne jau ar zemes stundām ir izmērījams vētras piebriedums. Viens ir skaidrs – sējējs būs arī pļāvējs. Karmas progresu var novērot daudzos vēsturiskos notikumos. Mēs iesakām lasīt dzīvju aprakstus un vēstures hronikas. Tur var novērot, kā ir izveidojusies karma un kā tā ir uzbrukusi, lai atjaunotu izjaukto līdzsvaru. Cilvēki dažreiz gatavi uzskatīt karma par sodu, bet lielo likumu nedrīkst tā ierobežot. Likums darbojas līdzsvara vārdā. Līdzsvara traucējuma apmērus nevar noteikt ar zemes izmērījumiem. Tikai augstākos plānos var saredzēt, kā sakuplo nodarītais.

Mēs runājam par indes pilienu, bet viens mazs vārds var darboties kā spēcīga inde. Ir jānožēlo ka cilvēki neiedziļinās vārdos, kurus tie izrunā. Jau ilgi rit evolūcijas process, bet domāšanas un cilvēka valodas kārtības neuzlabojas. Atcerēsimies indiešu un grieķu filozofu cildeno domāšanu. Vai divdesmitais gadsimts var lepoties ar līdzvērtīgu domāšanas izsmalcinātību?

420.

Cik maz cilvēki izprot sakaru starp cēloni un sekām. D. stāstīja: “Kāds cilvēks bija pilns vēlēšanās meklēt zeltu un kāda vieta klints pakājē tam šķita piemērota. Viņš cītīgi sāka rakt zemi. Ceļnieks viņam sacīja: “Skaties, ka klints tevi nespiež.” Bet zelta spīdums darīja savu pievilksmi. Tā tas turpinājās, kamēr klints nogruva. Klintij grūstot atkal garām gāja ceļnieks un uzsauca: - “glābies ceļā!” Tā cilvēks izglābās no nāves, bet pārmeta liktenim, ka tas neizglāba viņam zeltu.

“Tā cilvēki nepievērš uzmanību viņu pašu sagatavotām briesmām. Pat glābējam ceļniekam cilvēks vis nepateicās, bet, gluži otrādi, viņš to apvainoja par novēlojošos brīdinājumu. Šādu nostāstu pamatā min zeltu, bet arī dzīvē zelts ir maldu cēlonis.”

Tā sacīja Domātājs un skolnieki jautāja: “Vai tiešām cilvēki neiemācīsies izpazīt cēloņus?” Bet D. atgādināja, ka zemes tūkstošgade ir viens mirklis pasaules celtnē.

421.

Visai bieži cilvēki vairāk mēdz uztraukties par pārkonu, nekā par zibeni. Tā arī notikumos cilvēkiem lielākas rūpes sagādā atbalss, nekā būtība. Var sacīt – velti uztraukties par pārkonu, ja zibens nav nospēris! Tikai jaunkareivis bīstas no lielgabala dārdiem un nedzird lodes lidojumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

422.

Kad cilvēki iemācīsies atšķirt cēloņus no sekām, tad radīsies daudzas atziņas, bet līdz šim laikam cilvēki atzīst vienīgi sekas un pat visrupjākā pakāpē. Neviens negrib apjēgt, ka starp cēloņiem un sekām jāpaiet zināmam laikam. Kad Smalkā apziņa sāk atskārst cēloņus, to parasti mēdz izsmiet. Neizkoptā acs vēl nesaredz jau notikušo, bet nevēlas pasludina, ka nekas nav noticis. Tāpēc ir laiks virzīt domas uz lietu sakni. Bet tas nav viegli, jo uzticēšanās ir nomākta un izglītojošā enerģija tādēji kļuvusi bezdarbīga. Var minēt daudzus gadījumus, kad izziņāšana var paredzēt cēloņus kā seku izraisītājus, bet šikā neuzticēšanās izdzēs visas iespējas.

423.

Zemkopis sagatavos un uzlabos tūrumu, iesēs laikā un pacietīgi gaidīs zēlumu un ražu. Tas aizsargās druvu no dzīvniekiem, lai tie nenobradātu zelmeni. Jebkurš zemkopis pazīst cēloņus un sekas. Bet ne tā tas ir cilvēku savstarpējās attiecībās – cilvēki nevēlas pazīt ne cēloņus, ne sekas. Tie nerūpējas par zelmeni, un grib, lai viss notiktu pēc viņu patvaļas. Cilvēki, lai arī cik daudz ir piemēru, apšaubā kosmisko likumu. Tie visai labprāt izsēj cēloņus, bet neapdomā, ka vienīgā raža būs nezāles.

Skolās jāieved pārrunas par cēloņiem un sekām. Lai vadītājs min cēloni, bet skolēni lai piedomā sekas. Šādās sarunās izpaudīsies arī skolēnu kādības. Vienam cēlonim var iztēloties daudzējādas sekas. Vienīgi paplašināta apziņa nojautīs, kādas sekas būs atbilstīgas visiem nejaušajiem apstākļiem. Nav jāapmierinās ar to, ka pat vienkāršs zemkopis prot aprēķināt ražu. Kosmiskās strāvas un domu kaujas ir daudz komplicētākas. Lai jau no bērnības jaunatne pierod pie komplicētām sekām un pie atkarības no izplatījuma domām. Nevajag iedomāties, ka bērni jāizsargā no domāšanas.

424.

Bērni nav cietsirdīgi, kamēr viņi nav redzējuši pirmo cietsirdīgo rīcību; tā it kā izraisa tumšā haosa plūdus. Tikai retie tad ir gatavi jau paši pretoties tumsas plūdiem. Šāds apziņas uzkrājums ir retums. Tādu sasniegumu nevar iedomāties attiecībā uz visiem; gluži otrādi – jārikojas atkarībā no zemākās pakāpes.

425.

Spēja izveidot domu var radīt labāko seku ķēdi. Tikai traukšanās sekmēs domas izveidošanos. Kā gan iespējams izpazīt pasaules uzbūvi? Vienīgi izveidojot domu, kas nes augstākajās sfērās. Ja cilvēce padomātu par augstāko konstrukciju pielietošanu, tad tik viegli varētu likt lietā paplašinātas izpratnes principus. Tāpēc domas izveidošanās sekmēsies, ja radīsies izpratne, ka visi dzīvības principi eksistē sfērās.

426.

Visos cilvēku radošajos pasākumos atbilstīgi skan kosmiskā vibrācija un viena cēlonības pasaule precīzi savijas ar otru, tā sasaistot pagātņi ar nākotni. Izdibināt īstenību, kā atbildes vibrāciju, iespējams parādīt kosmiskās mijattiecības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

427.

Ikvienu parādība ir daudzveidīga. Sevišķi kļūdīgi ir iedomāties, ka tikai viens parādību avots un vienas sekas. Ap katru darbību novērojami daudzi un dažādi novirzieni, kas ietekmē un kas pakļauti ietekmei. Vajag iegaumēt, ka ikvienas darbības sfēra ir daudz plašāka, nekā to zemes domāšana spēj apjēgt. Tādējādi cilvēki ar katru savu rīcību un domu skar vairākas sfēras. Nevajag aizmirst, ka domas neizbēgami pieskaras Smalkajai Pasaulei. Ne vienmēr tās nonāk turp izteiksmīgā stāvoklī, bet katrā ziņā izraisa zināmu enerģijas saviļņojumu. Izplatījumā krustojas tik daudz strāvu, ka cilvēka darbību nevar nosaukt vienīgi par muskuļu refleksi vien. Tā jāpieradinās pie seku sarežģītā rakstura.

428.

Kosmisko norišu organizāciju apliecina dažādas kosmiskās kombinācijas. Galvenās norises spēks izriet no pievilksmes Magnēta gauda, ko izraisa kohēzijas pamati. Gara grauds ir tas Magnēts, kas sakopo visas ieguldāmās enerģijas. Tāpēc gara potenciāls tā izpaužas darbībā. Gara grauds un darbība ir dzīvības centrs. No gara potenciāla izrietošo darbību nosaka "kausa" uzkrājums, tā rodas sakarība starp cēloni un sekām. Sprieguma kādība ir jāapvieno ar rīcības kādību. Sevišķi svarīgi ir saskaņot sekas ar sprieguma kāpinājumu, tāpēc gara potenciāls iet paralēli sprieguma kādībai.

429.

Cēloņu un seku saattiecības ir tieši proporcionālas. Cēlonī ieslēptā intensitāte kāpina seku spriegumu. To intensitāti, kas ieslēpta katras darbības pamatā, apstiprina Kosmiskais likums. Tāpēc katra enerģija attīsta tādu tiekšanās intensitāti, kāda slēpjas tās gaudā. Fiziskajā sfērā tāda pati spēku saattiecība. Gara izpausme pakļauta tam pašam likumam. Garu dara spraiģu viņa paša intensitāte un līdzīgi visām enerģijām tiecas pa šo līniju. Tāpēc visas enerģijas jāšķiro intensīvajās un pasīvajās. Pasīvās tiecas nodibināt aprimumu, tāpēc tik svarīgi ir nepamatoti cēloņi. Kad Kosmiskā Magnēta pievilksme liek darboties, tad sākas cīņa starp pasīvajām un tiekšanās pilnajām enerģijām. Ceļā uz evolūciju cilvēce izcīna šo cīņu un bezgalīgā apliecinājumā jāattīsta arī intensīva radoša darbība.

430.

Pievienošanās Kosmiskajam Magnētam izraisa garā spriegu tiekšanos. Cilvēka jaunrade noris pa tiekšanās gultni. Esība prasa centienu īpašību apzināšanos. Tā katrā dotā iespējamība var pastāvēt tikai pateicoties lietderībai. Tāpēc bāzējoties uz lietderības pamata cilvēks var izveidot Esamības jēgu. Matēriju apliecina cilvēka gara radītā forma, tādejādi cēlonis un sekas nosaka Esamības jēgu.

431.

Enerģiju atmoda dzīvībai saistīta ar tiekšanos uz Magnētu. Visi enerģiju gaudā ieslēptie spēki sakāpinās darbībai. Pievilksmes radītais grauds tiek piesātināts ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

kosmiskās uguns Magnēta emanācijām. Tāpēc kosmiskais likums nodibināts kā spēcīgs, tiekšanās pārpilns Magnēts.

Spīdekļi, kas piesātina gara graudu ar savu enerģiju pamatmetiem, paliek kā apstiprināti Vadītāji visai Manvantarai. Tāpēc grauda būtība atkarīga no tā Spīdekļa, kurš saistīts ar garu. Sakars starp apstiprināto graudu un tā avotu tiek noteikts kā cēlonis un sekas. Tāpēc tad, kad Spīdekļis tiecas uz impulsu, ko izraisījusi enerģijas dzīvība, grauds atbildīs Spīdekļa tieksmei. Tā tiekšanās pilnā Spīdekļa saites sasprindzē Kosmosa Magnēts. Tāpēc var sacīt, ka dzīvība dzimst no Spīdekļa enerģijas.

432.

Vissvarīgākais likums cēloņu un seku pasaulē ir tāpatība. Predestinācijas īpašība apstiprina seku ķēdes izpausto cēloni. Seku kopsumma nosaka cēloņu kopsummu. Vienīgi tāpatība var nosacīt nākošo formu. Raksturīgie elementi var transmutēties, bet iepriekš tiem jāiemiesojas, pakļaujoties tāpatības likumam. Tā, no vecajām jaunās formas dzimst mūžīgi virzoties uz evolūciju. Kosmiskā Magnēta jaunrade apstiprina tāpatības likumu. Tādejādi vecā patiesība, ka jaunrade pievelk vajadzīgos elementus, iegūst apliecinājumu Bezrobežībā.

433.

Sakarību starp redzamo un neredzamo pasauli nosaka Kosmiskā Magnēta saattiecības. Tāpat kā visā Kosmosā sakarība pastāv kā nepieciešamība. Katra enerģija un katrs elements kaldina sakarību ar tāpatīgām enerģijām. Arī sfēras nav nošķirtas, tādejādi neredzamā pasaule apliecina sakarību ar redzamo. Smalkās enerģijas caurnirst pievilksmes nostiprināto apli. Tāpēc izplatījuma uguns tiecas cilvēku sfērās un gars tiecas neredzamajā sfērā. Tā izplatījums abpusēji pievelk trauksmīgās enerģijas. Neredzamā Pasaule rada savas sekas. Tik bezrobežīga ir enerģiju pievilksme.

434.

Magnēta ielikšana kosmisko principu vajadzībām notiek tikpat likumīgi, kā pati darbība. Tādos pašos nosacījumos izpaužas arī cilvēka darbība. Katras izpausmes iepriekšējā norise kļūst par magnētu nākošajai. Tāpēc, radošais process, kas bijis pirms magnēta, ir Primārais Avots, kas pilda izplatījumu.

Uz Magnēta jaunradi norādīts, kā uz cilvēka darbību avotu. Tā dēvētās nesekmīgās darbības jāsaprot, kā magnēta ielikšana, kas nav radījusi strāvu, lai būtu sekas. Ja cilvēce izsekotu katrai savas darbības izraisītai norisei, tad, protams, būtu iespējams atrast nesekmīguma cēloni un tiešās sekas. Kosmiskā jaunrade tieši atbilst visu Pasaules Mātes likumu norādījumiem.

435.

Cēloņu un seku ķēde sasprindzina visas ugunīgās dzīvības. Kā spēja brāzmaina straume ugunīgā apziņā atmodina radošo impulsu. Cēloņu un seku ķēde sasprindzina

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

ugunīgos centrus. Tāpēc Kosmiskais Magnēts pievelk ierosinātos procesus. Tāpēc centri tā vibrē un stari atspoguļojas sirdī.

436.

Kosmisko termiņu ievirzi apstiprina apakšzemes un pārzemes ugunis. Šīs saatiecības saistītas ar cilvēku darbības sfērām. Kad tuvojas, un sāk darboties termiņš, tad allaž iespējams izsekot, ka līdz ar kosmiskajām perturbācijām, pārveidojas cilvēciskā apziņa. Likuma negrozāmība, protams, attiecas uz visām sfērām un visu kosmisko spēku savstarpējā sakarība ir saprātīgas rīcības apliecinājums. Tādējādi termiņu nobriedina visas sekas, un tas neaprobežojas ar vienu sfēru vien.

437.

Gara saistība ar Spīdekli ir tik stipra, ka termiņam tuvojoties traukšanās notiek visos gaismas staru krustošanās gadījumos. Tāpēc, kad stariem pieaugot, pakāpe nostiprinās, tad nostabilizējas īpatnēja spēcīga vibrācija. Šīs vibrācijas kopīgi ar Magnēta pievilksmi rada vajadzīgo ievirzi.

438.

Sevišķi grūti ieskaidrot cilvēkiem, ka ļoti smagās dienās var arī nenotikt nekādi sevišķi notikumi, bet astroloģiski labākajos termiņos var atgadīties nelaime. Cilvēki šādus salīdzinājumus ieskatīs par astroloģijas likumu ačgārnību. Viņi aizmirst, ka augļi ievācami pēc sējas. Varbūt labākās astroloģiskās strāvas relatīvi palīdzēs mazināt seku apmērus, bet visām sekām ir neizbēgams cēlonis. Tāpēc smagajās dienās jāpierāda sevišķa piesardzība. Svētšvinība un augstsirdība.

439.

Ja aplūkosim parādības no pretējās puses, mūs pārsteigs to sekas. Tiklab stihijas, kā arī mūsu dzīves izpausmes novedīs pie viena un tā paša secinājuma – cēlonība un sekas. Vai nu cilvēka nāve, vai uguns, kas pāroļojusi koku, vai ūdens iztvaikošana, viss nonāk pie sava sākotnējā grauda, tāpēc katru iedīgli meklējiet viņa tūrajā izcelšanās stadijā. Kad izmantosit psihiskās enerģijas atklājumus, tad no cilvēku ugunīm kalsit kosmisko plašo veidojumu. Izprotiet, ka katru, visnožēlojamāko eksistenci iespējams pārvērst par kosmisko ugunu zaigojumu. Ja to attiecināsim uz Karmas spēcīgo plūsmu, tad Bezrobežības pazīmes parādīsies nevis kā fantasmagorija, bet kā īstenība.

440.

Pasaule, cilvēces izpratnes ziņā, tik tālu no Patiesības. Tikai, kad izpratne atbilst Kosmiskajai Patiesībai, iespējams apgūt patieso tiekšanos. Apziņas aprobežošana ir gara nāve, tajā slēpjas visu labāko iespējamību iznīcināšana. Tāpēc, kad apziņa norobežojas tikai ar redzamo pasauli vien, tad nav vairs saites ar Kosmu. Par patieso Kosma līdzstrādnieku spēj kļūt tikai tā apziņa, kas aptver pasauli plašas darbības apjomā. Cēlonis un sekas ir tik spēcīgi faktori, ka cilvēcei jāliek lietā atbilstības principa izpratne. Pastāv ieskats, ka laiks vada cilvēci, bet šo jēdzienu vajag

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

papildināt, tāpēc sacīsim – darbības turpināšanas laiku ierosina visas kosmiskās sekas, tā top Bezrobežība.

441.

Izņemot karmu nekas neeksistē. Visa Esība ir nebeidzamu cēloņu un seku ķēde, pie kam pēdējās, savukārt, kļūst par cēloņiem nākošajām sekām un tā ad infinitum.

442.

Cik ļoti cilvēks ierobežo Ugunīgās Tiesības. Viņš pat nesaprot, ka nostājas pret pašu Esamības apstiprinājumu. Cik daudz brīnišķīgu likumu apslēpts cilvēkam! Bet katru sakramentālo sākotni vajag pasargāt. Tuvojas atklājumi, bet grūti paplašināt apziņu. Tā sakramentālo atskārš tas gars, kas ir ļoti tuvs Ugunīgajam likumam. Apvienošanās ir Kosmiskā Cēlonības likuma apstiprinājums. Ugunīgais viesulis griež virpulī izplatījuma vareno spriegumu, tāpēc visi cilvēciskie liecinājumi ir pareizi. Cilvēcei, protams, ir dots atbilstīgi tās apziņai tāpēc Patiesība slēpta, bet Izplatījumā valda Ugunīgo Tiesību apstiprinājums. Tā mēs, Arhati, bijīgi sargājam Kosmisko Tiesību likumu.

443.

Cik neizprotama cilvēcei ir seku pasaule. Kosmosā nav patvaļības. Tas, kurš bāzējas uz gadījumiem, tas tikpat vāji iekļaujas arī dzīvības enerģijas ķēdē. Enerģija, kas rosina dzīvību, izlemj arī traukšanās virzienu. Tāpēc patvaļīga doma dos nenoteiktu lēmumu. Patvaļīga doma radīs augsni sabrukumam; vai arī tiekšanās sekmēs haotiskās parādības izpaušanos formā. Starp formām, kuras izpaustas uz zemes, ir tik daudz patvaļības upuru. Tāpat kā rīcība satricina sfēras, tā pati patvaļība satricina arī seku pasauli. Likums ir tik negrozāms, ka var sacīt, ka attīstoties domas smalkumiem, būs iespējams apzinīgi, pārveidot formu.

Iztēlosimies pasaules, kā izsmalcinātu principu pasaules, un visā bezrobežīgajā krāšņumā.

444.

Apstiprinātajā dzīves likumā saskaņotības princips ir tik majestātisks. Gars tik bieži savas darbības piedēvē labai ierosmei, bet gara spēka impulss tiecas uz pretējo. Tā domājot, gars pierāda gribas trūkumu – gribas trūkums ir haoss. Un kad Mēs zinām, ka sekas iziet no cēloņa, tad katram garam jā rūpējas par saviem dzenuļiem. Visa “Dzīves Grāmata” mudinājumu pārpilna.

445.

Negaidīsim skaistas sekas tur, kur gars nav licis lietā savas labākās tiekšanās. Ļaudis bieži brīnās, ka viņu pasākumi ir neveiksmīgi. Sacīsim – vai gan likāt lietā visus labākos impulsus? Vai nebij iezagusies vieglprātība, nekustības trulums, nevērība un vai neizpalika dedzība attiecībā uz Hierarhiju? Tātad var sagaidīt vienīgi uz cēloņiem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

un sekām pamatotu atbilstību. Tāpēc jāsaprot, ka katra nepārdomāta darbība, katra nelietderīga izturēšanās var nest tik daudz nevajadzīgu un kaitīgu seku.

446.

Ne velti runā par visu apkārtējo priekšmetu dīvainiem dzīvības emanāciju iedarbības gadījumiem. Senais Indijas paradums celt katram troņa mantiniekam jaunu pili nav bez dziļa pamata. Ja spētu iedomāties, cik daudz asiņainu ēnu ir ap daudziem troņiem; cik daudz drausmu ap senču ģimētnēm; cik daudz ierūsu uz kakla rotām; cik daudz rēgu uz sienām, tad cilvēce sāktu cienīt emanācijas. Jo ne vien emanāciju fiziskā iedarbība, bet arī to psihiskā enerģija ir vai nu radoša, vai arī postoša. Kā gan jaunais Valdītājs lai ietu jaunu ceļu pagātnes smacējošās tumsības emanācijās! Daudz posta sagādā šie pagātnes mantojumi. Senie likumi, apbedījot ar mantību, bija paredzējuši ne tikai aizkapa dzīvi vien. Senā gudrība paredzēja izplatījuma šķīstīšanu. Ēģipte pazina emanāciju likuma spēku. Pēc notikumiem un vēsturisko faktu secības iespējams viegli pārliecināties, kā emanāciju ietekmē norisinājies sabrukums. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāievēro saudzīgums un dziļa emanāciju izpratne. Tik svarīgi ir pasargāt katru svētīgu noslāņojumu!

447.

Izdzimteņu enerģija apstiprina visas sekas. Katra baismīga doma nes cilvēkam ļoti lielu neveiksmi. Katra doma, kas pievelk neveiksmi, var radīt kosmisko perturbāciju atmosfēru. Tāpēc ar tādu piesardzību jācenšas apzinīgi jaunradīt. Tā apzinīga tiekšanās atklās Bezrobežības izpratni.

448.

Ļaunums rada substanci blīvuma ziņā līdzīgu labumam. Nedrīkst, protams, turēt izplatījumā indīgus perēkļus, tālab, vai gan netaisns ir likums, kas sējējam liek arī nopļaut, citiem vārdiem sakot – spiež transmutēt savus augļus? Būtu netaisni visu ļauno uzvelt labajiem gariem. Liels gars, protams, uzņem un transmutē ļoti daudz ļaunuma, bet pat viņam nav viegli izdzēst pasaules indi. Jūs zināt, cik smagi ir transmutēt visu Pasaules daļu ļaunumu! Zināt, ko nozīmē sirds enerģijas izplūšana.

449.

Teikšu fanātiķiem un svētuļiem par nodevību. Viņi iedomājas nodevību esam tikai trīsdesmit sudraba grašos, bet piemirst, ka tā ir katrā zaimojumā un mēlnesībā. Nevajag domāt, ka ļaunprātīgs vārds nav nodevība. Ļaunprātība bieži vien nav nošķirama no nodevības un mēlnesības. Viens un tas pats melnais koks baro šos negodu zarus. Un sekas būs tikpat melnas, cik melnas ir negoda saknes. Vajag jo steidzami atradināties no ļaunprātīgu vārdu šausmām.

450.

Neesiet pārsteidzīgi slēdzienos. Cilvēki parasti pasteidzas priekšlaicīgi un tādēji sajauc seku pavedienus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

451.

Ar nepareiziem spriedumiem cilvēks tikai smago savu karmu.

452.

Cilvēks nezina, kura no viņa rīcībām ir tā labākā, tādēļ dižošanās ar darbiem norāda uz zināšanu trūkumu. Cilvēku rīcības atkarīgas no ļoti daudziem apstākļiem. Tālās Pasaules būs vai nu palīdzētājas, vai pretinieces. Cēloņi un dzenuļi ierakstīti tik garos tīstokļos, ka cilvēcisai acij sekas nav izlasāmas.

Tādēļ ļausim izlemt Augstākajai Pasaulei, bet arī paši pieliksim visus savus labākos spēkus un tiekšanos.

453.

Jaunā pasaule nāk un vienīgi atjaunotai apziņai būs iespējams to atskārst. Ārdīšana, lielo jēdzienu zaimojoša noliegsmē ir riebiga, jo tā ir haosa vai gara tumsonības radīta, bet tā kā nevar būt seku bez cēloņiem, tad palūkosimies pagātnē, un godīgi, un bez aizspriedumiem atcerēsimies un pārbaudīsim vēstures rekordus, kaut arī tikai zemes apziņu atzīmētus, un varbūt, apskaidrotā apziņa kaut ko mums noskaidros.

Ja viduslaikos alķīmiķis Akaša pieņēma Debesu Jaunavas veidu, bet Jehova un citi Svētie vārdi un apzīmējumi slēpa smadzeņu uzbūves un cilvēka organisma noslēpumus, tad tagadne prasa citu veidu un piesegumu. Dzīve ir komplicēta, un tikai tas, kas atskārtis visu tās sarežģītību, var iegūt zināšanu.

Katru evolutīvu domu, kas dod virzienu nākotnes laikmetam, nekustīgās un aptumšotās apziņas ir saņēmušas un arī vēl tagad saņem ar briesmīgu pretestību, šeit arī cēlonis visām riebigo ekscesu drausmām.

Tāpēc, saņemot kaut ko, kas ved uz vispārīgo labumu, vajag likt lietā visu apskaidrotās apziņas plašumu. Domātāji tiek ļoti vajāti, bet ikviens šāds domātājs ir fokuss, kurā laikmetīgā ietērpā ir koncentrējušās un atspoguļojušās domas, kas pilda izplatījumu. Domātāji ir nākotnes pravieši. No “Dzīvās Ētikas” grāmatām jūs zināt, cik drausmīgs ir apziņas nekustīgums, tieši tas rada trūdēšanu, un kā sacīts, nekādas kosmisko kataklizmu, zemestrīču drausmas nav pielīdzināmas trūdošas apziņas katastrofai.

Tāpēc iedziļinieties visos cēloņos, kuri radījuši sekas, kas tagad satricina visu pasauli, un aplūkojiet katru parādību no daudzām pusēm un it sevišķi izvairieties no vienpusīgiem aizspriedumainiem uzskatiem. Kā attiecībā uz personībām, tā arī uz visām dzīves parādībām.

454.

Kosmiskajos svaros ir izpausti divi galvenie cēloņi, kas apstiprina kosmisko iekārtu. Katrs cēlonis paredz pasaules pārkārtošanu. Atkarīgi no būtības sasprindzējas kosmisko cēloņu sekas. Uz kosmiskajiem svāriem atrodas pasaules evolūcija un tumšie šķēršļi. Kad pasaule pārorganizējas, tad tumšā puse ceļ savus šķēršļus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Pasekosim, kā gadu tūkstošu gaitā tiek nostiprināti spēki pasaules uzdevumu īstenošanai. Kad Gaismas Nesēji nostiprināja Nolikumu, tad Viņu centienu potenciāls piesātināja cilvēces centienus. Kad patības likums nostiprināja despotisma tieksmes, tad cilvēks sāka grimt ierobežojumu sfērā un tumsa ierosināja cilvēkā pašiznīcināšanās tieksmi. Tāpēc Valdoņu pašizliedzība ugunīgi vada cilvēci. Pašiznīcināšanās princips apstiprina nākošo evolūcijas pakāpi. Tā tiek notīrīts pasaules ceļš. Tālab pār visām sekām staro varoņdarbs un pašiznīcināšanās ceļš ved uz zemākajām sfērām. Tā – pat tumsa apstiprina Gaismas pakāpi.

455.

Ceļa bruģis tiek salikts no maziem akmeņiem. Nevar iztaisīt gludu ceļu, sagāžot klinšu blukus. Kad jūs pētāt domāšanas gaitu, jūs redzat daudz sīku domu, kuras klāj kustības visumu. Kas spēj izsekot sīkajām domām, tas jau spēj tikt galā ar lieliem atrisinājumiem. Mazo domu kādība un secība noslēpo lielu darbību pamatus.

Runājot par psihisko enerģiju, Mēs vispirms atceramies mūsu mazo, ikdienišķo domu cēloņus un sekas. Jo šie tāri vājina augstāko enerģiju. Juceklīgā atkritumu kaudze piemēslas jebkuru celtni. Mūsu ienaidnieki ir mazās, uzbāzīgās mušas. Vai tām nelīdzinās klaidu tēlu saraustītie pavedieni? Kad norādām uz psihiskās enerģijas veidošanu, tad to pašu teiksim par mazo domu pārveidošanu. Bet zināsim, ka tās var būt izpaužuši gigantu priekšteči. Lai enerģija pieņem spēkā bez grūžiem!

456.

Gara izpratnes pieaugšana pievelk sadarbībai arī mazus radījumus, kas apdzīvo gaisu. Lūk, kādēļ jānožēlo, ka matērija ir naidīga. Varēja jau agrāk panākt apzinīgu sadarbību ar matēriju.

Vilinoši ir saņemt bez kavēšanās materiālas priekšrocības. Pat gudram cilvēkam nav iebildumu saņemt augstāku amata pakāpi, neapsverot tā sekas. Kapsētas ir pilnas ar augstiem amatiem, tās ir pieminekļi matērijas nošķirtības žogam.

Protams, matērija ir ļoti svarīgs faktors, bet tikai caur garu viņa iegūst savu svēto nozīmi. Tāpat kā augstākais matērijas cienītājs bez gara ir analfabēts, tāpat arī adepts bez intelekta. Bet garā tomēr ir iespējams lidot, kamēr matērijai spārni nav. Jo vienīgi garīgums vien zemes virsū spēj atvērt augstos Vārtus. Un kad cilvēks ir nodrošināts pret bailēm, tad viņš spēj izziņāt īstenības izcelšanos.

457.

Valdoņi jau tik daudz runājuši par cilvēces nākotni, bet gars tik maz iedziļinās apstiprinātās esamības problēmās, ka pagātne gatavo cilvēcei grūtības. Jaunrade atkarājas no enerģiju kombinācijām, tāpat apstiprinās arī nākotne. Daudz jau runāts par cilvēkam nolemto jaunradi un predestināciju. To cilvēkam vajag saprast. Tāpēc, kad Mūsu apstiprinātais likums norāda uz trauksmīgo procesu, tad jāatzīst, ka nākotne ir pagātnes sekas. Gars, tiekdams uz karmiskajām sekām, nosacīs nākotni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

458.

Nākotnes priekšlēmums ir tik ļoti saspringts, kad tas apstiprina sekas, kuras izriet no tiekšanās uz Kosmisko Magnetu. Kad sekas stājas spēkā, tad katrai pakāpei ir sava izteikta forma. Laikmetu ķēdi veido iepriekšēja nolemtība.

Tā, pazīstot tagadni, iespējams nosacīt nākotni. Iespējams nosacīt katru magnētisko vibrāciju, kas ierosina tautas tiekšanos. Cēloņu izpētīšana dos noteiktas sekas. Tāpēc, lai katra tautība ņem vērā centienu un iekārību pamatkādību. Labākais liecinieks ir garīgais progress. Tādējādi bezrobežīgās tiekšanās ceļā izveidojas saspringta ievirze evolūcijā.

459.

Noslāņojumu kādības uzrāda tautas ieskaujošo sfēru būtisko attēlu. Nākotnes būtību vienmēr izlemj tautas gars. Ap katru tautu vibrē seku karma, tāpēc cilvēki tā tiecas uz Patiesības pamatiem, bet tikai izredzētie iet Patiesības gultnē. Par visu vairāk tiek izkropļots Patiesības jēdziens. Tāpēc, kad Mēs sakām – Patiesība, Mēs aicinām apgūt smalkās enerģijas un atzīt Kosmisko Magnētu.

460.

Kādiem zemes vārdiem izsacīt, ka smalkajā enerģijā izpaužas ikvienā cilvēka kustībā? Kā apstiprināt, ka šī pati enerģija liek kustēties pasaulēm? Kā lai paskaidro, ka tā ir i domās, i darbībā? Tā ir gan ierosinātājs, gan arī apvaldītājs cēlonis. Tā arī nemērī mazumu un lielumu. Kas gan izpratīs, kur visa Pirmcēlonis? Kurš gan spēj aiznest zināšanas par dižo enerģiju pa visu pasauli?

Var uzrakstīt grāmatu par maziem cēloņiem un lielām sekām. Protams, tāds definējums iespējams ņemot vērā vienīgi zemes mērauklas. Bet pamācoši ir izsekot, kādi cēloņi radījuši lielas sekas – var pabrīnīties par redzamo cēloņuniecīgumu. Nenozīmīgos dzenuļus daudzi vispār pat neatcerēsies. Paraudzīsimies, kā varējusi rasties tāda neatbilstība? Izskaidrojumu var atrast karmiskajos cēloņos. Turklāt, cilvēkam grūti atšķirtniecīgo no lielā.

Lai izpausta psihiskā enerģija atgādina par dižās enerģijas klātbūtni it visā. Tā iemācīsimies apdomīgi attiekties pret mazo. Protiet padomāt par dižo enerģiju.

461.

Pirmcēloņu meklēšana ir raksturīga katram domājošam cilvēkam. Vieni tuvojas vairāk izsmalcināti, otri rupjāk, bet neviens nepaiekt garām meklējumu ceļam. Bet – viņi gatavojas izzināt Augstāko bez tuvāko cēloņu izzināšanas. Viņi necenšas noskaidrot jautājumu, ka cilvēkam jāorientējas arī ikdienas parādībās. Kurš prot saskatīt visikdienišķāko parādību cēloņus, tas spēšielūkoties arī augstāk.

Ikdienas notikumu cēloņu saskatīšana izsmalcinās domāšanu. Pamācoši redzēt, kā no viena paša izsauciena vai skata sagruvušas veselās norises, bet klātesošie nav pievērsuši uzmanību un vēlāk pirmcēloni aizmirsuši.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Lūk, Mēs savu domu sūtījumos dažkārt ierobežojamies ar vienu pašu vārdu, bet šādiem mājieniem, izrādās, ir svarīga nozīme, tikai ne visi uztvērēji šādām zīmēm pievērš uzmanību. Jāiegūst liela iemaņa, lai pastāvīgi uzturētu asu vēribu, vēl jo vairāk tādēļ, ka cēloņus un sekas bieži atdala liels laika sprādis.

462.

Cilvēki maz iedziļinās domās par Jaunrades Avotu. Visas ārējās izpausmes cilvēce pieņem kā parastās parādības. Izplatījuma uguns iezīmē noteiktas funkcijas, bet aiz aizejošām enerģijām atrodas kosmiskās, neizsmeļamās enerģijas Avots. Cilvēcei vajag padomāt par šo neredzamo visuresošo Avotu. Tāpēc katrai radošajai domai jātiecas uz Avotu. Visā kosmiskajā darbā jāaskata cēloņu un seku ķēde. Šī ķēde ir bezgalīga visos izmērījumos.

463.

Sirds var sāpēt, kad necienīgi tiek aizskarta Hierarhija. Sirds – centrs. Hierarhija arī centrs; no paša galvenā tiek pārraidīts uz Visaugstāko un otrādi. Kad cilvēki, būdami neattīstīti, kaut ko neizprot, tiem nevajadzētu aptraipīt šo viņiem nepieejamo. Vajadzētu, lai viņos iemājotu pietiekami daudz cilvēcisku jūtu, lai tie spētu izprast, kur sākas Neizsakāmais. Nevajag iedomāties, ka drīkst apmētāt ar akmeņiem cildenāko Tēlu. Dažos neattīstītos ļaudīs mīt pašpārliecība, ka viņiem atļauts viss. Bet kad viņiem būs izkrituši visi zobi, tad lai nebrīnās, bet lai pameklē tuvāk pēc cēloņiem.

464.

Jūs saprotat, ko Skolotājam sagādā katrs atkritējs! Ja katram māceklim piešķirts sevišķs stars, tad šai pavediena saraušanai jāizpaužas sekās. Ne bez iemesla Skolotājs neatlaidīgi vaicā tie, kas klauvē: “vai neesi nodevējs?” Pavediena iznīcināšana starp Skolotāju un mācekli var tikt izdarīta tikai lēnā gaitā, bet parastā straujā nodevība ir visai sāpīga kā Skolotājam, tā nodevējam. Proti, aptumšojas nodevēja saprāts un caur pārrautā pavediena rētu visvieglāk iekļūst apsēstība. Šis nodevības process uzskatāms kā fiziskas briesmas, nemaz jau nerunājot par garīgajām sekām. Var iedomāties, cik piesardzīgi jāizvēlas mācekļi, lai neveicinātu kosmisko postu. Tāpēc katra Mācība dod stiprus piemērus attiecībā uz nodevību. Lai būtu nodevējs, neva jau katrā ziņā jābūt Deradatam vai Judasam, arī bez šiem prototipiem izplatījums ir salauzītu staru pilns.

465.

Tagad visiem Gaismas kareivjiem jācīnās dienu un nakti, jo Armagedons ir drausmīgs.

Notikumi sablīvējas un viss atbilstīgi paātrinājas. Judasi, Kasiji un Brutu savos tagadnes veidos Gaismas ceļā ir neizbēgami.

Katra nodevība rosina visus uzticīgos līdzstrādniekus un draugus vēl ciešāk apvienoties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Būs visādas runas, neizslēdzot arī nodevības, bet zemes plānā šādas manifestācijas nepieciešamas. Jāparāda Gaismas uzvara pār tumsu.

466.

Jaunveidošanas impulss prasa tiekšanās apdvestu spriegumu. Bez šī impulsa nav iespējams izveidot evolūcijas pakāpi. Jo katra orbīta piesātinās ar apzinātu tiekšanos un katra pakāpe prasa savu apstiprinātu spēku. Tāpēc, kad radīšanas process savāc spēkus, tad fokusam tiek pievilktas tāpatīgas enerģijas. Tālab, jo apzinīgāka būs attieksme pret fokusu, jo lielāka būs atbilstība un jo spēcīgāka būs pievilksme. Cēloņi un sekas tā ir iepriekš noteikti! Un radošais impulss tiek piesātināts ar apzinīgas tiekšanās uguni. Tā tiek jaunradīts viss Kosms.

467.

Pasaulē viss ir neatkārtojams. Tā var atskārst, cik ļoti daudz ir neparasta. Bez šādas izpratnes Cilvēki neapjēgs savu zemes stāvokli. Nav iespējams domāt par evolūciju, ja nav zināmi gaitas iesākšanas cēloņi un sasniedzamais mērķis. Bez cēloņu un seku izpratnes zemes dzīvei nav jēgas. Bet ja cilvēki, kaut vai daļēji, apjēgtu apkārtējā neparastumu, viņi vieglāk spētu sakoncentrēt domu uz Augstāko Pasauli. Nedrīkst pierunāt cilvēkus bez pārejas pakāpes pievērsties tik savdabīgai sfērai, kā Augstākā Pasaule. Bet, ja acs pakāpeniski sāks atšķirt apkārtējo daudzveidību, tā vieglāk pieradīs pazīt smalkās parādības. Patiesībā, it viss ir jāattīsta.

468.

Kad kosmiskajā jaunradē viss izstarojas, tad cik gan vienkārši cilvēce var likt lietā kosmiskos likumus. Evolūcijas likuma atzīšana taču tik viegli atklās izpratnei gara kosmiskās augšupejas likumu. Tad būs iespējams tuvoties ceļam, kad ved uz tālajām pasaulēm. Vai tad cilvēce, dzīvodama seku pasaulē, ir spējīga progresēt? Neņemot vērā cēloņu pasauli, cilvēce, protams, ir zaudējusi sakarus ar Esamības likumu. Jo vienīgi dzīvju ķēde spēj dot cēloni dzīvei. Tāpēc, kad Mēs sacīsim, ka gars, kas sasniedzis piepildījumu, gatavojis sev ķermenī gadu tūkstošiem, tad šāds liecinājums būs patiesība. Visi gara centienu cēloņi rada savas sekas un šajā Vienības likumā ir ietverta visa kosmiskā radīšana.

469.

Katrs notikums ir garas cēloņu un seku ķēdes loceklis. Parasti no zemes redzes viedokļa ar vārdu notikums saprot kaut ko svarīgu, bet jebkura ikdienas norise pakļaujas tam pašam likumam. Kurš gan var izšķirt, kur dzims lielu notikumu dīglis.

Paplašināta apziņa palīdz atskatīties, lai saskatītu notikumu avotus. Šādu jūtziņu svarīgi piesavināties, lai ne ar saprātu, bet ar ātru sajūtu apjēgtu notikumu ceļu. Nav jau iespējams pārdomāt katras ikdienas parādības izcelšanos, bet dzīves ceļš ir jāapzinās. Tikai šādā Avotu izpratnē nāks arī dabīga paredzēšana.

Šādus, jau nokaltas ķēdes posmus, jānācās paredzēt. Nerunāju par gaišredzību, kura pieejama tikai nedaudziem, bet domāju dabīgu paredzēšanu, kas dibinās uz cēloņiem,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

uz tuviem un uz tāliem. Lai nedomā, ka dabīgā paredzēšana viegli sasniedzama. Spilgti apgaismo paplašināta apziņa un gaismeklis ļauj skatīties kā atpakaļ, tā uz priekšu. Pagājušais ceļš jau ir pazīstams pēc daudzām pazīmēm, bet nākošais var nest pavisam nepazīstamas iezīmes, un kā ceļinieks tajās orientēšos!

Mēs jau ne reizi vien esam runājuši par dabīgu jūtziņu, lai saskarsme ar Mums palīdz šādai dabīgai virzībai. Lai šādā kustībā kļūst saprotams, ka dažas ikdienas parādības daudz nozīmīgākas par tā saucamiem pasaules notikumiem.

D. norādīja, ka katrs cilvēks mēdz būt par visievērojamāko notikumu virzītāju, bet reti kad šādu mirkli apzinās.

470.

Lai tuvotos Mums, ir vajadzīga pilnīgas brīvības izpratne. Cik briesmīgas ir baiļu vai peļņas meklēšanas sekas! Neaptumšota tiekšanās, kas brīva no visām nastām, rāda īsto ceļu. Tikai sirds, no kuras nespēj noslēpties nedz viltība, nedz pārkamība, spēj spriest, kur sākas tāda brīvība. Sirds brīvības robežas ir delikātas. Bet ko gan visu cilvēki nesablīvē ap šo vissmalkāko audumu! Ja sirdī atbalsojas tālas zemestrīces, ja mūsu āda izjūt siltuma plūsmu no rokas pat prāvā attālumā, cik daudzkārt spēcīgāk gan sirdī atvibrēs cilvēku izstarojumi! Un tieši šo kādību tagadnes zinātne nav pietiekoši atzīmējusi.

471.

Visiem Guru vārdiem un mājieniem ir dziļa nozīme. Katrs cēlonis rada sekas. Katrs Guru norādījums, ja to precīzi izpilda, izraisa labas sekas ne tikai darījumos, bet dod jaunas iespējas arī to izpildītājam. Neatzīdami vai, nevērīgi izpildīdami norādījumus, mēs bieži vien sev atņemam neizvietošanas iespējas. Un beidzot, kad prāts noskaidrosies, bet kad būs jau par vēlu, tad ar patiesām skumjām varēsīm atkārtot: "Un laime bija tik tuvu, tik iespējama!"

Karmas ceļi ir neizprotami un mēs nekad nezinām, kurš posms, kurš pavediens atnesīs mums personisko gaidīto laimi, tādēļ nepalaidīsim garām nevienu cilpu, kuru gudri iepin Guru roka. Izdzīsim visas tumšās ēnas, jo tās taču stāv aiz muguras, tās čukst, un pa to laiku tik daudz laimes var aizpeldēt.

472.

Cēlonības dzirkstis lido izplatījumā un katra dzirksts nes savas sekas. Tā Skolotāja neatzišana atstāj mācekli bez vadības un nevienai šādu klimstošu garu darbībai nav celtnieciskas nozīmes. Tā katrai garīgas tiekšanās liesmai jānovēd pie Vadītāja meklēšanas. Kad māceklis izprot Hierarhijas nozīmi, tad cēlonība dod savus brīnišķos asnus.

473.

Tāpēc Mūsu Kalpošanā upura varenā spēka izpratēji pazīst sasnieguma skaistumu. Tāpēc tie, kas sirdī izpratuši Kalpošanu, iepazīs sasniegumu. Tāpēc Kalpošana, lielā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

sasnieguma vārdā, piešķir Esamības skaistumu. Tāpēc visas karmiskās sekas kaldina gara tieksmju kombinācijas. Tāpēc “Dzīvības Grāmatā” ierakstītas visas tieksmes – tā top dzīves un tā top noteikts Esamības skaistums!

474.

Mūsu filozofija, galvenokārt, ir zinātne, kas atzīst sekas, atkarībā no to cēloņiem un cēloņus atkarībā no to sekām, bet tā kā tā ir arī radīšanas zinātne, kas izriet no pirmsākuma, kā Bekons to apzīmē, tad iekams pieņemtu šādu sākumu, mums tas jāpazīst. Mūsu doktrina nepazīst kompromisus. Tā neapstiprina nedz arī noliedz, bet sniedz tikai to, ko pazīst kā Patiesību.

475.

Katrai garīgai individualitātei jānoiet gigantisks evolūcijas ceļš, jāveic milzīgs riņķojuma processpirms viņa pabeigs tikai šīs zemes gaitas..... arvien augstāk un augstāk. Mēs pievērsīsimies tikai šai zemei. Katra no septiņām rasēm no pamatzara dod septiņas atvases, kas savukārt sazarojas; un caur katru no tām pēc kārtas cilvēkam jāevolucionē pirms tas pāriet nākošajā, augstākajā rasē; un tā septiņas reizes. Jums atļauts plaši atvērt savas acis un justies apmulsušam labais draugs, bet tā tas ir, Atvases tipizē dažādos cilvēces paveidus – fiziski un garīgi – un neviens no mums nevar izlaist nevienu pakāpienu šais kāpnēs.

Lūdzu atcerieties, ka, ja es saku “cilvēks”, es ar to domāju mūsu tipa cilvēcisku būtni. Pastāv neskaitāmas citas manvantāriskas ķēdes, kuras nes uz sevis saprātīgas būtnes – savu attiecīgo ķēžu evolucionāro būtņu vainagojumus vai virsotnes – mūsu saules sistēmā un ārpus tās – dažas fiziski un intelektuāli zemākas, citas – neizmērojami augstākas nekā mūsu ķēdes cilvēks. Mēs tās šeit tikai pieminam, par viņām mēs pašreiz nerunāsim.

Cilvēkiem jāiziet caur katru rasi, izdarot septiņas secīgas ienākšanas un izešanas, attīstot intelektu no zemākās līdz augstākai pakāpei pēc kārtas. Īsi sakot, viņa Zemes cikls ar saviem mazajiem apliem un apakšapljiem ir Lielā Cikla tieša kopija, tikai miniatūrā. Iegaumējiet, ka intervāli pat starp šīm speciālajām “rasu” reinkarnācijām ir milzīgi, jo pat vistulākajam no āfrikāņu bušmaņiem jāsaņem savas karmas balva, tāpat kā viņa brālim bušmanim, kurš var būt sešreiz saprātīgāks par viņu.

1. Jūsu etnogrāfi un antropologi darītu labi, ja viņi pastāvīgi paturētu prātā šo negrozāmo septiņējādības likumu, kas iet caur visām dabas parādībām. Sākot ar Kivjē (Cuvier) – lielā protestantu teoloģijas meistarā, kura Bībeles papildītās smadzenes lika viņam sadalīt cilvēci trijās dažādās rasēs – Blumenbaham, kurš to sadalīja piecās – nevienam no viņiem nav taisnība. Tikai Ričards, kurš pravietīgi izvirzīja septiņas, bija tuvu patiesībai.
2. Tāpat ne bagātībai, ne nabadzībai, nedz piedzimšanai augstākās vai zemākās šķirās uz to visu nav ne mazākās ietekmes, jo viss tas ir **karmas rezultāts**. Tāpat arī tam, ko jūs saucat par civilizāciju, nav lielas sakarības ar progresu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Iekšējais cilvēks, garīgums, fizisko smadzeņu apskaidrība garīgā vai dievišķā saprāta gaismā, lūk, tā ir **mēraukla**.

3.Karma ir tāds dzīvnieks, kurš paliek vienaldzīgs pret lakādas balles korpēm un glazē cimdiem. Tāpat arī jūsu naži un dakšas, operas un viesistabas nesekos jums jūsu progresā vairāk nekā britu estētu kritiķu lapu krāsas apģērbi pasargās to īpašniekus un valkātājus no ieskaitīšanas to rindā, kurus – vai nu viņi tā grib, vai ne – nākamajā sestā un septītā lielā apļa cilvēki uzskatīs par “Karaliskās biedrības” laikmeta gaļas ēdējiem un liķieru dzērājiem “mežoniem”. Tas atkarājas no jums – padarīt savu vārdu tik nemirstīgu, lai liktu nākamām augstākām rasēm sadalīt mūsu gadsimtu, nosaucot vienu tā daļu par “Pleisto – Simreta” periodu, bet tas nevar notikt līdz tam laikam, kamēr jūs atrodaties zem iespaida, ka mērķus, par kuriem tagad runājam, varētu sasniegt ar saprātīgu mērenību un atturību.” Apslēptā okultā zinātne ir greisirdīga pavēlniece un nepieļauj pat ne mazākā mērā apmierināt pašam savas iegribas, un tā ir “fatāla” ne tikai attiecībā uz laulības dzīves norisi, bet pat attiecībā uz gaļas un vīna lietošanu.

476.

Kaut gan nodomu, labo domu un darbību labās sekas ir netveramas, tomēr cēlonības likuma visam ir savas sekas. Likums ir negrozāms un majestātisks. Katras darbības cēlonības apstiprinājumus paplašina apziņa, jo nevis bailes, bet darbības izpazīšana rāda pareizo virzienu. Cik brīnišķīgs ir likums, kas dod dzīvību visam labajam un katrai jaunradošai sākotnei! Ja kosma celtniecību taču ik mirkli kāpina it visas sākotnes. Patiesi, gara varoņi zina, ka viņu nepārtrauktā tiekšanās iesaista viņus dzīves celtniecībā. Tā cēlonības likums var pievērst domāšanu bezrobežīgās ugunīgās Pasaules izpratnei; kad gars nojautīs, ka viņš, - kā cēloņa sekas un arī kā cēlonis jaunām sekām – ir Kosmiskās Ķēdes loceklis. Izprotot šo vienkāršo cēloņu un seku likumu, cilvēks varēs daudz ko izzināt. Ceļā uz ugunīgo Pasauli iegaumēsīm mūsu darbību mūžīgo kustību.

477.

Cik majestātisks ir Cēlonības likums! Tajā ietverta atbilde uz katru jautājumu. Jautājums par nelaimēm satrauc cilvēka prātu, bet Cildenais likums noved pie Karmas likuma. Cilvēks ir sašutis par nelaimēm, bet Cēlonības likums norāda viņam uz paša radītām sekām. Cilvēks brīnās par savādiem līdzsvara traucējumiem, bet Kosmiskais likums apelē pie Augstākās Taisnības. Kas garā pieskaras Cēlonības likumam, tas jau ir pieskāries Patiesībai. Ja skolas un tempļi būtu sludinājuši Cēlonības likumu, tad arī apziņa būtu uz augstākas pakāpes, jo nespēj virzīties uz priekšu tas, kas nošķirts no Esamības pamatiem. Pareizs ir apgalvojums, ka sākums nevar pastāvēt bez Esamības Vienbūtīgās Uguns; un gluži tāpat izpaužas arī Kosmiskā Celtniecība, apvienojot to, kas likumīgi pieder viens otram. Tā Kosmā viss apvienojas. Cēlonības likums jāpieņem visā tā varenībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

17.nodaļa: Planētas likteņi

478.

Kad planēta garīgas izpratnes zuduma dēļ, zaudē savu līdzsvaru, tad ir nenovēršams tas, kas planētu sagaida; jo nav karmisku seku bez cēloņa un nav cēloņa bez sekām. Parādība, kas radusies aiz garīgas tiekšanās zuduma, protams, dos tos impulsus, kas atnesīs planētai atdzimšanu. Fiziskās pārgrozības dos planētai Agni Jogas izpratni.

478.a.

Mūslaiku izpratnei par iekšējā cilvēka īpašībām, ir jāpaplašina savi apvāršņi, bet līdz tam vēl tālu. Cilvēcei vispirms ir jātop pārbaudes uguns šķīstītai.

479.

Kosmiskā līdzsvara likumi vada planētu. Kosmiskajiem likumiem jāpieskaita arī Karmas likums, jo līdzsvara likums ietver visas pārējās dzīves izpausmes. Līdzsvars ir katras izpausmes radošais spēks. Tāpat kā Gaismēna rada un piesātina darbību, tā arī līdzsvara likums apstiprinās atbilstīgi gribas attīstībai. Kosmiskie Svāri apstiprina atbilstīgi tautas karmas pieaugumam. Cilvēka Karmas svāri apliecina savu gribas izmērījumu. Tāpēc tik svarīgi ir nostiprināt pilnveidošanās tieksmes izpratni, jo izplatījumā raidītā vēlēšanās spēj vienmēr pievilkt vēlamo, un atkarībā no vēlēšanās kādības nodibināsies līdzsvars. Tāpēc vēlēsimies tās enerģijas, kuras iespējams pielietot un izpildīt dzīvē. Līdzsvars var tikai tad nostiprināties, kad brīvā griba izvēlēsies Vispārības Labuma ceļu.

480.

Brīvā griba sacenšas pat ar karmu. Var uzskaitīt gadījumus, kad griba radījusi karmas izmaiņas. Saka, ka tā saucamā nožēlošana ir varena enerģija, bet labāk šādu stāvokli nosaukt par pilnīgu apzināšanos. Cilvēkam, vispirms jāzina, ka viņam ir vajadzīgi jauni sasniegumi un arī kādēļ viņam tie jāsasniedz. No viņa jāprasa pilnīga apzināšanās, jo tikai viskoncentrētākā griba spēj radīt ceļa pagriezieni. Ir daudz svārstību, daudz vāju domas uzliesmojumu, bet likteņatslēgu tie nepagriezīs.

Dažās reliģijās ir priekšraksti, lai cilvēki par savām rīcībām pastāstītu citiem. Nav šaubu, ka šādām grēksūdzēm sava nozīme ir, jo tās noskaidro apziņu, bet tas būs tikai pirmais pakāpiens. Vajag sevi sagatavot tā, lai pats spētu sevi novērtēt. Cilvēks stāv Vadītāja priekšā un viņam pašam jāsaprot, kam ir sevišķa pozitīva vai negatīva nozīme. Tikai pats cilvēks var radīt savu darbību avotu.

Pēc novērojuma par visu darbību secību, var izlemt par cēloni un sekām. Tā var patstāvīgi sagatavoties nākošajiem pārbaudījumiem. Kādam būs vajadzīgi ilgi sapņu un atmiņu periodi, bet citi nekavējoties var ķerties pie tālākā ceļa sagatavošanas.

D. sacīja – “nezaudēsim veltīgi laiku”.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

481.

Nedrīkst domāt, ka cilvēces nožēlojamais stāvoklis spēs uzlaboties, ja cilvēki nepaturēs prātā bargo vulkānu un nepievērsīsies psihiskajai enerģijai. Golfi straumes pārvietošanās ir tikai viens no daudzajiem biedinošajiem priekšstatiem, mazliet tuvāk ir atrodami arī daudzi citi.

482.

Pamatojoties uz Dzīves Mācības norādījumiem sacīšu, ka visā jāievēro samērība, jeb, citiem vārdiem sakot, lietderīgums, kāds valda visā Pasaules Visumā. Viss jāpieņem no vispārības labuma jeb visas cilvēces lietderīguma viedokļa.

Iedomāsimies, ka cilvēks, kas nes atbildību par veselas zemes un tautas likteni (Valdnieks vai Virspavēlnieks), metas glābt cilvēku (bieži vien necienīgu) un pats pie tam aiziet bojā. Vai gan šāds solis būs samērīgs un lietderīgs? Vai drīkst likt uz svariem visas zemes likteni pretī viena, vai pat vairāku, cilvēku dzīvībām? Nu, protams, sentimentalitāte, kas pati sevi nekad neziedos, pirmā brēks, ka visos gadījumos cilvēkam, neprātojot, jāziedo sevi (bet pie tam aizmirst, ka viņi paši dažādā veidā ik dienas sit krustā savu tuvāko), šādas apziņas, protams, nav vēl nobeigušas sagatavošanās klasi un nespēs saprast, ka ikkatram upurim jābūt ar jēgu, citādi, izņemot ļaunumu, nekas cits neradīsies. Bieži vien tā dēvētās labās rīcības no augstākā viedokļa ir netaisnība. Pat tautas gudrība saka: “Daža labsirdība ļaunāka par zagšanu.” Vai gan nenotiek tā, ka savā nezināšanā mēs bieži esam gatavi darīt labu nekrietniem cilvēkiem uz daudz cienīgāku cilvēku rēķina?

483.

Lietderības principa izveidošana ir tik pamācoša. Ja cilvēce līdz ar savu tiekšanos būtu pierādījusi apzinīgumu, tad mūsu planētai būtu jauna pakāpe. Tomēr cilvēces dzīve ir nelietderības apliecinājums. Un šādas dzīves sekas ir tās, ka cilvēciskās sfēras ir gluži tumšas. Un apakšzemes eksploziju periods atbilst pārzemes uzkrājumiem. Un cietīs valstis, pār kurām mutuļo Kosmiskā Magnēta neizprašana – to iegaumēsim.

484.

Apziņa, kas ietver tikai tagadni, bez domām par nākotni, nevar iekļauties evolūcijā, jo tādai apziņai pazūd mūžu ķēde. Tāpēc, kad apziņa paplašinās, tad tajā ietilpst lielā vadošā cēloņu un seku ķēde. Tātad, kad iestājas evolūcija, cēloņiem ir ļoti svarīga nozīme. Tagadējā laikā, kad planēta piepilda savu karmu, protams, maksa par radīto tik ļoti atspoguļojas cilvēcē. Viss tas, ko rada cilvēku garīgās tiekšanās, tad arī ieskauj planētu.

485.

Planētas līdzsvars traucēts visaugstākajā pakāpē. Garīgā tiekšanās ievirze neiet vienu ceļu ar matēriju, un vienotības vietā rodas briesmīga nošķirtība un sabrukums. Visas nepielietotās enerģijas palika zemes slāņos, un pielietošanas vietā tās joņo haotiskā viesulī, jo cilvēces nošķirtība iznīcina vadus uz Augstākajām Sfērām. Līdzsvars

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

nenodibināsies bez visu izplatījumu un cilvēcisko izstarojumu līdzdalības. Ceļā un ugunīgo Pasauli līdzsvara pamats ir Pasaules gaišā Laikmeta sākuma nostiprinājums.

486.

Kad cilvēce sapratīs, ka pastāv ar cilvēku darbu sekām piesātināts izplatījums, tad būs iespējama planētas ārstēšana. Kā gāzes šie darbi saindē zemi un sabiezina atmosfēru, tāpēc vajag padomāt par minēto seku atzīšanu. Cilvēcei piemirsies, ka izlīdzinājumam jānotiek karmiskā ceļā, tāpēc katra uzkrātā pakāpe var transmutēties, ja ir tiekšanās uz augstāko Hierarhijas likumu. Varenās Hierarhijas Ķēde dod visai pasaulei dzīvību un šī likuma pieņemšana var atklāt jaunu pieeju enerģijām. Tādā kārtā var nodibināt labāku pakāpi.

487.

Ja cilvēce saprastu esošā jēgu, tad tā piedalītos kosmiskajā jaunradē. Kā tad gan iespējams progresēt, neapzinoties mūžīgo kosmisko pārveidošanos? Jo tikai, kad tiekšanās pārsniegs dzīves norādītās robežas, būs iespējams saskatīt kosmisko jaunradi. Neprāta siena aizstājusies priekšā. Līdzīgi apmierinātības miglai. Kad būs iespējams ieskatīties īstenās kosmiskās jaunrades sfērā, tad, izveidosies kosmiskā apziņa. Līdztekus kosmiskajai jaunradei darbojas tās daļa – cilvēces gars. Kosmiskais līdzsvars prasa bezrobežīgu tiekšanos uz pilnveidošanos. Tāpēc, kad cilvēces gars sadarbojas ar Kosmisko Magnētu, tad viņš pats sevi tuvina tai robežai, kura viņam palīdzēs tiekties Bezrobežībā. Tā cilvēce aiz savas apmierinātības sienas gatavo sev Kosmiskās Tumsības robežu!

488.

Dzīves iekārta tik ļoti nošķīrusies no Kosmiskā Magnēta, ka visas cilvēku radītas sekas pieņem drausmīgas formas. Spēku atbilstība iegājusi gultnē, kas virza uz iznīcību. Tā iemiesojas miljoniem tumšu dvēseļu, kas zaudējušas sakaru ar guru. Tik daudzus gadsimtus ļoti daudzas dvēseles tiekušās uz sadzīves, bet nevis uz esamības parādībām; un dzīvi ir virzījušas šīs iekāres. Pasaules Karma ir ikkatras darbības atspoguļojums. Un cilvēces glābšanu var nest tikai iekšēja izpratne. Šim nolūkam tai arī jāatmodina labākās enerģijas, jo Kosmiskā Taisnība izpaužas tur, kur ir pievilksme. Nevar izbēgt no Karmas, nevar transmutēt enerģijas bez gribas sprieguma. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies iepazīt negrozāmo Karmas likumu.

489.

Cik savdabīgi karma skar veselās valstis. Var iedomāties, kā sajaucas karmas: personīgā, dzimtas un tautas. Jūs ieraudzīsiet tautas, kuras nes it kā lāstu. Šo valstu vēsture var dot zināmu atminējumu, bet var būt cēloņi, kuri nav iegājuši vēstures lappusēs.

Jautās, vai tiešām netaisnība, kas ir izdarīta pret vienu cilvēku var atsaukties uz veselu valsti? Var, vēl vairāk tādēļ, ka daudzi iemiesojas vienā un tai pašā tautā. Visi šādi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

apstākļi pastiprina cilvēka atbildību. Fiziskās īpašības tiek nodotas daudzām paaudzēm, jo bēdīgāk, ja cilvēki nedomā, ka var nodot tālāk arī karmiskās pazīmes.

490.

Tā katrs gars atnes tautai savus uzkrājumus un darbības. Tā katrs gars kāpina savus apzinīgos impulsus. Tautas karma var tuvoties augšupejai, kad ikviens gars sapratīs savu atbildību. Tāpēc var apgalvot, ka personiskā, grupas un tautas karma atkarīga no pilnīgas Hierarhijas atskārsmes. Mūsu sūtība Uguns Nesēju radīšanas darbu Mēs apstiprinām dzīves uzlabošanas labad.

491.

Karma sasaista veselas cilvēku grupas uz ilgiem un ilgiem gadu tūkstošiem.

492.

Pasaules notikumu saskaršanās ir sarežģīta – rasu, un tautu karma, personības karma, blīvā un smalkā karma, sensenā un pašreizējā karma, visas tās izveido komplicētus kamolus. Karmu izmainīt grūti, tomēr līdz zināmai pakāpei to var regulēt, šai ziņā visai nepieciešama Vadība.

493.

Jautā – kāpēc bieži vilcināties iznīcināt ienaidniekus? Iemeslu daudz, pirmais – karmiskie nosacījumi. Aizskarot karmiski saistītu ienaidnieku, var viegli kaitēt tuviniekiem. Šo stāvokli var salīdzināt ar sevišķi grūtu operāciju, kad ārsts neamputē slimo locekli, lai bīstami neievainotu artēriju. Pastāvot karmiskai saistībai, mijiedarbības attiecības ir ārkārtīgi sarežģītas. Pie Mums ieskata par lietderīgāku nošķirt bīstamo ceļu biedru, nekā traucēt visu karavānu.

494.

Protams, ka zemākās sfēras saņem visus savus varenos spēkus, lai tuvinātu planētas liktenim. Bet cilvēces progresa kustība skaitliskā ziņā ir tik lielā pārsvarā, ka salīdzinot izplatījuma enerģijas, var sacīt, ka Gaisma aprij tumsu. Bet karma prasa brīvu izpausmi.

495.

Nav tāda spēka, kas spētu apturēt Karmas Riteni. Visas nelaimes, kādas piemeklējušas vienu vai otru zemi, nav nejaušība, tāpēc nav vietas ne naidam, ne pašnožēlai. Bet paraudzīsimies saprātīgi un pieliksim visas pūles, lai paplašinātu apziņu un izprastu notiekošo. Vērīgi novērojiet notikumus, un redzēsiet, kā sagraust karmai paklausīgā uzpūstā varenība.

496.

Tagad par inkvizīcijas laikā sadedzinātiem cilvēkiem. Viss, kas ar cilvēkiem notiek, jāattiecina uz personīgo, grupas vai pat visas cilvēces karmu. Bieži nav pat iespējams atšķirt personīgo no grupas karmas. Karmu veido pati cilvēce un tādēļ, kad tā darbojas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

kā Nemezīda vai atmaksa, tā pieņem tik smagas formas, kā Jūsu pieminētā inkvizīcija. Tieši cilvēce eņģeļus var nemeklēt, mēs patiesi dzīvojam lielākoties divkājaino astaiņu apdzīvotā valstībā. Ne velti šīs pasaules Kungs izpušķots ar visiem dzīvnieciskajiem atribūtiem. Ar savām ļaunajām darbībām un domām mēs, vispirms, grēkojam pret cilvēkiem, un viņi mums pienācīgi atdod atpakaļ, tādā veidā kļūstot par karmas ieroci. Tiešām, cilvēki savā atriebībā tik izsmalcināti cietsirdīgi.

497.

Cilvēki pamazām sāk saprast, ka viņu ciešanas nav nejaušas. Cilvēki sāk pārdomāt par veselu tautu likteņiem. Tiem nav viegli izprast, kādas rīcības bijušas noteicošās. Nereti tie darījumi, kam visdažnedažādākās sekas, nav tik drīz izzināmi. Bet pasaulē paliek ne mazums vēl neatklātu noziegumu, tādējādi pasaule arī ir šādas Karmas pilna.

498.

Kādas briesmīgas domas joņo Izplatījumā! Kādi izdzimumi aptumšo Gaismas Balsi! Cilvēce nepodomā par domas formām, kuras izpērk pats cilvēks. Izplatījums tiek cilvēces domas piesātināts un viss tiek atbilstīgi pievilkt. Tāpēc domāšanas augļi auž cilvēces karmu un rīcības kādība atbilst dziņai. Tāpēc cilvēcei jātiecas bezrobežīgi izpirkt.

499.

Viļņus, kas aizrauj tautas, sacēļ tautas karma. Kosmiskajā Celtniecībā katrs laikmets atstāj izplatījumā savus viļņus. Kad pienāk termiņš arī magnētiskajai pievilksmei, visi viļņi sāk darboties, un tādējādi Karma kļūst neizbēgama. Kad senajos Rakstos bija sacīts: - “viss no Debesu Tēva”, tad tika minēts Karmas likums. Viss tiek radīts šo viļņu ietekmē, tie aizplūst izplatījumā un saglabā mūžīgu sakaru ar planētu. Sakars starp zemes un pārzemes Pasaulēm ir šo viļņu nosacīts. Izplatījuma rekordi sastāv no šiem viļņiem, un tautas veic savus vēsturiskos izpirkumus. Apziņa, ka viss ieplūst izplatījuma viļņos, var atmodināt labākas tieksmes. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim cenšanos uzlabot tautas karmu.

500.

Lai apziņas varētu virzīties uz priekšu, jāiemācās uzdevumi. Viss tiek pašu cilvēku radīts un smagie tautu satricinājumi ir daudzu mūžu radīto cēloņu un nodarījumu sekas. Patlaban visā pasaulē notiek lielā atlase un izveidojas jauns pasaules līdzsvars. Tāpēc sacīsim – viss uz labu. Jūs jautājat, kā izprast izteicienu MDL: “Karma panāk, bet tās kādību var pārveidot ar labprātīgu upuri nepazīstamu ļaužu labā.” Iedomāsimies ka kāds sagādājis ciešanas tuvam cilvēkam un nodarīto nožēlojis tad, kad šis tuvais jau pārgājis citā pasaulē. Nespēdams izlabot, jeb, kā saka, izpirkt savu vainu cietušā priekšā, viņš var atvieglot savu karmu, labprātīgi upurējoties citiem cilvēkiem, šādā nozīmē arī sacīts – nepazīstamiem ļaudīm. Karma, protams, reiz to panāks un nostādīs vaigu vaigā ar viņa upuri, bet izpirkumam jau būs augstāka kādība, jo viņa labprātīgais upuris būs jau padarījis arī viņas būtību labāku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

501.

Cilvēcei jāgatavojas apvērsumiem un nodibināto nosacījumu pārkārtošanai. To, kas pastāv uz planētas, nav iespējams pieņemt kā likumīgu apstiprinājumu, jo viss radītais ir jāizpērk un jāiznīcina. Jebkura atkāpšanās no varenajiem likumiem rada smagas sekas. Kosma jaunrade nosaka citu dzīves likteni, tāpēc izpirkšana ir neizbēgama, jo ugunīgā šķīstīšana dod karmas plūsmai jaunu virzienu. Izplatījumā ir gatavs enerģijas visu pastāvošo uzkrājumu transmutācijai. Patiesi, cilvēcei jāgatavojas ugunīgai šķīstīšanai. Tas, kas nenobīsies ugunīgās stihijas, tas, patiesi, izies ar Kosmisko Uguni. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsīm stihiskos notikumus, kuri iztīrīs izplatījumu.

502.

Planētas stāvoklis ir tik katastrofāls, ka tikai visspriegākā iedarbība atturēs tautas no zvēriskuma. Tie, kas uzņēmušies kosmisko notikumu Ugunīgo Sardzi, tikai neizsakāmā saspringtībā spēj saglabāt šādu piesātinājumu. Stāvot cilvēces sardzē nākas cīnīties ar nepilnības, mazdūšības un baiļu parādībām. Cilvēces Karma sastāv no visbriesmīgākās izpirkumu mozaīkas.

503.

Cilvēki negrib apjēgt sadarbošanos grupās, kas pavairo spēkus. Divpadsmitplaknis ir viens no vispilnīgākajiem veidojumiem, tāds dinamisks spēks spēj pretoties daudziem spiedieniem. Sistemātiski sakausēta divpadsmit cilvēku grupa, patiesi, spēj turēt savā varā pat pasaules mēroga parādības. Tāpat ir jāsaprot, ka grupas paplašināšana, var to vājināt, izjaucot veidojuma dinamiku. Tāpēc vajag paturēt prātā Mūsu mazo grupu veidojumus. Protams, dažādi karmiski nosacījumi var piesaistīt dažādus karmisku elementus. Ar varu tos izskaust nevar, bet var paātrinātā gaitā tos izdzīvot. Ikvienu attīstīta grupas dalībnieka pienākums ir apjēgt nelūgtos viesus un kāpināt gribu, lai izbeigtu ar tiem dzīves rēķinus. Dažkārt pat diezgan labi nodomi piesaista cienījamai personai neatbilstošus elementus, tas ir kā kuģa apgrūtināšana ar nederīgu kravu. Bet stūrmanim ir jābūt skaidrībā par kravas kvalitāti, un jāatdala nederīgais nost.

Vienīgi nākotnes celtniecības apzināšanās būs iegansts radnieciskumam. Nerunāju par maģiskiem riņķiem, bet par reālu grupveida ietekmi.

504.

Dzīves izveidotājs, patiesi, jaunrada negrozāmi, sadarbodamies ar Kosmisko Magnētu. Šos celtniekus vada radošais impulss. Šie celtnieki kāpina savas ugunis, lai piesātinātu cilvēci. Šie celtnieki ar savām dzirkstīm paplašina apziņas. Šie celtnieki, patiesi, palīdz apziņai aptvert kosmiskos likumus. Viņi cīnās zem Mūsu Vairoga. Bet kur tad ir tie, kas Mūsu Vairoga apsargājumi? No Torņiem sniedzas pavedieni, sniedzas rokas un plūst stari. Bet cilvēki ieskata par labāku nostaigāt dzīves ceļu vientulībā. Šie vēja kailotie zari šūpojas tik bezmērķīgi un Bezrobežības rītausmas vietā viņi dod priekšroku pašnoteikšanās tumsai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

505.

Pasaule steidzas, tās dzenulis – gan kara zīme, gan vieglprātības grimase, gan naidis, gan valsts galvas pavēle. Katrs raida savu pasteidzinājumu, aizmirstot nodzīta zirga likteni! Nedomājiet, ka enerģiju, kad tā sasprindzināta, var noslāņot bezgalīgi.

506.

Ieroču karš, tirdzniecības karš, bezdarba karš, zinātnes karš, reliģiju karš, dažādveida kari un zemes robežām nav vairs nekādas nozīmes. Planētas dzīve sadalījusies neskaitāmos norobežojumos.

507.

Pat vāja paredzēšanas spēja var cilvēkam likt nojaust, ka Pasaule dreb, cik liela sprieguma pilnas visas sfēras, gatavojoties izplatījuma un zemes kaujām. Pat sīkā apziņā var rasties doma par pārkārtojumu, kuram gatavojas visa Pasaule. Pat tiem, kas negrib saprast, kurp noved cilvēku darījumi, jāatzīst tā nenovēršamā Karma, kas visus ceļus novada pie varenās Pārkārtošanas. Var tikai pabrīnīties, cik ļoti cilvēce iegrimusi pašas radītajās mirāžās.

508.

Patiesi, cilvēce nespēj izkļūt no apburtā seku loka. Kā gan cilvēce pārvar visas ļaundabīgās enerģijas, kas piesātina dzīvi? Tikai pamatparādības var norādīt īsto virzienu, bet apburtais, cilvēces nostiprinātais loks, tikai tad ir pāršķeļams, kad gara šķēps pārcērt tumsas noausto audumu. Cīņa ar sekām nenovedīs pie nolemtās parādības, kurai jātuvina varenā nākotne. Jūs pareizi sacījāt, ka Valdonis pazīst Kosmisko parādību cēloni. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli sekosim Gaismas Hierarham, kas pazīst šo cēloņus un sekas. To iegaumēsim, kad tuvojas varenais Uguns laikmets.

509.

Daudz uguns, tādēļ saprotami apdedzinošie un nogurdinošie viļņi. Pazemes ugunis un pārzemes ugunis radniecīgas, bet iedarbība tālēs. Cilvēki negrib saprast savu iedarbību uz pazemes ugunīm. Astroloģiskās zīmes liek padomāt par īpašu piesardzību, bet tās vietā cilvēki tikai pavairo briesmas. Kāda daļa divkājainiem, ja viņu dēļ citā kontinentā pēkšņi aizdegas postošā liesma!

510.

Kosmiskā jaunrade tuvina planētai izplatījuma ugunis. Garīgajai ievirzei jāsprindzina savi pavedieni un jāatrod ceļi uz izplatījuma ugunīm. Tāpēc doma kāpina katru radošo iespējamību. Un kad ir nostiprināta garīgā nomaiņa, tad iespējams atrast pieeju izplatījuma ugunīm. Nelīdzsvarotību uz planētas rada šīs pieejas neatrašana. Planētas slimības cēlonis ir nelīdzsvarotība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

511.

Kad īstenā ievirze tiecas uz kosmisko uguni, tad apstiprinās kosmiskā kombinācija. Tikai tad, kad cilvēks sapratīs, ka darbības veids atkarājas no impulsa, tad nostiprināsies traukšanās un iekšējās uguns attīstība, jo bez augstāko principu saspringtības nav iespējams radīt saattiecības ar kosmisko ievirzi. Visa neatbilstība atkarājas no šādiem nelīdzsvarojumiem. Katrs laikmets ir kosmisko ugunu un cilvēka uztveres īpašību piesātināts. Tāpēc, kad gars nepievienojas kosmiskajām ugunīm, tad izveidojas pretējā plūsma. Tādējādi cilvēks apstiprina savu karmu. Neatbilstība ir planētas slimība.

512.

Kosmiskās celtniecības gadījumā visas nomainas sasprindzējas un katra tauta jau iepriekš nosaka savu karmu un savu vietu evolūcijā. Pēc katra piemēra var spriest, kādu pakāpi ir ieņēmusi aizgājušī tauta mūsu evolūcijā un kādu pakāpi ieņems nomainā izvirzītā tauta – tā izšķiramas vēsturiskās pakāpes mūsu laikā un var izsekot, cik dažādā veidā noris tautu nomainu spriegumi. Ar ko gan noturas tautas vēsturiskajā tālākvirzē? Kā var tauta saglabāt savu augšupejas impulsu? Tikai respektējot Hierarhiju un izprotot Augstāko Gribu. Šīs sviras var cilvēci virzīt uz nolemto apstiprinājumu. Ar šo apziņu ir iespējams tuvoties sadarbībai ar augstākajām sfērām. Tikai tādējādi tautas nomainai iespējams kļūt par īstu augšupeju.

513.

Daudzu zemju sabrukums spēcīgi kāpinājas. Līdztekus visām zemes kaujām notiek spēcīgas kaujas Augstākajās Pasaulēs. Visi, kas pazīst tautas Karmas nozīmi, var atskārst notiekošo. Par šiem notikumiem, kas satricina Pasauli, vajag padomāt. Viegli var pārliecināties, ka tumšie mākoņi aizklāj daudzus apvāršņus. Katras aizejošās iekārtas notikumi norāda uz to nākotni, kura nomainīs tagadni. Kosmiskais Magnētisms tīra un koncentrē jaunus spēkus. Virs nomaināmām zemēm ir tumsības ēnas. Kur īsākā laikā nenodibināsies līdzsvars, tur savilksies mākoņi, kas izlems tumšo zemju un viņu vadītāju likteni. Tautas Karma saspringta kā Rietumos, tā arī Austrumos. No Ziemeļiem nāk Jauna Gaisma. Dienvidi dreb no apakšzemes uguns. Tā tiks izņemta tautu Karma. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim, ka tautas Karmu mēdz atrisināt vareni notikumi.

514.

Daudzkārt sludināts Zemes gals, bet planēta vēl pastāv. Neizglītotie atkal atradīs ieganstu savam triumfam, bet Atlantīdas bojā ejas priekšvakarā tāpat ņirgājās. Bez tam, planētai ne vienu reizi vien draudējušas graužošanas sadursmes. Ja atrodas cilvēki, kuri nojauš kādas zemestrīces, tad ir pilnīgi saprotams, ka iespējams izjaust arī citas kosmiskās vibrācijas. Neprātosim, kāpēc no daudzām briesmām iespējams izsargāties – cēloņu tam daudz. Dažas salas atrodas ļoti bīstamā stāvoklī, bet iedzīvotāji tās nepamet. Bet neviens nesmejas par zinātniekiem, kuri pētī krastu kustīgās kontūras.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Anafalbētajai kritikai vajadzētu būt stipri piesardzīgai, kā attiecībā pret fiziskajiem pētījumiem, tā arī psihisko atklājumu sfērā.

515.

Diemžēl tagadējais laiks pilnīgi atbilst pēdējam Atlantīdas laikam. Tie paši viltus pravieši, tas pats viltus glābējs, tie paši kari, tās pašas nodevības un garīgais barbarisms. Pie mums lepojas ar civilizācijas druskām, tāpat arī Atlantieši prata aiztraukties pār planētu, lai ātrāk viens otru piekrāptu (apmānītu). Tāpat apgānīja tempļus un zinātne tapa par spekulācijas un ķildu priekšmetu. Tas pats notika celšanas darbā, it kā nebūtu uzdrīkstējušies celt izturīgi! Tāpat sacēlās pret Hierarhiju un smaka nost aiz pašu egoisma. Tāpat jauca apakšzemes spēku līdzsvaru un kopīgiem spēkiem radīja katastrofu.

516.

Nekad vēl mums nav notikušas sarunas pastāvot tādām spriegumam. Nekad Zeme nav bijusi tik lielā mērā brūnās gāzes ieskauda. Nekad vēl Zeme nav bijusi tāda naida pārpludināta. Nevar nesajust tautu konvulsijas.

517.

Lai arī kāds atdod vairāk – viņš vairāk arī saņems. Bet tautas aizmirsušas kā atdot, patsniecīgākais domā tikai kā saņemt. Bet planēta ir slima un šajā slimībā nogrimst viss. Kādam ir iegribējies izvairīties no pēdējās cīņas, saindējot visu planētu. Kāds cer aizpeldēt uz drumslām, aizmirstot, ka arī okeāns zudīs. Ir viegli iedomāties, ka planētas ķermenis arī var slimot līdzīgi kuram katram organismam, un planētas gars atbilst ķermeņa stāvoklim. Kā lai nosaka planētas slimību? Vislabāk par saindēšanās karsoni. Smagās gāzes, ko izraisa Smalkās Pasaules zemāko slāņu sablīvējums, nošķir planētu no pasaulēm, kuras spētu tai palīdzēt. Zemes liktenis var beigties ar gigantisku eksploziju, ja vien aizsega slānis netiks laužts. Šausmīga paātrināšanās liek visām līnijām ļodzīties. Varēja sagaidīt, ka paātrinājums vajadzīgs kādai valstij, bet tas ir vajadzīgs planētai.

518.

Atbilstība starp izpausmi un faktoru, kas ierosinājis darbību, tik spēcīgi izpaužas visā Kosmā. Visas apakšzemes ugunis planētas virspusē izsauc ar cilvēces darbībām, jo cilvēce ir loceklis starp pasaulēm. Tā, piemēram, smacējošās gāzes izsauc atbilstīgus spēkus. Ikkatra cilvēka doma rada savas atbilstības, tāpēc nav iespējams radīt bez centru izpausmes un bez pievilksmes Hierarhijas likumam.

519.

Planētas noslāņojumi – karmas apstiprināto seku pamati. Tiecoties apgūt smalkās enerģijas, cilvēce atbilstīgi ietērpjas, tāpēc, ka cilvēce tik gausi apliecina augšupeju, noslāņojumu nostiprinātā pakāpe spiežas uz zemes garozu. Zemes tvans ļoti saspringts un Zemes strāvas tik smagas. Tāpēc zemes sfērās tik daudz perturbāciju. Tā apstiprinās pravietojumi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

520.

Zemes pamiršana sasniegusi galējās robežas. Mēs ieskatām, ka vajadzīgi ārkārtīgi līdzekļi, lai gars no jauna atstotos. Ar smaidiem Mācību neapgūst. Tuksnešu izcelšanās jau sen ir iezīmējusi mežonības iestāšanās sākumu. Zīmes tika dotas jau sen un tika dots arī laiks apdomāties. Pavēle bija, bet neviens to neuzklausa.

521.

Jāpievērš uzmanība notikumiem, kas tuvojas. Ir jāsaprot, ka cilvēce uzsāk nemitīgu karu periodu. Šādi kari ir ļoti dažāda veida, bet to princips ir vienbūtīgs – naids visur un visā. Neviens nepadomā, kāds iznīcinošs ugunsurs tiek uzkurts, kad tik liels cilvēku daudzums nostiprina postošu apli ap visu planētu. Tas ir tas pats pūķis, kas ir ļaunāks par ledājiem un sniegiem. Nedomājiet, ka tas ir biedēklis. Nē, katra diena nes postījumu pierādījumus. Kaščejs nesauž, bet izpriecas pūlas novērst acis no ugunsgrēka.

522.

Izplatījuma uguns tiek pievilktas pie zemes garozas un daudzi apakšzemes izpaudumi piepilda planētas rekordus. Protams, visi notikumi ir cieši saistīti ar cilvēci un notiekošajām darbībām. Tā parādības, ko izraisījis cilvēces gars, rada planētas karmu. Cik daudz gan tādu perturbāciju ir sacēlis cilvēces gars un domas kādība! Tāpēc domāšanas saskaņotība ar radāmiem apstiprinājumiem noslāņo izplatījumu, kas piesātināts ar izplatījuma uguns izpausmēm. Tā tiek kaldināta planētas dzīve un cilvēces tiekšanās ir jāvērs uz izplatījuma šķīstīšanu.

523.

Pašreizējais Pasaules stāvoklis atbilst tiem nogulsņajumiem, kādus cilvēce noslāņojusi. Atbilstība var apliecināt tos ciklus, kas tuvojas, tajos atspoguļosies visi Karmas izpirkumi un katrs cikls atnesīs savu jauno pakāpi. Runājot par cikliem, ņemsim vērā kosmiskās atbilstības pārvietošanos. Proti, pieņemsim izpirkšanu kā ugunīgo celtniecību. Šie cikli būs triju cēloņu nosacīti – veco uzkrājumu transmutācijas izplatījuma šķīstīšanas un varenās nākotnes kāpinājuma. Transmutācija sākusies. Un kā no jūras dzelmes uzpeld briesmoņi, tā no pūļa dzīlēm uznirst visi atkritumi. Kosma Kalvē daudz kas tiks pārkausēts derīgai celtniecībai. Transmutācijas spēki pievilks katru karmisku procesu. Planētas stāvoklis rada neatvairāmu Karmu, ko sakrājušas cilvēces izraisītās sekas. Bet ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāatceras, ka izplatījuma šķīstīšana nesīs cildenu nākotni.

524.

Patiesām, satricinājumi spēj pievērst cilvēci atpakaļ stingrajai domāšanai. Jūs ne reizi vien esat novērojuši, ka lieli satricinājumi ir pārveidojuši tautu. Veselīgu principu nostiprināšanās notikusi negaisa vētrās un zibeņos. Tauta grimst postā, lai atdzimtu. Neprašas nespēj izmest ugunīgo šķīstīšanu. Bet, kas gan var būt lieliskāks par šo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

stihiju, ja nav baiļu. Tā Mēs bieži ievirzām jūs tiekties uz Smalko Pasauli, kā sliksni uz Ugunīgo Pasauli.

525.

Cilvēces aura apstiprināta kosmisko sūtījumu vajadzībai. Līdzīgi tam, kā elektrības vadītājs, kas atkarīgs no dažādiem nosacījumiem. Kad cilvēku sfērām vajadzīgi zināmi satricinājumi, tad atbilstīgi pienāk kosmiskie sūtījumi. Sfērām pievienojas tikai tie elementi, kas spēj iesūkties attiecīgās aurās. Gadījumos, kad sfērām ir nepieciešamas spēcīgas sagrāves, tad sfērām nav iespējams pieņemt Kosmosa liegi plūstošos sūtījumus. Tāpēc tumsa, kas ieskauj planētu, nekad nepieņems apstiprināto bez eksplozīviem izpaudumiem. Šie šķīstījošie spēki apskaidros cilvēci. Kosmiskās ugunis pievelk apstiprinātos terminus.

526.

Tā var likt domai pievērsties labiem nolūkiem. Cilvēce sapņo par labāku nākotni, un tomēr nezina, kā izlauzties cauri tumsas slāņiem; jo pamats, ko paudusi kosmiskā uguns, netiek ievērots. Gravitācijas likumi tik stiprā mērā zaudējuši savu nozīmi! Tāpēc tikai šķīstīšanas likums var atdot planētai to, ko tā zaudējusi. Patiesi, vienīgi šķīstīšanās spēj dot uzplaukumam vajadzīgo. Atslēga slēpjas garā un tikai šī atslēga var dot panākumus. Tāpēc ceļā uz Mums vajag saprast visu gara krāšņumu.

527.

Visuma šķīstījošās uguns iespiežas visos planētas novados. Ugunsgrēka dzirkstis izplatās pa visiem karmas darbības kanāliem. Kā vulkāni uzliesmo šīs nolemtās uguns. Karmas spēks pārvieto un nomaina varu no rokām rokās. Kosmiskās strāvas tiecas uz šķīstīšanās atbrāzmojumiem, tāpēc Bezrobežībā joņo komēta.

Strāvu saspringtība ļoti spēcīga un iedarbība atbilst planētas ugunīm.

528.

Tālajās Pasaulēs transmutācija norisinās augstākajā spriegumā. Būs iespējams sasniegt visugunīgākos rezultātus, vēl nebijušas transmutācijas jauno elementu visām cildinākajām izpausmēm. Augstākās transmutācijas tikai visaktīvākās apvienošanās gadījumos. Cilvēce slima ar atgrūšanās slimību un Zemes sfēra šādu smacīgu drausmu piesātināta. Kad cilvēce izraidīja vissvētākā principa jēdzienu, tad iestājās atgrūšanas valstība. Nav uz planētas tāda kakta, kurā nebūtu atgrūšanos. Pasaule, kuru radījusi saliedētības principa sirds, jaunradīs ar kosmisku pievilksmi. Kosmiskā pievilksme un saliedēta sirds rada Esamības skaistumu.

529.

Nākotnes sapņi izkaisīti plaši. Pravietajumi izplatās tūkstošiem un ļaudis dažādās zemēs pierod pie noteiktiem termiņiem, tā apstiprinās evolūcijas gaita. Tāpat tiek atgādināti arī bargie termiņi. Varbūt, ka vēl nekad cilvēce nav iznīcinājusi savu likteni tā, kā šajos gados. Nav iespējams vēl vairāk apspriest gribas brīvību, kā tas notiek

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

tagad. Jūs paši redzat, ka pat visdīvainākajos veidos tiek atgādināti termini, bet kas negrib redzēt, ir akli. Tāpat arī paši redzat cik grūti nostiprināt svētsvinīgo vienotību. Redzat arī, kādā mērā izdodas mīkstināt daudz ko postošu. Tur, kur vajadzētu būt triecienam, tur notiek tikai viegls grūdiens. Bet neceriet uz nodrošinātu eksistenci. Viss svārstās, nesatricināmas ir vienīgi Hierarhijas kāpnes.

530.

Izpirkuma karma tuvojas. Katra cenšanās jāvirza uz Gaismas avotu.

531.

Skrandas sarežģī Esamības pamatus. Jāatrod saite starp zemi un Smalko Pasauli. To, kas vajadzīgs tautai, vajag zināt nevis uz papīra, bet sirdī. Tirdījumi un mocības norāda uz daudzām kļūdām. Tās izriet no tā, ka kāds bija paredzējis tikai vienu grupu, bet nevis tautu. Tautai vajadzīgi glābjoši padomi.

532.

Gudrie ne reizi vien ieteikuši turēties tuvāk Zemei. Vai šāds padoms nerunā pretī domai par Bezrobežību? Nebūt nē. Mēs esam iemiesoti uz Zemes, un tam ir bijuši daudzi cēloņi. Ja mēs paši zemi apsargājam, tad mums vajag to arī mīlēt. Jo rūpēties par nemīlamu nav iespējams.

Pati Zeme ir vēl neizsmeltu bagātību pilna. Planētu var nostiprināt, uzlabojot tās veselību. Zemes veselību baudot, nav jāaizmirst arī Augstākais Dižums, - tā izveidosies īstais līdzsvars.

533.

Šķiru sajaukšanos nav pareizi uzskatīt par ļaundabīgas karmas cēloni, jo pašreiz veselīga, garīgi neizvirtusi zemnieku ģimene bieži vien ir labākā liela gara uzņēmēja. Piedzimšanu pilis vai pieticīgā kurpnieka kaktā, nekādā gadījumā nevar uzskatīt par šķiru sajaukšanās sekām, bet tikai par personīgās karmas sekām, vai par zināmas misijas izpildīšanu. Tā Bēme bija kurpnieks, bet tieši šis apstāklis, tajā laikā, deva viņam iespēju samērā mierīgi izpildīt savu augsto misiju. Cilvēces briesmīgā karma ir radīta nevis šķiru sajaukšanās dēļ, bet gan lielo kosmisko likumu noniecināšanas rezultātā, sākot ar iedzemdēšanas likumu līdz pat kosmiskajam nobeigtības likumam. Tādēļ likumīgo kombināciju iestādījums ir nākotnes zinātne, jo cilvēkam, kā jau teikts, jāapvienojas atbilstoši pat savai piederībai pie vienas vai otras stihijas.

Šo kosmisko pamatlikumu neievērošana arī novedusi cilvēces lielāko daļu pie smagas deģenerēšanās karmas. Tādēļ neatbilstība starp tā gara uzkrājumiem, kurš iemiesojas un pieticīgo vidi, kurā viņam nākas piedzimt, nav tik briesmīga, kā vecāku pamatīpašību neatbilstība, jo no šejienes izriet visa garīgā sairšana. Nabadzība un smagi apstākļi spēcīgam garam audzē spārnus. Pūles, kas tiek izlietas grūtību pārvarēšanai, ir vērtīgākas par pašiem panākumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

534.

Cilvēces pilntiesībai jāklūst par laikmeta zīmi visā pasaulē. Lai kopīgā doma kategoriski pieprasa taisnīgumu. Pasaules attiecībās šāda veida pilntiesīgumam jāklūst par dabisku likumību. Pilntiesīgums būs visnepieciešamākais nosacījums.

Cilvēki lepojas ar verdzības likvidēšanu, bet vai tiešām tā ir likvidēta visur? Vai gan Zemes iemītnieki var mierīgi gulēt, ja kaut kur cilvēciskā cieņa pazemota līdz lopu stāvoklim? Vai gan cilvēki var dižoties ar izglītību, zinot, ka nav pilntiesīguma?

Tāpēc pilntiesīguma jautājumu vēl nevar uzskatīt par taisnīgi atrisinātu.

535.

Ir pareizi, ka nožēlojama ir nicinošā attieksme pret humanitārajām zinātnēm, tikai saprātīga sadarbība liks saprast, ka zinātnēm ir jābūt vienotām. Bet jebkurš fanātisms būs sairums. Jāsaprot, ka fanātisms ir tumsonība. Fanātisms dibinās uz noliegumi un nosodīšanu. Tā var redzēt, ar ko Mums nākas cīnīties. Bet attiecībā uz Mums cilvēki nosodījumus neželē. Nevien fanātiķi, bet pat domājošie cenšas labot Mūsu nolikumus. Atgādināsim par rakstnieku, kurš lika priekšā ierobežot Mūsu uzdevumus, pat nepapūloties izlasīt Mūsu padomus. Var nosaukt daudzus, kuri centušies likt šķēršļus Brālības darbībai. Vēlāk daži no netaisnajiem tiesnešiem nožēloja padarīto, bet izdarīto ļaunumu jāizdzīvo. Šādi izdzīvošanas augoņi sastāda vissmagāko Zemes likteni. Tagadējās grūtās dienas nav nekas cits, kā neskaitāmu uzkrājumu izdzīvošana.

Uzmanīgi ieklausīsimies Zemes vaidos.

536.

Fiziskas un ķīmiskas parādības saskaroties ar citiem smalkāko enerģiju izpaudumiem sastāda spēcīgu iedarbības faktoru uz cilvēci. Ja attālās planētas stara ķīmisms nospiež cilvēka organismu, tad mūsu zemes izstarojumu tuvākie savienojumi, iedarbojoties neskaitāmiem kosmisko veidojumu spēkiem, būs cilvēces tiekšanās sviras. Cilvēcisko perturbāciju likumi nav nosakāmi ar acīmredzamības elementu sadales loģiku. Kā gan bez visu apkārtējo procesu izpētīšanas drīkst sašķelt domājoša aparāta mezglus?!

Kaut kur uzliesmoja sārti stari, un veselas tautas gatavā sacelšanās saplaka. Kaut kur pārmainījās okeāna straumes un notika pārgrozības pasaules tirgū. Tie ir rupji, acīmredzami piemēri. Bet cik daudz vissmalkāko cēloņu un seku piesātina izplatījumu un izvago cilvēces slāņus!

Ļaužu likteņa lēmēj, iegriezies laboratorijās un uzkāp observatorijās, kaut arī ne tūdaļ atradīsi analogiju ar sociālajām problēmām, tad zinātkārais prāts uztvers, ka cilvēces evolūcijas likteņi ir neatdalāmi no kosmiskajiem procesiem. Tāpēc reāla bezaizspriedumaina zināšana būs uzticams vadonis ceļā uz nākotni. Bet kas zinātni par cilvēku sabiedrību atskaldīs nost no pasaules procesiem, tas nocirtīs sev kājas un nolems sevi kropļa dzīvei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

537.

Mācības grāmatās ir tik daudz norādījumu par to, ka acīmredzamības neaptumšota un bezaizspriedumaina apziņa spēj saskatīt evolūcijas virzienu.

Mīlestība uz dzimteni, protams, ir skaistas jūtas, bet šovinizms ir antipods. No šovinizma dzimst visas visbriesmīgākās īpašības, konkrēti, šovinizms ir dažādu veidu karu radītājs. Pārskatiet Kultūras vēsturi un redzēsiet, ka šovinizmiski noskaņoti prāti neko lielu nav radījuši. Šovinizms ir gara cietums. Mums jāpildās ar uzticību pret Augstāko Taisnīgumu, bet ne pret to taisnīgumu, kas mums personīgi ērts un saprotams, bet gan pret to, kurš svērts uz nekļūdīgajiem karmas svariem.

538.

Mācībai, vispirms jāņem vērā taisnīgums. Jāparedz gadījumi, kad acīmredzamības mehānikai jābūt pakļautai ugunīgās īstenības kontrolei. Ir daudz gadījumu, kad pēc tādiem piemēriem var spriest par ārējām ietekmēm.

539.

Cilvēce tik maz izprot kosmiskos likumus! Visi dzīves iekārtojumi ir pretrunā Kosmam. Tā cilvēce pieņem tikai nedaudz no redzamām sekām, bet atsakās pieņemt Kosma dārgumus. Par cēloni tam ir neticība un tumsība. Tāpēc ir notikusi izolēšanās. Kā gan iespējams cilvēcei apliecināt Kosmisko likumus, kad tās priekšā izaugusi tāda noliegsmes siena! Tā katrs lielais likums atbilst dzīvei un vadošajiem likumiem. Celt var tikai uz Hierarhijas ķēdes, kura ved uz manifestētā Daiļuma Virsotni.

540.

Cilvēces apziņa tik ļoti izkropļota, ka celtniecībā jāizlieto pat tādi akmeņi, kas satur kaut vai vienu tiekšanās dzirksteli. Dabas Laboratorijā nākas no vielu maskas izspiest tikai vienu substanci, bet pēc tam nevajadzīgos pārpalikumus atmest. Cilvēku celtniecības laboratorijas darbs atgādina šādu pārstrādāšanu. Protams, vai gan pastāvot cilvēciskajām šausmām var sagaidīt, ka tiks pieņemts Kosmiskā Magnēta virziens? Ja atsegtu šo šķietami saskanīgo eksistenci, tad, redzot pamatu sabrukumam katru garu pārņemtu šausmas. Naida plauja iesakņojusies apziņā un tai jātop izravētai. Jo Mēs taču nevaram nosaukt nevienu reliģiju, kas slavējot Dievu, neizrunātu paļā. Mācību izkropļojums radījis pārdzīvojamās šausmas. Proti, Mācības novestas lejā pie cilvēciskā līmeņa, un cilvēces tempļi nav tā Kunga tempļi. Un Valdoņu vārdu cilvēce neapliecina, jo Gaismas Mācība pazudusi cilvēces izpratnes tumsībā. Tikai sirds, kas rūdīta kaujā un pazīst dzīves komplicētību, spēj saprast visu cilvēces tumsību. Var sacīt, ka Pasaule glābsies, pārveidojot apziņu.

540.a

Tā cilvēcei jāizpērk visi negatīvie nodarījumi un zaimi, kas tā iesakņojusies apziņā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

541.

Pasaules pārkārtošana sasprindzē visus kosma spēkus. Ja cilvēce saprastu, ka pārkārtošana prasa gara tiekšanos, tad pasaulē viegli varētu nodibināt līdzsvaru; bet tautas nepārdomā, ko likt svaru kausos un kur būs pārsvars? Tāpēc domāšanas haoss nes tādu postu cilvēcei un tautas, kas nomainās, tā pagrimst un neko nedara, lai garīgi pārveidotos. Tāpēc ir laiks dziļāk padomāt par garīgo meklējumu nostiprināšanos. Kad kosmiskās perturbācijas prasa jo spēcīgu spriegumu, cilvēcei ir jāzina, kur meklēt glābšanas centru.

Tāpēc garīgā centra meklēšana nenovēršami novedīs pie Hierarhijas. Cilvēce nozaudējusi vajadzīgo glābšanas formulu. Tāpēc glābšanas enkurs ir Hierarhijas fokuss. Tikai apzinīga meklēšana un Hierarhijas apstiprināšana dos glābšanos, jā, jā, jā! Tāpēc Mēs devām darbību un pasākumu pamatus, kas dibinās daiļumā.

542.

Ir pieņemts kosmiskajai jaunradei piedēvēt zināmu haotiskumu. Cilvēce veido savus priekšstatus neņemot vērā kosmiskās norises kārtību. Kad ik katrs veids prasa tik lielu radošu saspringtību, kā gan iespējams nepieņemt domu par to, ka Magnēts izraisa visus labākos kosmiskos impulsus? Kosmoss taču ir vissmalkāko enerģiju uzbūvēts. Šādu modrību ievērojam arī Mēs – Cilvēces Brāļi, radīdami labākos pamatus. Jautās – kāpēc tad pielaižam tumšos spēkus vietā, kas nolemta šķīstīšanai? Sacīsim – Kosmoss netiesā, kosmoss nepadzen, bet radītie izdzimtenī, apstiprinādami likumu, paši izzūd. Tā atdzimšanai nolemtās planētas daļas pakāpeniski izskauž savus producējumus. Kosmiskais Magnēts atļauj ik katrai daļai piesātināties ar strāvām līdz pat eksplozijai Kosmosā nav pusmēru, tāpēc modras acis spēj atšķirt aizejošās dzimstošās enerģijas. Jaunais veids top tikai spriegumā, tāpēc pārsteigtajam sacīsim – traucies, turot modru savu radošo aci, tad viegli saredzēsi kā būvē radošais Magnēts.

543.

Dzīves celtniecība tiek dibināta uz Kosmiskā Magnēta impulsa apstiprinājuma pamata. Katra laikmeta pamatos tiek ielikts grauds, kas sekmē strauju evolūciju. Pasaule, kas likta laikmeta pamatos, apvieno visu enerģiju strāvas. Tāpēc, kad Valdoņi piesātināja katra laikmeta graudu, tad laikmeta apziņa izveidojās tikai no Valdoņa gara piesātinājuma. Bet cilvēce pieņēma tikai daļēju Patiesību un ietērpās noliegsmes tumsā. Atvairot visus labākos sūtījumus, planēta pati izvēlas savu termiņu.

544.

Orkāns un viesuļi un postījumi liek padomāt par sasistām neizlabojamām vāzēm. Tāpēc domāšana jāapvieno ar Hierarhiju. Tikai tādejādi Zeme nezudīs zem kājām. Apgalvoju, ka zemes pamats pakāpeniski zaudē galīgo jēgu. Cilvēki sapratīs, cik stiprā mērā pasaules apstākļi virza viņus uz nākošajām pakāpēm!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

545.

Stāvoklis Pasaulē ir smags, visur sastingums. Cilvēki cer ieslēpties purvā, bet, kā nākotnes atgādinājums pāršķeļas veseli kalni.

546.

Zemju likteņi tiek svērti uz Kosmiskajiem Svāriem. Tie, kas iet ar Kosmisko Magnetu, izvirzīsies Nākotnes Gaismā, bet tie, kas iet pret visiem gaišajiem pasākumiem, iepazīs visu Kosmas smagumu. Jo Gaismas un tumsas kauja taču piesātina visu izplatījumu. Cik daudzas parādības tiek svērtas uz Kosmiskajiem Svāriem! Katra stunda atnes jaunu kosmisku vilni un Kosmiskie Svāri ik stundu uzrāda jaunas svārstības. Izplatījumā skan jauni nosacījumi, kas ved uz Ugunīgo Pasauli. Kosmiskajā spriegumā top jauni ugunīgi nosacījumi. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli katrā darbībā un katrā tiekšanās procesā pieņemsim Kosmiskā Magnēta likumu.

547.

Augstākā Griba! Kas viņu atceras? Kas gan padomā par to, ko apstiprina Augstākā Griba? Daudzi skandina, ka viņiem saprotama parādība, ko grib Augstākā Griba, bet cilvēce saskata tikai savu pašas virzienu, neņemot vērā evolūcijas gaitu. Tāpēc ir tik lieli pretējo virzienu uzkrājumi, un cilvēce ir pazaudējusi aizsardzību, jo rīkojas pret Augstāko Gribu. Tāpēc vajag izprast visu Augstākās Gribas kosmisko nozīmi.

548.

Saulei līdzīgā Hierarha sirds apgaismo lietu pašreizējo saspringto stāvokli kā kosmiskās pārveidošanās sekas. Aizmiglotā cilvēces apziņa neizprot notiekošā sabrukuma cēloni. Runā par Dieva Dūsmām, runā par bailēm no uzbrukušajām nelaimēm, bet nemin Roku Atmaksātāju par pašas cilvēces rokām saražoto. Atmaksā, - nevis kā sods, bet darbības pelnītas sekas, - nes līdzī Taisnīgu Kosmisku Tiesu. Tā cilvēcei jāizprot Karmas darbība. Plosās Gaismas un Tumsas izpausmju piesātinātā Izplatījuma Uguns. Kosmiskie Svāri zina Augstāko Taisnību. Sāk piepildīties Kosmiskā Pavēle. Saulei līdzīgā Hierarha Sirds traucas jaunradīt pēc Ugunīgās Pavēles.

548.a

Pasaule stieg cilvēku darbu radītajās sekās. Vai gan jābrīnās par notiekošo uz planētas? Gāzes, kuras radījis cilvēku darījumu garīgais tvans pieblīvējušas izplatījumu un ietinušas tumsā. Cilvēku tieksmes atbilst notiekošajam. Zemes un pārzemes slāņi piesātināti ar parādībām, kas ir Cilvēces ļaundarību radītas. Patiesi, slāņi savstarpēji saindējas. Tā arī ir tiešā karmiskā darbība. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jācenšas radīt jaunas karmiskas sekas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

549.

Pāreju Smalkajā Pasaulē var pavadīt visdažādākās sajūtas, gan ārkārtīgi rūpīgas, gan svētīlaimīgi skaistas. Bet neaplūkosit galējības. Uzmanība jāpievērš vidējam stāvoklim, kurš var būt pieejams vairākumam.

Iedomāsimies cilvēku, kurš zina labuma derīgumu un kurš saprot domu darbības spēku, bez tam cilvēkam jāatzīst viņpuses dzīve un ja viņš to atzīs, viņš nenožēlos aiziešanu no Zemes, jo zina par atgriešanos blīvajā eksistencē. Tāds cilvēks var aizmigt mierīgi un nezaudējot apziņu, atrasties viņsaulē. Viņš nejutīs sāpes, jo viņa smalko ķermeni nesmagos neizdarītie noziegumi arī domās, viņš nejutīsies nospiests un drīz sapratīs visu apkārtējo. Viņš izdzīs bailes, jo sapratīs, ka viņa domas ir izturīgs vairogs.

Sevišķi vērtīgi, ja vidējā stāvoklī cilvēks var iztikt bez ilgstoša miega. Viņš nekavējoties var sākt strādāt. Viņš var noteikt savu ietēru un steigties pievienoties vērtīgiem līdzstrādniekiem. Viņš var saņemt visas Smalkās Pasaules priekšrocības un sākt tuvošanos augstākajām sfērām, proti, - var sākt šādu tuvošanos pilnā iedrosmībā.

Tagad šāds cilvēks par Smalko Pasauli domās kā par prieka stāvokli, un šādi domājot radīs savu nākotnes prieku. Cilvēks nostiprinās savas agrākās zināšanas, jo, ja viņš negribēs tās izpaust, tās neieies viņa apziņā. Lai cilvēki to ļoti atceras un lai atceras izteicienu: "Kas grib pieņemt – lai pieņem."

Cilvēki paši laupa sev savus sasniegumus.

550.

Vairums cilvēku uz Smalko Pasauli aiziet apkrauti ar zemes ieradumiem. U. vairākkārt savu lidojumu laikā pa Smalko Pasauli novēroja, ka pat izteikti labi cilvēki veido savu dzīvi pēc zemes parauga. Pārsteidzoši, ka jaunie apstākļi nemaz neiedvesmo jauniem uzdevumiem. Bet starp ierašu paliekām var novērot arī pamācošas. Tā cilvēki, kuri pārlietu rūpējušies par savām zemes slimībām, turpina tāpat spriest arī Smalkajā Pasaulē. Viņi pieraduši lietot lielu daudzumu zāļu un nespēj iedomāties, ka tas viņiem nav vajadzīgs. Viņi izgudro atmosfēras ķīmiskuma pielietošanu, bet žēl, ka šo principu viņi neatnes līdzī jaunā iemiesojumā.

551.

Atradīsies ļaudis, kuri teiks, ka par Smalko Pasauli tomēr maz pasacīts. Bet viņiem to pašu vajadzētu sacīt arī par savu zemes dzīvi. Zemes dzīve pilna brīnumu, kuri pārsteidz cilvēka iztēli. Turpināsim šos brīnumus bezrobežībā un iegūsim Smalkās Pasaules iespējas.

Tikai aiz nevērības pret zemes dzīvi cilvēki nespēj iedomāties Mūsu eksistenci. Bet tie, kuri apgalvo, ka pazīst Mūs, pie pirmās kļūmes sāks šaubīties gan par Mums, gan par Smalko Pasauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Bet kas gan būs, ja Mēs sacīsim, ka arī Smalkā Pasaule pilna dažādu grūtību? Klausītāji izklīdīs, aizmirstot, ka šāda bēgšana tos nepasargās no ieiešanas Smalkajā Pasaulē. Vai tad nebūtu labāk jau tagad uzkrāt visas ziņas, kurās būs noderīgas nākamajā ceļā? Kā sapņa mirklis pazibēs pāreja uz Smalko Pasauli. Pat tas, kurš atpūšas miegā atmodies izrādās jaunos apstākļos. Doma var izrādīties tik dezorganizēta, ka šie iemītnieki var aizmirst piesaukt vadītāja palīdzību. Bet vai tas pats nenotiek arī zemes dzīvē? Neviens nepaskaidros par Vadītājiem un tā tuvākā saite paliek bez pielietojuma.

Pat aizgājušie tuvinieki maz ko var palīdzēt, ja viņus noraida. Liela daļa palīdzības atgrūžot sairst. Varmācīga palīdzība var pat roku salauzt. Bet liela ir laime cilvēkam tad, ja viņš ieiet jau viņam pazīstamā Smalkajā Pasaulē. Enerģija netiks iztērēta, lai pielāgotos, bet tā izpaudīsies virzībā uz augšu. Sen sacīts, ka augstas sfēras iekaro ar spēku, un tas piederēs tam, kurš tās spēj ietvert.

Domātājs pavadīja aizejošos – “Sakopojiet visus spēkus, lai nekavējoties trauktos augšup.”

552.

Gars, kas aizlidojis vienīgi ar tiekšanos augšup, var tikt pāri astrālajam plānam, jo astrālais ķermenis ir tikai lieki gruži. Jo mazāk gružu, jo tīrāka apziņa. Uz zemes grūti iedomāties, kā atstāt matēriju, to nenicinot, tad kad tā tiek atdota jaunai pilnveidošanai. Bet jebkuras lietas atdošanā jums ir labākais piemērs. Labākais dāvinātājs izdomās arī labāko dāvanu. Tāpēc matērijā, kas ietērpusi augsti attīstītu garu, nes lielu labumu, jo nekas nezūd.

Gara kodols nepārtraukti turpina dzīvi un nervu emanācijas līdzīgi gaisa balonam nes garu viņa paša sasniegtajos augstumos. Tāpēc tie, kas runā par nemirstību kā par tīri zinātnisku faktu, ir dziļa taisnība. Pēdējā doma, atstājot matēriju, līdzinās bultai. Šis mirklis izšķir lidojuma virzienu, pārējais notiek pēc vēlēšanās. Pratīsim vēlēties. Celsim varavīksni, kas saistītu gara augšupejas kāpnes.

552.a

Astrāls un tā īstā nozīme

Nav iespējams atdalīt zemes apstākļus no visa apkārtējā, jo mentālai pasaulei nav stingru robežu. Atkal jāizsakās pret astrālo pasauli, jo nākotnē vēlams šo stadiju ievērojami saīsināt. Pašlaik tā ir neizbēgama, bet attīstoties garam, tuvosies mentāla būtības izpausme.

Deva-chan /Devačana/ - patīkama apziņas stāvokļu vieta; nespēcīgs gars nevēlas šķirties no šādas patīkamas pieturas vietas, jo šī pietura rada vislielāko nevēlēšanos atkal sākt strādāt. Un kad pienāk laiks atstāt šo Valhallu, mentāls prāto par varoņdarbu, bet astrāls atrod šo vietu par sev piemērotu. Tieši gars ir tas, kas neļauj apstāties, jo gars kaut kur dziļi glabā atmiņu par skaistajām pasaulēm. Aiz visām atmiņām ir dzīva neizsakāmi stipra apziņa par iespēju atgriezties uz to Gaismu, no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

kurienes dzirksts sākusi savu lidojumu. Kā var jūtīgs gars paglābties no pasaules skumju uzplūdiem? Nav bijis tāda gadījuma, kad cilvēks garā atdalītos no zemes plāna bez centru saraušanās. Gluži kā drošsirdīgs lidotājs, atdalīdamies no Zemes, izjūt tikai sirds somas drebēšanu.

Dzīves mērķis un jēga ir tiekties augšup aiz robežas un palīdzēt citiem.

Ja bez jebkādas mehāniskas palīdzības atsauksim atmiņā izjūtu kāda ir cilvēkam, kas stāv klīns virsotnē dabas fenomena priekšā, jo tad aiz liksmes nesažņausies sirds, tad pēc šīs stadijas iestāsies Neaptveramības ietveres izjūta.

Daži viegli samierinās ar Astrāla krāšņumu, bet jums tas nederēs, ceļu pašķīrs tikai zināšanu celles.

553.

Vajag ļoti rūpēties par pēdējām zemes dzīves stundām. Bieži beidzamā tiekšanās spēj nosacīt nākamo dzīvi, kā arī slāņus, kuros gars mājās. Protams, nav pieļaujams saukt atpakaļ Zemes sfērā, ja gars jau atrāviens. Audi, kas jau atbrīvojušies no Zemes pievilksmes, sasprindzējas briesmīgā piepūlē, lai atkal asimilētos ar zemes atmosfēru. Vajag iemācīties domāt par aiziešanu tāpat kā par dzimšanu un vajag prast saskaņot rīcību. Cik kaitīgi ir aizkavējumi dzimšanas gadījumā, tikpat kaitīgi arī aizkavējumi nāves stundā. Jāņem vērā jaunā ķermeņa smalkā Izveidošanās. Brūces, kas nodarītas aizgājējam, jādziedina Smalkajā Pasaulē. Pret aizgājējiem izturas viscietsirdīgāk. Jāsaka, ka moca nevis nāve, bet gan dzīvie cilvēki. Tas jāzina visiem tiem, kas tuvojušies Uguns Mācībai. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsīm likumu, kas liecina par pārejas pēdējiem mirkliem.

554.

Kad ugunīgais gars iegremdējas pārzemes sfērās, viņam nav svešas Smalkās Sfēras, jo gars jau ir pazinis izplatījuma parādības. Tā jaunpienācējiem iespējams aklimatizēties Smalkās Pasaules slāņos. Pāreju Smalkajā Pasaulē pavada prieka izjūta.

555.

Gars, kas dzīves laikā iepazinis psihiskās enerģijas sprieguma spēku, var cerēt uz psihiskās enerģijas spēku arī pārejot Smalkajā Pasaulē. Mūsu Smalkais ķermenis barojas ar šiem piesātinājumiem un psihiskās enerģijas fluīdi veido smalko ķermeni. Centriem transmutējoties, protams, psihiskā enerģija darbojas sevišķi spēcīgi, un centri sakoncentrē šos spēcīgos fluīdus smalkā ķermeņa stiprināšanai. Kad psihisko enerģiju uzkrāj cēlas jūtas, tad arī smalkā ķermeņa transmutācija atbilstīgi piesātinās ar ugunīgām enerģijām. Ir tik svarīgi kāpināt spēkus, cenšoties izprast psihiskās enerģijas spēku. Ugunīgās enerģijas darbība dara spraigas visas turpmākās dzīves norises.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

556.

Centru transmutācija kāpina to radošo enerģiju spriegumu, kuras nepieciešamas pārejai Smalkajā Pasaulē. Katra garīga tiekšanās rada savas nogulsnes, kuras pārejot Smalkajā Pasaulē, pieņem smalko enerģiju veidu. Ir tik svarīgi tiekties Augstākās Sfērās. Gara aizrautība un sirds prieks izraisa tās enerģijas, kas stimulē smalko ķermeni. Protams, vienīgā augstāko dziņu piesātinātās jūtas ierosina vajadzīgās enerģijas. Jāsaprot, ka imperils un rupjās zemes iekāres rada savas smagās vātis, kuras garam jāsadziedē smalkajā ķermenī. Gara sērgas, ja tās nav sadziedētas uz zemes, iet līdz Smalkajā Pasaulē. Atbrīvošanās no fiziskās čaulas nenozīmē atbrīvošanos no garīgajām brūcēm. Ja gars pirms atrausmes no zemes apzinās, kādējādi viņš pielietojis savas enerģijas, tad apziņa daudz ko var izpirkt, bet apziņā jāierosina domas par Augstākajām Pasaulēm. Pat vissmagākajā noziedzniekā iespējams iesakņot smagās Karmas izpratni, bet tad jātransmutē sabiedriskie nosacījumi. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpieradinās domāt par centru transmutāciju, jo atbrīvošanās no ķermeņa nav atbrīvošanās no garīgajām sērgām.

557.

Labāko pārzemes slāņu augstāko enerģiju asimilācijas labad vajag apgārot centrus. Atstājot zemes sfēru, garam vajag attīrīties no zemākajām emanācijām. Katra nevajadzīga čaumala, ko gars paņem līdz Smalkajā Pasaulē sagādā tam neizteicamas sāpes. Apziņas pietiekošas attīstības gadījumā notiek šķīstīšanās, kas atbrīvo garu no čaumalas. Bet gars, kas cītīgi sargā savus šīs zemes ieradumus, Smalkajā Pasaulē izbaudīs visas tās kaites, kādas viņš pieradis pārdzīvot zemes sfērā. Kāpjot kalnup, katra lieka nasta sagādā aizdusu Smalkajā Pasaulē. Sevišķi smagi pamest neizdzīvoto, kas Smalkajā Pasaulē kļūst par nastu. Visgrūtāk ir pamest savu rupjību. Pat pārzemes zemākajos slāņos izjūtams sava rupjuma smagums. Bieži dzirdamas vaimanas no pārzemes slāņiem, tā ir nešķīstījušos garu žēlošanās par smagumu. Nedrīkst piegružot Smalko pasauli tik viegli, kā zemes pasauli. Un rupjie uzkrājumi izveido it kā neizdzēšamus noslāņojumus, kas vienmēr redzami. Tāpēc centru apgārošana ir pacelšanās Augstākajās Sfērās. Ugunīgajā Ceļā šis padoms ir nepieciešams.

557.a

Likums par pāreju gara pasaulē nav sarežģīts. Nonivelēt nevar nevienu stāvokli. Kā vulkāna putekļi, tik neskaitāmi ir gari, kas atgriežas garīgajā pasaulē. Protams, gara mantība ir matērija un asinis jeb to ekvivalents, kas tik lielā mērā atšķiras no gara, kurš pārtiek no prānas, ka robežas sarautas visos plānos. Gars ar pūlēm apzinās šķiršanos no matērijas. Gars, kas saistīts pie zemes, ietērpjas astrālķermenī, kas rada viņam ilūziju par zemi, šo iekārojumu un nožēlu perēkli. Bet gars, kas aizlidojis ar vienīgu tiekšanos augšup, var tikt pāri astrālajam plānam, jo astrālais ķermenis ir tikai lieki gruži. Jo mazāk gružu, jo tīrāka apziņa. Uz Zemes grūti iedomāties, kā atstāt matēriju un, to nenicinot, nodot jaunai pārveidošanai. Bet kuras katras lietas atdošana jums jau ir labākais piemērs. Labākais dāvinātājs izdomās arī to labāko dāvanu. Tāpēc matērija, kas ietērpusi augsti attīstītu garu, dod lielāku labumu, jo nekas neiet zudumā. Protams, augstiem gariem ir pieejama apzinīga attieksme, viņiem pievēršanās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

lūgšanai ir pietiekoši tīra no jautājumiem attiecībā uz matēriju un asinīm. Gars, kura uzturs ir prāna, nesavietojas ar asinīm, tāpēc pasauli var dalīt pēc asins līmeņa, citas robežas nav. Gara kodols nepārtraukti turpina dzīvi un nervu emanācijas līdzīgi gaisa balonam nes garu viņa paša radītajos augstumos. Tāpēc tiem, kas runā par nemirstību kā par tīri zinātnisku faktu, ir dziļa taisnība. Pēdējā doma, atstājot matēriju, līdzinās bultai. Šis mirklis izšķir lidojuma virzienu, pēdējais notiek pēc vēlēšanās. Pratīsim vēlēties. Celsim varavīksni, kas saistītu gara augšupejas pakāpienus.

558.

Daudzi nespēj uztvert Smalkās Pasaules skaistumu. Ja cilvēki tikai ar grūtībām spēj saprast skaisto, un arī tikai raupjās kombinācijas, tad starp smalkajām harmonijām viņi būs kā miglā. Vai gan daudzi priecājas par brīnišķo gaismas skaistumu? Vai zemes kakofoniju saplosītai ausij sfēru mūzikā neliksies monotona? Ja cilvēki būtu kaut līdz populārai pakāpei pieņēmuši labākās zemes kombinācijas, viņi saprastu augstāko sfēru mūziku.

No senseniem laikiem cilvēki pieņēmuši, ka Smalkā Pasaule ir tumša, miglaina un auksta. Bet šāds priekšstats var attiekties tikai uz zemākajiem slāņiem vai arī uz pārgājējiem, kuri pārgājuši turp gan akli, gan kurlī. Tāpēc Mēs tā rosinām izsmalcināt cilvēcisko dabu. Tikai uzvarot haosu zemes ietērpā, var uztvert Smalkās Pasaules skaistumu.

Cilvēki var klausīties viscēlākos vārdus un nepielietot tos dzīvē. Mēs runājam par audzināšanu, bet audzināšanā pirmo vietu ieņem skaistuma uztvere. Lai cilvēks pieder skaistajam. Viņš to var ieraudzīt katrā saules starā. Viņš var uztvert skaistumu skaņu harmonijās. Cilvēks nevar attaisnoties ar savu nabadzību, jo Kosmos atvērts kā bagātīgiem, tā arī nabagajiem. Bet lai zemes skolotāji prot atvērt skaistā uztveri.

Domātājs sacīja: “Kurš nepazīst skaistuma ceļus, tas neuzdrošināsies pievērsties Dievišķajiem Augstumiem.

559.

Tas, kurš zemes dzīves laikā nedomā par esības jēgu, gatavo sev tumsu Smalkajā Pasaulē. U. redzēja būtni, kura no zemes redzes viedokļa bija laba un krietna, bet doma par dzīves nozīmi viņu nebija apciemojusi. Pārejot Smalkajā Pasaulē tā izrādījās bezpalīdzīga, jo nezināja pat, kā pieņemt vadītāja palīdzību. U. veica labu darbu, apmeklējot un parādot ka palīdzība un vadība atrodas turpat tuvumā.

Cilvēki negrib saprast, ka arī labsirdība zemes dzīvē vēl nav dzīves sūtības atrisinājums. Nepieciešams domāt par nākošo ceļu. Lai arī šādi spriedumi būtu primitīvi, tie tomēr attīstīs iztēli, citādi cilvēks nokļūst viņam pilnīgi nesaprotamos apstākļos. Kad cilvēks pierod domāt par viņam patīkamam satikšanos, viņš jau izaudzina sevī iztēli, un tā atvērs ieeju atbilstīgās sfērās.

Cilvēks var bezgalīgi atvieglot sev ieeju Smalkajā Pasaulē: liels prieks, kad var ieiet kā drauga mājā, atrast tos, pēc kā esi tiecies, un atviegloti uzelpot par vēl viena zemes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

ceļa galu. Bet šāds stāvoklis būs apzinīgas iztēles sekas. Tādēļ, saprotiet, cik ļoti Mēs virzām uz visu, kas attīsta iztēli. Mēs zinām, cik pakāpeniski veidojas šī svētīgā īpašība. Bez iztēles, kas ir paredzēšanas priekštece, Mēs nevarētu cilvēcei palīdzēt.

D. mācīja attīstīt iztēli, citādi trešā acs neatvērsies.

560.

Kad cilvēki nonāk Preta-Lokas stāvoklī, viņi sāk nožēlot, ka nav agrāk nometuši nonēsātās drānas. Izplatījuma Ugunij sāpīgi jāsadedzina tas, ko vajadzēja izkausēt gaišajai Agni. Jau laikus pirms pārejas var sākt nomest nevajadzīgās nastas. Pati, sevis paša, dzīvē Agni šķīstās no kaitīgajiem netikumiem. Prasme laikus pievērsties Agni ir lietderīga, sirds pieredzes priekšā pačukstētā darbība. Dzīvības vienības jēdziens var izraisīt jautājumu – ja nu dzīvība turpinātos bezgalīgi, tad kā gan būtu iespējama tās daudzpusīgā izziņāšana? Patiešām, ja ķermenis traucētu iespieties izplatījuma daudzajos slāņos, tad vajadzētu pielietot vismakslīgākos paņēmienus, kas pēc savas dabas ir pretēji brīvajai gribai. Tikai ar tiešu, ugunīgu sirds pievērsmi Hierarhijai, iespējams nemāksloti saskarties ar augstākajām sfērām.

561.

Izziņāšanas spēja ir viena no visizteiktākajām ugunīgajām kādībām. Tā nav jūtziņa, bet it kā Ugunīgās Pasaules valodas atmirdze. Patiešām, ne jau pēc vārdiem spriež cilvēks ar atvērtiem centriem, viņš saprot visu valodas iekšējo nozīmi. Ja visi tiesneši būtu tādas ugunīgas izziņāšanas pakāpēs, tad daudzi nodarījumi parādītos citā gaismā. Bet tādu izziņāšanas spēju vajag attīstīt. Gara gaudā tā mīt, bet to vajag izraisīt no Nemanifestētās glabātuves. Tāpēc jāierosina asināt apziņu. Lai katrs atnācējs būtu kā priekšzīmīgs tiesnesis. Lai viens spriež pēc acīm, otrs pēc sacītā toņa, trešais pēc ķermeņa kustībām. Vienalga, ar ko sākt, jo iekšējā uguns atspoguļojas visos nervu centros. Bet pamācoši novērot, cik bieži vārdi neatbilst iekšējam stāvoklim. Ar pacietību var sasniegt ievērojamus rezultātus un atklāt ugunīgās izpratnes pazīmes. Protams, tas būs tikai Ugunīgās Pasaules atspulgs, bet katra šādas izziņas dzirksts ir jau sasniegums. Pārejot Smalkajā Pasaulē spilgti jātur apziņā apņemšanās doties pie Gaismas, steigt pilnveidoties, un šai ziņā katrs aizrādījums ārkārtīgi svarīgs. Ja mēs jau uz zemes tuvojamiem izziņai, tad pārejot Smalkajā Pasaulē, šāds sasniegums nesīs svētību. Galvenais, izmisums un apjukums traucē apgūt jaunus apstākļus, bet jo cieši iegaumēsim, kurp un kāpēc ejam, tad tūdaļ atradīsim daudz palīgu. Bet cilvēki sevišķi apmulst noslēpuma trūkuma dēļ, kad Neizsakāmā Gaisma caurnirst visu esošo. Svētība tiem, kas spēj nekaunēties no saviem sirds uzkrājumiem. Mīliet visu, kas spēj sirdi darīt cildenu.

562.

Cilvēki, kuri pat zina par Smalko Pasauli, ieskata, ka pilnveidošanos domās var atlikt līdz noklusēšanai turp. Viņi kļūdās, proti, domāšanas virziens ir jānopamato šeit. Attīstīt to var, kad ir dots impulss. Domāšanas pieredzei jābūt zemes domāšanas apstiprinātai. Nedrīkst ieiet Smalkajā Pasaulē mulsi un izklaidīgi. Kad apziņa skaidra, tā nes augšup, tāpat kā gāze palīdz gaisa balonam. Neviens un nekas neaizturēs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

zemākajos slāņos stingru apziņu, kura tiecas uz labu, tāpēc neatliksim domāšanas nostiprināšanu. Īsākas satiksmes par šo ceļu, ar Augstāko Pasauli nav.

563.

Taisnīga ir vēlēšanās zināt, kā notiek pārejas no dažādām sfērām. Nav grūti saprast, ka apskaidrotā Agni ir galvenais nosacījums. Ja pakāpeniski piepildīsim gaisa balonu ar deggāzi, tas atbilstīgi sāks pacelties.

Ja balons gāzi neaizturēs, tam būs jānolaižas. Lūk, rupjš piemērs, kā notiek pāreja uz dažādām Smalkās Pasaules sfērām. Smalkā būtība spēj pacelties pati saviem spēkiem, ja tās ugunīgais grauds ir attiecīgi uzpildīts. Transmutejošā Uguns palīdz apgūt jaunos augstākos nosacījumus Agni sekmē katras sfēras noslodzes izpratni, jo būtņu mijattiecības augšupejā izsmalcinās. Protams, augstā Vadība nepamet tos, kas tiecas, bet lai iemantotu Vadību, vajadzīga atdevība; tādējādi būtne spējīga pacelties pa kāpnēm. Neviens cits simbols nevar uzskatāmāk apzīmēt gara augšupeju. Ja būtne precīzāk kādā pakāpē aizkavējas, tad cēlonis redzams aurā. Cik daudzi ceļinieki paši to negaidot, atrodas dažas pakāpes zemāk! Parasti šādas noslīdēšanas iemesls ir kāda zemes atmiņa, kas izraisījusi iekāri. Bet Vadītājs ieskata, ka ir nepieciešama liela pacietība, lai pasargātu svārstīgos, tikai nevajag pārāk bieži smelt no šīs vērtīgās enerģijas. Būtne, kas pati atradīs cēloni, pacelsies ātrāk. Patiešām, augšupeju pavada jauno līdzgaitnieku prieks; beidzot zemes skaudības odzes atkrīt un radīšanu domās neapgrūtina ļaunprātības strāvas. Bet, lai iegūtu apziņas kustīgumu, jāsaņemtojas jau šeit. Nedzīva apziņa traucē Uguns tiekšanos. Tā iztēlosimies pilnīgi skaidri augšupejas kāpnes.

564.

Tikai ar smalku garīgu izzināšanu iespējams jau šeit sadedzināt nevajadzīgās vecās drēbes. Ne jau īpašos sārtos uz laukumiem notiek šāda sadedzināšana, bet katras dienas mīlestības smaidā. Tikai pamazām atskārstam, cik dziļa ir Gara Pasaule. Neilga ir mūsu uzturēšanās dažādos slāņos, bet ieejot Ugunīgajā Pasaulē, mēs varam tur mājot. Un kad mēs nākam no turienes, mēs visur saglabājam ugunīgo svētsvinību.

565.

Atdošana ir gara ugunīgās dievišķības pamatprincips. Līdzība ar Uguni ir pārsteidzoša visās attīstības stadijās. Sākot ar dzīvības visrupjākajām formām līdz pat augstākajām, visām iet cauri atdošanai. Nedrīkst pretoties, ja mežonis, nepazīdams garīgās atdošanas vērtību, atdos Dievībai savas ikdienišķās dzīves vērtības. Pa šādiem aplinkus ceļiem cilvēce izprot augstāko atdošanas jēdzienu. Augstāku pakāpju Būtnes atdošanu jau uzņemas kā liksmu pienākumu. Vajag tiekties uz šo ugunīguma pakāpi, tad mēs nodibinām līdzsvaru ar Ugunīgo Principu, un atdošana kļūst par saņemšanu. Tad jau bez kādas patības būtne saņem augstākās balvas. Tādā pašātrinātā apmaiņā notiek enerģijas pieplūsma. Tāda nemitīga atdzimšana atjauno apziņu un pārejot Smalkajā Pasaulē, paglābs no apziņas pārtraukuma. Tāpēc jāiegaumē par vielu maiņu, kā par zemāko, tā arī par augstāko. Nepārtraukti apmaiņa izdzēs robežas starp zemāko un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

augstāko, citiem vārdiem sakot, kāpina vispārējo līmeni. Tāds darbs būs noderīgs arī tuvākajiem, jo iesaistīs viņus apziņas tiekšanās orbītā. Izprotiet vielu maiņu.

566.

Patiesi, aizgājējs labajā pavairoš labo un aizgājējs ļaunumā būs ļaunuma avots. Tā iespējams bezrobežīgi pavairot mūsu enerģijas. Tāpēc mūsu uzdevums ir izsmalcināt organismu, lai tas kļūtu par pienācīgu tvertni.

567.

Sakarībai starp pasaulēm jānodarbina cilvēces domas. Kā gan citādi izskaidrot dažus neredzamos procesus, kas piesātina dzīvi? Šo zināšanu iespējams apgūt, jo gars ietver sirdī Neredzamās Pasaules norises. Kā gan izskaidrot dzīvi un pāreju Smalkajā Pasaulē, ja nostiprināsies Ugunīgās Pasaules izpratne? Jo aiz ikkatras zemes izpausmes ir neredzamais cēlonis, kas arī ir potenciālais spēks. Viegli saprotams, ka ugunīgajai uztverei, vispirms vajag nostiprināt domu par sakarību ar pārzemes sfērām. Parādības dzīvē realizējas tikai tad, ja gars izjauž katru augstāko vibrāciju. Protams, cilvēce dzīvo bez sirds apziņas, kura iedarbina Ugunīgās Pasaules spēku. Lai izveidotu labākās formas dzīve jāieskata kā divu Pasauļu apvienība. Katra tiekšanās šajā virzienā būs derīga augšupejai Smalkajā Pasaulē. Ja Augstāko enerģiju atzīšana nodibināsies, kā dzīves process, tad būs iespējams apzināties, ka zemes dzīve ar visām sāpēm turpinājas nākošajā Pasaulē. Tā uz Zemes izplatīsim izpirkšanas likumu – darbības un pārdomās.

568.

Pašsavaldīšanās ir ļoti komplicēta kādība. Tā sastāv no drosmes, pacietības un līdzcietības. Bet drosmē nedrīkst izvērsties dūsmās, līdzcietību nedrīkst robežot ar histēriju un pacietība nedrīkst kļūt par liekulību. Tik komplicēta ir pašsavaldīšanās, bet tā neizbēgami vajadzīga, ieejot Augstākajā Pasaulē. Šī sintētiskā kādība ļoti rūpīgi jāattīsta. Skolās skolēni jānostāda visnegaidītākos apstākļos. Skolotājam jānovēro cik apzinīgi tiek uzņemti iesaistīti. Tā nebūs spartiešu skarbā fiziskās izturības un apķērības skola, bet tā būs pasmelšana no sirds enerģijas, lai izprastu lietas ar cieņu. Ne daudzi saglabā atmiņu par pašsavaldīšanos, līdzko viņi pārkāpj ikdienības sliksni, viņi sāk izdarīt daudz savādu kustību, izrunāt nevajadzīgus vārdus un vispār uzrāda gara un ķermeņa neīstus izpausmi. Var iedomāties, cik stiprā mērā tādi cilvēki zaudēs cieņu pārejot lielās robežās. Jāiegaumē, ka tuvojoties Gaismai, jānes arī savs gaismeklis neizlaistīts. Tāda ceļveža pilnība apgūstama jau ķermeniskajā stāvoklī. Tāpēc pieredzējuši cilvēki lūdz pārbaudījumus, jo kā gan citādi lai stiprinātu savu spēku? Lai ik katra zemes rīcība satur augstāko ceļu. Lai katru domu varētu atkārtot Ugunīgās Pasaules priekšā.

569.

Patiesi, cilvēce ir saite starp pasaulēm. Vajag pierast pie šīs domas un censties to izvest dzīvē. Dīvaini, ka ārsti neizlieto iespēju kļūt par veselības nesējiem, likdami lietā nervu centru pazīšanu, jo tieši šie centri ir garīgie taustekļi un magnēti. Pat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

fizisko magnētu novieto īpašā apkaimē, lai tas nezaudētu spēku. Vai nervu centri nav tādas pašas uzmanības cienīgi? Un vai cilvēkiem nebūtu īpaši jāpasargā nākošās rases pārstāvji? Tiltu starp krastiem mēdz sevišķi apsargāt. Var palūgt cilvēkam: “Draugs, neizraisi zemestrīci!”

570.

Ar katru paaudzi izmainās pasaules uzskats, paradumi un pat valoda. Parasti cilvēki šādas izmaiņas nevēlas pamanīt. Protams, atrodoties tuvumā, nav viegli atšķirt jaunās robežas, bet no attāluma katra vērīga acs saskatīs, kā viņojas dzīvības viela.

Pastāvēja sens paradums sūtot pārbaudītājus tā, lai viņi sākotnējā vietā atgrieztos tikai nākamās paaudzes laikā. Mēs pieturamies pie šā paša paraduma un Mūsu sūtņi atgriežas tikai nākamās paaudzes laikā, tikai tā ar svaigu skatu var novērtēt tautas pavirzīšanos uz priekšu.

Daudzi apstrīdēs pašu šādu virzības iespējamību. Viņi būs nelokāmi savā nekustībā. Bet lai viņi neaizmirst, ka evolūcijas kustība nevar nenotikt. Lieta tā, ka cilvēki skatās no sava redzes viedokļa un neprot būt kustīgi. Viņi domā, ka līdz ar viņiem viss beidzas un nespēj ietvert, ka dzīvei ir savs nerimstošs spilgts vilnis.

Taisni šie nekustīgie cilvēki, izejot Smalkajā Pasaulē, nonāks visbēdīgākajā stāvoklī. Viņi nožēlos, ka zemes eksistences laikā viņi nav tuvojušies dažādām paaudzēm un nav pratuši atrast saskares punktu ar dažādiem psihiskiem stāvokļiem. Var sacīt, ka senie dažādu paaudžu pārbaudītāji rīkojas gudrāk. Tāpat arī jūs protiet būt kā mājās starp visdažādākajiem cilvēkiem. Atcerieties, ka arī Mēs esam izgājuši šādus pārbaudījumus.

Domātājs šādus pārbaudījumus salīdzināja ar asmeņa rūdīšanu. Viņš zināja, ka tikai aukstuma un karstuma maiņas rezultātā rodas nesagraujams stiprums.

Apzinīgi attīstīta gara uzturēšanās laiks austrālajā plānā varētu aprobežoties ar 40 dienām, bet dažādi zemes apstākļi pagarinājuši šo laiku līdz nebeidzamībai. No zemes aiznesto saista pie tās nelaimīgās robežas. Skaidrāk nekā jebkur šo nožēlu sekas parādītas leģendā par Latu. Viņš izgāja no pilsētas uz jaunu dzīvi un tiem tika uzstādīts tikai viens noteikums – neskatīties atpakaļ. Bet Lata sieva atskatījās un saistīja ar to sevi pie Zemes. Reliģija saka: “kas iet pie tēviem, paliks pie tiem. Kas iet pie Eņģeļiem – paliks pie tiem. Kas iet pie Dieva, paliks pie Tā. Tātad, kas nosaka sev vislielāko virzību, gūst labākos sasniegumus. Tāpēc labākais novēlējums tam, kas aiziet no Zemes būs: steidzies neatskatīdamies. Bet kā tad ar tuviniekiem? Bet – jo augstāk būsi nostājies, jo labāk un tuvāk tos ieraudzīsi. Protams, parasti rodas uz kavēšanās pēdējo tuvinieku dēļ – tuvinieku dēļ, tāpēc austrālā plāna saīsinājums atkarīgs no pareizas kooperācijas.

Jo augstāk, jo patīkamāka tur uzturēšanās, uz mentālās robežas gars var atpūsties, jo tur gars ir jau pakļauts augstākiem pievilksnās spēkiem. Bet vajag apzinīgi paiet garām zemākajiem slāņiem. Vajag lai apziņas eksplodējums varētu pārsviest gara

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

kodolu pēc iespējas tālāk. Tāpēc pārejas moments ir tik svarīgs – lai varētu raidīt sevi uz augstākiem slāņiem. Vēlāk, ja esi skāris zemākos slāņus, pacelties ļoti grūti.

Ja gara stāvoklis atļauj, tad daudz labāk ir pēdējo nervu emanācijas uzliesmojumu izlietot lidojumam, tādā kārtā zemākie slāņi kļūs retāki.

Pareiza ir piezīme par pāreju bezsamaņas stāvoklī. Te viegli palīdzēt, ja savlaicīgi būs nostiprināta vēlēšanās augsti lidot, tad nervu emanācijas darbojas gandrīz vai automātiski.

...Tāpēc lūgšanās par dvēseles mieru, labāk būtu sacīt – steidzies!

571.

Kad cilvēce iemācīsies izprast un salīdzināt pasaules notikumus ar Kosma komplicētību, tad garīgā redzīguma kustība virzīsies uz priekšu. Notikumu ķēdes noskaidrošana un to apstākļu pilnīga izpratne, kas kā mūžu mantojums pāriet no viena perioda uz otru, var tuvināt apziņu kosmiskās Bezrobežības izpratnei.

Gars, palūkojies atpakaļ, kurp tevi ir vadījušas tavas pagātnes zināšanas? Kur tu saskati robežas? Kur norimšanu? Kur pastāvību? Un kur tu saskatīji padevību? Sacīts – neredzu šādus vēstījumus, redzu nebeidzamu Sfēru, kas izveidojusi mūsu būtību!

Gars, kad tu traucies uz Kosma Radītāju, pievērsies Pasaules Mātei. Dari zināmu, ko tu redzi. Parādīts Izplatījums, kā visradošākā parādība. Plašums un Kosmisko spēku neatņemamība briedina mūsu būtnes kodolu. Evolūcijas sviras – vissmalkākās enerģijas var pāriet cilvēku rīcībā.

Kad pieņemsit nolemto, tad tiešas sekas jūs vadīs. Kad izpratīsiet, kā lidot gara kodolā, tad nodibināsiet satiksmi ar augstākajām pasaulēm.

Mācieties izprast, cik cildens ir lidojums gara kodolā!

572.

Vai tad buršana ir nākotnes atskāršana? Vai tad maģija ir neizbēgamā izziņāšana? Ikvienu reliģija, kā saite ar Augstāko, atrod vārdus par neizsakāmo pāreju Smalkajā Pasaulē. Bet zemes apziņa tomēr saglabā, kaut arī pārveidotas, visas tās izjūtas, kādas atrodamas Smalkajā Pasaulē. Pašā pārejas mirklī uz Smalko Pasauli izjūtams reibonis, tāds pats kā ģīboņa gadījumā vai krītamās kaites sākumā. Pēc tam turpmākās sajūtas pilnīgi atkarīgas no apziņas gatavības stāvokļa, pareizāk sakot, no ugunīgā Ego. Ja apziņa bijusi sadrūmusi vai blīva, jaunajā stāvoklī izjūtas nespēj pārveidoties. Tad iestājas attiecīga veida nesamaņas stāvoklis vai snaudulīga klejošana. Ne visai patīkams stāvoklis. Nerunāju, protams, par noziedznieku vai netikļu drūmo stāvokli – viņu ciešanu būtība nav aprakstāma! Bet šeit labāk runāt par gaišajām iespējamībām. Tā, ja Agni jau dzīves laikā ir bijusi zināšanas un jūtu varoņdarba atmodināta, tad tā nekavējoties izdarīs diženo transmutāciju. Kā īstens Gaismeklis tā norādīs virzienu; kā gaismas nesējs helijs tā pacels nolemtajā sfērā Būdamā tik nenojaušama zemes dzīvē, Smalkajā Pasaulē tā kļūst par vadošo sākotni. Bet tā rāda gaismu ne tik vien

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Smalkajā Pasaulē, tā noder arī kā vads uz Ugunīgajām Būtnēm. Bez Agni nav iespējams pieņemt un saskarties ar Ugunīgās Pasaules Gaismu. Manifestētās Uguns trūkums dara aklus klejojošos garus. Mēs redzam ar Uguni un paceļamies ar Liesmu. Nav citu virzītāju un tāpēc svētība Uguni iepazīnušajiem.

573.

Vidusmērus neieteicu. Uzsvartot pārejas stāvokli kā nobeigumu, tas būs pretēji evolūcijai. Kad aizlūdzam par miera nodrošināšanu pie Svētajiem, tad šāds mērogs neatbilst ne vienam nedz otram. Ziniet, ka miers ir pārejošs stāvoklis un pie tam vēl caurmēra stāvoklis. Tā dēvētajiem Svētajiem nav miera. Var sacīt, ka lietojamais izteiciens ir relatīvs, bet ļaudis ar izteicienu miers saprot atpūtas stāvokli. Bet ja ļaudīm stāstītu par Ugunīgās Pasaules saspringtību, tad tikai retie izprastu šāda augstāka stāvokļa atribūtu. Ja stāstīsim par pastāvīgu eksplozīvu stāvokli visaugstākajā sasprindzējumā, tad nepietiks iztēles šāda sprieguma atzīšanai, bet sacīsim – nevis spriegums, bet majestātiskums! Ceļš uz šādu majestātiskumu tikai caur daiļo. Ja cilvēks neizkops sevī tiekšanos uz visdaiļāko, tad viņš aizvērs savas acis, bet Visaugstāko nav iespējams ne iztēloties ne nojaust. Majestātiskums ir pilnīgi bezrobežīgs. Tāpēc nekavēsimies pie miega un miera vidusmēriem. Apliecinu, ka miers nebūtu radījis manifestēto Visumu.

574.

Ir sacīts – “Neejiet Ugunī drēbēs, kuras var sadegt, bet raidiet augšup ugunīgo prieku”. Šajā norādījumā viss nosacījums saskan ar Ugunīgo Pasauli. Patiešām pat Smalkās Pasaules ietēri ne vienmēr derīgi Ugunīgajai Pasaulei. Arī augšupejas priekam jābūt augstākam par zemes prieku. Tam vajag starot un ar savu gaismu rādīt ceļu daudziem. Kas gan spēj zoboties par prieku un Gaismu? Kurmis nepazīst Gaismas pacilātību un tikai ļaunais gars nesaprot, kas ir prieks! Kad jūs priecājaties par puķēm, kad domās iedziļināties to brīnišķīgajā, sīkās sēkliņās radītajā uzbūvē, kad vērtējat svaigo aromātu, tad jūs jau pieskarieties Smalkajai Pasaulei. Arī zemes ziedos un putnu apspalvojumā un debesu brīnumos iespējams atrast to pašu prieku, kas sagatavo Ugunīgās Pasaules vārtiem. Galvenais, neesiet nejūtīgi pret skaistumu. Kas gan spēj atrast labāku ietvaru atdevībai, tieksmīgumam, nenogurstamībai, kā skaistums? Jau zemes nosacījumos jāprot atrast daļas, kas noderīgas visām pasaulēm. Pārejas mirklī uz Smalko Pasauli nebūs laika prātot, bet prieka apskaidrība var būt un tai jābūt mirklīgai. Tā apziņu apsargās tieši prieks. Tikai nevajag zaudēt šeit ne mirkli laika, lai mācītos priecāties par katru ziedu.

574.a

Var priecāties, bet priekā nelīdzināsimies dzīvniekiem. Kur gan būs atšķirība? Tikai apziņā. Dzīvnieki nezina par ko priecājas, bet mēs zinām, par ko priecājamies. Ar tādu apziņu mēs sasaistām cēloni un sekas. Ar to radām savu spēju izkopsšanas tiltu.

Var pārskatīt visu notikumu ķēdi un novērtēt to secību. Arī ar to mēs atšķirsimies no dzīvniekiem, kas nesaista atsevišķus mirklus. Mācība par notikumu salīdzināšanu dos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

jaunu psihiskās enerģijas avotu. Ja cilvēki iemācītos salīdzināt savas dzīves dienas saskaņā ar apziņu, viņi izkustētos no vietas.

575.

Gars, atstājot zemes sfēru sasprindzina apziņā tos sasniegumus, kuri viņa dzīvē bijuši dominējošie. Cilvēka dzīvei ir it kā savi vadmotīvi, un no šīm dziesmām vai raudām atkarājas gara spriegums. Gara sasniegumi ved augšup, un šķiršanās no zemes sfēras ir vienmēr prieks tādām garam, kas izpratis Kalpošanas varoņdarba gaismu. Pat fizisku sāpju gadījumā gars pārvar visas zemes kaites. Atraujoties no zemes, nostiprinās saite ar Augstākajām Pasaulēm uz kurām gars tiecas. Augšupejas kāpnes sastāv no atdevības Hierarhijai. Bet patības ierobežotam garam nav cita ceļa, kā skumjas, tad atrausme ir briesmīga, un gars vēl ilgi ir piesaistīts zemes sfērai. Daudzas sirdis, kas piepazinušas Kalpošanas Spēku, tiecas uz Augstākajām Pasaulēm. Atdevīgam māceklim pretī tiecas palīdzības Stars.

576.

Atbrīvotais gars vienmēr tiecas augstākajās sfērās, bet gars, kas piesaistījies zemei, ilgi aizkavējas Astrālās Pasaules zemākajos slāņos. Zemes apziņas ietekmē sakars starp fizisko un astrālo ķermeni nepārtrūkst tik viegli. Sakaru pārtrūkšana starp ķermeņiem sāpīgi atbalsojas tajos garos, kuri izjūt zemes pievilksmi. Garam augšupejot, atbrīvošanās, protams, notiek atraujoties no Zemes. Kosmiskais pievilksmes likums atbilst tai tieksmei, kuru kāpina apziņas enerģiju. Iedomāsimies sfēru, kas piesātināta zemāko iekārību gāzēm; šīs sfēras tad arī ievēl garus, kas nav atbrīvojušies no zemes smagumiem! Gars, kas traucas uz Ugunīgo Pasauli, sakāpinādams visas ugunīgās enerģijas, iedarbina pats savu pievilksmi. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apziņas piesātinājums ar Augstāko Pasauli izveido savu spirāli, kas aiznesīs garu Augstākajās Sfērās.

577.

Pirms pārejas Smalkajā Pasaulē notiek mentāla atdalīšanās no ķermeņa. Ugunīgas uztveres attīstīšana palīdz lidojumam uz Augstajām Sfērām. Mentāla atdalīšanos spilgti spēj sajūst gars, kas izjūt atrausmi no Zemes un tiecas Augstākajās sfērā; tā notiek divu Pasauļu apvienošanās, kas atbrīvo garu no fiziskā ķermeņa. Nāves problēma cilvēcei sagādā lielas rūpes. Patiešām, pāreja tik ļoti biedē cilvēkus. Var norādīt, cik brīnišķīgi tiecas uz Smalko Pasauli tas gars, kas izpratis zemes eksistences pārejamību. Vajag apzinīgi sagatavot gan atrausmi no Zemes. Tādējādi jaunpienācējam nenovēršami durvis atveras visā Ugunīgajā Majestātiskumā. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajag pieradināties pie atrausmes no Zemes.

577.a

Un vēl mēdz būt, ka pirms aiziešanas apklust visas balsis, un pat zinot šo likumu kļūst baigi. Ēģiptes Mistērijās ir moments, kad iesvaidāmo nostāda uz absolūtas tumsas sliekšņa un tam, nepalēlinot soļus, jāieiet Nezināmajā. It īpaši tagad, kad Kristus ir atsacījies no brīnumiem, šis ieiešanas moments Nezināmajā jānoiet pavisam īpašā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

veidā. Tāpēc, ka nākošam laikmetam jāizlīdzina pasaulu robežas. Un Ēģiptes Mistērijas pārvērtušās formulā: ar cilvēka kājām.

578.

Daudzi lūgtu iemācīt viņus, kā pāriet Smalkajā Pasaulē, bet viņi nezina, kā jautāt, nekļūstot smieklīgi. Bet lai piezīmes kļīst pa pasauli, kaut arī tās lasa slepenībā. Lai zobojas dienā un lasa naktī. Šādu maldīšanos var piedot, jo neviens šiem cilvēkiem nav devis kaut vienkāršu laba ceļa novēlējumu. Dažs viņus ir biedinājis, dažs iemidzinājis apziņu, dažs novirzījis no Patiesības, bet neviens nav stāstījis par brīnišķo pāreju uz Esamības Virsotnēm. Nepārmetīsim, bet tomēr tieši pēdējā laikā Pasaulē sevišķi liels apjukums. Tiesa, pati Smalkās Pasaules esamība it kā nostiprinājusies apziņā, bet tomēr cilvēki nezina kā izturēties pret šādiem faktoriem un samierināt tos ar dzīves rutīnu. Cenšas noklusēt to, kas jau pats par sevi brēktin brēc.

Tāpēc rīta stundās un vakara mirkļos pieradinieties pie domas par pāreju Daiļajā Pasaulē. Lai tā mums arī tiešām būtu Daiļa.

579.

Tuvodamies pārejai Smalkajā Pasaulē, cilvēki kļūst dievbijīgi. Viņi neaptver, ka ar šādu sasteigtu pielabināšanos tie robežo gan ar zaimiem. Iznāk nevis Augstākās Pasaules apjēgšana, bet steidzīga samaksa par labāko vietu. Patiesībā, tuvošanās Augstākajai Pasaulei jāsāk jau ar zemes dzīves pirmajām dienām.

Ne jau pieņemtie rituāli, bet sirds lūgšana dara Brīnišķīgo Pasauli tuvu un nepieciešamu kā dienišķu maizi. Visaugstākajam var tuvoties ar labāko nodomu pilnu kausu. Var veikt labākos eksperimentus, ar nosacījumu, ka virzītu uz labu. Ja labais dzīvo, tad tas atvērs visus vārtus uz Augstāko Pasauli.

580.

Jūs pareizi pieminējāt birmiešu derīgo parašu, kad tie smagi slimajiem vai arī aizgājējiem atgādināja viņu labākos darbus. Pat no medicīniskā viedokļa šādiem atgādinājumiem ir labdarīgā nozīme. Protams, no gara viedokļa tā vienīgi pierāda, cik daudz gudru paradumu vēl dzīvo visdažādākajās tautās. No dziļas zināšanas izriet tādi paradumi. Tie pierāda sakarību ar šo pasauli, vitāli parādot, cik vērīgi jāattiecas pret tautu parašām.

581.

Neretumis cilvēki jautā – kā attiekties pret aizgājušo novēlējumiem? Šādi uzdevumi bieži neatbilst izpildītāju pārlicēbai. Ieteicams, izņemot brāļu slepkavības uzdevumus, visu pārējo izpildīt. Nevajag uzņemties svešu karmu, it īpaši tādēļ ne, ka aizgājušie turpina attīstīt enerģiju viņu pieņemtajā virzienā. Jo ļoti grūti taču nomainīt pārlicēbu, kas turpinās Smalkajā Pasaulē. Tāpēc novēlējumu izpildīšana ļoti līdzīga strāvu harmonijas labā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

582.

Pārejot Smalkajā Pasaulē uzliesmo visi īpašuma sajūtas veidi, kas apgrūtina pat gluži labus ļaudis. Šo apstākli vajag ļoti iegaumēt un nostiprināties apziņā, ka zemes īpašums neeksistē. Par īpašumu jau daudz runāts, bet vienīgi ugunīgā apziņa spēj parādīt šāda īpašuma iluzorumu.

583.

Kādam vientuļniekam jautāja kā viņš spēj uzturēties pastāvīgā klusumā? Viņš ļoti izbrīnījās un teica: "Gluži otrādi, es nekad neklusēju un nepārtraukti sarunājos – mani apmeklē tik daudzi sarunu biedri." Vientuļnieks tā bija pietuvojies Neredzamajai Pasaulei, ka tā viņam bija kļuvusi pilnīgi taustāma. Lūgšana pārvērtusies pārrunās un pasaule atklājusies visā varenībā. Pāreja Smalkajā Pasaulē šādam garam vispār nemanāma.

Sarunās par labo var pacelties pa jebkurām kāpnēm. Vispirms ārējā lūgšana, pēc tam sirds lūgšana un tad pārrunas par Labo.

584.

Nepieciešams ne vien atzīt, ka tukšuma nav, bet arī izprast visa apkārtējā dzīvību. Apvienojošās un savstarpēji veicinošās dzīvības izpratne parādīs, cik visuresoša ir psihiskā enerģija. Sākot no vissīkākajiem piemēriem, no nepilnīgiem mikroorganismiem var mācīties, cik apbrīnojami viss pārpildīts. Būtņu masas caurnirst visdažādākās strāvas, stari, ķīmismi, bet psihiskā enerģija tās ne tik vien ka neaiztur, bet raida tālāk. Kad mēs runājam par vistīrāko gaisu, pat par vistīrāko Prānu, mēs tomēr paredzam, ka viss ir pārpildīts un pie tam vēl pārpilns ar dažādiem spriegumiem. Tāds fizisks pārpilnums palīdzēs izzināt Augstākās Pasaules Patiešām, viss dzīvo un visā pulsē tā pati enerģija. Šai primitīvajā stāvoklī arī ietverta visa esošā transmutācija. Nāve kļūst par pārvietošanos un dzīvība par neizbēgamu sadarbību. Pati tuvošanās Ugūņigajai Pasaulei ir atbilstīgu kādību pielietošana.

585.

Miegā darbojas psihiskā enerģija, kas piesātināta ar zemes strāvām, bet Smalkajā Pasaulē apziņa var pārtrūkt, tādēļ nepieciešams nostiprināt dažas izpratnes. Nerunāju par tiem, kas Smalkajā Pasaulē ir pārgājusi ar pilnu apziņu, bet daudzi iekrīt miegā un šāda stāvokļa laikā viņi par daudz ko zaudē atmiņu. Uzkrājumi izrādās it kā aizzīmogoti kausā un nereti vajadzīgs ārējs iespaids, lai šos zīmogus noņemtu.

Galvenais, jāatceras, ka lai nezaudētu apziņu, jau dzīvē jāiegaumē un jānostiprina, ka pārejot neaizmirsīsim saglabāt apziņu. Tas arī ir tas dārgums, ko mēs aiznesam sev līdz.

Mēs parasti Smalkajā Pasaulē gulošos neredzam, jo tie mēdz būt necaurredzama fluīda pārvilkti. Viņus var redzēt pamošanās mirklī, bet miegu priekšlaicīgi nav jātraucē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

586.

Pārejai Smalkajā Pasaulē pēc savas dabas jānotiek bez sāpēm. Cilvēkiem, kas piepildījuši zemes ceļu, nākamā gaita jāpieņem dabiski. Bet viņi paši sarežģī esamības svētsvinīgo nomaiņu.

587.

Kad cilvēki zobojas par pēcnāves stāvokli, šos neprātīgos var tikai nožēlot.

588.

Protams, mani ļoti iepriecina Jūsu mierīgā attieksme, vērojot likumsakarīgo iespēju, kura neizbēgama pie visām fizisko čaulu maiņām. Pārsteidzoši redzēt, kā cilvēki, kuriem nav vairs nekādu spēju radīt vai veikt kaut ko derīgu, turas pie savas nožēlojamās dzīvības vilkšanas uz zemes, kaut gan tanī pašā laikā Smalkajā Pasaulē viņiem sagatavotas gan pilnīgas tiekšanās, gan labākas iespējas. Protams, maz ir tādi, kuri prot šīs labākās iespējas izmantot, jo apziņa, kas bijusi blīva, zemes apstākļos, paliks tāda arī Smalkajā Pasaulē. Paplašināt viņu tur, Smalkajā Pasaulē, ir daudz grūtāk nekā šeit uz zemes. Visiem, kas pievienojušies Gaišajai Mācībai, domām par nāvi jābūt vārtu atvērējām uz jaunu izzināšanu un uz jaunu derīgu un plašu darbību. Vispār, visiem būtu derīgi domāt par gaišo pāreju Smalkajā Pasaulē, ar to mēs iemācamies virzīt savu psihisko enerģiju pretim magnētiskai plūsmai, kas nāk no Vadītāja. Nāve var būt neapprakstāma gara līksme, jo vadītāja virzītā magnētiskās strāvas pievilksme savā spēkā un augstajā priekā par šo pievilksmi, nav ne ar ko salīdzināma.

589.

Piekrītu, ka krustā sistais laupītājs nebija sliktāks, bet varbūt pat labāks par daudziem cienījamiem varizejiem un saducejiem, bet no laupītāja līdz augstam garam – daudzas pakāpes.

Mēs taču zinām, ka patiess nožēlums pirms nāves, pēdējā gaišā doma un spēcīga tiekšanās uz augstāko, aizrauj garu Smalkās Pasaulē sfērās, pilnīgi atbilstīgi šai vibrāciju jeb sirds rausmei. Kristus vārdi vēl pastiprināja laupītāja tiekšanos un viņa gars spēja atmosties un pacelties lielos augstumos. Devačanā nemājo tikai bezgrēcīgie un svētie. Katrs mūsu lielais darbs saņem atlīdzinājumu.

590.

Sirds sāpēs izlasīju Jūsu skumjo vēsti par nelaimes gadījumu ar Jūsu draugu. Protams, ģimenei tāda nāve ir briesmīga. Bet viņam pašam tā var būt pat par svētību. Jo sevišķi gaišas dvēseles, krītot par upuri šādam vai tādām nelaimes gadījumam, ļoti viegli pāriet smalkajā pasaulē. Gaišie Sargātāji viņus iegremdē atspirdzinošā miegā, lai dotu smalkajam ķermenim laiku sadziedēt bojājumus, un kad tie atmostas, viņi jau atrodas draugu gādībā.

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Dzīvības varmācīga pārtraukšana

591.

Ja tauta jau kopš senatnes izpratusi koku sulas nozīmi, tad kā gan var nesaprast vaļēju asiņu nozīmi? Pat pati pāreja Smalkajā Pasaulē bez asins izliešanas pasargā no to tumšo radījumu tuvošanās, kurus nekavējoši pievelk asins emanācijas. Bez šiem fiziskajiem cēloņiem laiks iegaumēt, ko nozīmē pārtraukt dzīvību pirms laika. Zemes ienaidniekus iznīcināt nonāvējot, nozīmē - radīt stipru ienaidnieku Smalkajā Pasaulē. Jau daudzkārt esam atgādinājuši par Karma, bet ja šis vārds kādam nepatīk, nosauksim to par Taisnīgumu.

592.

Aborts ir visneapšaubāmākā slepkavība. Tas var būt pieļaujams vienīgi tur, kur briesmās ir mātes dzīvība. Bet nav pareizi domāt, ka sieviete, kas izdara abortu, vienmēr pievelk tikai zemākos garus. Jāņem vērā visas ģimenes sarežģītā karma. Bieži vien var novērot, ka ģimenē, kuras viens loceklis ir nelietis, dzimst labi bērni. Karma sasaista veselas cilvēku grupas uz ilgiem, ilgiem gadu tūkstošiem. Un bieži vien pat augstam garam ir ne visai izmeklēti vecāki. Pie kam var atzīmēt, ka tieši pret augstu garu dzimšanu mobilizējas tumšie spēki un izmanto visus iespējamus līdzekļus, lai novērstu viņiem nevēlamo un bīstamo iemiesošanos. Tāpat dzimšanas novēršana nav uzskatāma par Smalkās Pasaules Šķīstītavu, bet tas ir vienīgi vecāku noziegums. Jo nav spēcīgākas šķīstītavas par pašu zemes dzīvi, ja vien ir saspriegtas visas indivīda potences. Mācībā ir teikts – “Tāpat kā izsalkums prasa barību, tā nogatavojies gars, kam pienācis laiks, tiecas uz jaunu iemiesošanos. Tādēļ var iedomāties, kādas ciešanas dažkārt nākas pārdzīvot varmācīgi pārtrauktās iemiesošanās gadījumā. Gars saņem saiti ar augli jau ieņemšanas brīdī un pamazām sāk tajā ieiet jau ceturtā mēnesī, kad veidojas nervu un smadzeņu kanāli.

Protams, sieviete nedrīkst pārvērsties tikai par dzemdētāju. Un tāpēc eksistē visdabiskākā atturība, kas pilnā mērā regulējama un līdz ar to regulējams arī ģimenes pieaugums. Tas ir pilnīgi iespējams tad, kad augstas intereses aizpilda smadzenes un sirdi. Protams, pret šo es paredzu daudz iebildumu, bet tādēļ es ne mazāk pastāvēšu uz savu. Protams, pie pašreizējā sabiedrības tikumiskā stāvokļa tas ir grūti, bet tomēr ir tādas ģimenes un nākotnē to skaits pavairošies. Dziļā senatnē cilvēki prata dzimstību normēt pēc mēness fāzēm. Toreiz to uzskatīja par zināma veida melno maģiju, bet mūsu gadsimtā šāda darbība būtu labāka nekā šausmīgie aborti, kas kropļo sievieti un līdz ar to arī nākamo paaudzi.

Karma apbrīnojamā veidā mūs saved kopā ar gariem, kas saistīti ar mums pagātnē.

593.

Jebkura nonāvēšana ir pretīga ugunīgajai dabai. Ikviens, kas sācis domāt par Ugunīgo Pasauli, ne tik vien kā nedrīkst nokaut, bet viņam arī jāaizkavē asins izliešana. Viņam jāsaprot, ka izlietās asinis ne tik vien kā izraisa juceklību dažos Smalkās Pasaules

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

slāņos, bet tās ir pretrunā arī ar zemes dabu. To pašu iemeslu dēļ dažās tautās aizliegts tecināt koku pavasara sveķus.

594.

Pašnāvības pieaug. Neviens nenoliegs, ka nekad nav bijis tik daudz patvarīgu dzīves pārtraukumu. Tas nozīmē, ka neviens šiem nelaimīgajiem nav pastāstījis par dzīves jēgu. Neviens nav tos brīdinājis par viņu rīcības sekām. Vai tiešām starp cilvēkiem nav neviena, kas paceltu balsi par patiesību un dzīves daiļumu?!

595.

Daudz garāmstaigātāju un sevišķi tur, kur ir Magnēts. Skolotājs brīdina, ka tagad var sagaidīt visdīvainākās sadursmes, tik pārpildīti ir Smalkās Pasaules zemākie slāņi. Cilvēki nolēmuši piepildīt Smalko Pasauli ar lielu skaitu nelaikā atnākušo. Neviens nav padomājis, kādas sekas var izraisīties attiecībā uz pašiem. Nav iespējams nesodīti nonāvēt miljoniem ļaužu, neuzkrājot ar to vissmagāko Karma, pat ja šī Karma nebūtu personiskā, vēl jo ļaunāk, ja viņa vairo zemju un visas Planētas Karma. Sacītais par miera nesējiem jo pareizāks tāpēc, ka viņos sāk rasties pareizā attieksme pret nākotni. Nedrīkst pildīt Smalkās Pasaules zemākos slāņus ar nepilnīgas Karmas briesmām. Nedrīkst domāt, ka tas neietekmēs planētas stāvokli. Bet galvenais cēlonis ir tai apstākļi, ka neviens nedomā par Smalko Pasauli. Visbriesmīgākā lieta ir nošķirtība, proti, katras atsvešināšanās gadījumā tumšais spēks uzgavilē.

19.nodaļa: Darbība Smalkajā Pasaulē. Smalkās Pasaules dzīve.

596.

Kam gan rūpēs veiksmē Smalkajā Pasaulē, ja par to aizliegts pat runāt un domāt? Mācība, kas neatzīst Smalko Pasauli, nav ceļa radītāja, jo zemes dzīves ilgums neatbilst pat vienai simtdaļai no dzīves Smalkajā Pasaulē. Tātad ir lietderīgi pazīt ilgstošākās eksistences apstākļus.

597.

Kā attīstīt darba spējas Smalkajā Pasaulē? Vispirms jāsāk ar to, ka pastāvīgi jājūtas dzīvojam divās pasaulēs. Un tas nebūt nav grūti, jo katru nakti mēs pārejam Smalkajā pasaulē, kur mēs ļoti lietderīgi varam likt lietā savas smalkās enerģijas, ja vien smalkais ķermenis ir pietiekami attīstīts. Ejot gulēt nevis ar domu par atpūtu, bet tiecoties uz Gaismas Hierarhiju, ar domu par derīgu darbu, līdz ar to mēs jau virzām savas enerģijas aktīvā palīdzībā turp, kur šī palīdzība visvairāk vajadzīga. Apzinīga sevis aizsūtīšana Smalkajā Pasaulē, var pamazām tiktāl pastiprināties, ka mēs sāksim skaidri atcerēties savus dažnedažādos nakts darbus un apmeklējumus, kas veikti ar nolūku palīdzēt bieži vien gluži nepazīstamiem ļaudīm. Nākošā fāze būs jau šādas aizsūtīšanas apzināšanās nomoda stāvoklī un parasto nodarbību laikā. Sākumā šāda aizsūtīšana uzliesmos apziņā kā mirklīgas atbūtnes nojauta, bet vēlāk būs iespaids, ka esi kādu apmeklējis un pat sadzirdējis pāris vārdus; dažreiz būs izjūtama noteikta un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

mums pazīstama apvidus raksturīgā smarža, vai pazibēs personu un vietu priekšstati, un mēs zināsim, ka mūsu atdalījusies enerģija strādā tanī virzienā. Šādas parādības ir iespējamās katru dienu, bet, protams, šim nolūkam vajadzīga zināma vientulība. Tās ir spilgtākās un visbiežāk notiek vakaru laikā vai īsi pirms iemigšanas un sevišķi intensīvas tās ir gaismai austot. Augstas garīgās pakāpes gadījumā gara dalāmība ir tik liela, ka atdalījušās psihiskās enerģijas daļiņas darbojas nepārtraukti pilnīgā saskaņotībā ar tādām pašām radniecīgu dvēseļu sūtītām enerģijas daļiņām. Proti, izkoptā enerģija piedalīsies visneatliekamākajos visas cilvēces labā veicamajos uzdevumos. Un tāpēc biežāk vajag domāt un izjust vēlēšanos piedalīties šādā gaišā darbā. Visas senatnes Mācības apliecina, ka joga, vai pat skaidra cilvēka izstarojumi padara veselīgu visa novada atmosfēru un pat aptur epidēmijas, graužošās zemes trīces un citus postus. Pats šāds gaismnesis, pēc savu izstarojumu ārkārtīgi lielā patēriņa, izjūt vienīgi nogurumu.

598.

Cilvēki negrib atzīt, ka Smalkā Pasaule ir līdzīga blīvajai pasaulei, tikai citā izmērijumā. Tie, kuri jau zemes dzīvē sasnieguši disciplīnu un saprot harmonijas jēdzienu, var šos sasniegumus pielietot Smalkajā pasaulē tūlī pēc pāriešanas. Šādu izpratni dēvē par teicamiem spārniem, jo tā veicina strauju augšupeju.

Bet ne bieži cilvēki zemes dzīvē nodrošinās ar šādiem spārniem, parasti viņi pāriet ar neapvaldītu gribu un ar nepiepildāmām vēlmēm. Cilvēki zemes dzīvē nav gatavojušies domāt par tālāko ceļu. Viņi pārtiek no svešām formulām, kuras laika gaitā, pārakmeņojas. Bet ne ģimenēs, ne skolās nerunā par nākamo dzīvi. Tieši otrādi, šāda saruna liktos nepieļaujama. Ģimenē neuzskata par iespējamu runāt par pāreju smalkajā pasaulē, bet skolā tāds priekšmets būtu par iemeslu skolotāja atlaišanai. Tā tumsības un svētulības dēļ cilvēki dod priekšroku palikšanai tumsā.

599.

Cilvēku vairums neprot cienīgi izturēties pret Smalkajā Pasaulē aizgājušajiem. Cilvēki bieži sēro pēc aizgājušajiem un ar to kavē viņu augšupeju. Viņi dažreiz par tiem runā ļauni – un tas nav labi. Tāpat nereti, cilvēki aizgājušos pilnīgi aizmirst – arī tas nav labi. Jāsaprot, kāda attieksme būs visharmoniskākā.

Iedvesmosimies, ka atrazdamies aiz blakus sienas, tuvs cilvēks aizņemts svarīgā darbā. Mūsu pirmā vēlēšanās būs visādi nosargāt viņa mieru. Mēs darīsim visu, lai kāds viņu netraucētu. Mēs parūpēsimies par labākajiem līdzekļiem, kādi nepieciešami, lai darbs ātrāk sekmētos. Mēs domāsim par veicamo darbu un sūtīsim savas labākās domas. Mēs zinām, ka tuvais atrodas šeit, tepat kaimiņos. Mums gribas viņu redzēt, bet vai var traucēt viņa koncentrāciju?

Mēs bruņosimies ar pacietību, zinādami, ka redzēsimies, kad pienāks nolemtā stunda.

Daudz ko gribētos pastāstīt, bet sakoposim visu uzmanību. Mēs rīkosimies tā, jo mīlam tuvāko. Jebkurus ļaunos vārdus mēs pārtrauksim, lai disharmonijas viļņi netraucētu sekmīgo darbu. Mēs izturēsimies tā, kā pienākas izturēties pret mīlu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

cilvēku. Mēs nesērosim par iluzoru zaudējumu, jo zinām, ka tuvākais dzīvo un atrodas tepat tuvumā. Tāpat mēs uzskatīsim, lai tuvākais mums parādās ķermeniski. Ja apstākļi būs harmoniski, viņš nekavēsies.

Rūpes par harmoniju būs vajadzīgas abām pasaulēm. Ja blakus ris svarīgs darbs, mēs nedrīkstam trokšņot un strīdēties. Pat zemes ikdienā cilvēki cenšas izdarīt kaut ko priecīgu par godu promesošajam. Viņi cenšas pasargāt lietas, kuras piederēja tuvākajam. Ja attiecībā pret aizgājušo mēs izturēsimies tāpat kā pret promesošo, mēs rīkosimies pareizi.

Un pret Mums izturieties tāpat. Iekšējai dzīvei šāda izturēšanās būs apziņas paplašināšana. Skumji, ka pēc miljoniem gadu nākas mācīt saprātīgu attieksmi pret Smalkās Pasaules dzīvi. Bet būsīm taisnīgi un apzināsimies, ka cilvēki ne tik vien ka nesaprot Smalko Pasauli, bet līdz ar tehnikas panākumiem pat attālinās no vajadzīgās izpratnes. Lasīt un rakstīt prasana vēl nenozīmē kultūru. Neprāts rada lielus satricinājumus. Mēs negaidām sevišķu izsmalcinātību, bet lai tikai cilvēki izprastu savas dvēseles labākās īpašības.

D. mācīja: “Sūtīsim aizgājējam mīlestības smaidu. Sūtīsim visiem ceļiniekiem uzmundrinājumu. Lai krustcelēs viņi atpūšas. Ceļiniek, pastāsti mums par brīnišķām valstīm.”

600.

Katra apvalka nepatvaļīga nomaina jāsagaida ar prieku, kaut vai zinātkāres jūtu dēļ. Cilvēks jaunā ceļojumā var doties cerību pilns. Derīgi, lai cilvēki mīlētu ceļojumus un prastu sevī attīstīt kustības sajūtu.

Ticiet, ka tieši šī sajūta noderēs Smalkajā Pasaulē, arī tur taču var iestigt gara nekustībā. Bet kā tādā gadījumā traukties uz augšējiem slāņiem? Starp citu, šī tiekšanās nedrīkst pamest smalkās pasaules iemītniekus – pilnveidošanās dēļ. Viņi var uzņemties arī smago tuvošanās darbu zemes slāņiem, labdarības nolūkos. Zemes cilvēki vāji iztēlojas, cik ļoti smagi ir tuvoties viņu sfērai. Viņi brīnās, ka reti notiek tādas satikšanās, bet paši nepamana, cik pamācošu zīmju viņiem tiek dots. Viņi domā, ka skaņa un krāsa var radīt noteiktu sajūtu – tas pareizi, bet ir ļoti daudz smalkāko skaņu un krāsu, kuras darbojas vēl spēcīgāk, bet zemes uztvere tās nefiksē. Tā cilvēcei apzinīgi jāpieradinās uztvert smalkākās sajūtas. Šāda gribas audzināšana izrādīsies noderīga Smalkajā Pasaulē.

Nevajag atteikties no domas, ka katram Smalkās Pasaules iemītniekam jāpalīdz arī zemes brāļiem. Šāda labdarība būs labākā rošības ķīla. Mācīsimies visos stāvokļos domāt par palīdzību brāļiem. Nevajag domāt, ka mēs uz visiem laikiem no dažiem slāņiem atraujamies. Tur, kur nelaime, mums ir jāpalīdz, bet neviens nedrīkst iedomāties, ka tas būtu zem viņa cieņas.

Mēs kalpojam cilvēcei, Mēs mīlam cilvēci. Daudzi darbinieki nepamet zemes sfēru, lai pūlētos tur, kur ir posts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Domātājs sacīja: “Neredzami Draugi, kā izteikt jums mūsu pateicību.”

601.

Ja iespējams atšķirt domu slāņus, tad tāpat iespējams sajukt arī dažādus darbības veidus. Sākumā visa darbība šķiet norisināties zemes sfērā. Vēlāk tā dēvētajos sapņos, nošķiras it kā atsevišķas darbības, jūtības darbības, kuras notiek ne vairs tikai zemes sfērā. Tā rodas pirmā atskārsme par citu pasauli piedalīšanās mūsu esamībā. Vēlāk, jau pilnīgā nomoda stāvoklī, sāk novērot momentālu prombūtni, kas nesaistās ne ar kādu saslimšanu. Tādēji vēl dziļāk iezīmējas pasaulu sakarība un mūsu piedalīšanās tajās. Apziņai nav viegli aptvert priekšstatu par neredzamām pasaulēm, mūsu blīvās čaulas dēļ, mums ļoti grūti nākas apzināties visas iespējamības ārpus mūsu redzes. Jāpierod domāt par veselām pasaulēm, kuras reāli eksistē. Smalkā Pasaule nav tikai mūsu stāvoklis, tā patiešām ir vesela pasaule ar visām iespējam un šķēršļiem. Smalkās Pasaules dzīve nav tālu no Zemes dzīves, tikai citā plāksnē. Viss nopelnītais nezūd, gluži otrādi, - tas pavairojas. Bet ja šeit ir grūti saglabāt apziņas skaidrību, tad tur vēl grūtāk, jo tur sastopamas daudzas evolūcijai raksturīgas, bet mums jaunas parādības. Tāpēc it sevišķi jāsavienā nolikums par apziņas skaidrību. Protams, tas izteicas arī īstā sintēzē. Bet ja apziņa tik vajadzīga Smalkajā Pasaulē, tad cik daudzkārt nepieciešamāka tā ir Ugunīgajā Pasaulē!

602.

Nav viegli iedomāties, ka Smalkās Pasaules augstajās sfērās iemītnieki sastopas jaunu novirzienu apstākļos; zemes oksīds it kā nokrīt un rodas īsta izpratne. Var saskatīt ciktāl atkrīt nost ar jauno stāvokli nesaderīgie zemes uzslāņojumi. Brīvi sāk darboties uzslāņojumu ietekmes neapgrūtinātā psihiskā enerģija; tās būtība tiecas uz Patiesību. Drosme apstiprina labākos līmeņus. Tāpat arī zemes dzīvē psihiskā enerģija var tikt atbrīvota līdz ievērojamai pakāpei. Tā var nonākt pie Smalkās Pasaules atskārsmes.

Psihisko enerģiju nav iespējams iznīcināt, bet var gan to novest tik necienīgā stāvoklī, ka tā var zemes dzīvi beigt ar eksploziju. Pilnīga analogija ar veselām pasaulēm. Tāpēc, kad saku – sargājiet sirdi un psihisko enerģiju, dodu visnepieciešamāko padomu.

603.

Nomirušais, kas ir sev iegalvojis, ka dzīve pēc nāves neeksistē, patiešām psihiskās enerģijas iedarbības tipisks piemērs. Viņš bija sev pavēlējis neeksistēt, un saņēma savas pavēles sekas. Tādu gadījumu ir daudz, bet neviens nepievērš uzmanību šiem spēcīgajiem piemēriem, kad doti, lai it visi tos saskatītu.

604.

Jāzina, cik komplicēti skan domu, tik bieži mazvērtīgu, nelabu domu, piesātinātais izplatījums. Bet ja jūs aizrādīsiet uz domu ķīmisko reakciju, jūs noturēs par prātā jukušiem! Brīdinājumi, biedinājumi, padoms nepalīdzēs, līdz kamēr Smalkās Pasaules

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

ceļinieks neatdursies pats pret savu domu aizžogojumu. Kā stāvēja rakstīts uz senās stelles: “Ceļinieks, neliec pats sev šķēršļus ceļā!”

605.

Zemes domas tikušas iztēlotas kā riebīgi rūpuļi. Nekas nevar būt atbilstošāks šīm apziņas padibenēm. Vai gan iespējams mierīgi sēdēt aizvēstures krēslā zinot, ka zem tā indīgas čūskas un skorpīji! Vajag sākt atbrīvoties no rūpuļiem un, vispirmā kārtā, pa Hierarhijas līniju. Valdoņa nopelšana un zākāšana nav izlabojama. Ikvienam, kas nopaļā Hierarhiju, jāiegaumē, ka viņa vieglprātība un noziegums sagandē viņa karmu uz daudziem mūžiem. Patiešām, ja uz vienvienīgo Gaismu ir viens vienīgs ceļš – caur Valdoni, tad vienīgi galēja gara tumsība pieļaus šī vienvienīgā ceļa izpostīšanu. Tiekšanos uz Augstāko jāuzskata par dzīvības būtību un jāuzņemas svētbijīga attieksme pret šo pestījošo tiekšanos. Noniecinot Hierarhu, var notiesāt sevi un nodarīt bīstamu postu daudziem tuviniekiem. Laiks to iegaumēt!

606.

Kā gan iespējams gaidīt veiksmīgus rezultātus, ja graudi, kas tiek ieguldīti uzbūvē, satur sabrukuma potenciālu? Tieši graudu ieguldīšanas process ir tas pamats, uz kura bāzējas galvenais. Akmeņus, no kuriem ceļ fundamentu, jāpielieto, ņemot vērā visas celtnes visprecīzāko perspektīvu; robi tajos spēj sagraut visu ēku. Grauda ieguldīšanas process jāieskata par visa turpmākā potenciālu. Tāpēc arājam jā rūpējas par graudiem. Bet posts arājam, kuram jākaunas no sava tūruma! Graudi, kas iesēti pārāk dziļi, nokavēs ražu. Graudi, kas iesēti dziļi, atstāj zemi nomācošo eršķu ziņā. Graudu iesēšanas process ir vissvarīgākais. Potenciāla jaunrade funkcionē ar neredzamām sekām tādām, kas ir muļķis un aklis, bet tūruma būtība uzrāda seku briesmīgo izskatu tam, kas neuzklausa Taisnīgās Tiesas Balsi. Posts arājam, kurš nav aprēķinājis iespējamus graudus. Tikai cildeniem atbilst cildenajam. Tikai gaišais audzē gaišo.

607.

Nav jābrīnās, cik lēni cilvēki pierod pie godprātīgas domāšanas, jo daudzās dzīves nomaiņas laupījušas viņiem cilvēces labāko varoņu tēlus. Cilvēki allaž redzējuši, ka tieši varoņus viņu acu priekšā mocīja un nonāvēja. Ar tādu domāšanu pie jaunā cilvēka nenonākt.

608.

Brīvā griba izpaužas pat Smalkajā Pasaulē. Tikai augstākās sfērās šāda griba saskaņota ar augstāko psihisko enerģiju, - tā rodas īsta sadarbība. Bet vidējās un zemākajās sfērās bieži sajūtamas divcīņas, būtnes nevēlas atzīt esības likteņa lietderību. Sevišķi bēdīgi novērot, kā iemītnieki cenšas izvairīties no iemiesojumiem. Viņi lieliski zina, ka pie viņu karmiskās kravas viņi jau vairs nespēs pavisam pavisam smalkajā pasaulē, bet viņi pat dod priekšroku zināmam dumpim, lai tikai nevajadzētu sākt jaunu ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Viņu stāvokli Mēs saucam par mulsumu, bet to varētu apzīmēt arī par mokām. Viņus neviens nemoca, bet pat zemākajos slāņos jau jūtama progresa neiespējamība. Šāda brīvās gribas pretdarbība norāda, ka zemes dzīvē apziņa nav paplašinājusies un nav bijusi tiekšanās uz Kosma izzināšanu. Protams bez tam vēl nebija arī mīlestības uz Hierarhiju. Šo apstākli ļoti jāsaprot. Cilvēki daudz runā par mīlestību un uzticību, bet darbos tas nepierādās.

609.

Cilvēki ar pūlēm iedrošinās izteikt vienkāršo likumu: “Lai svētīti šķēršļi, - caur tiem mēs augam.” Pārbaudījumus diezgan viegli akceptē līdz tam, kamēr tie vēl nav iestājušies. Neviens negrib paātrināt augšupeju ar šķēršļu palīdzību.

Bet vēl nepatīkamāk cilvēcei dzirdēt par ciešanu derīgumu. Cēlonis nevis tai apstākļi, ka daži bītos sāpju vai neērtību, bet ka tiem nav jēgas par dzīvi ārpus zemes eksistences. Rītdienas svētku dēļ tie ir ar mieru pārciest naktsmāju neērtības, bet mērit zemes dzīvi ar Bezrobežības mēru tie nevēlas.

Šausmas Bezrobežības priekšā domājošam radījumam ir visnepieļaujamākais negods.

610.

Vieni domā, ka cilvēks pastāvīgi mirst, citi zina, ka cilvēks nemitīgi dzimst. Vieni vadās no šausmām, citi – no prieka. Vieni suģestē sevi uz nāvi, citi iepazīst dzīvību. Tā cilvēks lielā mērā iepriekš nosaka savu nākotni. Varam būt pārliecināti, ka tas, kurš piešķīris sev nāvi, nezina par Augstāko Pasauli. Varbūt, ka viņš pilda ārējos rituālus, bet viņa sirds ir tālu no patiesības.

Dzīvības apliecinājums ir Gaismas apliecinājums. Cilvēka gars ir nemirstīgs. Bet šī vienkāršā patiesība nav tuva cilvēkiem, jo viņi vairāk rūpējas par miesu, nekā par garu.

611.

Brīvā griba virza apstiprinājumu uz to apstākļu apvienošanu, kuri izveido darbības ķēdi. Ļoti svarīgi radīt saspringtas darbības un apzinīga virziena strāvu, jo šajā iekšējo impulsu apvienībā ar ārējām enerģijām atrodas to darbību fokuss, kuras izveidojas par Karmu. Gribai apzinīgi, saspringti tiecoties iespējams pievilkt kosmiskās enerģijas, kuras ir nepieciešamas labuma celtniecībai. Tāpēc ar Augstāko Gribu apvienotā apziņa rada to vareno spēku, kas spēj stāties pretī visiem tumsas spriegumiem. Labā un ļaunā izprašana ir jau pareizā ceļa sākuma garantija. Gara pārveidošanos apliecina transmutācijas tieksme un gribas apvienošanās ar Gaismu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies apvienot mūsu gribu ar Augstāko Gaismu.

612.

No jebkura ļaunuma ceļa iespējams pavērsties uz labu. Bet šādas iespējamības vislabāk saredzamas progresijas uzdevumos. Patiešām, katra uzkavēšanās ļaunumā ar progresijas ātrumu atsviež nost no labā. Piemēram, kur vakar vēl varēja nolēkt no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Ļaunuma ratiem, tur šodien jau vairs nav iespējams atgriezties – tajā pašā vietā. Tas jāatgādina visiem, kas domā, ka kurā katrā laikā vienlīdz vienādi iespējams nomest ļaunuma nastu. Ļaunuma viela ir ļoti lipīga un ātri apaug ar mazām taisnībām, par kurām jau runājām.

613.

Pasaules pārkārtošanā nākotnē augstākās sfēras nebūs pieejamas tiem, kas neizprot līdzsvaru. Ilgos iemiesojumos vajadzēs iemācīties, kā redzēt kosmisko līdzsvaru. Sabruka taču valstis, sabruka tautas un zemes tika iznīcinātas, tāpēc, ka visdziļākais līdzsvara jautājums bija iznīcināts.

614.

Zemei vistuvākais Smalkās Pasaules slānis ir sevišķi nikns. Turp tiek aiznestas līdzī neizdzīvotās kaislības un dzīvi vēl visi zemes maldi, un to nesēji vēl nav pārliecinājušies par savu kaislību niecīgumu.

Tur sapulcēti daudzi zemes pavēlnieki un katrs pilns pārliecības, ka vienīgi varmācība ir zemes kronis. Tur vēl nav sapratuši, ka viņu negantās vēlēšanās vienīgi satrauc zemes atmosfēru. Tieši otrādi, šie harmonijas nepazinēji gatavi satricināt ne tikai zemi vien, bet arī debesis. Viņi nepazīst miera un spēkus smeļ trakumā. Nav jābrīnās, ka notiek šādas kaujas. Daudzi no šiem neprātīgajiem iet bojā, bet citus tur viņu karma. Jo vissmagākā karma prasa, lai tie eksistētu, jo citādi netiks izpildīts karmas likums.

Karmu dara smagāku arī tieksmes izjaukt harmoniju.

615.

Pat starp tagadnes formām var sastapt zvēriem līdzīgus cilvēkus: tādas briesmīgus gadījumus attiecina uz mātes izbailēm vai satricinājumiem. Bet starp daudzajiem cēloņiem bieži vien neņem vērā pašu galveno. Var iedomāties, kā Smalkajā Pasaulē dažas personas ir pārdzīvojušas iekārību lēkmes. Tādas aptumšošanās gadījumā viņas noslīd dzīvnieku stāvoklī. Līdz ar to Agni tiktāl apdzies, ka dzīvnieciskie principi paņem kritušos savā varā. Protams, ar laiku viņi var atkal pacelties, bet dzīvnieciskā pieskare tik spēcīga, ka iemiesošanās gadījumā iespējams realizēties dzīvnieciskajā formā. Dažreiz šādas zvēram līdzīgas būtnes piedzimšanu veicina iedzimtība, jo zemākie gari izvēlas sev atbilstošus veidolus. Bet dažreiz ne iedzimtība, ne atavisms, bet nožēlojamā iegremdēšanās dzīvnieku pasaulē uzspiež ārprāta zīmogu. Atkal pamācoši, kā Agni pamazināšanās noved dzīvnieka stāvoklī.

Daudzi gari, kaut arī nenoslīd dzīvnieciskajā stāvoklī, bet apkaunojoši mīņājas uz vietas, un pat bīstas no Agni. Zemes ceļojumos šie biklie baidījās no visa esošā, un Uguns viņiem šķita tas visbriesmīgākais jēdziens. Viņi aizmirsa par Gaismu, kas būtu varējusi viņus tuvināt Daiļajai Pasaulei, bet bailes – nelāgs padomdevējs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

616.

Cilvēciskās kādības pievelk iemiejumumiem tādus garus, kuriem nav ne mazākās garīgās tiekšanās.

617.

Tagad par šķīstītavu (priekšelli, purgatoriju) jeb Smalkās Pasaules vidējām sfērām. Zemākie slāņi jau līdzīgi elles aprakstiem. Tieši no paša cilvēka atkarājas, kā seviis un citu labā lietderīgāk izlietot savas uzturēšanās laiku vidējās sfērās. Jo kļūstam šķīstāki, jo pieejamākas kļūst arī augstākās sfēras un pirms gremdēšanās Davačanas stāvoklī mēs noņemam novalkāto astrālo apvalku, un jo tas tīrāks, jo ātrāk sairst. Augstu garu astrālais apvalks pēc tā izlietošanas ar skolotāja palīdzību tiek nodots izplatījuma ugunij. Bet ne visi gari gremdējas Davačanā, ir spēcīgi gari, kam šāda apstāšanās nav vajadzīga, un viņi steidzas turpināt savu zemes ceļu. Ja cilvēks Smalkajā Pasaulē censtos atkārtot savas kļūdas, visa evolūcija ievērojami paātrinātos. Bet grūtības rodas tāpēc, ka vidējās apziņas cilvēki, kuri nav ne labi ne ļauni, bez tiekšanās un spilgti izteiktām spējām, nonākuši viņiem atbilstīgā Smalkās Pasaules vienaldzības un vienmulības sfērā, parasti velk tajā to pašu apnicīgo eksistenci. Viņu sīkā apziņa un neattīstītā domāšana neatļauj viņiem garīgi atmesties un pacelties augstākajās sfērās, kur valda radošā doma. Remdenums, vienaldzība un slinkums ir mūsu visbriesmīgākie bendes. Tie ir psihiskās enerģijas aprijēji, enerģijas, kura vienīgā padara mūs par apzinīgiem un par Amritas – Nemirstības Kausa ieguvējiem.

Netikumus izdzīvot Smalkajā Pasaulē nav iespējams, tie jāizskauž jau uz Zemes. Jo vienīgi uz Zemes mēs varam saņemt enerģijas jaunus impulsus un pārveidot jeb transmutēt tos viņu augstākajās izpausmēs. Bet Smalkajā Pasaulē ar Vadītāju palīdzību, iespējams atskārst neizdzīvoto kaislību postīgumu un šo atziņu tā iezīmēt smalkajos centros, ka jaunajā zemes iemiejumā būs jau vieglāk pārvarēt tieksmi uz vienu vai otru no šiem netikumiem. Ja mēs varētu, atrazdamies Smalkajā Pasaulē, izdzīvot netikumus, kāpēc tad būtu vajadzīgi zemes iemiejumi?

Un tā, lai transmutētu un sublimētu mūsu kaislību enerģijas, nepieciešama zemes, fiziskā laboratorija, kurā apvienojas un pārveidojas visu pasaulu elementi.

Visbrīnīšākā dzīve Smalkajā pasaulē ir domas un jaunrades cēlo darbinieku dvēselēm, kas atdevušas savu darbu cilvēces labā. Viņi tur atradīs bezgalīgas iespējas, lai varētu visas savas darbības un tiekšanos likt lietā. Var apskaust Markonī un Flammariona dzīvi smalkajās sfērās.

Niknās, ļaunās dvēseles, un dvēseles, kas dzīvojušas vienīgi juteklisku dzīvi, ļoti cieš nespēdamas remdēt savas dusmas un kaislības. Burtiski viņas deg savu kaislību liesmās. Tieši no viņām, pa lielākai daļai, nāk apsēdēji un nakts čukstētāji. Viņas nespēj pacelties augstākajās sfērās, jo pati tuvošanās tām šādiem iemītņiekiem jau sagādā ciešanas, un viņu audi, pieskaroties skaidrākiem fluīdiem, sāk sairst. Un šādi smalkā ķermeņa apdegumi sāpīgāki par blīvā ķermeņa ciešanām. Smalkās Pasaules zemāko slāņu drausmas nav aprakstāmas, bet labāk nekavēties pie tām, lai tās vēl nepavairotu un neuzliktu sev slogu ar šādiem domu veidoliem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

618.

Zemes dzīves uzdevumi tiek nosacīti Smalkajā Pasaulē. Šādu patiesību cilvēki pielaiž vismazāk, bet Smalkās Pasaules iemītnieki lieliski zina, ka katra viņu zemes dzīve notiek ar viņu pašu ziņu, vai pareizāk – ar viņu piekrišanu. Katram, kurš sāk jaunu zemes dzīvi ir apgaismības mirklis, kad viņš saprot, kādu tieši nastu nākas uzņemies tādu vai citādu pārbaudījumu dēļ. Bet paši cilvēki nevēlas zināt, kā veidojas viņu liktenis.

Smalkās Pasaules iemītnieki labi zina par tālo pasaulu apdzīvotību, bet zemes ietērpā atsakās paši no savām zināšanām. Stāsta, ka kāda darbinieka māte redzējusi sapni, ka viņas dēls būs ievērojams darbinieks tautas labā. Bet pats darbinieks ar gadiem tiecās uz vērošanu un izbrīnījās – vai tiešām mātes sapņa rezultātā viņam vajadzēs iegremdēties cilvēciskajos strīdos? Darbinieks, neskatoties uz lielisko prātu, nespēja iztēloties, ka ne jau mātes sapnis, bet dziļi pagātnes cēloņi virzījuši viņu uz noteiktu darbību. Tāpat viņš nezināja, ka arī sapnis ir to pašu dziļo cēloņu vēstnesis. Darbinieks nevarēja atcerēties, ka vērošana, kas viņu tā aizrāva, bija viņam pazīstama jau no iepriekšējās dzīves. Iepriekšējās dzīves viņš bija pavadījis vērošanā, ignorējot cilvēku glābšanas varoņdarbu. Smalkajā Pasaulē viņš apzinājās, ka nav pratis harmonizēt viņam piemītošās dotības un šoreiz nolēma savu dzīvi veltīt kalpojumam cilvēcei. Tā no dzīva piemēra redzams, ka pat samērā gudrs cilvēks nespēja saprast sava stāvokļa cēloni. Viņš vainoja sapni, kas bija tikai pagātnes atspulgs.

Bieži mēdz būt, ka cilvēki, kuri pilda uzņemto uzdevumu, sāk dusmoties par savu lēmumu.

Domātājs bieži piezīmēja: “Pameklēsim pagātnē, varbūt atradīsim nozaudētās atslēgas.”

619.

Pārzemes sfēru stāvoklis tuvina paātrinātus notikumus. Pārzemes slāņi it kā pārvietojas, jo tiekšanās uz zemi atmodina daudzus snaudošus garus. Pirms lieliem notikumiem pārzemes slāņi allaž pamostas; sākas it kā to garu pārbaude, kuri var izvēlēties savu ceļu. Zemāko impulsu vadītās apziņas spēj tiekties vienīgi uz zemākajiem slāņiem. Bet tāpat kā uz zemes, arī tur sardzē stāv Gaismas Kalpotāji un pēdējais Aicinājums var aicināt garus izvēlēties. Šie saucieni atskan visās sfērās.

620.

Atkarībā no cēloņu pasaules, kuru rada tiekšanās, iespējams nosacīt seku pasaules kādību.

621.

Vairākkārt ir iespējams atsaukt atmiņā kādu novērojumu, kur cilvēki ir neizpratnē, kāpēc kāds it kā nezina tuvāko nākotni. Top saprotami sarežģītie Karmas likumi un zināšanas smalkajā ķermenī.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

20.nodaļa: Pielikums I

622.

Vientuļnieks, kas saprata dzīvnieku valodu, lūgšanas laikā ievēroja, ka tam blakus sāka locīties maza zaļa čūska – tā tas turpinājās dažas dienas. Beidzot viņš jautāja čūskai – ko nozīmē viņas dīvainā izturēšanās? Čūska atbildēja: “laba tava koncentrācija Riši, ja tu lūgšanas laikā tā ievēro visas manas kustības.” Vientuļnieks atbildēja: “viltīgais tārps, nespried pēc sevis. Vispirms notiek zemes koncentrēšanās, tad smalkā un beidzot ugunīgā, kad Sirds ietver, kā debess, tā arī zemes lietas.” Šo līdzību var daudziem stāstīt. Čūsku līkloču lunkanība sastopama tik bieži! Ļaudis, kuri pielīdzinājušies čūskai, nevar paciest neko, kas stāv pāri viņu rūpīgajam stāvoklim, tie gatavi šķiest laiku, i pūles, lai tikai uztvertu kaut ko, pēc viņu domām pazeminošu. Tārpa lielums atbilst tādai domāšanai. Tas, kas cenšas iegalvot, ka jogisko sasniegumu nav, patiesi, ir riebīgs tārps! Bet izsmalcinot sirdi, vajag koncentrēt visas Jogas detaļas – tā senatnes sasniegumi, atjaunojas Jaunās Pasaules staros. Kāpēc patvarīgi izvairīties ar zemes sasniegumiem? Kāpēc patvarīgi izvairīties no karmiskajiem stāvokļiem? Uguns kristībās iespējams jau šeit sasniegt apvienību ar Smalko Pasauli. Tā var nostiprināties sirds izpratnē un saņemt tās svētīgās strāvas, kuras jau fiziski jūs izjūtat.

623.

Jāievēro, ka izsmalcinātai matērijai ir īpašība visu uzsūkt sevī. Ja kāds tuvojas matērijai viņas pašreiz ieņemtā stāvokļa dēļ, tas nesaņem gara imunitāti un nogremdējas tā sauktajā maijā, jo bez lietu būtības pilnveidošanās viņu ārējā čaula top indīga.

624.

Kāpēc cilvēkiem tik ļoti patīk Maijas tēli? Dzīve pilna šādu atveidu un mātīgu parādību. Šis sniegums pilda dzīvi tikai ar nevajadzīgiem tēliem. Gars, kas atskārtis Mūžību, tiecas uz Vareno Sākotni, un viņā ieguldīts Kosmosa izpratnes grauds. Uz Maijas sīko realitāti tiecas tāds gars, kurš mēdz uztvert tikai viņam parasto. Viņam pievilcīgas šķiet tikai ikdienišķās dzīves parādības. Ietveres spēju trūkums viņam nepalīdz atvērt dzīves grāmatu.

Bet ir vēl ļoti daudz cilvēku, kuru likteni Mēs apraudām – tā ir virkne apziņu, kurās gan ietverts izpratnes grauds, bet noliegsmes aptumšotas tās neredz Kosmosa veicamo loku un aizkavē evolūciju. Nolemtais īstenosies, bet tie, kas aizkavē kustības terminus, nolemj sevi regresam. Tas, kurš negrib atskārst nākotni, pielīdzinās vēzim, abi rāpjas atpakaļ. Vai nu varoņdarba šķēps, vai arī parādība, līdzīga tai, ko uzrāda tie, kas rīkojas kā vēži. Apzināta augstprātība līdzinās uzsaukumam, kas pulcina garīgas tumsonības vārdā. Kosmisko uguņu uzkrājumi spēj viegli aizslaucīt šos putekļus, bet, draugi, jūsu augšupejai ir jātop par jūsu nākotnes šķēpa kaldinājumu. Apņemieties un pārdomājiet šīs mūžu uzkrātās patiesības!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Kā apliecināt izpratnes sākumu? Gars iemācīs, kā pielietot jūtziņas zīmes, bet veciniet dārgumu krātuves piepildīšanos! Un vēlieties iekļauties Kosma pulsējuma taktī!

625.

Domu apvaldīšana nepastāv tikai domas padziļināšanā un koncentrācijā, jāzin arī, kā atbrīvoties no nesavlaicīgām un pazemojošām domām, doma nostiprināsies tad, kad mēs ar to pratīsim rīkoties. Nav viegli atbrīvoties no domām, kuras ielidojušas no ārienes un grūti atkratīties no skumjām un smagām pārdomām. Bet vajag vienlīdz vienādi prast sūtīt domu tiklab uz priekšu, kā arī nevajadzīgo noraidīt. Parasti cilvēkos it īpaši attīstīta verdzība attiecībā uz savām domām, nekas tā netraucē kustību, kā smagas, nekustīgas domas. Visbiežāk šādas smagas domas tiek sūtītas no ārienes, un daudzas acis niknumā seko un gaida, kā tiks slāpēta enerģija. Šādu izteiktu smagumu protiet nekavējoši aizdzīt, tas taču ir Maijas nelāgākais veids. Nepaies ne diennakts, un Maija pārmainīsies. Tāpēc apvaldīsim domu divejādi.

626.

Kad izpratīsim, ka dzīvinošais trauks ir viens vienīgs, cilvēcei sāks likties, ka īstenība un ilūzijas ir no viena avota. Atdalot neredzamo pasauli no redzamās, Visums šķitīs bezjēdzīgs. Nabadzīga ir mūsu iztēle, jo mēs iedomājamies, ka mūsu ceļš ir nejaušība un aiz šīs nejaušības ir tukšums. Ilūzija neeksistē un īstenības jēdzienu vajag paplašināt. Viss dzīvo un viss rada. Izplatījums nes jūsu radījumus. Liksim lietā visu izplatījuma radošo spēku!

Šķietamā noteiktība un tukšums aiz zināmām robežām pie Mums saucas "Oaz", jo tajā ietverts jūsu gudrības avots.

Patiesi tukšuma jēdziens nosaucams par visneprātīgāko ilūziju!

Ar nenoliedzēja aci iztēlojieties visu izplatījumu, kas izstaro uguni. Iztēlojieties izplatījumu, kas satur Prānu un Akašu. Bezrobežība nav ne "Radītājs", ne "Varenais Celtnieks"! Tuvojoties Satia Jugai šos izplatījuma spēkus liks lietā. Akmens laikmeta aukstums, protams, vēl dzīvo to apziņā, kas sevi godā par tumsoņiem.

627.

Vajag iegaumēt, ka Jaunās Debesis var kļūt redzamas. Jau sen esmu sacījis, ka jaunais ķermenis tuvojas, bet pagaidām tas novērošanai apslēpts. Tagad nav jāaizmirst, ka enerģija, ko cilvēce izstaro, vajadzīga planētas precīzai kustībai. Bet kad šī enerģija ir saindēta, tad tā vājina aizsargtīklu un līdz ar to jauc daudzu spīdekļu līdzsvaru. Vibrāciju viļņi izmainās un planēta zaudē daļu paš aizsardzības spēju, tā cilvēce pati rīkojas ar savu likteni. Kad iestājas ārdošais, tā dēvētais bezdievības periods, tad enerģijas masa, kas parasti tiek sūtīta uz augšējiem slāņiem, izkļiedējas un kļūst par brīvās gāzes materiālu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

628.

Zvaigžņu eksplozijām ir nozīme attiecībā uz Zemi nevis eksplozijas momentā, bet tad, kad savu iedarbību sāk fotoķīmisms. Šis piemērs ļoti pamācošs arī cilvēku attiecībā. Nav iespējams izsekot, kur sākas un kur beidzas izpausto savstarpējo attiecību robežas. Ja jau pasaulē ķermeņi, kas attālināti viens no otra, spēcīgi savstarpēji iespaidojas, tad arī cilvēku fluīdi var iedarboties lielos attālumos. Arī starp blīvo un smalko pasauli var nomanīt viskomplicētāko savstarpējās iedarbības tīklu. Nerunāju par domu pārraidīšanu, bet pašreiz domāta fluīda enerģija, kas, kā pamatenerģijas nemitīgs izdalījums, tiecas pēc magnētiskā principa. Šādu pamatojumu vajag ņemt vērā ikkatrā sadarbībā.

629.

Dzīvības ilūzija izriet vienīgi no domas, ka kosmiskās izpausmes ir ierobežotas. Bet dzīvības patiesā nozīme izraisa tiekšanos Bezrobežībā. Ilūzija ir kā apreibinātājs, bet galvenā tiekšanās slēpjas mūsu uzdevuma nebeidzamībā. Izplatījuma uguņu uzdevumu cilvēce nespēj satricināt; bet kā cilvēku glābiņš ir dots uzdevums satricināt viņu sastingumu. Tik daudz runāts par tiem, kuri vēlas izprast to, kas saista mūsu būtnes un saņemot dzīvību, mums jāpieņem arī saistību spēks. Šķirti prāti atšķiras staru izpratnes ziņā un atšķirība atrauj apziņu no pirmavota. Sakarības spēks pielīdzināms kosmiskajām svirām, un cilvēks nespēj sevi no šī spēka atdalīt.

Tikai atmetot domu par krasu iegāšanos tukšumā, apziņa pacelsies līdz Bezrobežības izpratnei.

630.

Nevajag uzskatīt mūsu dzīvi zemes plānā par nereālu vai mazāk reālu nekā citās pasaulēs. Ja tikai zemes dzīve dod mums pamatus spējai tālāk pilnveidoties un apzinīgi eksistēt Smalkajā Pasaulē. Tikai šeit, šajā dzīves laboratorijā, mēs varam smelties jaunas ierosmes un enerģijas, lai tās šeit pat zemes apstākļos transmutētu uz augstākiem uzkrājumiem nākošās dzīves vajadzībām smalkajās pasaulēs. Tieši apzinīgā, reālā dzīve virs zemes mums nodrošina arī citu pasaulu realitāti. Tieši Kosmā pastāv pilnīga atbilstība, tādēļ – jo plašāka un dziļāka būs zemes apziņa un smalkāka izjūta, jo plašāka, izsmalcinātāka un spilgtāka būs realitāte arī visās citās pasaulēs.

Austrumu Mācības, runājot par maiju vai ilūziju, gribēja ar to norādīt: pirmkārt, uz mūžīgo kustību Visumā, kā saka budisti – “Kosmā nav pastāvības, pat vienkāršs priekšmets divos momentos, kuri sekos viens otram, kļūst atšķirīgs.” Otrkārt, norādot uz mūsu pārejošiem apstākļiem uz zemes un smalkajās pasaulēs, viņas līdz ar to mācēja cilvēku pārāk nepiesaistīties savam zemes apvalkam un zemajām zemes pievilksmēm, bet censties pēc mūžīgas atjaunotnes un jauniem pārbaudījumiem, pēc daiļiem garīgiem uzkrājumiem, kas vienīgi spēj turpināt reālo eksistēšanu smalkajās pasaulēs un pēc tam dot jaunu, jau apzinīgāku dzīvi uz zemes utt. Jo dzīve Smalkajā Pasaulē, neskatoties uz visu tās realitāti, maz attīstītam un nemērķtiecīgam garam var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

būt ļoti neskaidra. Tādēļ ir pareizi sacīt, ka visas dzīves, visas pasaules ir par tik reālas, par cik mūsu apziņa spēj ietvert to nosacījumus.

Tieši senajo maija ir mūsu atbilstības likums. Tā Ugunīgās Pasaules 233.paragrāfā sacīts – “visa smalkās pasaules redzamība atbilstīga apziņas attīstībai.”

Tāpat dīvaini skan frāze, ka – “ne vien cilvēka apziņa ir nemirstīga, bet īstais cilvēks.” Bet apziņa taču arī ir, ka Jūs pareizi teicāt – īstais cilvēks. Un, protams, tā kā apziņa ir augstāko un zemāko enerģiju kopsomma, tai ir vajadzīgs savs apvalks, kas atbilstu apziņas pakāpei un tam plānam, kurā dotais Ego jeb apziņa atrodas. Apziņa satur sevī visas nostaiģāto dzīvju pēdas, katra no izpauduma nospiedumus, kā arī katru domu un traukšanos ietvert plašākus horizontus. Apziņa barojas no “kausa” un sirds un katra saspringtā enerģija nogulsņējas apziņā, kas nesaraujami saistīta ar garu. Ja gars, atdalījies no ķermeņa, taču saglabā visu augstāko un zemāko enerģiju kopsommu. Kādi ir uzkrājumu nogulsņējumi, tādi būs nākošie kristāli. Un kā doma, tā sirds, un gara ugunīgais potenciāls sastāv no dzīvinošo enerģiju izstarojumiem. Tādēļ runājot par garu un apziņu, tas jāpieņem kā visaugstāko izpaudumu kristāls.

Tālāk jūsu korespondents raksta, ka attīstīts Ego būvē fizisko ķermeni pēc savas garīgās sejas. Jā, protams, attīstīts Ego var ienest daudz uzlabojumu pat fiziskā ķermeņa izveidošanā, bet tomēr viss, kas izpaužas fiziskajā plānā, pakļauts fiziskajiem likumiem. Tādēļ attīstīts Ego, piedzimstot noteiktā rasē vai nacionalitātē, nes sevī visas rases un nacionalitātes iezīmes. Var sacīt Jūsu korespondentam, ka viņa pieminētā Lielā Skolotāja ārējā izskata Garīgajam Vaigam piemita tipiskās to rasu un nacionalitāšu iezīmes, kurā Viņš iemiesojās.

631.

Jūsu apsvērumi par karmu pareizi. Ja cilvēki mazāk domātu par karmu un biežāk par skaidrību un savu jūtu un domu pilnveidošanu, tie gūtu daudz lielākas sekmes. Pašas bailes par jaunas karmas radīšanu jau ir ārdošas, jo tās paralizē mūsu enerģiju, kuras uzkrāšanās ir šīs pašas karmas pārvarēšanas ķīla. Ap karmas jēdzienu novērojams daudz visdrausmīgāko sagrozījumu. Austrumos sastopami pat tādi fanātiķi, kas bīdamies sarežģīt savu personisko karmu ar iejaukšanos sava tuvākā liktenī, atsakās tam palīdzēt un pat mierīgi noskatās kā tas slīkst, vai iet bojā ugunsgrēkā, nemaz neapjēgdami, ka taisni šī atsacīšanās padara viņu karmu smagāku. Kas gan var pasacīt, kad un kur mēs maksājam savu parādu? Bet visur, protams, jāievēro samērība. Tātad nevis jābaidās no jaunas karmas rašanās, bet gan jā rūpējas par tās kādību. Niecīga karma nesīs arīniecīgas iespējas. Lielas atbildības karma, kaut arī smaga, toties tieši tā nes nākotnē varenus saspriegumus. Tāpēc cilvēkiem nevajag baidīties no rosības un atbildības, bet līdz ar to arī domāt par savu impulsu un kādību pilnveidošanu.

632.

Jūs jautājat, kā Jūsu minētajā gadījumā izskaidrot noslīkšanas karmu? – Ar atsacīšanos glābt slīcēju pagātnē, jo atmiņa par to viņam laupīja pašaisardzību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

633.

Karma, kā dzīvību radošs spēks darbojas tur, kur tiek apstiprināta Spīdekļa gaita. Karmas gaitu, kas iet ar evolūciju, sauc par Kosmiskā Magnēta parādību. Spīdekļu radošais process ir tik noteikts, tāpēc ka tajā ietverts negrozāms pamats, kā tas impulss, kas izlemj kustību. Visi termiņi atkarīgi no šiem karmiskajiem uzdevumiem. Spīdekļu kustība un Augstākais Saprāts nosaka visus kosmiskos termiņus, tāpēc tad, kad cilvēce nepieņem Kosmiskā Magnēta sūtītās iespējamības, rodas sabrukums. Planēta pārklāta šādu nepieņemtu sūtījumu emanācijām, tāpēc visi radošie spriegumi nav izlietoti tā, kā tas paredzēts. Tā izplatījumā rodas visi disharmoniskie procesi. Tāpēc cilvēcei ir tik ļoti svarīgi iedziļināties varenajās izplatījuma sūtījumu strāvās, tikai tādējādi iespējams nostiprināt sakaru ar tālajām pasaulēm.

634.

Nesen nosūtīju jums Tibetas monētu un tā bija nolikta galda vidū zem piezīmju grāmatas, lai tā būtu vieglāk atrodamā. Bet neviens grāmatu nepacēla. No rīta meitene nolika naudas gabalu redzamā vietā, bet līdz vakaram neviens to nepamanīja, līdz kamēr, pēc jauna norādījuma, to paņēma. Tā bieži mēdz būt ar karmas sekām. Sūtījums dots, bet tas ir jāpieņem. Bet tik daudz lietu visapkārt, ka dāvana paliek nepamanīta.

Karmas sekas mēdz būt divējādas; vai nu tās ir saistītas tikai ar noliktu laiku, vai arī tās pievelk personība. Dažreiz noliktā laika karmu var pārnest uz personīgo, bet abos gadījumos nedrīkst izteikt neapmierinātību ar Skolotāju. Kā gan var pārzināt visu apkārtējo apstākļu kompleksu? Minēsim piemēru. Var paredzēt abu veidu karmas nākotnes ainu, bet ja ārējie apstākļi uzņem karmu uz sevis, tad tas nozīmē, ka kaut kas, kas jau radies, izplatījumā izkusīs. Tas var pieņemt jaunas formas, bet tam nav jāiznīkst. Tā arī šeit labi organizēta psihiskā enerģija var palīdzēt, aizturot noteiktā laika karmu pie personības.

635.

Mācība par atpestītājiem attiecināma uz it visu esošo. Patiesi, kā var ietekmēt un tuvoties ar terafimu palīdzību, tāpat arī ar apziņas palīdzību var uzņemties cita karmu. Mazajos mēģinājumos ievērojāt, kā izdevās pārnest uz sevi cita sāpes, kad tās attiecas uz nervu jomu. Tieši tāpat var uzņemties svešas karmas sekas. Galu galā var uzņemties kolektīva karmu; tā apzīmējums – Atpestītājs, nebūs nekāda mānītība. Te vienīgi vajag būt skaidrībā par karmas uzņemšanās lietderīgumu.

Karma ir vissarežģītākā parādība. No nejaušas rīcības sākot, līdz pat ierosmju cēlonim viss te ir daudzveidīgs un daudzkrāsains. Vajag stingri apsvērt, kad ir iespējams un kad ir lietderīgi iejaukties svešā karmā. Atkarībā no ugunīm var lemt par iejaukšanās lietderīgumu. Kad jāizlemj, tad ugunis ir labākās norādītājas, jo viņās apvienojas iekšējā apziņa ar izplatījuma apziņu, un nekas neizraisa tādu dzīvīgumu, kā uguns daudzkrāsainās ceļa zīmes, ja vien ir izprasti apkārtējie apstākļi. Lūk, kādā veidā abstraktie atpestītāju un izplatījuma uguns jēdzieni kļūst par realitāti!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

636.

Detaļas dzimst sakarā ar daudzu cilvēku karmu un auru.

637.

Kā gan cilvēki sagroza psihisko spēku jēdzienu, piemirstot, ka fizisku parādību var aizvien izskaidrot ar psihisku faktoru, bet psihisku parādību ar fizisku metodi nav iespējams apstiprināt! Kad izmeta no zinātnes visus psihiskos faktorus, tad, protams, radās asa nošķiršanās ierobežotajā un neierobežotajā. Tāpēc zinātniekiem var norādīt, ka grāmatas, kurās nav gara, psihiskās enerģijas un kosmiskās uguns, nevar dot to zinātni, kura ir dodama cilvēcei. Tādejādi norobežojot to, kas pastāv gadu tūkstošus, no tā, kas radies gadu simteņos, ir sacelti tie maldī, kas ir paātrinājuši planētas karmu.

Tāpēc cilvēcei vajag padomāt par to, kā satuvināt psihiskās palīdzības ar fizisko pasauli. Citādi apstiprinātā zinātne un grāmatniecība var atrasties pie tukša galda.

638.

Pierakstiet psihiskās sērgas novērojumus. Sena, bet vēl līdz šim laikam dzīvē nepielietota tēma. Cilvēki joprojām – aizmirstot visu sērgu galveno kanālu – pat pārmērīgi baidās no fiziskās sērgas. Vai tiešām būtu iespējams nogalināt, nolādēt un trakot, neradot ar to noslāņojumus izplatījumā? Viss noslāņojas izteikti un smagi, radot virs notikuma vietas it kā postošu gāzu plīvuru. Vai gan var sagaidīt, ka naidīgās enerģijas indīgie izstarojumi izklīdīs? Tieši otrādi, tie sabiezēs un nomāks prānu. Nekad neapmetieties asiņainās vietās.

Jauniem darbiem jārisinās jaunās vietās.

639.

Lai mocītāji domā, ka viņi jūs ļoti nomoca. Lai viņi izbauda šādas domas, bet lai viņi šad un tad padomā, ko nozīmē kaitēt savam tuvākajam. Nav viegli izdzīvot tādu dzirnakmeni uz kakla!

640.

Cilvēki ir sevišķi atsaucīgi uz dziednieciskumu. Viņi sapņo par dzīvības eliksīru, bet izņemot dzīvi uz Zemes, viņu nabadzīgā iztēle neko vairāk piedāvāt nespēj. Tāpēc neaizmirsīsim, ka iztēle ir Ugunīgās Pasaules kādība.

641.

Smilšu vētras ir sērgu perēkļi. Vajag iegaumēt, kur šo drausmīgo kaitētāju viņi veļas pāri. Nav lietderīgi pieļaut tādus postījumus. Tauta var taisnīgi nosodīt tos, kas pieļāvuši izpostīt dzīvi. Veseliem gadsimtiem cilvēki veicina atmosfēras zemāko slāņu papildīšanu ar trūdu daļiņām.

Vai nav pienācis laiks padomāt par psihiskās enerģijas mijattiecībām ar apkārtnes atmosfēras slāņiem? Nedrīkst sagandēt veselu paaudžu psihisko enerģiju! Cik daudz brīnišķu dvēseļu aiziet boja planētas saindēšanās dēļ.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

642.

Briesmas daudziem un daudziem ir tieši glābiņš. Attiecībā uz dažādiem notikumiem var pat sacīt, - jo bīstamāk, jo labāk. Briesmas daudz ko palīdzēs izdzīvot ātrākā gaitā. Bet iegaumēsim, ka pār mūsu zemi ir labklājības zemes, un nebīsimies. Daudzi novērotāji var stipri kļūdīties savos aprēķinos, vai, kā mēdz sacīt, zaudēt derības.

Būsim tajā pusē, pār kuru izplests Gaismas vairogs, un mēs nekļūdīsimies.

643.

Rūpes nav jāsaprot kā novārdzinoši spaidi, bet gluži otrādi – kā cilvēka izcilība. Starp Bodhi Satvu priekšrocībām rūpes par visu esošo ir viņa vainaga dārgums.

Nav gudri izvairīties no rūpēm, jo ir jāpasteidzas iedegt gara Ugunis. Biedināšana no rūpēm tikai liecina par maziem uzkrājumiem. Pieredzējis ceļinieks sacīs – “uzlieciet man rūpes, kad esu Dārzā Daiļajā.”

644.

Karma vienmēr dod savas iepriekšējās zīmes. Pasaules Karma un tautu staigāšana parādīs pasaules notikumu sekas. Gaismas Spēki iespiežas visās pasaules kustībās. Kosmiskajos Svaros svārstīsies pašaizliedzība un apzināta ļaunprātība. Tā visā pārkārtošanā būs vērojamas kosmiskās svārstības, kas izšķirošajā kaujā pierādīs Gaismas Pārspēku. Tā Mēs piesātinām izplatījumu. Norisinās jauna celtniecības piesātināšanas pakāpe. Tā Mēs, sakāpinot visus spēkus, uzvarēsim.

645.

Zemes atmosfēras un pārzemes sfēru sastāvs savstarpēji sasprindzējas. Zemes slāņu sastāvs piesātinās ar visām tām emanācijām, kuras izraisa cilvēces rīcība, domas un notikumi. Nav jābrīnās par mijiedarbības kādību, jo strāvas sajaucas un atmosfēras sastāvs ir atspoguļojums tam, kas notiek uz Zemes. Pasaules līdzsvars var nodibināties tikai tad, kad cilvēce sāks uzrādīt augstākus izstārojumus, jo visas sfēras, kas apņem planētu, ir zemes darbības emanāciju saindētas. Tikai šķīstījošie izstārojumi rada tās gāzes, kuras retina sabiezinātos slāņus; tā ikviena svētīga šķīstīšana izveido savus vadus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izplatījuma šķīstīšana ir cildens uzdevums.

21.nodaļa: Pielikums II

646.

Sakiet viņam: “Pat vislielākajos satricinājumos un sašutumā vajag paturēt gara mierīgumu.” Atbildēs: “Jūsu patiesība nav jauna. Kālab man kāpināt gara mierīgumu, ja mans ķermenis drebēt dreb spriegumā. Sacīsiet viņam: “Tas ir pilnveidošanās likums.” Atbildēs: “Arī tas nav jauns. Kādas tad ir pilnveidošanās priekšrocības?” Teiksiet: “Vingrināšanās mierīgumā dara spējīgu pārvaldīt ķermeņa dažādos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

stāvokļus. Gars, kas nav meklējis pilnveidošanos, ķermenim nomainoties, iegrimst vienaldzības stāvoklī, un pēc tam maldās neapzinātu atmiņu nomākts. Pie tam rupji miesiskas atmiņas iegremdē viņu bezgaismas stāvoklī.

Nepieciešami izvairīties no vienaldzības ķermenim nomainoties. Centienu pilnveidošana dos mierīgumu pārejot no viena ķermeņa otrā. Pie tam, tiek sasniegta Arhāta īpašība, kurš nekad nepārtrauc apziņas plūsmu un pastāvīgi tiecas uz nākotni.”

Sakiet sarunbiedram, - gara piepildīšanās mūžīgo Amritu var sagatavot vienīgi pieredzē. Vai pētnieks drīkst aizmigt neatliekama mēģinājuma laikā? Tāpat arī Mēs, apziņā modrie, savienosim dzīves neizārdāmā pārļu virknē. Dažam šis padoms liksies abstrakcija, bet Mēs pazīstam Visu pilnveidošanās ceļa praktisko realitāti.

Tāpat jāatskārst Arhāta otrā īpašība. Jāprot dažus dzīves periodus nostaiģāt citu acīm nepamanītam. Pārliecīgas uzmanības bultas iznīcina purpura aizsargtīklu. Šo mēģinājumu drīz varēs parādīt uz ekrāna. Neizvairāmie nesē nesasniedzamo Arhāta jēdzienu nostādīt zinātniski. Tā var kaldināt tiltu uz tālajām pasaulēm un atrast dzīvību tur, kur iedomājas esam kaut kādu nāvi.

647.

Cilvēki runā par daudzām patiesībām, - vai nevajadzētu izspiesties cauri apvalkiem un tiekties pēc Vienīgās Patiesības? Visnoteiktākajiem novērojumiem pakļauta. Īstenība paplašinās apziņu. Apziņa ir tas pats burvju šķirsts, kurā sakrāsies pazaudētie dārgumi.

648.

Visos cilvēku radošajos pasākumos harmoniski skan kosmiskā vibrācija un viena cēlonības pasauli spilgti savijas ar otru, tā saistot pagātņi ar nākotņi.

649.

Zinātnieki daudz strīdējušies par to, vai Kosmosā tad, kad sasniegta attīstības augstākā pakāpe, notiek arī atgriešanās zemākā stāvoklī? Būs saprātīgi piemērot karmas jēdzienu visam progresā spējīgam kosmosā. Ne to karmas jēdzienu, kādu cilvēce ieradusi piemērot kā atmaksu un rēķinu nomaksu, bet kā augstāko, evolūciju veicinošu darbību. Visur radošos pasākumos izlemj šis karmas likums. Daudz pasākumi neatbilst šiem likumiem, bet pasākums, kas dzimis apzinoties evolūcijas karmu, dzīvo izplatījumā un to rosina Kosmiskā Magnēta strāvas.

650.

Pat iztēli izveido vienīgi mūžu uzkrājumu ilgstošā pieredze. Un visas gara kādības pakļautas tam pašam likumam. Tāpat arī varonības kādībai jātop izveidotai un rūdītai dzīvē. Ne nejauši Mēs atgādinām bijušā heroisma dienas pirms stundas, kad gara stiprumam no jauna jāizpaužas. Atgādinām, cik drīz jāizpaužas cildenai, nesalaužamai varonībai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

Tā mostas gara uzkrājumi. Kā gan var rasties varonības daiļuma apziņa, ja viņa nav tikusi attaisnota dzīves pieredzē? Kā gan var apgalvot, ka varonība daiļa, ja gars neatcerēsies varoņdarba staru sajūsma? Kas gan cits, ja ne varoņdarba spārni var pacelt mūs pār niecības haosu. Vislabāk ir, kad Hierarhija var izšķīlēt agrāko izjūtu dzirkstis, kas apstiprinājušas un pacilājušas garu.

651.

Nesaprātīgi ir gatavoties tikai priekšvakarā, ja vēlies teikt runu svešā valodā. Nesaprātīgi ir sākt gatavoties tikai priekšvakarā, ja vēlies uzstāties ar jaunu instrumentu. Nesaprātīgi gatavoties tikai priekšvakarā, ja vēlies pāriet Smalkajā Pasaulē. Drausmīgi, ja cilvēks visu mūžu novērsies no domas par Smalko Pasauli un tikai pārejas priekšvakarā, kā nevīžīgs skolēns, sāk mulsi atkārtot neapzinātus vārdus. Neizbēgamās pārejas parādību sludinājušas visas Mācības. Sacīts: “Nemirsim, bet pārveidosimies.” Nav iespējams pateikt īsāk. Nevar pateikt apstiprinošāk. Tātad – jāsaprot Smalkās Pasaules valoda, tātad – jāiegūst ieejas tiesības ar pilnu apziņu, bet to nevar sasniegt pēdējā mirklī. Lūk, prieka vietā kāds sāks iedvest šausmas un tādejādi traucēt dzīvības likumu. Bet, kā jūs zināt, labākais vads ir liesmojoša sirds. Ar tādu nedziestošu gaismekli nav drausmīgi pacelties padebešos un sastapt Vadītājus.

652.

Nerunājiet ļaunu par aizgājušajiem Smalkajā Pasaulē. Nevajag pieminēt pat ļaunu cilvēku. Viņš jau ir pieņēmis savu seju. Bet, ja kāds piesauks to ļauniem vārdiem, viņš var izaicināt kaitīgu ienaidnieku. Ļoti bieži ļaunums pieaug, un iespējams sacelt pret sevi ļaunuma milzi ar visiem viņa līdzstrādniekiem. Labāk arī viņam, ļaunajam novēlēt drīzāk atbrīvoties no šausmīgā izķēmojuma – tā būs gudrāk.

653.

Neatļaujiet, kaut vai aiz neattīstības, mēlnešot un zaimot. Katrs zaimotājs iegremdē sevi neprāta tumsā.

654.

Zemes atmosfēras un pārzemes sfēru sastāvs savstarpēji sasprindzējas. Zemes slāņu sastāvs piesātinās ar visām tām emanācijām, kuras izraisa cilvēces rīcība, domas un notikumi. Nav jābrīnās par mijiedarbības kādību, jo strāvas sajaucas un atmosfēras sastāvs ir uz Zemes notiekošā atspoguļojums. Pasaules līdzsvars var nodibināties tikai tad, kad cilvēce sāks uzrādīt augstākus izstarpumus, jo visas sfēras, kas apņem planētu, ir zemes darbības emanāciju saindētas. Tikai šķīstījošie izstarpumi rada tā gāzes, kuras retina sabiezinātos slāņus; tā ikviena svētīga šķīstīšana izveido savus vadus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izplatījuma šķīstīšana ir cildens uzdevums.

655.

Pāreja no smalkā stāvokļa mentālajā atgādina zemes ķermeņa nomaiņu ar smalko. Smalkā ķermeņa nomaiņa ar mentālo nav bieži novērojama. Sevišķi raksturīgi, ka tas,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

kas atbrīvojies, brīnās, ko darīt ar smalko ķermeni? Tas tik drīz neizgaist un tāpēc saprotama ir izbrīna, kā un kas to sagaida? Iespējama šīs čaulas parādīšanās, iespējams, ka to piesavinās, bet tikai spēcīga gara klātbūtne var palīdzēt, lai čaula izgaistu bez apkārtklīšanas. Šādas klīstošas čaulas ir gluži nevajadzīgas. Apziņas svārstības un pieķeršanās blīvajam stāvoklim rada šādu pievilksmi pie zemes sfēras. Bet ja stiprs gars var izvadīt ceļā to, kas atbrīvojies, un nomierināt palikušo čaulu, tad pāreja var notikt dabiski. Tā bija arī parādītajā gadījumā.

656.

Cilvēki jautā – vai iespējams redzēt čaulas, ko pametis mentālais ķermenis? Ne tik vien iespējams, bet tās sevišķi pievelk zemes sfēra. Smalkais ķermenis tiek pievilks zemes sfērai, ja mentālais ķermenis to neaizrauj augstākajā sfērā. Pilnīgi saprotams, ka ķermenis, ko pametis mentāls, tiks pievilks zemes sfērai. Šādi rēgi spēj sevišķi izbiedēt dažus cilvēkus, jo tajos nebūs saprātīgas sākotnes. Arī pašām čaulām šāda klaiņošana nav derīga, tuvošanās blīvajam slānim spēcina tās un kavē dabisko sadalīšanos. Bet visas šādas parādības atbilst vienīgi Smalkās Pasaules zemākajiem un vidējiem slāņiem. Augsts stāvoklis palīdz atstātajām čaulām ātrāk sadalīties. Mēdz būt arī, ka augstas apziņas palīdz pašam pārgājējam, tad čaula tūliņ sadeg. Gluži tāpat kā kremācijā. Pilnīga analogija lai nepārsteidz.

657.

Par visu notiekošo izvirziet sev jautājumu. Kāpēc notiek tieši tādā un nevis citādā veidā? Kāpēc patlaban nevis agrāk? Ap katru notikumu izraisīsies daudz domu. Domāšana pievērsīsies daudziem cēloņiem un līdz ar to daudz kas noskaidrosies.

658.

Kas attiecas uz iemiesošanos, tad to priekšlaicīga zināšana ir ļoti kaitīga augšupejošam garam; tādēļ arī Daba tās gudri apslēpusi, jo tā vienmēr un visur darbojas pēc Mērķtiecības likuma. Bieži priekšlaicīga savu iemiesojumu zināšana var apturēt tālāko augšupeju, jo tā var garu ieģrūst izmisuma bezdibēnī, gadījumā, ja atklātos kaut kāda nodevība pagātnēs vai arī var pastiprināt iedomību, kas ir viena no viskavējošākām īpašībām mācekļības ceļā. Tādēļ, lai svētīts gudrais noslēpuma plīvuris, jo vairāk tādēļ, ka atkarībā no augšupejas gars pats noņem šo plīvuri, redz savus iemiesojumus un viņam kļūst skaidra to jēga. Bieži var sastapt negodīgus un iedomības apreibinātus melkuļus, kas sev piedēvē dižus iemiesojumus. Tādēļ ir tik daudz Jūliju Cēzaru, Tamerlanu, Aspāziju, Semiramidu, Kleopatru utt., kas vienlaicīgi apmeklē mūsu Zemi.

659.

Līdzsvars un harmonija – viens jēdziens. Tāpēc var sacīt, ka Kosmu uztur atomu darbība un harmonija. Cilvēks ir Makrokosma atspoguļojums, tālab arī viņam jātiecas harmonizēt visus atomus, viņa mikrokosma sastāvdaļas. Karma ir darbība, katra darbība rada sekas. Sacīts: “Līdzsvars nostiprinājas atbilstīgi gribas attīstībai.” Tāpēc

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

disciplinētas gribas virzīta darbība saskaņā ar kosmiskajiem likumiem, nostiprina harmoniju un rada līdzsvaru.

660.

“Cilvēka karmas svāri noteic viņa gribas apmērus.” Tas ir, karmas kādība norāda uz viņa gribas augstumu vai zemu pakāpi. Jo griba ir visas esības galvenā rosinātāja un radītāja. Tā cilvēku soda vai apbalvo, nevis Augstākie Spēki jeb Dievība, bet viņš tiek pievilktis tajā vai citā vidē jeb sfērā vienīgi pēc savas auras viesuļa atomu radniecības ar attiecīgo sfēru atomiem. Sacīts, ka karma nespēj smagot harmonisku ķermeni, tāpēc tieksimies pilnveidot mūsu enerģijas. Pilnveidošanās novedīs pie līdzsvara jeb harmonijas.

661.

Aizsteigties priekšā karmai vai izmantīt karmas kādību – katrs no šiem jēdzieniem saprotams tam, kas labi iesavinājis šo likumu.

662.

Ar vārdiem “izslēgt prāta darbību”, autors grib sacīt, ka jāaptur domu juceklīgā plūsma, kas mums traucē uztvert sūtījumus, kas nāk no Varenā Avota un kurus uztver augstākie centri. Uz miega robežas tas vieglāk, jo notiek juceklīgās domāšanas dabīgais pamirums. Tāpēc norādīts, ka jāiemācās uztvert sūtījumu taisni uz miega sliekšņa vai atmodas momentā. Bet pie tam jāattīsta sevī sevišķa pastāvīga sirds modrība. Kad domāšana pietiekami disciplinēta, un mūsu apziņa iesavinājusi šādu tiekšanās pilnu modrību, tad var sadzirdēt Skolotāja Balsi ne tikvien tad, kad koncentrējamies uz Viņa Attēlu, bet pat tad, kad doma skaidri strādā pie kāda noteikta jautājuma. Un tā, visā, vispirms, vajadzīga disciplīna, skaidrība jeb ritms. Bet domu blusas vai zaķīši laupa mums katru augstākās uztveres iespēju.

663.

Cilvēka Ceļa rādītāja zvaigzne ir viņa gara gauda izstarojumi jeb uzkrātā jūtziņa, kas cilvēku virza uz Gaismu. Un šī ceļa rādītāja zvaigzne uzmirdz sevišķi spoži pēc smagiem dzīves ceļiem. Vienīgi visaugstākajā spriegumā transmutējas un izsmalcinās mūsu enerģijas par augstākām tieksmēm. Tieši tiekšanās izveido cilvēka raksturu jeb viņa karmu. Vajag cieši iegaumēt, ka karmu izveido, galvenokārt, cilvēka impulsi, tiekšanās un domas, darbības ir vienīgi sekundāri faktori.

Tā daudzu dzīvju laikā svētīgi noslāņojumi izveido karmu, ko vada jūtziņas Ceļa Rādītāja Zvaigzne.

664.

Nedomājiet, ka tieši Jūsu karma liek zaudēt draugus. Uzticami draugi – visretākā parādība. Kam tie gan bijuši? Atcerēsimies visus vēsturiskos piemērus. Patlaban patieso draugu trūkums ir vispārēja karma. Ļaunprātības neprāts, ienaidis un, protams,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.grāmata: Mūžu tūrumā

visa ļaunuma sakne – gara tumsība iznīcinājusi visus cilvēcības pamirdzējumus. Tāpēc priecāsimies, ka mums ir pārbaudīti draugi.

665.

Iespējama vienīgi personības pilnīga iznīcināšana, bet nevis individualitātes, kurā ietilpst šī personība.

Nobeidzot kādu Manvantaru, skatot cauri katras individualitātes Dzīvju Grāmatu, dažās šādās grāmatās trūkst veselas lappuses (zemes iemiesojumi), kurās individualitāte, daļēji izpaužoties kā personība, nav varējusi ievākt augstāko enerģiju pļauju, kas to baro.

666.

Vienmēr domāsim par dziedinātāju saiti un par to, ka katram notikumam, katrai darbībai ir daudz seku. Ja šodien sarūgtinājums, tad rītu – prieks.

667.

Karmu rada domāšana, tāpēc “nav nopelna tam, kas dodot zeltu, domā, ka devis akmeni.” Cilvēces laime evolūcijas paātrinājumā, un var iedomāties, kā aiztur evolūcijas attīstību neapzinīgais vairums.